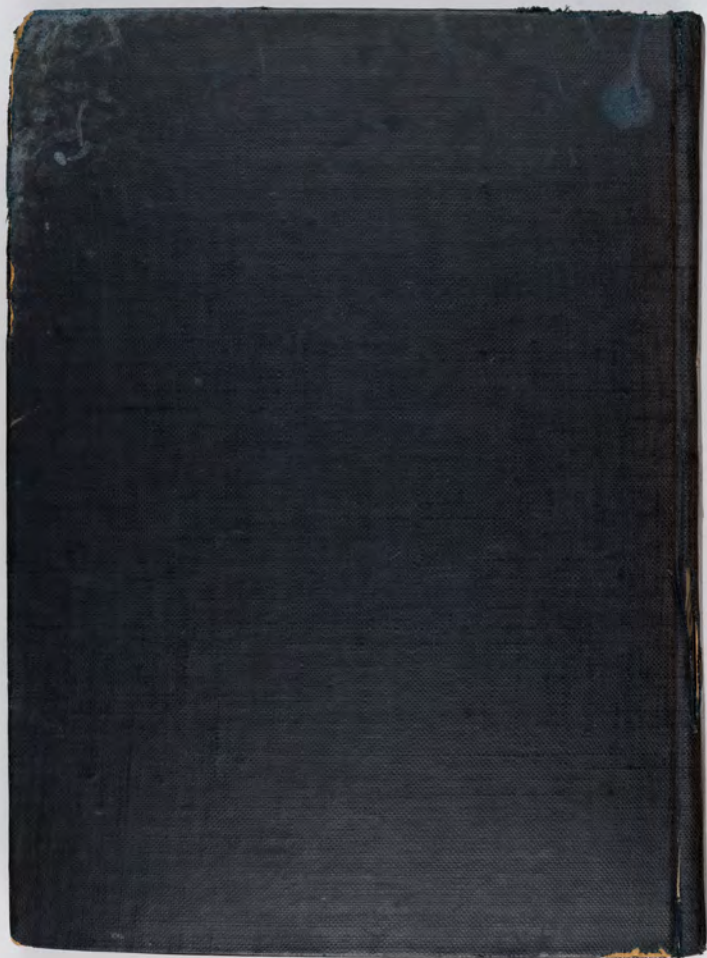
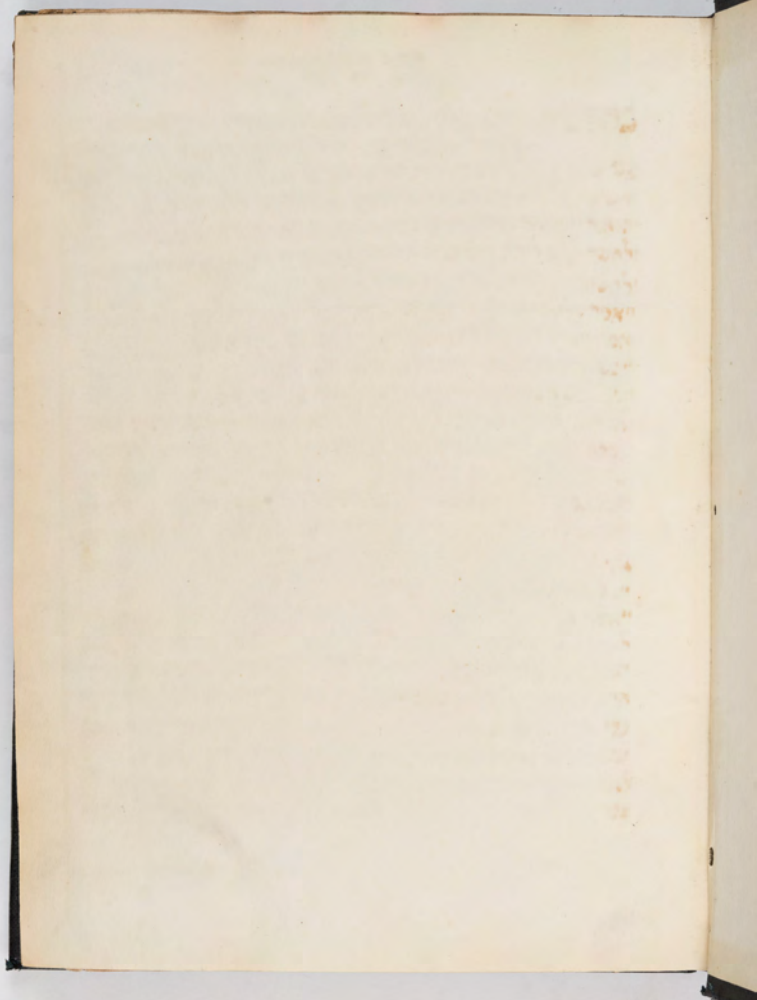

MONTEFIORE
MS.

3

HA No. 508
LIBRARY

25

ספר בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ בברמין ברא יי
 ית שמיא וית ארעא והארץ היתה תהו ובהו וחשך על
 פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים וארעא הות עד יא ויקניע
 וחשובא על אפי תהומא ורוחא מן כינא מנשבא על אפי מיא ויאמר אלהים
 יהי אור ויהי אור ואמר יי יהי נהורא והוה נהורא ויקרא אלהים לאור יום
 ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד וקרא יי לנהורא יומא
 ולחשובא קרא לילה והוה רמס והוה צמר יום חד
 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים
 ואמר יי יהי רקיע במציעות מיא ויהי מפרש בין מים למים
 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
 ובין המים אשר מעל לרקיע ויהיכן ועבד יי ית רקיעא
 ואמר יי בין מיא דמלרע לרקיעא ובין מיא דמעל לרקיעא והוה בין
 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני וקרא יי לרקיעא
 שמיא והוה רמס והוה צמר יום תנין
 יפוג המים מתחת השמים אלמקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ואמר יי
 תפגשון מיא מקבחות שמיא לאתר חד ותתנין יבשתא והוה כן ויקרא
 אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כיטוב וקרא
 יי ליבשתא ארעא ולבית פנישות מיא קרא יממו ורוחא יי ארי טב
 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי
 למינא אשר צרעו כן על הארץ ויהיכן ואמר יי תנין ארעא דתתא עשב
 דבר זרעיה מזרעא אילן פרי עבד פרי לזנה דבר זרעיה ביה ער
 ארעא והוה כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהו וננין עש
 פרי אשר לזרעו בו למיניהו וירא אלהים כיטוב ואמקת ארעא דתתא
 עשבא דבר זרעיה מזרעא לזנה ואילן עבד פרי דבר זרעיה ביה ל
 לזנה ורוחא יי ארי טב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי והוה רמס והוה
 צמר יום תליתני ויאמר אלהים יהי מארות ברקיע השמים

וירא אלהים את
 הארץ כי סוב וצער
 אלהים בין הארץ
 ובין המים ויחזה
 יי ית נהורא ארי
 טב ואמר יי
 נהורא ובין תהומא

להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים ואמר יי' והיו נגזר
ברקיעא דשמיא לארשא בין יממא ובין ליליא והיו לאותות ולמועדים ולמזגין ולמזגין בהן
והיו לשנים והיו למאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ והיו יי' והיו לנגד
ברקיעא דשמיא לאנהרא על ארשא והיו בין יי' ועש אלהים חדשן המאורות
הגדולים את המאור הגדל למשלות היום ואת המאור הקטן למשלות הלילה
ואת הכוכבים ועבר יי' את תרין נהרין רברביא ית נהרא רבא למשלט ביממא
ית נהרא זעירא למשלט בליליא ית כוכביא ית אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ ויהי יתון יי' ברקיעא דשמיא לאנהרא על ארשא ולמשל
ביום ובלילה להבדיל בין האור ובין החשך ורא אלהים כי טוב ולמשלט ביממא
ובליליא לארשא בין נהרא ובין חשוכא וחזא יי' ארי טב יהי ערב יהי בקר
יום רביעי והיה רביש והיה צמר יום רביעי ואמר אלהים
ישרצו היום שרץ נפש חיה ועוף ועופף על הארץ על פני רקיע השמים ואמר
י ויהיו מים רחש נמשא חיתא ועופא ופרח על ארשא על אי רקיע שמיא
ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר שרצו
המים למינהם ואת כל עוף כנף למינה ורא אלהים כי טוב וברא יי' את
תנינא רברביא ואת כל נמשא חיתא דרחשא דארצו מלא למינה ואת כל
עופא דפרח למינה וחזא יי' ארי טב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
את הים בימים והעוף ירב בארץ וברוך יתהו יי' למימר פשו ימיו ומלא יי' את
מים ביממא ועופא ימם בארשא יהי ערב יום חמישי והיה רביש
והיה צמר יום חמישי ואמר אלהים תמצא הארץ
נמש חיה למינה בחמה ורכוש וחיתו ארץ למינה ויהיבן ואמר יי' תפקד
ארשא נמשא חיתא למינה בשמיא חיש וחית ארשא למינה והיה בין יי' ועש
אלהים את חית הארץ למינה ואת התנינה למינה ואת כל רמש האדמה
למינה וחזא יי' ארי טב ואמר אלהים נעשה אדם בעלמנו כדמותנו
וידרג בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמש ה
הרמש על הארץ ואמר יי' נעמיד אנשא בעלמנא כדמותנו ונעלמנו
בנו ימא ונעלמנו דשמיא ונבעירא ובכל ארשא ובכל רמשא
דרחשא על ארשא ויברא אלהים את האדם בעלמנו בעלם אלהים

והיה צמר יום
חמישי ואמר
אלהים תמצא
הארץ נמש
חיתא למינה
בשמיא חיש
וחית ארשא
למינה והיה
בין יי' ועש
אלהים את
חית הארץ
למינה ואת
התנינה
למינה ואת
כל רמש
האדמה
למינה וחזא
יי' ארי טב
ואמר אלהים
נעשה אדם
בעלמנו
כדמותנו
וידרג בדגת
הים ובעוף
השמים
ובהמה
ובכל הארץ
ובכל הרמש
ההרמש על
הארץ ואמר
יי' נעמיד
אנשא
בעלמנא
כדמותנו
ונעלמנו
בנו ימא
ונעלמנו
דשמיא
ונבעירא
ובכל ארשא
ובכל רמשא
דרחשא
על ארשא
ויברא
אלהים
את האדם
בעלמנו
בעלם
אלהים

ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: וברא יי את אדם בצלמיה בצלם אלהים ברא
יתיה דכר ונקבה ברא יתהון: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים תרנוענו
וצר לנו אתה ארץ וכבשה ורדו ברגת הים ובעוף השמים ובכל חיה רממשת
על הארץ: וברך תהון יי ויאמר להון יי מנשו ופנו ומלו ית ארעא ותקמו עליה
ושלשו בנכז ימא ובעופא דשמיא ובכל חיה רממשת על ארעא ויאמר
אלהים חבה נתתי לכם את כל עשב ירע דרע אשר על פני כל הארץ ואת כל
העץ אשר בו פרי עץ ירע דרע לכם יהיה לאכלה: ואמר יי הא יבית לכן יית
כל עקבא דבר גרעיה מזרע דעל אט כל ארעא וית כל אילנא דבית טרי
אילנא דבר גרעיה מזרע לכן יהי למיכל: ולכל חיה הארץ ולכל עוף ה
השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירע עשב לאכלה
ויהי כן: ולכל חיה ארעא ולכל עופא דשמיא ולכל דחיש על ארעא דבית
נמשא חיה ית כל ידון עקבא למיכל והוה כן: וירא אלהים את כל אשר
עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: וחזא יי את כל דעבד
והא תקן לחדא והוה רמש ויהו צמר יום שתיית:
השמים והארץ וכל צבאם ואשתכלליו שמיא וארעא וכל חיליה: ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: וישעי יי ביוםא שביעא עבדתי דעבד ונח
ביוםא שביעא מכל עבדתי דעבד: ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: ויברך
יי ית ימא שביעא ויקריש יתה ארי ביה נח מכל עבדתי דברא יי
למעבד:
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: ארץ תולדת שמיא וארעא כד אנבראו
ביוםא דעבד יי אלהים ארעא ושמיא: וכל ישרה השדה טרם היה ב
בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כד לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה: וכל אילנא חקלא עד לא הוה בארעא
וכל עקבא דחקלא עד לא צמח ארי לא אחית יי אלהים מטרא על
ארעא ואנש לית למחלא ית אדמתא: ואד יעלה מן הארץ והשקה
את כל נבי האדמה: ועננה הוה סלן מן ארעא ומשקי ית כל אט אדמתא:

וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עִמָּל מִן הָאֲדָמָה וַיֹּסֶף בָּאֵמֶן נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְכַפֹּשׁ
חַיָּה וְכָדָר יִי אֱלֹהִים יֵת אָדָם עִמָּל מִן אֲרֻעָא וְכַח בְּאִמְרֵי נִשְׁמַתָּה דְחַי וְהוּת בְּאִדָּם לְרִיחַ
מִמְלִילָא וַיֵּטֶע יְהוָה אֱלֹהִים בְּדִבְעֵדן מִקְדָּם וַיִּשֶׁשׁ שֵׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר עָדָר וְנִצֵּב יִי אֱלֹהִים
גִּתָּה בַעֲדָן וְכַח מִלְכָּדִין וְאֲשֶׁרִי תִבִּין יֵת אָדָם דִּבְרָא וַיִּצְלַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כְּלִי
נִחְמֵד לְמִרְחָה וּמִזֵּב לְמִאֲכָל וַעֲשֵׂה חַיִּים בְּתוֹךְ הָאָדָם וַעֲשֵׂה הִדְעָתָא כְּטוֹב וְרַע וְאֲעֻמְמָח יִי אֱלֹהִים
מִן אֲרֻעָא כִּל אֵילָן דִּמְרַגָּל לְחַדְוִי וְטוֹב לְמִיכָל וְאֵילָן חַיָּא בְּמַעֲשֵׂינָהּ גִּתָּה וְאֵילָן דְּאֲכָלִין
מִרְחֵי חֲכָמִין בֵּין טוֹב לְבִישׁ וְכַח יֵצֵא מִבְּעֵדן לְהַשְׁכִּיחַ אֶת הָאָדָם וְכַח יִמְרָד וְהִיא לְפִרְעָה
דְּאֲשִׁימִים וְנִהְרָא הִיא בְּנִיץ מִבְּעֵדן לְאֲשֻׁכָּה יֵת גִּתָּה וּמִתְבָּרַח מִתְפָּרֵשׁ וְהוּי לְאַרְבַּעַת רֵישֵׁי
נִהְרִין שֵׁם הָאֲחָד טִישׁוֹן הוּא הַקֶּבֶב אֶת כָּל אֲרֻץ הַחַיָּה אֲשֶׁר שֵׁם הָהָבִי שׁוֹם חֵד
טִישׁוֹן הוּא דְּמִתְקִין יֵת כָּל אֲרֻץ חַיָּה דְּתִמֵּן דְּהִבָּא וְהִבָּא הָאֲרֻץ הִיא כְּטוֹב שֶׁכַּחֲדָהּ
וְאֲבִן הַשֶּׁמֶשׁ וְדִהְבָּא דְּאֲרֻעָא הִיא טוֹב תִּמֵּן בְּדוֹלֵחָא וְאֲבִיב בּוֹרֵלָא וְשֵׁם הַיְּהוּדִי
הַשֵּׁב גִּתָּה הוּא הַקֶּבֶב אֶת כָּל אֲרֻץ כְּשׁוֹ וְשׁוֹם נִהְרָא תִּנְיָנָה גִּתָּה הוּא מִדְּרִינִי יֵת כָּל
אֲרֻעָא כְּשׁוֹ וְשׁוֹם הַיְּהוּדִי הַשֵּׁלִישִׁי חֲרִיל הוּא הַדֶּלֶד קִדְמָת אֲשׁוּר וְכַח הַרְבִּיעִי הוּא
מִרְחֵי וְשׁוֹם נִהְרָא תִּנְיָנָה דְּגִלָּת הוּא דְּמִתְלִין לְמִדְּחָא דְּאִתְרִי וְנִהְרָא דְּבִישְׁמָהוּמָא
מִרְחֵי וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיִּטְחֵהוּ בְּגִזְעֵדן לְעִבְרָה וְלִשְׁמִרָה וְנִבְרָא יִי אֱלֹהִים
יֵת אָדָם וְאֲשֶׁרִי בְּגִתָּה דִּבְעֵדן לְמִפְלָחָה וְלִמְטָרָה וַיִּצֵּן יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם
כְּכָל עֵץ הָאָדָם אֲכָל תֹּאכֵל וּמִקְדִּי יִי אֱלֹהִים עַל אֲדָמָה לְמִיכָל וַיִּצֵּן יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם
תִּכּוֹל וְכַח הִדְעָתָא כְּטוֹב וְרַע לְאֲתֹאכֵל כְּמִנְיָן כִּי אִיִּם אֲכָלִין מִמִּנְיָנָהּ תִּכּוֹל וְכַח
דְּאֲכָלִין מִרְחֵי חֲכָמִין לְמִדְּעָה בֵּין טוֹב לְבִישׁ לֹא תִכּוֹל מִנְיָן אֲרִי בִיּוֹמָא דְּתִכּוֹל מִכִּיר
מִמֵּת תִּכּוֹל וְאֲכָל יְהוָה אֱלֹהִים לְאֲטוֹב הֵיכֵן הָאָדָם לְבִיר אַעֲשֵׂה לוֹ עֵצָר כְּכַחֲדָהּ וְכַחֲדָהּ
יִי אֱלֹהִים לֹא תִיֵּן דִּי הָאָדָם בְּלִחְדוּדֵיהּ אֲעֻבֵּד לִיה קִסְרָא כְּקַבְלֵיהּ וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים מִן
הָאֲדָמָה בְּלִחְדוּדֵיהּ וְאֵל כָּל עֵנִף הַשִּׁמְשׁ וַיִּבָּא אֶל הָאָדָם לְרִאיוֹת מִיֵּקָרָא לוֹ וְכַחֲדָהּ
יִקָּרָא לוֹ הָאָדָם נִשְׁמַתָּה הוּא שִׁמְרָא וְכַחֲדָהּ יִי אֱלֹהִים מִן אֲרֻעָא כִּל חַיָּא כְּכַחֲדָהּ יֵת כָּל עֻמְמָח
דְּשִׁמְרָא וְאֵלֵּי לִית אָדָם לְחַדְוִי מִיֵּקָרָא לִיה וְכַחֲדָהּ דְּרִי לִיה אִדָּם עֲשֵׂשָׁא חִיתָא הוּא שִׁמְרָא
וַיִּקָּרָא הָאָדָם שְׁמִית לְכָל הַבְּהֵמָה וְלַעֲנֹף הַשָּׁמַיִם וְכַחֲדָהּ חִית הַשָּׂדֶה וְלֹאֲדָם לְאֲמָצָא
עֵצָר כְּכַחֲדָהּ וְכַחֲדָהּ אִדָּם שְׁמִית לְכָל בְּשִׁרָא וְכַחֲדָהּ דְּשִׁמְרָא לְכָל חִית הַשָּׂדֶה וְכַחֲדָהּ
אֲטוֹבָה מִן קַבְלֵיהּ וַיִּפְלֵי יְהוָה אֱלֹהִים וְתִרְדְּמָה עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן וַיִּקָּח אֶחָד מֵעֵצֵי
וַיִּקָּדֵר בְּרִיחַ חֲתוּמָה וְרִמָּא יִי אֱלֹהִים שׁוֹכְתָא עַל אָדָם וְכַחֲדָהּ וְכַחֲדָהּ
מִעֲלֵעֻזָּהּ וְכַחֲדָהּ בְּכִרָא תַחֲתוּתָהּ מִאֻקֵּעַ אֵלֶּה קִבְּרָתָא עֵלָּא אָדָם לֹא יִחַס
כְּכַחֲדָהּ וְכַחֲדָהּ מִן אֲעֻלָּאָה וְכַחֲדָהּ מִכְּאֲנֻדָּא בְּלִחְדוּדֵיהּ

בלחם יובקיהו אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם ויצא ממנו
האדם ויבנה יצ' אהים ית' עננה דנסיב מן אדם לאיתתה ואיתתה לו לאדם
ובנה כעננה אמראה ואני בהא זארוס ויאמר האדם זאת הפעם עדס
מבעמי ובשר מבשרי לקחת וקרא אשה כי מאיני לקחה זאת ואמר
אדם הלא דמא גרמא מגרמי ובשרא מבשרי לךא יתקרי איתתא
אדי מיבעלח נקיבא דא נק' אדס האדא אמר'א עזאמאמ עזמי
ולחמא מן לחמי לך סמות לחמאמך אמרא אכרת על כן יעדר
איש את אבין ואת אמו ודבך באשתו והיו לבשר אחד על כן יעדר
גברית אבוי וות אמיה וידבון באותיה ויהיו לבשרא חד לך
יחדך זרגל אבוי ואמא וילחוס תוגתה ויכונא גסמא ואחדא ויהיו
שניהם ערווים האדם ואשתו ולא יתבוששו והיו תדווחין עדס לא
אדם ואיתתיה ולא מתכלמינן כמאנא גמישא עד ואניין אדם וזאת
ולא וחתשמיין והחש היה עדס מכל חית השדה אשר עשה יהוה
אלהים ויאמר אל האשה הן כי אמר אלהים לא תאכלי מכל עץ הגן
וחוץ הוא חטים מכל חית בר'א דעבר יע' אהים ואמר לאדמתה בלש
אמר יע' לא תיכלון מכל אילן גינתא וילעבאן צמד חסימא נקאמינ
חיואן אצחרא ז' כלקא אלה פקא ללאמראה איסינא קאלא
תאכלון מן גמינא שאר אגטא ותאמר האשה אל הנחש מפר' ע
הן נח כל ואמרית איתתא לחויה מניי' אילן גינתא ניכוס קאל כל
מן תמר שאר אגטא נאכל ומפדי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים
לא תאכלון ממנו ולא תגעו בו בן תמותון ומניי' אילנא רבמינ יעוה
גינתא אמר יע' לא תיכלון מנייה ולא תסדבון ביה וילמא תמותון לא
כן מן תמר זאגרה קאלא לא תאכלון מנהא וכלא תדוברהא כלא
תמותון ויאמר הנחש לא מות תמותון ואמר חויה לא מיתה תמותון

ק' אומר לא מות תמותן כי ידע אהיסי ביום הכלכם ממנו ונמקחו עיניכם
זהו יתם כל אדם יודעי טוב ורע אהי גליק יג' אהי ביומא דתכלין כונה ונמקחו
ויתפתחון ותהון כדברבין חכמין בין טוב לביש אין אלו עלם אנפי ווס
תאכלון מנה תגפן עיונכם ותצדו כלמלאוכה עארפין בלזיר ואלעד
והחד האשה כיו טוב העץ למאכל וכי תאווה הוא לעינים ונחמר העץ
לחשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ואכל וחדל
איתתא אהי טוב הילנה למיכל ואהי אסו הוא לעיניו ומרגה אילנה
לאשתכלא ביה ונסיבת מאי ביה ואכלת ויהבת אף לבצלה עמה ואכל
כלמא ראת לאמראה אן לגנה טיבת למאכל שהיה ארבע צד מוטא
ללעקל מכרת מן תמר הא פאכלת ואעטת איצא אזהא פאכלת ערהא
ותתקחנה עיני שפוטם וידעו כי ערומים הם ויתפרו עלת תאכר ויעשו
לחם חבורות ואתתתחל עיני תדוהון וידעו אהי עד פולחין חנוך
וחטיו להון טרפי ויעור ועבדו להון דרדך ואנפצת עיונהא פערמא
אנהם ערומין כפיטא לחם מן ורך יתין וענבא מנה מידרא יי שחש
אתקול יהוה אלמים מתהלך בגן עדיוח היום ויתחבא האדם ואישיותו
מפני יהוה אלמים בתוך עץ האגן ושמעו ותקל מימרא דג' אהי
מתוך בג יתחל למכח חמא ואטמר אדם ואותוהו מן קא אהיס בגו
אילא ונתא פעמבא נות אלו מאר פי אגנן ברמק בחדכר אגנא
פאכתבא אדם ודוהת מן בקי ילי אלו פי מא בין שאר אגנא ויקרא
ידוה אהי ס אתה אדם ואמר לו איפה וקרא יג' אהיס לאדם ואמר
ליך אן את בטארא אלו באדם וקאלך מקדרא אן חנת ויאמר אלו
סכך שחמתי בגן ואירא כי עירוס ואחבא ואמרת יממך שמעיות בג

בגיתנה ורחל לית ארי עד טלח אנה ואטלחית קלחני סמעות צונד
פירגנאן נחתקית ארי אנה עריאן פאכתינן : ויאמר נבי חגור לך כי
ערוס אתה הלך העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת ואמר מן
חורבן ארי עד טלח אתה המן אילנה דפקודתך בדיל דלח למיכל ממנו אכלת
קלמן חכברך חנך עריאן חנך לשגרה ולי וימרתך לא תאכל ממנה
אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת לי היא עטת לי מן העץ ואכל
ואמר אדם איתתא דיהבת לי היא יהבת לי מן אילנה ואכלת : קר
אדם לא מראה אתה אכלתה מעי העטתני מן לשגרה ואכלת : ו
יאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ויאמר האשה הנחש
השיאני ואכל : ואמר אלהים לאותתה מה דא עבדת ואמרת חיות
אטלח ואכלת : קר אלה לל אמראה מאדא עטת קצת אטלח
אטלחני פאכלת ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת אדור
אתה מלל הבה מה ומכל חית השדה עכל מחונך תלך ועצר תאכל כל ימי
חייך : ואמר אלהים לחיה ארי עבדת דא ליעאת אכל בעיה
ומכל חיות צדא עכל מעך תיזיל ועברא תיכל כל ימי חייך : קח
אלה לתעבאן אד עננת האדא בעלם מנך פאנך מלעון מן גמיע
אבראים וגמיע וחש ליעורי ועלי צורך תסלך ותראב תאכל טוב
חיותך : ואיבה אשית בעך ובין האשה ובין דרעך ובין דרעך האת
ישאפך ראש ואתה תשומע עקב : ובכו אשה בינך ובין איתתא ובין
בנך ובין בנה הוא יהי דביר מלא עבדות ליה מלך דמין ואת תהי
צטר ליה לקומא : ודאדא אגל בינך ובין אמראה ובין נסלך ונסלה
הו וישלך אדאס ואטתלדגה לעקב : אל האשה
אמר הבה אדבה בעצונך והיונך בעצבת ילדי בנים וגל חושך

תשוקתך והוא ימשל בך. ולא ישתא אמר הסגולה אשר צעדי כי
ועד יבין בצעור תלויין בנין וכלות בעליך תהייתו בתיך והוא ישלוט
בך וקל ללא מראה לאמתך משקתך וחמלך ובמשקתך תלויין
אולאך והו יתשלט עליך. ולאדם אמר כי ישמעתי
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצמך תאכלנה כל ימי חייך
ולאדם אמר הלא הביאתה למימרי אתה ואכלת מן האילן
דפקידתך לא תוכל מנה לישא ארעה בדילך בעמל תיכלנה
כל ימי חייך וקל לאדם אז קבלת קול דוגתך באכלת מן
אטמה את אמרתך מלמטה ארץ בעבך במשקה תאכל
מנה טול חיותך וקוף ודדדך תצמיח לך ואכלת את עשב
השדה וכובין ואטף תצמיח לך ותוכלנה עשב דחקלא
ושוכא דאדרא תנשת לך ותאכל עשב אצחרי בדעת
אמך תאכל לחם עדר שוכך אל האדמה כי מנה לך לקחת
כי עמר אתה ואל עמר תשור כי ישתא דאמר תוכל לאחרא
עדר דתלת לאדמה דמנה אתברייתא אר יעפרא את ולעפרא
תתוב בערך וגדך תאכל לעמס יו ראוער יו ארץ ידואכדת
מנה לאכך תראב ולי אתראב תרגע ויקרא האדם שם אשתו חוה
כי היא היתה אם כל חי וקלא אדם שם אתתיה חוה אר היא
הוא אמר דכל בני אשם וסמא ארס חסם דוגתך חוה לאנהא
כאנת אסכל חו נחש ויעש יהוה מלחם לאדם ולא שדון
לזנות עור וכלבשים ועבד קי ארס לאדם ולא תתיה לבושין
ויקרא

דיקל עב משיך בסרהון ואלב ישנן ונעט אלה לארס ודומה תיב
בדן נאלבסהמא
כאחד ממנו לדעת טוב ורע נעוה פנישלו ידו ולקח אס מעין
החיים ואכל וחי לעולם ואמר יי אלוים הא ארס חוה יחיד בעלמה
מניה למדע טוב וביט וכעך דלמא ישוט ידיה ויסב אן מאיל
גנתא ויזכר ויתקיים לעלם ותס קל אלה חוה ארס קד צאח
כואחד מנא צמער טה אפר ואשר ואן כלא ימד ידה ויאכר
מן שגרה לחוה ויאכל כל ויחיה לי אורר וישלחו יהוה אלוים מגן
עדין לעבד את הארמה אשר לקח מנשם ושלחוה יי אלוים
מגטא דעור למפלח ית ארעא דאתבר מתמך פלרדה אלה
מקטא עדין ליפלח ארץ אדיאכר מטא ויגלש את הארס
וישמן מקדס דלג עדין את הכדובים ואת להט החרב המנהפכות
לשמר את דרך עץ החיים ותריך ות את ארס ואשרי מלקדמין
לגטא דעדין ית כדוביא וית שגן חרבא דמתהפלא למטר ית אורח
אילן טא ולמא ארס אסכן מק שרקי אטן עדין מלאיכה וכמעט היי
סוף מתקרב ליחפצו טריון שגרה לחוה

והארם ירע את חוה אשתו ותהר ותלד

את חין ותאמר קנתי איש את יהוה וארס ידע ית חוה אתתיה
ועדיא וולידת ואמרית קנתי אכלא מק חין ואן ארס אוקע חוה
בחמלת וולדת חין מקלת קד דדקת רגלא מק ענד אלה ודסר
ללדת את אחיו ואת הבל ויהי הבל דעא צאן וקין היה עבד ארמה
ואוספת למולד ית אחוה וית הבל וזהו הבל רע עטא וקין וזהו
פלח בארעא ותס עבודות פולדת אליה הבל פכאן ראע אנד

וקין כאן יכלח לארץ. והיה מקדך ימים ויבא קין מזרע הארץ מנחל ליתור
 והיה מסוף ומוקד ואתי קין מאיבא דארעא תמקד באתא קי. וילחא כאן
 בער איאס אתי קין מן תמר לארץ הדייה ללה. והכל הביא עם הוא
 מוכרדת צאנו ומהלכין וישע יהוה אל הכל ואל מנחתו והכל
 היתאף הוא מבכירי ענה ומשימיטון והות רעוא מקן קע בהכל
 ובקרבנה. והכל מתוהו איצא מק בכור גנמה ומן סמנהא מקבר
 ללה הכל והדיתה. ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויהר לקין מחד
 ויפלו פניו ויבקיין וקרבנה לא הות רעוא ותקון לקין לחדא ואתב
 ואתכפישו אפואו. וקין וחד יתה לס יקבלהא פאשתד עכו קין
 גרא ווקע וגהא חיאא. ויאמר יהוה לקין למה חרה לך ולמה נפל
 פניך. ואמר יק לקין למה תקיף לך. ולמא מתבכישו אפך. וקללה
 לה לס משתד עולך ולסוקע וגהך. והלא אס תיטיב שאת ואס ללה
 לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל בו. והלא אס חוטב
 עובדך ישתביק לך ואס לא תוטיב עובדך. ליוסדינא חטאך
 נטיר עתיד לאתגרעה מינך אס לא תתוב ואס תתוב ישתביק
 לך. ואמך לגדת קבלת ואד לס תגור פאין מא מתגהת. ו
 כטאין ראבץ וליך קיאה ואנא למסלט עליה בלאתיאה
 ויאמר קין אל הכל יהיה ביה וילס בשדה ויקס קין אל הכל אהיו
 ויהרגו. ואמר קין להכל אחוה. והוה בכיהו הון בחק לא זקס
 קין להכל אחוה וקטליה. ואם קאול קין הכל וכאנא פי ליצחרי
 קאס קין ליהכל אחיה וקתלה. ויאמר יהוה חלקיך איי הכל אחיך
 ויאמר לא ידעת השכנא אחי אנכי. ואמר יק לקין איי הכל אחיך
 ואמר לא ידעת הנטר אחי אנט. וקללה לקין איי אבוק קלס

אעלם החמץ אלי אנה ויאמר מה נביית קול דמי אחיך צועקים
אלו כן האדמה ויאמר מלא עבדתא קל דס אחיך צועקים דעתידין
למקן מן קבל קדמי מן ארעא קלמא דא צנעת צותדס מכין
צורך לוי מן ארעא ועתה אדור אתה מן האדמה אשר כרתה
את ניה לקחת את דמי אחיך מידך ובען ליטאתמך ארעא
דפתחת יתפומה וקבילת ית דמיה דאחור מן ידך ולא פאנד
מלעון מן ארעא פתחת פארה וקבלת דס מכין מן ידך וני
תעבד את האדמה לא תסך תתלחה לך נע ונד ותהו בארעא אר
תכלית אדמה לא תוסיף למותג חילה לך מכל טל וגלו תהי
בארעא באן תכלחא מלא תעודאן תעטרך קואהא נאיעא
נאידא תכון כי ארעא ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא
ואמר קין קני סגיו חובי מלמשכך קל קין ללה דנביא עסמין
אן וגמר יהוה ישא אותי חס מכל בני האדמה וממנך מסור
והיית נע ונד בארעא והיית כל מיצא יהרגני והא תרובת יתי וימא
דין מכל מי ארעא ומן קדמך לית מנשר לא שמרא ותהי מ
מכל טל וגלי בארעא ויהי כל די שכתנני ית טלינע פאן
סדנני ליוס ען וגה ארעא חל מן בן ידך אנסתר ואן כנת נאיעא
ונאידא כי ארעא ככאן כל מן וגדני קתלט ויאמר לו יהוה לכן כל
הרג קין שבעתים יקס וישט יהוה לקין אות לבלות הכות אותו
כל מצאו ואמר ליהי בכך כל קטוליא דקין לשבעה דין ותה
יתפרע חנה ושרי יג לקין אנה בדיס דלא למקטל כל די שכתנני
קל סלה לך כל מן קתלט קין וקאד בה כתירא פגעל ללה לקין
ללא יתתלה כל מן וגדה וינא קין מלנני יהוה וישב בארעא נד ק

קדמת ערך ונמקין מקיף ויתב בארע גליומטל שלד הות ענדא
עלוח מלך דמין בעטא דערך ונבא מקין בך ידי זלח טאקאס פי
בלד נור שרקי ערך וידי עקין את אשתו וטהר ותלך את חנוך ויהי
בטה עיר ויחרא שם העיר כשם בכו חנוך וידי עקין ית אהתיה ונב
ועדי אמו ילדת ית חנוך וזהו בני קרתא וקרא שמה דקר ותא בשום
בדיו חנוך ואוקע קין זוהתה כחמלת וולדת חנוך תם בנא קריה
וסמאהא באסס אבנה חנוך וולך לחנוך את עורר נבירי ילך
מחול ומחול ילך את מחולשאל ומחולשאל ילך את למך ואר
ואתיליד לחנוך ית עירר ועירר אוליד מחול ומחול אוליד ות
מחולשאל ומחולשאל אוליד ית למך תם ולד לחנוך עירר ועירר
אוליד מחול ומחול אוליד מת ומת אולד למך וקח לו למך שרבי
נשים שם האחרת עדה ושם השטת עלה ונסיב ליה למך תרתין
נשיק שום קרא ושום תנייתא עלה ואתכר ליה למך זנותין
אדם אחר המא עדה ולאכרי עלה ותלך עדה את יבל הוה
היה אבי יושב אהל ומקנה וילידת עדה ית יבל הוא הוה רבדון
דיתב מושכין ומרי בעיר פולדת עיר יבל והו כאן אוול מן
מכן למכיו ומלך למאשייה ושם אחיו יבל הוא היה אבי
כל תמי כנור ונבוגב ושום אחיו יבל הוא הוה רבדון דכל
דמנך יבל מוס נבלא ידי עירי זמר כנלח ואבנבא ואסס אכיו ונב
והוכאן אוול מן חמל לטנבור ולקמיתר ועלהגס היא ילדה
את תובל קין למש כל חרש גחשת ובדלל ואחות תובל קין
נבכח ועלה אף היא וילדת עיר תובל קין הוא הוה רבדון דכל ידע
עבדות נחשא נבדלל ואחתיה דתובל קין נשמה ועלה איצא

ולדת תובל קין כאן אוול סקל גמיע צנעה' אנוחס וזחדיד וכאנה
אכזה נעמה ויאמר למך לנשי' עדה ועלה שמעך קולי נשולמך
החזינה אמרת כי איש הרגתי לצנע' וילד לחבורתי וואמר למך
לנשוי עדה ועלה שמעך קולי נשולמך מעיתא למימר: לא
גברא קטלית דבדיליה אנה סביל חובין ואף לא עולומא חבלית
דבדיליה ישת' צי' צדעי' טרז למך לכסאיה ואתקא יא עדה ויא
עלה אסמעה קולי ויא נסא למך אנצתא למקאלתא אתריא חתול
רגלא בשבתי או צבייא בגרא חתי' כי שבעות יקס קין ולמך
שבעים ושבעה' ארי' לשבעה דרי' אתליא' למך חלב
ללמך בריה שבע' ושבעה' ואן כאן כתירא יקחד צקין
בלמך אכתר ואכתר וידע אדם ענו' אשית ותלך בן ותקרא את
את שמו ש'ת כ'ישת לי אלהים זרע אחרותה חבל כי הרגו קין
וידע אדם עור' אתתיה וולדת דורקת ית שמיא ארי' אמרת
יתב לי עי' בדחלך דק' טלית קין ואן אדם א'צא ואקע דומה טל
אחך וולדת אבנא ואסמיתה ש'ת קלות קד רקע זלה נטלא בדל חבל
אל קתלה קין: ונש'ת גס הוא ולד בן וקרא את שמו אנוש אף
הוחל לקרא בשם יהוה ולש'ת אף הוא אתחליד בדקרא אף
ש'מיה אנוש בכין ביומוה' חלו דני אנוש מל' עלאה בש'מיה
דין: ולש'ת מילא ולד אבנא מסמאה אנוש חניד תבדלות
לדעוה באסס זלה ז דה סדר תולדות
אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו דין
סדר תולדות אדם ביום ברא יג אדם בדמות יין
עבר יטה ווארא כתאכ שידת תיאר אדם כמה אנה ביום

כלקה אלה בשבחה מסלטה עננה: זכרו טובה בראם ויבדק אתם
ויהי אדם אחד ששם אדם ביום הראשון ויבדק ונקרא בראשית ויבדק
ותהיה וקראוהו שם ויבדק דאזכורו ויבדקו ויבדקו כלקחמה
ובאריך כיתה וסמאמה אדם ניוס כלקה:

ויהי אדם של שים טנה ומאת ויולד בראשיתו כעלמו ויהי א
את שמו שם: ויהי אדם מאד ותלתן שני ואולד בראשיתו
כעלמו וקראוהו שם: למא באש אדם מאיה
ותלתן סנה אולד אבנא בשבחה כעלמו וסמאמה שם:
ויהי ימי אדם אחריו ויולדו את שם ושמונה מאות שנה
ויולד בנים ובנות: והיו יומי אדם בראשיתו ויולדו ויבדקו
מאה שני ואולדו שני ובניו: פעאש אדם בעד מא אולד
שם ותלתן מאיה: סנה אולד בראשיתו ובנות: והיו כל ימי
אדם אשר חיותו שנה מאות שנה וימות: והיו כל ימי אדם
דחיותו שנה מאה ותלתן שנים ומית: פעאש אדם עמדה
תשע מאיה ותלתן סנה ומאת:

ויהי שם אדם שלם ומאת שנה ויולד את חנוש: והיו
שם מאה וחמש שנים ואולדו יתאנוש: ולמא באש שם
מאה ובמקטן אולד חנוש: ויהי שם אחריו ויולדו את חנוש
שבע שנים ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: והיו שם
בראשיתו יתאנוש מאה ושבע שנים ואולדו שני ובניו: ושם
בעד מאה ושבע שנים אולד בראשיתו ובנות: והיו כל ימי שם
שנים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימות: והיו כל ימי שם
תשע מאה ותלתן עשר שנים ושנים ומית: ושם בעד דרך תשע

מאיה ואתג עשר סנה ומאת
ויוולד את קינן ויהי אנוש תשעין שני ואוליך יתקנן ועאש אנוש
תסעין סנה אולד קינן ויהי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשר
שנה ושמנה מאות סנה ויוולד בנים ובנות ויהי אנוש בתר דאוליך
ות קינן תמני מאה וחמשים עשרי שני ואוליך בנין ובנן ועאש
בעד דאך תמאן מאיה וכמס תעשר סנה אולד פיר בנין ובנות
ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימות והיו כל
ימי אנוש תשע מאה וחמשים שנין וימות ועאש בעד דאך תמס
מאיה וכמס סעין ומאת
את מהללל ויהי קינן שבע שני ואוליך ית מהללל ועאש
סבעין סנה אולד מהללל ויהי קינן אחרי הולידו את מהללל ארבעים
שנה ושמנה מאות שנה ויוולד בנים ובנות ויהי קינן בתר דאוליך
ות מהללל תמני מאה וארבעין שני ואוליך בנין ובנן ועאש בעד
דאך תמאן מאיה וארבעין סנה אולד פיר בנין ובנות ויהיו כל
ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימות והיו כל ימי קינן
תשע מאה ועשר שנין וימות בתאר גמיע עמרה תסע מאיה
ועשר סעין ומאת
ויוולד את ירד ויהי מהללל שותין וחמשים שני ואוליך ית ויהי
ועאש מהללל כמס ומותין סנה אולד ירד ויהי מהללל אחרי
הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות ויוולד בנים ובנות
ויהי מהללל בתר דאוליך ית ירד תמני מאה ותמנן שני ואוליך
בנין ובנן ועאש בעד דאך תמאן מאיה ותלתיין סנה אולד
פיר בנין ובנות ויהיו כל ימי מהללל חמש ותשעים שנה
ושמנה מאות שנה וימות והיו כל ימי מהללל תמני מאה

ותמני ותשעין וחמשים שנים ובגית בצאר גמיע עמרה חמאן חמיה
וכמסה ותשעין סנה ומאת יחיה ירד מאה ושתי ותרתין שנים ואולי יתחנך ועאש
ירד מוחיה ואתנין וסתין סנה אולד תעך יחיה ירד אחרי חוליו את
חנך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות וחיה ירד בת דאולד
ית חנך ותמני מאה שנים ואולי בנך ובנך ועאש בעד ילד תמא
מאיה סנה אולד מיהא בען ובנאת יחיה וכל ימי ירד שנים וששים
שנה ותשע מאות שנה וימת והיו כל ימי ירד מאה ושתי ותרתין
שנים ומאת בצאר גמיע עמרה מאיה ואתנין וסתין סנה ומאת
יחיה חנך חמיה וששים שנה ויולד את מתושלח
וחיה חנך שתי וחמיה שנים ואולי ית מתושלח ועאש חנך
כמסה וסתין סנה אולד מתושלח ויתהלך חנך את האלהים אחרי
חוליו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות וחליך
חנך בדחלתא ריבי בת דאולד ית מתושלח תלת מאה שנים
ואולי בנך ובנך וסלך חנך כי טאעה אלה בעד ורא אולד
מתושלח תלאת מאיה סנה אולד מיהא בען ובנאת יחיה כל
ימי חנך חמיה וששים שנה ושלש מאות שנה והיו כל ימי
חנך תלת מאה ושתי וחמיה שנים בצאר גמיע עמרה תלאת
מיה וכמסה וסתין סנה ויתהלך חנך את האלהים ואינני לקד
אזון אלהים וחליך חנך בדחלתא ריבי ולי תהי ארמי תהיה
כלמא סלך חנך כי טאעה אלה תופי וקבצא אלה
יחיה מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את לחך
וחיה מתושלח מאה ותמנע ושבע שנים ואולי ית למך ועאש

ועאש מתושלח מייה וסבעה ותמאניין סנה אולד לאך ויהי מתושלח
אחר הולידו את למך שתים שתים שנה ושבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות והיא מתושלח בתר דאולד ית למך שבע מאות ותמון
שנים ואולד בנים ובנות ועאש בער דאך סבע מיה ואותן ותמניין
סנה אולד מיה בנים ובנות ויהיו כל ימיה מתושלח תשע וששים
שנה ותשע מאות שנה וימת והיו כל יומי מתושלח תשע מאות
ושתיים ותשע שנים וימת בצאר אמיע עמרה תסע מיה ותמנה
וסתין סנה ומאות ויהי למך שתים ושלושים שנה ואחר
שנה ויולד בן והוא למך מאה ותמון ותרתין שנים ואולד בן ועאש
למך מיה ואותן ותמאניין סנה אולד אבן ויהי אבן שמונה מאות
זה ותמון ממעשרו וסבע בן דגומן האדמה אשר הדרה והוא
וקרא ית שמייה נח למי מרדוך ונח מנח מעובד נח ומלאות ודנח
מן הד עמד לשה ית וסמאה נוח קא וכל האדא יעדוטא מן אע
אעמא נח ומשקה אידי נח מן יארץ אמי לעמא אלה ויהי למך
אחר הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד
בנים ובנות והיא למך בתר דאולד ית נח חמש מאות ותשעים ו
וחמשים שנים ואולד בנים ובנות ועאש בער דאך למסמיה ובמס
ותסעין סנה אולד מיה בנים ובנות ויהיו כל ימיה למך שבע
ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת והיו כל יומי למך שבע
מאות ושבעים ושבע שנים וימת בצאר אמיע עמרה סבע
מיה וסבעה וסבעין סנה ומאות ויהי נח
בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת והוא נח בן
חמשים מאות שנים ואולד נח ית שם ית חם ית יפת וכלם צאר
נוח אבן למס מיה שנה אגד שם וחם ויפת ויהי כיה חלואד
לרב על פני האדמה ובנות ילד להם והוא כר שריו בטאנא

למחצה על ארבעה וכתבתי ואלו להן נלמא אבתרן אלאס אן וכתבו
עלי וזה ארץ וכלד להם בנאת וידאו בני האלהים את בנות הארץ כי
טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחזרו וחדו בני רבדביא ית
בנת הנשא ארזי שמירן אנון וכסיבולתון עשין מכל דארעיאן וזמא
ראו בני אשראך בטות לעמה אנהן חסאן טאחדו להם כטאמך
גמיע כנא מכתאדן וואמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם כי
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה ואמרתי לא יתקום
ברא בישא הדין קדמי לעלם בדיל דאנן בסלא ועובדיון בישין
ארכא יהיב להון מאה ועשרין שטן אס יתובין קיל אלה לא נאמר
רוחי פיהולא אלאס אי איהראך אס בשריון ותכון מדותהם מיה
ועשריון סע והנכלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן באו
בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר
מעולם אנשי השם גבריא הוו כסאדעא ביומא דאניק ואף
בתר כן דעלידב רבדביא לות בנא נשא וילידן להון אינון
גבריא דמעלמא אנשין דשמא וכאן אבאברה פא ארץ
פילין אדמאן ובעד דין איצא כאן ידכלבני אשראך אי בנאת
לעאמא חראמא פילין להם אס אבאברה ארץ מן אדור דין
אסמא וירא יהוה כי רעה לעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבת לבו רע כל היום וחמא יק ארזי קמוא
ביושט אטא בארעא וכל יצרא מחשבת לביה לחור ביוש
כל זמא ולמא ראי אלה אן קד כתר שר אלאס פא ארץ וגמ
כאטרקלובוס שר מחץ טול אדמא דנחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ונתעצב אל לבו ונתב יק במי מדית אדור
עבד ית אטא בארעא ואמר למתצר ונחמן קוון כרעיתיה

ואעדהם אלה כמא ענניהם מי ארץ ואוצל למשקח אינקלובדם
 ויאמר יהוה אלמה את האדם אשר בראתי מעל כני האדמה
 כלבדם ועד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי ע
 עשיתים ואמר יעאכבה יתאנשא דברות מעל ארעא
 מאנשא ועד בעירא עד רחשא ועד עופא דשמיא ארי תבית
 במימרי ארי עבדתינון באן קאלה אמוחו אנאס זלי כלקתהם
 ען וגוה ארץ מן אנאסן לי בקימה אידביב לי טאיר לסמא אור
 תואעתהם כמא כלקתהם ונח מצא חן בעיני יהוה ונור
 השכח רחמין קדם יע ונח וגד חצאא ענד אלה

קמו פסקי קמו פסקי

כא

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלים
 התהלך נח הוליד תולדת נח נח אבד דכא שלום הוה בדורוי ברחוק
 דיע הליך נח הארא שרחת אור נח וכאן נח רחלם צלחא צחוחא מי אהלי
 טאעא אלה סגר נח ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואמר
 ית ואולר נח תלאת בני ית שם ית חם וית יפת ואולר נח תלאת
 בען שם חם ויפת ותשחת הארץ לפני האלים ותמלא הארץ
 חמס ואותחבלת ארעא קיי ואותמליאת ארעא חטונן ואנפסדת
 ארץ ביידי אלה ואמתלת ארץ צלאמא וירא אלהים את
 הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ
 וחזא ית ארעא והא מותחבלת ארי חבילו כל בשרא אנש
 מורחיה על ארעא וראהא אלה אור אנפסדת באן אנפסד כל
 בשר טריקה עליהא ויאמר אלהים
 לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מעניהם והנני
 משחיתם את הארץ ואמר ית לנח קץ כל בשרא על פ
 לקדמו ארי אותמי לאת ארעא חטונן מן ק עובדיהון בישות

והחטא מן הכולל מן ארבע קולות לנחמד דמאכל כל בשדיו בין
יד יאלה אדמתנות לארץ מן קבלתם צנמא והאטא מהלכהם
מנהא עשה לך תבית עני גמל קטס תעשה אתה תבית וזכרת
אתה מכות ומחץ כפכר יעני לך תיבתא דאעין דקדוק
מדוריו תעביר ית ותיבתא ותחמי יתה מגיו ומכרם בככרא
אענע לך תאבות מן כשב ליעני לך משאר ואענעוהו
טבוקאת וקפראת מן ואכל ומן לארג בלקכר יזה אשד תעשה
אתה שלש מאות אמה ארך התיבה חמשים אמה רחבה ושלשים
אמה קומתה ודין דתעביר ותה תלת מאה אמה אורכה
דתי בתא חמשים אמה מתיבה ותלתין אמה רומה והאדא מקד
מקדאר מא תענעהא ותלאת מאה דראע טולחא וכמס
ער צהא ותלאתין סמכהא צהר תעשה לתיבה ותלאת
תכלנה מלכעלה ונתח התיבה בערה תשים תחתיו ששים
ושלשים תעשה נחור תעביר לתיבתא ולתמונה תעללנה
כלעצלא ותד עה דתיבתא בסטרה תשוי מדורין ארעאין תע
תענין ותלי תאין תעבדינה ואענע להא ציאה ולי דראע
תבמלהא מן לעלו וציור להא באכה פוגאכר אספלא ותוניא
ותאחלתא תענעהא ואפי הנע מכיח את המכול מים על הארץ
לשחות כל בשד אשד בו רוח חיים כל מתחת השמים כל אשד
בארץ יבוע ואטא האמה מיתות טונע מיה על ארבעא דביר
לתכלא כל בסרא דביר דחא דחא מתחות שמיא כל דבארעא
ומות והאטא אתי בטומאן אמה על ארץ לאהלך כל בשדיו
פיה דוח לחיה מן תחת אסמא וכל מא מי ארץ ותופח והקד
והקמתי את בריתי אתך נבחהא אל התיבה אתה ובטן ואסתך
ונשי בטן אתך ואקיס ותקומי עמך ותיעול לתיבתא את
ובך ואתתך ונשי כך עמך ואותות עהדי מעך ואדכל יר

אתבות אמת ובטח ודוהתך ונסה בעין מעך ומכל אחי מכל בשר
שנים מכל ולביא אל התיבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו ומכל
דחי מכל בשר אתריו מכולם תעיל לתיבתא לקיימא עמך דכר
ונקבה יהיו מן כל חי ממגמיע אבשר חזואמק אכל אכלה
מליך יי אתבות ליחיון מטך דכר ואנוני וכוטא מוהעון למינוח
ומן הבהמה למינה ומכל רמש האדמה למינה שנים מכל יצא
מליך להחיות מעופא לדנוה ומן בעירא לדנוה מכל רחשה
דאדמה לדנוה תרין מכולם יעלון לוותך לקיימא מן אלוהי
לאצנאמר ומן אבהאים לאצנאמהא ומן סאיר רביב ארץ לאת
לאצנאמר חזואמק מן אכל ידכלון אך ליחיון ואתה קח לך מכל
מאכל אשר ואכל מאשר ואסתת מליך וזהו לך זרע לאכלה
ואת עבדך מכל מכל דמאחיל ותכנוש לוותך וחוץ לך ולחוג
למיכל ואת עבדך לך מן כל טבאס וכל וצמה אך ויחיון לך ולחס
מאכלא ויעש נח ככל אשר צוה אלהים כן עשה ועבדנו
ככל דפקודי תניה יי כן עבד ועמל נח בגמיע מאמאמרך אלך
מך אך ויאמר יהוה לנח בא אלה וכל ביתך אל התיבה באתך
ראיתי צדיק לפני בדור הזה ואמריני לנח עולאת וכלאנש
ביתך לתיבתא ארייתך חזיתך זכאי קדמי בדורא הדין וקח
אלה לך אדכלא אמת וגמיע אך יי אתבות מאכ ראיתך צילת
בין ידי פי האדא אגיל ומכל הבהמה הטורה תקח לך שבע
שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טורה היא שנים
איש ואשתו מכל דביא תסב לך שבעה שבעה דכר ונו
ונקבה ומן בעירא דליתאחד באתריו דכר ונקבה מן גמ
גמיע אבהאים לטאחדה תאכל שבעה שבעה דכר ואנוני

אורו
זנע

אך

ומן

זכרתי את ליס בטאהרה וקוין דכר ואנתי וגם מעון השמים
שבעה שבעה דכר ונקמה לחיות דרע על פני כל הארץ. מה מן
מעונת דשמיא שבעה שבעה דכר ונקמה לקחא דרע
על אמי כל ארעא ואיעא מן טאיר לסמא סבעה סבעה דכר
ואנתי לחיח נסלהם עלי וגוה לארץ. כילמיס עור שבעה
אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומר
ומחית את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה. הרי
לדמן וזמן עוד שבעה חנה נחית מטרם על ארעא א
ארבעין ומחין וארבעין לילות ואמחיות כל יקומא דעברית
מעל אפי ארעא נחית ליסבעה אים אט ממטר עבר
לארץ ארבעין יום וארבעין לילה ואמחוימיע אים ארי
שבעה ען וגוה לארץ. ויעש נח כלל אשר צוה יהוה
ועבד נח בכל דמקדיה יע. וענע נוח בגמיע כח אמרה אל
ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ. ונח
בר שית מאה שטן וטופנה הוה מא על ארעא. וכאן נוח
אבק סת מאור סט חק כחן מא אטופאן עלי לארץ ונח
נח ובעו ואשור ונשי בעו אתו אל התיבה מפני המבול
ועל נח ובעו ואתתיה ונשי בעוה עמיה פנקרס מי טופנה
פדכל נוח ובער וזוהא ונסא בער מעה לי אתבות מקרב
מא אטופאן. מן הבהמה הטורה ומן אבהמה אשר
אננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה. מן
בעירא דכיא ומן בעירא דליתנה דכיומק עופא וכל
דחוש על ארעא ומן זכרתיס אטאהרה וזכרתיס
את ליס בטאהרה ומן אטאיר וסאיר ארביב אראב עלי

ארץ: שנים שנים באו אל נח אל התיבה דבר וקצבה לא שר
 צוה אלהים את נח: תדין תדין עליו עם כה: לתיבתא דכר ונוקם
 כלאדמקיד יק ית נח: אזוג אזוגא דכלי יז נח יז אתאבוד
 דכורא ונחמאוי כמא אמרה אלה: ויהי לשבעת הימים ומי
 המבול הין על הארץ: וחוה לדמן שבעה יומיו ומי טובבא
 הון על ארעא: ולמא כחן בער סבעה איאס נאחמא לטוטא
 עלי ארץ: בשבת שש מאות שנה לחי נח בחדש השני
 בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום
 רבה וארבות השמים נפתחו: בשנת שית מלא שני לחי
 נח בידחא תנלא בשבעת עשר יומא לירחא ביומא הדין
 אתדעו כל מבוי תהום רבה וכניר שמיא אתפתחא: פרסנא
 סתמיה: סנה מן עמר נח מי אשר ילמא מי איוס לסאבע עטר
 מנה מידל יווס תשקת עיון אגמר ורואדן לסמא אנפתחת
 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: והיה מטרא
 כחית על ארעא ארבעין יומיו וארבעין לילו: ואקחם אסטר
 עבלי ארץ ארבעין יום וארבעין לילה: יבעס חיוס הדח ברא
 נח ובעין נשם וחם ויטל בני נח ואשת נח ושלשת נשי בכר
 אתם אל התיבה: בכר וימא הדין על נח ונשם וחם ויתבת בע
 נח ואותת נח ותלת נשי בעהי: עמיה לתיבתא: מראת דין
 יווס דכלנח נשם וחם וימת בני נוח וזוגה נח ותלאת נסחור
 בעה מעהס יז אתאבות: אלה וכל חיה למינה וכל חיה למינה
 למינה וכל חיה למינה על הארץ למינהו וכל חיה למינה
 למינהו כל עמור כל כנף: חיון וכל חיה למינה וכל חיה למינה
 לדנה וכל חיה למינה על ארעא לדנה: וכל עמור לדנה
 כל עמור כל דנה: חס וגמיע יוחס לאענא פה וסאיר

לעזים

וימיו
 וימיו
 וימיו

ארביב אראב עליו לארץ לא צטטת כל טאיר וזנאח יוצאו אל
 כח אל התיבה שנים שנים מכל הבהמה אשר בו רוח חיים ועל
 עם נח לתיבתה תרין תרין מכל בהמה אשר רוח חיים יורכל
 לי אלהבות אדואג אדואג מן כל בשרי פיה רוח לחיות ור
 והבהמות אשר נקבה מכל בשר באו כזכר ונקבה אחת אחת
 ועליא דכר ונקבה מכל בשרא עלו כזכר ונקבה יע
 ואגון יע עלוהי וזכר כליו דכורא ואנחל מן כל בשרי
 דכלו כזכר אחדה לכה וחבב לכה ויהי המבול לארבעים
 ויום על הארץ וירבו המים וישאו את התיבה ותתם מעל הארץ
 והיה טונאם ובעין יומין על ארעא וטבאו מים ונטלו ור
 תיבתא והתרחקת מעל ארעא וזכר אקסא לטובאן ארבעין
 וזכר עליו לארץ כתר זכר פחמל לתאבות וארתועת ען
 לארץ וירבו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התיבה על
 פני המים ותקפו מים לחמל לחמל על ארעא ומהלכ
 תיבתא על מני מים ולמאבות זכר אקסא גרא עליו לארץ
 סארת לתאבות עליו וגו' זכר אקסא גרא עליו לארץ
 הארץ ויבשו כל ההרים והבהמות אשר תחת כל השמים ומים
 ותקפו לחמל לחמל על ארעא ותחת פני טו ריח טו ריח
 דתחת כל שמיא ולמאבות זכר אקסא גרא עליו לארץ
 ותגטא גמיע אגבא שמיא מלכא וזכר אקסא גמיע אקסא
 חמט עשרה חמט מלכא גמיע אקסא גמיע אקסא גמיע אקסא
 חמט עשרה חמט מלכא גמיע אקסא גמיע אקסא גמיע אקסא
 ולמאבות זכר אקסא גרא עליו לארץ ותגטא
 אגבא ויגוע כל בשר חמט על הארץ בעון וכפחמל
 ובהיה ובכל הערץ הערץ על הארץ ובכל הארץ ומית

אמרי

כלבסרם בעוצר דלחיש על ארעא בעובא ובעירא וכח
ובחיתא וכלל רוחשא דלחיש על ארעא וכל אנשא תופ
כלבשרי דאב עליו ארץ מן טאיר זיבהימה זי וחש וטאיר
זרביז אראב עליו ארץ וכל אטאס כל אשיר נשמת רוח
הוים באמיר מכל אשיר בחלבה מתו כל דנשמת רוח חיי
באמירי מכל דבישלתא מותו כל מן נסמה רוח אחינ
פאמיר מן כל מן פאמיר מאתו ויומא את כל היום
אשיר על פני הארמה מאדס עד ביהמה עד דרמש ועד
עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשיר אחרו
בתבה וימחית כל יסואל דעל ארעא מאנשא עד
בעירא עד דחשא ועד עופא דשמיא ואת מחיאו מן אדמ
ואשתאר ברס נח ודעמיו בתובתא ואת אלא כל אטאס
זלי עליו וגה ארץ מן נסאן זיבהימה זי רביז זי טאיר
אמא ואמחו מן ארץ ותבא נוח וזיון מעד פאמיר
וגברו המים על הארץ חמשים ומאת וים ותקטליא על
ארעא מאה וחמשי וימיר ולמא ערס אלא עליו ארץ
מיה וכל מן וימיר וידבר אלהים את נוח ואת כל החיה ואת
כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישכו המים וירכז נח ואת כל חיתא ויתכל בעירא
דעמיה בתובתא ואעבר יג רוחא על ארעא ונחו מלי
דבר אלה נוח וגמיע אוחש וגמיע אבהים זיון מעד פ
אתאבות פאמיר אלה בריח עליו ארץ סבב בחא אלא
ויסברו מעינותיהם וארבת השמים וכלא הארץ מן
השמים ואסתברו מכל עי ותו מלא וכיו דשמיא ואת כל
מטרא מן שמיא ואנסדת עיון אלא ורואדן אפמיר

ואנקטע אומטראן אומא. וישבו המים מעל הארץ הלוך
ושב ויחסרו המים מקצה חמשים ומהות ווס. ותבן מים
מעל ארעא אדלון ותבין וחסרו מים. מסוף מראד וחמש
יומין. ותרנגע אומא ען ארץ כל מר רגע ונקץ אומא
בעד מאיה ולמסין יומא. ותנח התיבה בחדש השביעי
בשבעה עשר ווס לחדש על הדיאררט. ונתת תיבתא
בירחא שביעאה בשבעת עשרא יומא לירחא על טורי
קדרו. ואתתקרת אתאבות מילשד אסבע פי זיוס אסד
אסאבע עשר מנה עלי גבל קדרו. והמים היו הלוך וחסור
עד החדש העשירי. בעשירי באחד לחדש נראו ראשי
ההרים. ומיא הוואדלין וחסרין עד ירחא עשיראה בעשי
בעשיראה בחד לירחא אתתא אור ישי טוריא. וכאן אומא
כלמא מרנקץ יז אשד לעשר ופי זיוס אומא חד מנה עשרת
יוס אגב. והימקץ ארבעים ווס ופתח נחאת חלון התבה
אשר עשה. והוא מסוף ארבעין יומין וכתח נחית כות
תיבתא דעבד. ולמא כאן בעד ארבעין יוס מתח נוח כות
אתאבות לזי ענדה. וישלח את הערב ויצא יצא ושב
עד יבולת המים מעל הארץ. וישלח וית עורבא ונמק מלך
ותאב עד דיבישא מים מעל ארעא. מאטלוק אומא
מאקאס יברג וירגע אומא ווס ען ארץ. וישלח את
היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה. וישלח
ות יונה מלכותיה למחדי אט קלו מים. מעל ארעא ארעא
אטלוק. ומהממה מן ענדה לונצר הלכך אומא ען וגר אומא
ולא מעאה היונה מלכות לכך רגלק ותשב אלון אל התבה כי
מוס על פני כל הארץ. וישלח ידו ויקחה יצא אתה אליואל

התיבה. ולא משפחת יונה כנח כל פרסת דגלה ותבת לויתיה ליתותה.
אמר כי לא על אציל ואנושיט ידיו ונסבה וחעיל יתהלכותיה ליתותה. ל
ולסתגד מוסתקרא לרגלהא פרגעת היה זו אתאבות אר כאן אר
עלי וגה ארץ ממד ידה טא כדהא ואד כלהא היה זו אתאבות
ויהל עור שבעת ומיס אחריס ווסף שלח את הוונה מן התבד
ואורוך עור שבעה ומין אחד ניק ואוסוף שלח ית יונה ממ
תיבתה. ועבר איצא סבעה איאס אמר ועמוד מטלהא מן
אתאבות. ותבא אליו הוונה לעת ערב ויהי עלה דית טרף כיה
וידע נח כי קלו המים מעל הארץ. ואתת לויתיה יונה לעיד
דמשא והא טרף דית את תביר מחת צו מה וירע כה ארץ קרף
מיה מעל ארעא. פמאתה וקת עשא ואדא בורקות דיתונ
מקטועה מי טאהא פעלם נוח מן ארעא קד כף עין אר
ויהל עור שבעת ומיס אחריס ווסף שלח את הוונה מן
וסף שוב אליו עור. ואורוך עור שבעה ומין אחד ניק ושלח
ית יונה. ולא אוסיפת למתב לויתיה עור. ועבר איצא איאס
אמר אמא טלוקהא ולסתעמוד ארגוע היה איצא ויהי כ
בחת ויש כמאות שנה כראשון באחד לחדש חרבו המים
מעל הארץ ויסר נח את מבסר התיבה וירא מהנה חרבו פני
הארץ מה. והנה בשות מאה וחמא שני. בקד מאה כחד ליה חא
נאכו מיה מעל ארעא ואעדי נח ותחנא דית בותא וחא ארעא
נאכו מיה ארעא. ולמא כאן פיסטה ואחדה וסת עין פילוס גמיר
אוזל מן אשהר אז ולכח ארעא עין ארעא פנדע נוח ארעא כ
אתאבות וכלר פמא קדגן וגה ארץ. ובחדש השני ב
בשבעה ועשרים ווס לחדש יבשה הארץ. ובית הוונה
בעסרין ושבעה וימא ליה חא יבשה ארעא וימי אשהר

לזכר ניוס זכר מעד גגת אחרץ

ויהי בפר חללים אל כח לאמר ויהליל יעצם נח למימדי חללך לנוח
קאילא צאמן היתה אלה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך ופוק מן
תיבתה את ואתך ובניך ונשי בניך עמך אכרמון אתה בנות את ואתך
ובניך ונסא בעך מעך כל חיה אתך אשר מכלל בעך ובעך ובעך
ובכל הדמש הירמש על הארץ הועא אפך ושרלוצאדך וכדודי בעל
הארץ כל חיה ודעמך מכלל בש רא בעוצא ובכעירא וכלל רחשא
דרחיש על ארעא אפיק עמך ויתלדון בארץ ויפשא וקקון על ארעא
וגמיע אוחש איה מעך מן כל בשרי מן ארץ ויזכא אים וסא איה
דביב ארץ אכרמס מעך ויתלדון ניו ארץ ויתמרדו ויכחז כלבא
ויעא נח וכלל ראש ונשי בעוצא ונפח נח וכלל ויחזקו וכלל
בנוח עמיה כדרך נח ובניה ודוגתה וכסא בניה מעה כל חיה כל
הירמש וכלל העוף כלל רמש על הארץ למש כחותי יסא וסא וסא
כל חיה כלל רחשא וכל עמא כלל דרחיש על ארעא לך עיתתו נפח
מן תיבתה וגמיע אוחש ונא איה וסא איה איה ביב אראב על ארץ
לאגטאסס כרגו מן אתה בנות ויבן נח מדבא ליהוד ויחז מכלל
הבהמה הטהורה ומכלל העוף הטהור ויעל עולות במדבא וסא
נח מדבא קרי ונשיב מכלל בעירא דבא ומכלל עמא דבא ואסס
עלון על מדבא ונח נוח מדבא ללה ואכר מן בעץ אבהא אים
אנא הרה ומן בעץ אטא איה אטא איה אטא איה אטא איה
אמר בן וירח יהוה את ריח הניחוח ואמר יהוה אל לבוא אסס
לקלל עוראת האדם בעבור האדם כי צר לב האדם דע מעד
לא אסס עוד להבות את כל חיה אשר עשיתי וקביל יע בד עור
יתקרב נח ואמר יי במי מריה לא אסס עוד למלט ית אדע
כדין חן בן אשה ארי ויער לא דא אשה ביש מיער ויהי כה
אסס עוד למכח ית כל דחי כמא דעבדית וקבל אלה לקרסאן

היה
פ

יבמכון

למדע. וק' אלה מן דאתה לא מעור לען לארץ בסבב לאנסקא ע
 עבאן באטר לאנסקא דדי מן דגריה ולא מעור דאיה קתל כל ק'
 כמא ענבא עור כלומי הארץ דדעוק ציד וקר וחסוקין וחורף
 דוס ולילה לא יעבות עור כל יומי ארעא דדעמא וחללא וקורא
 וחומא וק' טא וסתא וק' מלס ולילה לא יעלות ואברא טול עמר
 לארץ דרע ואלעאד וקר ולאמא ולקיש ולכרין ולטאר וליל
 לא יעלות. ויבדך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו
 וכלאו את הארץ. וברוך ע' ית נח וית בנוי ויאמר להון יבמכון
 וימלו ית ארעא. פבארך אלה בנינו וני בעיה וק' אלהם אתמרו ואכ
 ואכתרו ועמו לארץ וימראם וחתכם יהיה על כל חית הארץ
 ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש הארמה וכל דג הים
 בידכם נתנו. ואימתכון ודחתכון תהי על כל חית ארעא ועל כל
 עופא דשמיא וכל דתרחש ארץ וכל נזי ימא בידכון תסורין
 וכוכם ודערכם יכונחן עליו גמיע וחש לארץ וגמיע טאיר
 אסמא וכל מא ירב עלי. לארץ וסמך אבחר נ' איריכם מסלמון.
 כל רחש ארץ הוא חי לכם יהיה לאכלה בידך עשב נתתי לכם את
 כל רחש ארץ הוא חילכון והיליה כל בידך עשב יהיה בית לכוף ירב
 כולא וכל רביב טאיר חיון לכם מאכלא וכל עור לעשב קדאע טו
 לכל. אך בשד בעשד דכס לא תאכלו. וברס בעשדא בעשדא דמיה לא תכלון
 ואמא אלהם פלא תאכלוה דמיה. ואך את דמכם כל נשואיכם אדרש
 כל חיה הארעא אדרש וכל חיה הארעא מידיאיש אחיו אדרש את נפש
 האדם. וברס ותדמכון לנשואיכם את בע ביד כל חיתא את בעניה
 ומיד אנשא מיד גבר דיישוד ותדמא דאחיו את בע ית נשוא דאנש
 ואמא דמאכם מן איריכם מאכלא בלמע ומן יד אלהם פלא תכלהא
 בלאמר אינסקא קתל אליה טאבדא בעשה. שגך דס הארעא בארץ

ואמא דמאכם מן אנפכם פאטלכרא בלמע ומן יד אלווא
 פאטלכרא בלכופ ומן יד סאיר לנהם אינסקא בחל אכיה

למות בני ובין הארץ. ית קשת יהדות בעננה ותהי לאת קיום בני
בנימין ובין ארעא. הודא קוסי קוד ותבנהא מי אגמאס ותציר עלמא
עחד בוני ובין אהל ארץ. והיה בעננ ענן על הארץ וגדא חוד
הקשת בענן. והיה בעננו עננה על ארעא ותתחדי קשתא ב
בעננא. ויך ארעא גמיות גמא מא עליו ארץ ונחית אקוס ^{אקוס}
ודברתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר
ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר. ויכרינאית קוסידין
בנימין ובין כון ובין כל נפשא חיתא בכל בשרא ולא יהי עוד מים
ל טוננא לחכלא כל בשרא. ודברת עהדי ידיו ביני וביניכם ובין
כל נפש חיה לכל בשרי ולא יעיר איצא טוננא ליהלך כל בשר
והיתה הקשת בענן וראיתיה לדכור ברית עולם בין אלהים ובין כל
נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ. ותהי קשתא בעננא ותאחזנה
לדכור קים עלם בין בנימין ובין כל נפשא חיתא בכל בשרא ^{אחזנה}
ארעא. וצנצן אקוס מי אגמאס דכר לאמאן ארור מן ארר לכל
נפש חיה מי כל בשרי ידיו עליהא ארץ. ואמרה אלהים אל נח זאת
אות הבדיית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ. ואמר
יח לנח יא את קים דא קימית בין בנימין ובין כל בשרא דעל ארע
אז אלה לנחמן הארץ עלמה ארור אלהית בנהא ביני ובין כל בשר
עליו ארץ. והיה בעננה הים ימים חתכה
שם וחס וחס הוא אבי כנען. והיו בעננה דנחמן מן תבתא שם
וחס וחס הוא אביו דכנען וכאן בנ נח לארגין מן ארמכות
שם וחס וחס הוא אביו דכנען. שלשה אלה בני נח ואמר
נפשה כל הארץ. תלמא אלקי בע פתא אלקי את בדרו בכל ארעא
הולאית לאלמאכה בע נח ומטס ומפרקת ארץ. ויחל נחאיש האמה
ויטע כרם. ושרי נחגבר פלח באר. ונעם כרמא. וארמבדאמא

במלחה לארץ גרדס כדמא וישת מן היין וישכר ויתגל כותך אהלה
ושתי מן חמלא ודויהא תגלי באומט כנא וישכר מן אלמור ודויה
פוט כשף ויכבאיה וירא חס אבי כנענא את עדות אביו ויגד לטביא חס
בחור ויחלא חס אביו ויכנענות עדותא דאביו ויחור לחרין אחוהי
בשוקא ורא חס אבי כנענא סוה אביה ואכבר אכיוה והסטי למוס
ויקח שם ויקת את השמלה וישומו על שכם שכיח וילכו אחריכא
ויכסו את עדות אביהם וכניהם אחרינית ועדות אביהם לא ראו
וכיב שם ויקת ותכסו ותא וישאו על כותף תרווחו ויחלו מחדרי
וכסו את עדותא דאביו ויחלו ויחלו מחדרי ועדותא דאביו ויחלו
חור כמלך שם ויקת ויבא געלא עלי מנכביהא מציא חס אביו
מגטיא קוה אביהא ווההמא מסתר ברה וסוה אביהא מלס ודויה
ויקח בן מייט וידע את השם עשה לו בנה הקטן ואת עד נח מחמיה
וידע יתא עבד ליה בדיה דעירא ולמא אפא נח מן סכרה געלס
מא כנענה אבנה לאמר ויאמר אדור כנען עבד עבד יתא
לאחיו ואמר ליטכנען עבד פלח יהי לאחיה וקל מלעון כנענא
עבדא מסת עבדא יכון לאכותה ויאמר ברוך יהוה מלכי שם ויהי
כנען עבד למו ואמר ברוך יתא יהי רשם ויהי כנען עבדא להו
אס קל אבאך אלה אזה שם ויכון כנענא עבדא לה ויפיקת להו
ליתת ויטכ ביהאלי שם ויהי כנען עבד למו ויפיקת וישרי
שכינתיה במשדני שם ויהי כנען עבדא להו ויחסן אלה ליתת
ויסכן אכביה שם ויכון כנען עבדא לה ויהי נח אחרי המבול שלש
מאות שנה וחמשים שנה וחי נח בתר טונבל תלת מאה וחמשים
שנה ועש נח בעד אלוטאן תלאת כמיה וכמסין סה ויהי כל
ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת ויחלו כל יומי נח
תשע מאה וחמשים שנה וימית וכאן עמר נח תשע מאה סנה

[illegible]

אשנור מן הארץ ההיא ועל אטור ויבן אפניכוה ואת רחבת עיר
ואת כלל מנאר על ההיא כמק אור ובנא יתנינה וית רחבת קרת
וית כלל ימך דרך לבד לרג אשור כדנא טבנה וקריה ארחה
ולאכלה ואת דתן בין נינה ובין כלל היא העיר הגדלה וית רסן
בין נינה ובין כלל היא קרתא רבתא ואלמדאן ביק נינה ובין
אכלה הי אקריה לעצמה ומערים ילד את לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת נפתוחים ומערים אוליד ות לודא וית ענמא
וית להבי וית נפתוחא ומער אולד אתנא ואלמסכנדראני
ולכנסיין ואפרמיין ואת פתרוס ואת כסלחוס אשר ואלאן
משם כלשנים ואת כפתרים וית פתרוסא וית כסלחא
דנפקו מתמך כלשנא וית קר טלחא ואלבימיין ואלעדיין ו
כרג מנחם אלסטו ניין ואדמיאטיין

וכנען ילד את עירון בכרו ואת חת וכנען אולד וית עירון כ
בכריה וית חת וכנען אולד עירון בכרה וחת ואת היבוס ו
ואת האמרי ואת הגרגשי וית יבוסא וית אמורא וית גרגיש
וילבוסין ואלמוריין ואלגרגשיין ואת החוי ואת הערקי ואת
הסיני וית חואי וית ערקאי וית אנתוסא ואלחויין ואלערקיי
ואטרבלטיין ואת הארודי ואת העמרי ואת החמתי ואחר
נמצו משפחות הכנעני וית ארודאי וית עמראי וית חמראי
וכתד כן את כדרא אדעיות כנענא ואלרודיין ואלעמר
וילחמאניין ובעד דלך תפרקת עשאר לכנעניין ויה גבול
הכנעני בא מעירון באכה גרגש עד עדה באכה סדמה נע
ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע ואלחמאוס כנענא מע
מעירון כמטי לגרד עד עדה כמטי לסדס ועמרה ואדמה
ועמאוס עד לשע וכאן תכס לכנעניין מן עירא ואתא

אז לכלוך ולי אגדה ולי אן תגי לו טדם נעמרה ואדמה ועבניס אז
לשע אלה בני חס למיש פחותם ללש שונתם בארצותם בגויהם
אזן בני חס לדד עיתוון בלי שטחן באר עתוון בעמדי יהון יהולי
בני חס לעש איהם ולמחותם פבלדאנהם לכדממהם
ולשם ילד אס הוא מפי כל בני עבר אחיותת הגדל ולשם
את ליד אן הוא אבוהון דכל בני עבר אחוהי דיתת רבא ושם
איתא הוא אבוהי עבר אלויתת לאכבר יבני שם עולם ואשור
וארפכשד ולוד וארם יבני שם עולם ואשור וארפכשד ולוד
וארם יבני שם כדדוואן וטועל וארפכשד ולוד וארם יבני ארם
טוץ וחול וגתר ומש יבני ארם אלוטו ולחווילה וילגראדקה
וידושא וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר וארם
אולידי ית וארפכשד מולך שלח ושלח אולד עבר ולעבר
ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נמלגה הארץ ושם אחיו
יקטן ולעבר את לידו תרין בנים שום חד פלגארי ביזמוהו
את פלגת אר יבני אחוהי יקטן וולד לעבר אבטן אסם ואחד
פלג לאן ביא אמה אנקסמת לארץ ואסם אכיה קחטאן
ויקטן ילד את אלפודד ואת שלח ואת חצרמות ואת ירד
ויקטן אולידי ית אלמודד וית שלח וית חצרמות בית ירד
וקחטאן מולד אסלך ואלמודד וחצרמות וירח ואת הדורס ואת
אודל ואת דקלה והדור ואת עיבל ואת אבימל ואת שבא
וע ואת אופיר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקטן ואוניר
וחויל ויל כל הולא יבני קחטאן ויהומוש פס מומשא נאכה
ספיה חד הקדים והוה מות בהון מומשא פלג לספר טור
מדינחא וכאן מסכנהם מן מלה אזן תגי למדינחא אבכל
לשרקי אלה בני שם למיש פחותם ללש שונתם בארצותם בגויהם
לגורם אזן בני שם ללש שונתם ללש שונתם בארצותם בגויהם
לשם לעש איהם ולמחותם פבלדאנהם לכדממהם

בגויהם ומאכלה נמדרו הגוים בארץ אחר המבול זין דרעית בני
זה לתולדותיו בעממיהו ומאליה את ערש עממיהא בארעא
בתר טופלם הולא בניכח לוט יורהם נאממהם ומנהם תמרת
אמנם כי ארץ בער אטופא

ו יהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים והת כל הלשון
חד ומכלל חד ככאן במייע אחל ארץ לגר ואחרת וכלאם
ואחד יהי בשמים מקדם ויכסאו בוקעה בארץ שבער וישכן
שם יהיה במיטלהו בקדמיתא ואשכח בקעתא באר דככל
ויתבולתם וכלא מחלו מקדמיהו וקדובק יכח מיכלא וישנו
מאמנום ויאמרו איש אל רעהו הבה נלכדה ונשדדה לשון
לשדדה ותלי להם הלכדה לאבן והחמיר היה להם לחמיר ואמרו
גבר לאחוריהב נכמי לבטן ונקי יונק בנראה והות להו לבטח
לאבנה וחימרם היה להו לשויע מן לבטחם לבטח ונעלו
בטח נלכא ונעלה טביכא ככאן להם זלכא כלחמארה ואקט
כאן לחם מכלא טא ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגד
וראשו בשמים ונבנה לנו שט מן נפוש על פני כל הארץ
ואמרו הבו נבנה לה קרתא ומגדלא ורישיה מלח עד עית
שמיא ונבניד לנא שום ולכלא נתבדר על אפני כל ארעא
קאל תגלו נבט לטא קדיו ומגדל וראסה יראע אסמא ונענע
לנא אסכבא כלא טערס עליוגה גמיע ארץ יורד יהיה
לראות אתה עיר ואותה מגדל לא שר בט בט האדם ואתגלו
יקבלא תרפא על נבד קרתא ומגדלא דבנו כפי אממא
טארד אלו אמרא כיווגלא לינאר קדיוחא ומגדל ארי
בט בני אדם ויאמרו יהוה הך עמ אחד ושפה אחת לכלם
זה החלם לעשות נעשה להם ויבני מהם כל אשר יקמו לעשות

נאמר יגהא עמא חד ולישן חד לכולחון ודין דשרון למעבד וכתן
לא יתמנע מנהון כל דחשיב למעבד וקץ אלה הווא חס לשעב
ואחד ולגה ואחד לכל חס אגמנין והווא מא אבתרו אחי צנועה
ואין לא ונותהס גמיע מא בה אין יענוה הבה נרדה ונכלה
שם שבתם אשר לא ישמעו איש שבת דערו הכו נהגלו ונכ
וככלביל תמן לישנהון דלא ישמעון אנט לישן חבורה לאנך
אודא מרא אשתת בה לגותהס חתילה וסמע כל פרוסלגת ו
צחברה יוץ יהוה אותם כשם על פני כל הארץ ויהי לו לבנות
העיר ויבדר עייתהון כותמן על אפי כל אר עתה מתמנעו מלבע
קרתא כבדרהס אלהמן עלי וגה ארץ ואטתו עין בנא אקרויה
על כן קרא שמה בכל כי שם בכל יהוה שבת כל הארץ ומשם
הניס יהוה על פני כל הארץ על כן קרא שמה בכל ארץ תבין
כלביל ית לישן כל ארעא ומתמן כבדר ונן ית על אפי כל ארעא
נלדך סמיה בכל לאן תס שתת אלה לגה גמיע ארץ ומן תס
בדרהס עלי גמיע וגהא :

אלה תולד ותשם שם בן מאת שנה ויולד את
ארבע שש שנתים אחר המבול וכן תולדת שם שם בן מאה
שנים ואולי ית ארבע שש תרתין שנים בתר טופס ויהי
שרח גי זה שם וכאן שם אבן מיה סנה אולד ארבע שש סטין
בעד אטוטא וחי שם אחרי הנולד ואת ארבע שש מאה
מאות שנה ויולד בנים ובנות וחי שם בתר אולי ית א
ארבע שש חמיש מאה שנים ואולי בעין ובעין שם בער
מיה אולד ארבע שש כמסה מיה סנה אולד בעין ובעת
וארבע שש חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח וארבע שש
חי תלתין וחמיש שנים ואולי ית שלח ועאש ארבע שש כמסה

ותלמיך מולך שלח ויהי ארבע שנה אחרי חוליד ואת שלח שלח
שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי ארבע שנה בתר
דאוליד ותשלח ארבע מאה ותלתין שנה ואוליד בן וצנן ועאם
בער דאך תמיה ותלמיך סנן מולך מיהא בנין ובנות
ושלחתי שלשים שנה ויולד את עבר ושלח חמאתלתי שני
ואוליד עת עבר ועאש שלח ל סנה מולך עבר ויהי שלח אחרי
חוליד ואת עבר שלח שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי שלח בתר דאוליד ותעבר ארבע מאה ותלתין שני ואי
ואוליד בן וצנן ועאש בער דאך תמיה וג סנן מולך בן ובנות
ויהי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את חלם ויהי
עבר חלמיך וארבע שני ואוליד ותלמיך ועאש ארבע ותלתין
סנה מולך חלם ויהי עבר אחרי חוליד ואת חלם שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהי עבר בתר דאוליד ות
חלם ארבע מאה ותלתין שני ואוליד בן וצנן ועאש בער
דאך ארבע מיה ותלמיך סנה מולך מיהא בן ובנות
ויהי חלם שלשים שנה ויולד את רעו ויהי חלם חלמיך
שני ואוליד ותלמיך ועאש תלמיך סנה מולך רעו ויהי חלם
אחרי חוליד ואת רעו שלש שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות
ויהי חלם בתר דאוליד ותלמיך מיהא ותשע שני חלם בן וצנן
ועאש חלם מיהא ותשע סנן מולך מיהא בנין ובנות
ויהי רעו שלשים שנה ויולד את שרוא ויהי רעו חלמיך
ויהי רעו חלמיך ותלמיך שני ואוליד ותלמיך ועאש חלמיך
סנה מולך שרוא ויהי רעו אחרי חוליד ואת שרוא שלש שנים
ומאתים שנה ויולד בנים ובנות ויהי רעו בתר דאוליד ותלמיך
מיהא ותשע שני ואוליד בן וצנן ועאש בער דאך מיהא

סנה אולר פוהא בען ובנאח
וולד את נחור וזוהי שדא תלתין שני ואולד ית נחור ועאש
תלמידי סנה אולר נחור וזוהי שדא אחרי קולי דואת נחור מאת
שנה וולד עלה ובעים ופדא שדא בדר דאולד ית נחור מאת
שני ואולד בען ובען ולמא עאש שדא מותי סנה אולר פוהא
בען ובנאח וזוהי נחור תשע ועשרים וולד את תדי
וזיא נחור עשרין ותשע שני ואולד ית תרח ולמא עאש נחור
תסעה ועשרין סנה אולר תרח וזוהי נחור אחרי קולי דואת תרח
תשע עשרה שנה ומאח שנה וולד בעים ובעים וזוהי נחור בדר
דאולד ית תרח מאח ותשע עשרי שני וולד בען ובען ולמא
עאש בערדך מיה ותסעה עשר סנה אולר פוהא בען ובנאח
והזקן ולידא וזוהי תרח שבעים שנה וולד את אברם את נחור
ואת הרן וזיא תרח שבעין שני ואולד ית אברם ית נחור וית
הרן ולמא עאש תרח שבעין סנה אולר אברם ונחור והרן
אולר לוט וזמית הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור
כשדים וזמית הרן על אפי תרח אביו בארץ ילדותיה באור
כשדים וזמית הרן בחצרה תרח אביו מכלר מולדה כי זמון
לכסרדאנין וזקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שר
ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יספה ונסיב
אברם ונחור לחוק נשיך שם את אשת אברם שר ושם אשת נחור
מלכה אבא אד מלכה ואבא יספה מתבר אברם ונחור להם
נמא אסם דוגא אברם שר ואסם דוגא נחור מלכה אבא הרן
אבן מלכה ואבן יספה וזמית שר עקרתא מין לה ולד וזוהי שר
עקרתא לית לה לרד וכאנה שר עקרתא ליק להא ולד ויקח
תרח את אברם כנו ואת לוט כן הרן כן בער ואת שר כלתא ואת
אברם כנו ויצא ואתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויצא

עַד חֶרֶץ וְיִשְׁכּוּ שָׁם וְזָכַר תִּרְחַת אֲבִרְסָם בְּרוּהַ נִית לֹוֹט בַּר הֶרֶץ בֶּרֶה
בְּרוּהַ נִית שְׂרִי כֹל תִּירְאֵת אֲבִרְסָם בְּרוּהַ וְנִתְקַן עֲמֹהֶן מֵאוּר דִּכְסָ
דְּאֵי לִמִּי דֶל לֹאֲדָ עָא דִכְעֵן וְאִתְּנָה עַד חֶרֶץ וְנִתְיָבוּ תִלְמִךְ וְאִכְרָ
תִּרְחַת אֲבִרְסָם אֲבִרְסָם וְלֹוֹט אֲבִרְסָם אֲבִרְסָם וְשִׂרְסָם אֲבִרְסָם וְזִגְרָ
אֲבִרְסָם אֲבִרְסָם וְכִרְגוּ מֵעַהָס מִקְרָתָן וְכִסְרָתָן וְנִית לִימְצוּ לִיבְלָד
כִּנְעָרָן בְּגָאֹו אִיהֶרֶץ וְאִקְסָמוֹתָם וְיִתְיָן יִמֵּי תִרְחַת חֲמִישׁ שְׁטֵט
וְמֵאֵתִים שָׁנָה וְיִמֵּית תִּרְחַת בְּחֶרֶץ וְזִגְרָו וְנִית תִּרְחַת אֲבִרְסָם וְחִמִּי
שְׁטֵט וְנִית תִּרְחַת בְּחֶרֶץ וְכִנְעָן עֲמֹר תִּרְחַת מִיֵּית עֵנָה וְחֵאֵל תִּרְחַת חֲכֹוֹן
סָנָה בְּסוֹקִים קִימֹן בְּבִלְחָל

卷之四

וְאָמַר יְהוָה אֵל אֲבֹרָם לֵךְ נָא רֹעֶה וּמִוֹלָדֶיךָ וּמִבְּיֹת אֲבִיךָ
הַלֵּךְ הָרֹעֶה אֲשֶׁר אֲרָאָךְ וְאָמַר יְיָ לְאֲבֹרָם אֵיזֵל לְךָ מֵאֲרָעָךְ
יִמְלִיכֻךָ וּמִבְּיֹת אֲבֹיךָ לֹאֲרֹעֶה דָּאֲחֵינָךְ וְקָץ אֵלֶּה לְאֲבֹרָם
מִן אֲרָצְךָ וּמוֹלִדֶיךָ וּבְיֹת אֲבִיךָ אֵי אֲרָץ זָרָה אֲוִיךָ וְאֶעֱשֶׂךָ לֹהֵט
גָּדוֹל וְאֲבֹרָךְ וְאֲגִדְלֶה שְׂמִיךָ וְהִיָּה בְרָכָה וְאֶעֱבִידֶיךָ לְעַם סָגִיר
וְאֲבֹרָךְ וְאֲרָבִי שְׂמִיךָ וְהִיָּה מִבְּרָךְ וְאֶצְנֶה מִנֶּךָ אִמָּה כְּבִירָה
וְאֲבֹרָךְ בִּי אֲרָעָךְ וְתִכּוֹן מִבְּאֵרְךָ וְאֲבֹרָה מִבְּרָכֶיךָ וּמִקְלָלֶיךָ
אֲמַר וְנִבְרָכֹכְךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאֲרָמִי וְאֲבֹרֶיךָ מִבְּרָכֶיךָ וּמִקְלָלֶיךָ
וּמִלֵּטְטֶיךָ אֲלוֹט וְיִתְבָּרְכוּ בְּיָדֶיךָ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל וְאֲבֹרָךְ
מִבְּאֵרְךָ וְלֹעֵב לֹאֲעֲנֶךָ וְיִתְבָּאֲרֶךְ בְּךָ גְּמִיעַ עֲשָׂאִיר אֲרָעָךְ
וְיֵלֶךְ אֲבֹרָם כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה וְיֵלֶךְ אֲתוֹ לוֹט וְאֲבֹרָם בֶּן
חֲמִישׁ שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה בַּעֲמֻתוֹ מֵחֶרֶץ וְאֵדֵל אֲבֹרָם כִּמְהָ
דְּמִלִּיל בְּעֵלְיָה וְאֵדֵל עֲמֻתוֹ לוֹט וְאֲבֹרָם בְּרֵשׁ בַּעֲיִן וְחִמּוּט
שֶׁנֶּךָ בְּמִקְוֵי מֵחֶרֶץ בְּמִצַּח אֲבֹרָם כִּמְהָ קָלֵה אֵלֶּה וּמִצַּח
כִּמְהָ לוֹט וּבָהֶן אֲבֹרָם אֲבֵן כְּמוֹסָה וּכְעֵיץ סָגִיר חֵץ לִבְרֵג מִן
חֶרֶץ וְיִקְוֶה אֲבֹרָם אֶת שְׂדֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לוֹט בְּנֵי אֲחִיו וְאֵת כָּל

רבנשם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויטאו ללכת
 ארצה כנען ויבאו ארצה כנען וידבר אברהם ואל שרי אחותו
 ותלוט בראחיה וית כל קניניה דקנו וית נכסיה דשעבידו
 לאחיה ותה בחרן ונמקו למידל לארעא דכנען ואתו לאר דכנען
 ואלו אברהם שרי זותה ולוט אבן מכור וגמיע אסרו לו ומלכו
 ולכנס לו אכתסכוהא מי חרן ודרגו לימיו איכלר כנען וכו
 איה ויעברא אברהם בארץ עד לקוס שכס עד אלון מורה
 והכנעני אדבארץ ויעברא אברהם בארעא עד אחר שכס עד
 מישרי מורה וכנעניא כסין בארעא פסאן אברהם איכלר לו
 מויע נאכלוס ולי מרג ממרא ולכנעניא חניד מי איכלר ויורא
 והוא אל אברהם והאמר לדדעד את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
 ליהוה הנראה אליו ואת עלי יע לאברהם ואת ארץ ארץ
 הדא ונכסיה מדיבחה קדש יגדא ואלו יתס תגלה לה לזה
 וקל לנסכר מעשיהא איכלר וכנע תס מדיבחה ללה אמקלה
 לה ויעתק כנעניא מדיבחה לזה ויט אלה בית אכל
 מיש ויעני מקדש ויבן שם מדיבחה ליהוה ויקרא בשם יהוה
 ואסתלק מתלון לטורא ממדיבחה לבית לויתקיה למשכנה בית לו
 ממדיבחה ועי ממדיבחה ונכסיה מדיבחה קדש ונכסיה מדיבחה
 אמתקלמק תס אי אכלר מק שרקי בית לו ומדיבחה בית אמתקלמק
 ועי מישר ומדיבחה תס מדיבחה ללה למתגלי לה ויעני באסמה ידסע
 אברהם הלון ונסוע הנגבה ונכס אברהם אדיל ונכסיה ללכניכסיה תס רחל
 אברהם מן תס וכנע כלכס מדיבחה אי אכלר
 והו רעב בארץ וירד אברהם מצר ימה לאור שם כי כסד
 ארעב בארץ ויהו כנע בארעא ונחת אברהם למצרים לאותות בארעא

את

לך רומא

ארבעה כסף בארבעה תשכא גועמי לכלר נחנחור אכרם זי מער
 ליתכן תשכא ארבעה ארבעה ידעו כהנא הקדוש לבא מערימה ויאמר אל
 שרי אשתו הנה נה ידעתי כי אשה זאת מראה את וזהו כד קדוש למען
 למצדו סמאמר לשדא אשתיה הלא כעני ידענא אריאתתא שפי רתמיזו
 את כלמא קרבמן וכול מער קלש כרי דוגתה אנת עלם אנת חסנה
 זמנא ויהי כיוצא אונתך המכרים ואמר אשתו זאת והרג אונת
 אונתך יחיי ויהי ארי וחדון ותיך מעדאי וימדון איתתיה ויקטלון ויא
 ויתך יקטלון אכאן אן ירוך למעיון וקא הארה דוגתה קתלון נז
 ואסתבכון אמרי נא אחותי את למען יטב לי בעצריך וחתך
 נכשי בגללך אמרי כען דאחל את בלילי דילי ויכילי ונתקיים
 נכשי בפתגמי כולי אנת אכתי לקבל אן יחון לי בסבך ואחיא נכשי
 בגריותך והי ככא אכרם מערימה ויראו המערים את האשה כי מה
 היא מאד וזהו כד על אכרם למעדים וזהו מצדאי יתא ונתא ארי
 שפירא היא לחיא ולמא דכל אכרם זי מער כאן למעיון ויאמר
 אנתא חסנה גרא ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אותה אל פרעה ותקח
 האשה בית פרעה וחדן ויהי רבב פרעה ושבח ויהי למרעה ואכל
 וארברת איתתא לבית פרעה וראוהא ריסא פרעון ומרחהא זיעת
 במלת זי מעלה ולאכרם היטיב בעבדא ויהי לו טאן וכקר וזהו
 נכרם ושכמות ואתו ואלים ולאכרם אשכב בליה וזהו ליה
 עמן ותודין ועבדיק ואמרה ואתן ואלים ואחון זי אכרם בסבבה
 ויאן להגס ובקר עביר ואמא ואתן וגמלי דנאע יהוה את פרעה
 כנעיס גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אכרם ויאיתיע על דבר
 מלכותיך שישק ועל אנש ביתיה על עיך שרי אשת אכרם וזה
 ותאמר לזה פרעון ככא יא עלימה ולה בסבב שרי דוגת אכרם

לכא

דא

וחמין

בבבין

הקרא פרעה לאברהם ויאמר מה עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך
היא וקרא פרעה לאברהם ואמר מה רא עבדך לילמא לא חיות לי ארי
מתוך היא מדעי פרעה באברהם וקרא רא עשית לי לסתברני
אטמא זוגתך למה אמרת מחותני היא ואקח אותה לי לאשה ועושה
הנה אשתך קח וכל לילמא אמרת אחת היא ודבריתיה לי לאתנו
וכען היא מתך דבר ואידל לסתברת היא אחת חותמת כדתהא
למפן לי דוגה ולאן הודא זוגתך כדוהא ואמץ ויעז עליו סעיה
אנשים וישלחו אותם ואת אשתו ואת כל אשר לו ויקיף עלוהי פרעה
גבריו ושלחו ויהי ואת אותה וית כל דליה וסלבה גרעון קומת
בדרקוה ובזוגתה ובגמיע מילה ויעל אברהם ממערים הוא ואשתו
וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה וסליק אברהם ממערים הוא ואותה
ועל דליה ולוט עמיה לדוהא ונעז אברהם מן מער הוודוגתה
ובגמיע מילה ולוט מעה איזקבלה ואברהם כבד מאד במקנה כי
בכסף וכדב ואברהם תקיף למדא בבכירה כנסתא וכדבא ואז
עזם גרמא בזמאשיה ולוט ודורב וכלך למסעיו מנגד ועד
בית אל עד המקום אשר היה שם בתחלה בין בית אל ובין הר
ואדל למטלנה מדרומא ועד בית אל עבר את רא דנסיח תמן
למשכניה בקד מותא בין בית אל ובין עי ונמצא צימר חלה מק
תבלה ולי בית אל איז מועד ולי כחן תם כבאיה מיזאבהדא
בין בית אל ובין עי אלמקום המדבה אשר עשה שם כדאשנה
ויקרא שם אברהם בשם יהוה לאתר מדבחה דעבד תמן בקד
בקד מיתא געלי תמן אברהם בשמא דע איז מועד למדבחה
צנעה גסא ונלמא מדעא תם אברהם באסם אלה וגס ללוט התך
את אברהם היה טאן ובקד ואהלים דאן ללוט דאן ליל עס אברהם
היה טאן ותורין ומשכנין ואיזא ללוט לסאיר מעאברהם

כאנגם ובקרוא כיה: ולא נשא אתם הארץ לשבת וחדר כי היה
רבושם רב ולא יכלול שבת יחדיו: ולא סוברה יתהו: ארעא למען
כחרא אריוה קנענהו סג: ולא יכלול למיתב כחרא: ולס יחתמלהא
אבלד אין קימא גמיעא לאן סרוהס כחיר פלס וטיוקואן קימא
גמיעא: וחי ריב בין רעי: מקנא אברים ובין רעי: מקנא לו
והכנעני והכדראד יושב בארץ: והות מעותא בין רעבטיריה
דאברס ובין רען בעיריה דלוט ובענא וברדאה בבין יתב
בארעא: פכאד כעומד בין רעא מאשיה אברים ובין רעא
מאשיה: לוט ולכנא ענין: ולכדראד חנין מקומח פילכלר:
ויאמר אברים אל לוט אל לא ויהי מליצה בינו ובין רעי
ובין רעיך כהעשים אחים אנתנו: ואמר אברים ללוט לא כמ
תהי מעותא ביני ובין: ובין רעוה ובין רעוהך: ובין רעוה אריו
גברין אחין אנתנו: חגי קלא אברים ללוט לא תכון כעומה בינו
ובין: ובין רעוה ורעוהך לאת קוס דו קאבה: הלא כל הארץ
לנתן הנדב נא מעלי אם השמאל ואימינה ואם הימין ואם
הלא כל ארעא קדמך אנתרש כען מלוותי אם את לעבדא אנת
לדומוא ואם את לדומוא אנת ענך: לא אן גמיעא אבלד בין יריך
אנרדעט אמאיסרה פאחינא ואמא יסתר פאת יאסר: וישא
לוט את עינו ורא את כל כפר הידין כי כלל משיקה לפני שחת
הזה את סדס ואת עמרה כגן חוה כארץ מצרים באכה עער:
ודקף לוט ית עינוה נחזא ית כל מישר ידו אריו כלוה ביד
שקת קדם הכלות ית ית סדס וית עמרה: כגנא דין כארעא
דמצרים ממי: לעער: פרע לוט עינא ורא גמיעא מרה
לארדן אן כלל שקי קבל איה לך אלה סדס ועמרה כגנא אלה

לש

כארץ מצר ימותהו זה ארץ ויבחר לו לזוט את כל כבוד הדרה
 וקטע לו מקדש ויפרדו איש מעל אחיו ויבחר ליה לזוט כל מק
 מישר וידר נא ונטל לוט בקר מיתתו ואת כרשיו בקר מולות אחוה
 מאת אשר לוט גמיע מרג לארדן ורחל מן אשרק ואנפרד
 בלא מד ען אחיה אברס ישב בארץ כנען ולוט ישב בערו
 הכר ויאהל עד סדום אברס יתיב באר ערא רמא ולוט יתיב
 בקרוי מישרא ופרס עד סדום אברס חקאס פי בלך כנעא
 ולוט חקאס ~~בבל~~ וכיום לו סדום ואנשי סדום רעים
 וחטאים ליהודי מאד ואנשי סדום בישיב בלמוסדון ותביין
 בגנותהו קדם יצ לחלא ואהל סדום אשראר כא שני ללה גדול
 יהוה אמר אל אברס אחרי הנדר לוט מעמו שאמא עיניך ודא
 מן חקוס אשר אתה שם צפוט ונבזה וקדמה וימה ויך אמר
 לאברס בתר דאתגרש לוט לז מעמיה קחון בעך עינך וחדי
 מן אתרא דאת תלך למערב בא ולעלא ולזרוא ולמדנתא ות
 קל ללה לאברס בער בלא מאדקה לוט מרגע עינך ואנפרד מן
 למצע ירו אנת תס שמיא וגזובא ושירקא וגר בא ביאד
 כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולדרעך עד עולם אדי
 ות כל ארעא דאת חדי לך אתננה ולכנך עד עולם לאן גמיע
 לארץ ולי תראהא לך מעט יהא וכנסלך לי לזר וישיבתיהא
 דדעך בענך הארץ אשר הם יוכל איש למנותאת בער הארץ
 גם דרעך ימנה ואשוי ות כנך קמאין כנעא דאדא ואלכא
 דלית הנשר לגבה למומי ות עברא אן כנך לא יתמנון ואעיי
 נסלך כתרבא לארץ חתיאן ממכאנסאן אקחצי תואב לארץ
 כנסלך איצא יחצא קום התהלך בארץ לארבה ולרחצה לילך
 אתננה קום הליך בארעא לארבה ולפתיה ארזי לך אתננה
 קום אמש פילארץ עדך ועול פאני מעטי כהא ואהר

פי קרא אר

מולו שמי
 מולו שמי
 מולו שמי

אמרם וישב באלט ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה
 וירס אפרס ואתה ויתבצמו שרי ממרא דבחרון וכלה תמך מידתה
 קני' וכייס אפרס וגא ואקאס נ' מרג ממרא ז' תי' חכרא ובנא
 ויהי בימי אמרם למלך שנת
 אריון בלך אלסר כדר לעמר מלך עילס ותד על מלך גוים
 וזה בימי אמרם מלכא דש נער אריון מלכא דלסר
 כדר לעמר מלכא דעילסות דעל מלכא דעמרמי' תם כא
 נ' א' א' אמרם למלך א' ש' נ' אריון מלך א' סר כדר לעמר מלך
 עילס ותד על מלך א' א' מ' ע' ש' מלכא את ברע מלך קוס
 ואת ברע ע' מלך עמרם שטאב מלך אדמה וש' מאבד מלך
 ע' א' ו' מלך בלע ה' א' ע' ע' ע' קדבא ע' ב' ע' מלכא
 דסרס' וע' ברע מלכא דעמרם שטאב מלכא דאדמה
 וש' מאבד מלכא דע' א' ו' מלכא דבלע ה' א' ע' ע' א' נהס
 חארבן בר' מ' ו' בר' מ' ע' ש' מ' א' ו' ש' מ' א' ו' מלך בלע ז' א'
 כל אלה חכרו אל עמק השדים הוא ים המלח כל אילן
 את כ' ע' ל' מ' י' ח' ל' א' הוא ימא דמלחא כל הולא א' ע' ח' ב'
 לו עמק א' קדיון הוא א' ב' ח' י' א' מ' י' ת' ש' ע' ש' ע' ש' ע'
 ע' ב' ד' א' כ' ד' ר' לעמר ו' ש' ל' ש' ע' ש' ע' ש' ע' ד' ר' ת' ר' א'
 ע' ק' ר' ש' ע' כ' ל' ח' ו' י' כ' ד' ר' לעמר ותלת ע' ק' ר' ש' ע' כ' ד' ר'
 אתה ע' ש' ק' נ' א' ע' כ' ד' ר' לעמר ו' י' א' א' א' ע' ש' ע' ע' ד'
 ו' א' ר' ע' ע' ש' י' ש' ע' כ' ד' ר' לעמר ו' ה' מ' ל' כ' א' ש' ד' א' ח'
 ו' כ' א' א' ר' א' י' ע' ע' ש' ת' ר' ק' ר' ע' ו' א' ה' ל' ק' י' ב' ה' ו' א' ד'
 ה' א' מ' י' ב' ש' ו' ק' ר' י' ת' י' ו' A' R' E' ע' ק' R' ש' ע' א' ה' A' כ' D'
 ל' ע' M' R' ו' מ' L' כ' A' ד' ע' M' I' A' ו' M' ח' ו' T' G' B' R' I' A' D' B' E' S' T' E' R' O' R'
 ק' R' E' S' ו' T' T' A' M' I' A' D' B' E' M' A' ו' T' A' M' I' M' T' E' D' B' S' H' O' K' R' O' T' I' S'
 ו' T' A' S' T' E' א' R' A' B' E' E' ש' R' A' K' B' L' כ' D' R' L' E' M' R' ו' A' M' L' A' H' ל' A' I' M' E' A'

ד' ב' ב'

כ' ז' ס' ת'

א' ב' ג'

במלך אשר עליו פי עשר דוד קרנים ואדוקים לדין הסוף
ובנין לדין פי שוה קריתים ואת החרי בהרם שיעור עד לאמר
אשר על המדבר ואת חורא דבטורא דשעיר עד מישר
וארן דממין על מדבא וזחורין לוי מכלל אשר ולי ארם
בארן לוי מישר אבריה קושבו ויבאו אל עין מישר
קדש ויבאו את כל שדה העמלקי וגם את הסעני היושב בחצו
תמר ותלכו ואחר למישר פילוג דיטא היא רקס ומיחא ותכל חקלו
עמלקא ואחר ואת אמורא דיתוב בעיר גדי תם רגעו וגאון ליען
אחכס היא רקס מקתלו כל ממ פי ליעאע לעמלקא ואינא אן
אמורין אמקמין פי לתמאן אנכל ויעא מלך סדס ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבאים ומלך בלע הוא עדר ויעברא את
מלכא חמה בעמק השדים ונמק מלכא דסדס ומלכא דעמרה
ומלכא דאדמה ומלכא דצבאים ומלכא דבלע היא עדר וסדס
עמקו חרבא במישר חקליא תם כרג מלס ומלס ומלס
ומלכא היא אגר צבא פכוס ללחרב ויעמק אסדס את כדר
לעמר מלך עולם ותר על מלך גוים ואמר מלך עמרה
וארין מלך אלסד ארבעה מלכים אתה חמשה ואת כדר
לעמר מלכא דעולם ותדעל מלכא דעממא ואמר מלכא
דשנער וארין מלכא דאסר ארבעה מלכים לקבול חמשה
דע כדר לעמר מלך דקודתאן ותדעל מלך לאמס ואמר
מלך לשינור וארין מלך אסר ארבעה מולוק ללכמס
ועמק השדים בארות בארות חמר וינסו מלך סדס ועמרה
ויכלו שמה והנשאים הרה פסו ומישר חקליא ביר ביה
מסוק חמדה וערקו מלכא דסדס ועמרה ונכלו תמר ודי
ורא שתארו לטורא ערקו ועמק אסדס פרא באר תלכא

חזקא כהרבי מלך סדום ועמרה וזעזועותם וזנאקין הרבו לו אנכל
והקחו את כל רכוש סדום ועמרה ואת כל מכלם וילכו וישבנו
במקצת סדום ועמרה וית כל מיכלהון ואכלו ואכדו גמיע
סדן סדום ועמ' וגמיע טעאמהם ומצו וקחו את לוט וארת
רכושו בן אחי אברהם וילכו והוא יושב בסדום ויבין וישכן
ית לוט וית קניניה לאחיה דאברהם ואכלו והוא יושב בסדום ואכלו
לוט וסדחה אבן אבן אברהם ותרצו והן מקיים פיסדום ויבא דבליט
והגד לאברהם העברי והוא שוכן באלני ממרא האמורי אחי אשמן
ואחי ענר והם בעלי בריית אברהם ואתא מעש' קצא וחזי לאב
עבראיה והוא שדי במישרי ממרא אמורא אחיה דאשמן
ואחיה דענר ואנון אנט קימיה דאברהם תסמא זלולית ואבר
אברהם לעבראני אלו אשר לאו אבי ענר והומקיים פיסרג ממרא
לאמורי והם דו עהד אברהם וישמע אברהם כי נשבה אחיו
הככה וירק את ילדיו ביותו שמונה עשר ושלש מאות וירדן עד דין
ושמע אברהם אדיו אשתא אחיה ודריד ית עולימוה ולידו
ביתיה תלת מאה וחמני עסק וירדן עד דין וסמא אברהם אן קר
סביקריבה גררנצחאח אמוכודין מיבירה תלולת מיה ותמאס
עשר וכלבהם איכאמאס ויחלם עליהם לילה הוא ועברו וייבס
וירדנס עד חוצה אשר משמאל לדרמשם ואתגליג עליהון לילה
גוא ועברוהו ומחמק וירדנון עד חוצה דמע מוטל לדרמשן
ותפרק עליהם לילא חו ועבדיה וקתלוהם וכלבהם אי חוצה אדיו
עניסאר דמשק וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכ
ורכשו השויב וגם את הנשי ואת העם ואת יבית כל קניניה
ואת ית לוט אחיה וקניניה אתיב ואף ית נשיא וית עמא פאר
גמיע לסרח ולוט קריבה וסדחה דרהמא וזנא איהא וסאיר

ואקום ויעז מלך סדום לקרוא אחרי שבו מן הכוחות את כדר לעמר
ואת המלכים אשר אתו אל עמלק שוה הוא המלך ונקם מלכא
לקרואו ויהי בטר דתב מלמחיה את כדר לעמר ויהי מלכא דעמר
למי שר מלכא הוא בית דיקא דמלכא וחסדא מלך סדום ולקאה
בעד רגועה מן חרב כדר לעמר ולמלך דין מעה לעמך שוה
הו מלכא למלך ומלכא עדין מלך שלם הוועיא לחם ויין והוא
כהן ליל עליון ומלכא עדין מלכא דישלם אקיס לחם והמר
והוא משמיט קדם לעלמה ומלכא עדין מלך לסלם מלכא
לה טעמא ושארמא והוא מאמס לטאיק לעלי והברכה
ואמר ברוך אבדס לאל עליון חנות שמים וארץ ובדכיה
ואמר ברוך אבדס לאל עלמה דקניניה שמיא וארעא וקין
וכון אבדס מבארך לטאיק לעלי מאלך לסמאואת וארעא
וברוך אל עליון אשר מן עדין בידך ויהי לו מעשר מלכא
וברוך לעלמה דמקד סטאך בידך ויהי בליה חד מן עשרא מל
מבולא ותבארך לטאיק לעלי אסלם אעראך בידך נא עטא
לעשר מן כל שיש ואמר מלך סדום אל אבדס תן הנפש והרמס
קח לך ואמר מלכא דסדום לאבדס הבלי נפש תא וקטנא סב
לך וקין מלך סדום לאבדס אנטס ואמר כדה לך ויאמר
אבדס אל מלך סדום הרי מותי ודיאלי יהוד אל עליון חנות שמים
וארץ ואמר אבדס למלכא דסדום ארימית ידי בללו קוין
לעלמה דקניניה שמיא וארעא אקין לה אל רועת ידי חלמא
באטאיק לעלי זה לסמאואת וארעא אס מחוט ועד שרוך
נעל ואס אקח מכל אשר לך ולא תאמר מעי העשרתי את אבדס
אס מוחוטא ועד ערקת מעטא ואס אקח מכל דלך ולמל
ועמרה אנה עתד ית אבדס מן כיט אי שבע נעל אקאדא

עמר
סדום

דמר

וכאמ

מן גמיע מלך ולא תקול אני אגעת ~~ב~~ בל עדי דקאשר אכלן
 הנעדים וחלק האנשים אשר חללו אתי ענר אשכל וממר אהם
 יחול חלקם בך מהאכלו עולי מדי וחולק גברא דאדלו עמני
 ענר אשכל וממר אנון וקבלון חולקוהו גיר מא אכלוהו אל
 אגלמאן ונסיב זקוס זרין מעה ענראשכל וממרא הס יאכדו
 נגיבהם: ד

דבריהוה אל אפרם במחדה לאמר אל תירא אפרם אנכי יען
 לך שפרך הדבה נסאד: בתר פתגמיה חילין הוה פתגמא דיי
 עם אפרם בנבואה למימה לא תדחל אפרם מימרי לך אגרך
 סגל לחדא בער היה לאמור כאן קול ללה לאפרם בוחיקאילא
 לא תסגיא אפרם אנט תרסך ואגרך עליוס גרא ונאמר אפרם
 ארני יהוה כמב תתן לי ואנכי חולך עדירי ופן משק ביתי הוא
 דששק אינעזר: ואמר אפרם עליהם מהא תתן לי ואנכי אדיל
 דלא ולך ובר פתגמא דרין דבבית: הוא דמסאחא ליעד: קול
 ללהם יא רבי מא תעטיע ואנטא מאץ עמיא ודור קור מנכלי
 הו לי עזר לך משקי: ויאמר אפרם הו לי לא נחתה דרע והנה
 בן בית יורש אתי: ואמר אפרם: הוא לי לא יהבת ולך והאמר
 ירית יתי: פק אא לם תרזקע נסלא והורא אבן מנדלי ירתי
 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא ירשך דה כי אס אשר יעז
 ממעיך הוא ירשיך: והא פתגמא דיי עמיה למימה לא
 ירתכך דין: אהין בך דתליו: הוא דתין: פאדא בקול ללה
 לה קאילא לא ירתך האדא לא מן יכרג מן עלכך הוא ירתך
 הו צא אהו החוצה ויאמר הכט נא השמימה ופחד הככבים
 אס תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה דרעך: ואמין יתיה
 לברא: ואמר אפרם תכיו כעך לשמיא ומני כוכביא אס תכול

למנו יתהוה ואמר ליה כדון יהון בנך יתם אכרזה לו כחרה
וקלה לתפס לו יסמא ואתם אחזה לזכוב הל תטון אן
ותחציהא תס קל לה כדא יכון נסך והאמון ביהוה ויתשבה
לו צדקה והימון במימרא דה ויתשבה לדכו מאמן בלל
וחסבה לה חסנה ויאמר אליו אני יהוה אשר הושיא אתך מאור
בשרים לתת לך את האדמה הזאת לרשתה ויאמר להאנני
יניא אפיקתך מאור דכדא למיתן לך את ארעא האדא למיתת
וקל לה אנא ולה לזי אכרזתך מן אהון אכרזניי לא עטון
האדא לבדך לתחודה ויאמר ותו אהיס במה אדע כי אירשנה
ואמר אהיס במה אדע ארי אירשנה קל לזהם יא רבי במא
דא מעלם אני אחודה ויאמר אליו קחה לועגלה מטונת
ועד מטונת ואיל שכולש ותור וגדל ואמר ליה קדיש
קדיש תלזה נעדין תלזה ודכדית לתור וטענה ודכד
קלה קרסלי עגלא מתלזה ועכדא מתלזה וכבשה מתלזה וס
וש מיטא ותרך חרס ויקח לו את כל אלה ויבחר אתם בתוך חור
איש בתרו לקראת רגוהו ואת הצמור לא בחר וקריב קרמזה ית
כל איך וכליג יתהון בשן וההב פלאי נילב לקביל חבדיה ויתע
עונא לא פליג מקרסא מיט דלך וסטרהא מיוקאטרהאס געב
כל פטר תלקא באחזה ולטא ירלס וסטרה ויוד העשע על ה
הפגרים וישב אתם אברים ונחת עונא על פלאי ואתיב יתון
אברים תס ויעט לטאיר מן אגסאד וחרכהא אברים מתחוכת
והי השמש לבא ותדרמה נלה על אברים והנה אימא קשיכה
גולה נמלת עליו והות שמשא למיעל ושינתא נמלת ער
אברים והא אימא קבל פג נמלת עלוהי ולמא כאן עכר מוגיב

לזה

לשמם וקע סבאת עלי אברם כאו אברהם עלמה עזימה קר וקע
 עליה ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ
 לא להם ועבדים וענו אותם ארבע מאות שנה ואמר לאברם מידע
 תידע ארץ צרית יהיה בך בארע לא דילהון ויכלחון בהון ויעטון יתמן
 ארבע מאה שנים נקרא אברם מעלם עלמאן נסלך וכוון גריבא
 פיבלר לים להם ויסתע בדוטהם ויער בוטהם ארבע מיה קטו וגם את
 חגיו אשר יעבדוין אנכי ואחריו כן יצאו ברבש גדול ואף ידע
 עמא דיעלחון בהון דאין אנה וצתד כן יפקון בקטנה סגו ורקוס לא
 יסתכר ומינס איצא מאחכם עליהם ובער דרך יכדגון כסר ככיר
 ואתה תצא אחריו בשלם תחבר בשויבה טובה ואתה תכניש
 לוה אברהם בשלם תתקבר בשויבו טוב ואנת תציר לו אבאין
 בסלם ותדון בשויבה צלחה ודור רביעי ישוב חנה כי לא שלם
 עון האמרי עד חנה וידע רביעא יתובון חלכא ארץ לא טלים
 חובא דאמורא עד כעך ולאכל לאבע ירגע לו הרעא או לש
 יכמל וכן אמוריון לו אן יהוי השמש באה ועל טה היה
 והנה תנור עשן ולמיה אש שר עבר בין הגדרים האלה והותש
 שם שא עלת תקבלת הנה והנה תנור דתנן ובעור דאי שם עדא בין
 פלגיה הארץ ולמא גאבת לשמש וכאנת אדמה פארא שביה
 בדפאן תנור ופלילטאר קד האך בין תלך למטור ביום ההוא כרת
 יהוה את אברם ברית לאמר לך זרעך נתתי את הארץ הדאית מנהר
 מצרים עד הנהר הגדל כהר פרת ביום ההוא הגה יקעס אברם
 קים למי מרלכך אתך ית ארעא הדיא מוכהר מצרים עד נהר
 דבא נהר פרת וני דלך ליום עהר אלה מעב אברם עהר
 קאילא לנלכך מעטו הדיא אכלד מן נהר מצרים לו אנהר אכני

נהר זכרון : את הקניי ואת הקנזי ואת הקדמוני : ית שלמאי וית
 קנזאי וית קדמוני : אקניי וקנזי וקדמוני : ואת החזי ואת
 המרזי ואת הרפאים : ית חטאי וית בדלאי וית גבראי : ולחתיין ולחזי
 ולשגעי : ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי : ואת היבוסים
 ואת המוראיי וית כנעני : וית גרגשי : וית יבוסאי : ולאמוריין ולנאט
 ולארגשיין ולזבוסייין : ושרי אשת אברם לזר ^ה
 ולזה לו ולזה שפחה מצרית ושמה הגר : ושרי אשת אברם לזר
 ילידת לה : וזכה אמתא מצריתא ושמה הגר : ושרי זוגה אברם
 לסתלי לה וכאן להאמה מצרייה מסמא הגר : ותאמר שרי אר
 אברם הזה נא ערני יהוה מלדתי בנא : ואל שפחתי אולי אבנה
 ממנה וישמע אברם לקול שרי : ותאמר שרי לאברם : הא כנעני
 ינ מלכ מלך : עול כנען לות אמותי : מא אס אתבני כונה וקביל אברם
 למימר שרי : פקז שרי לאברם הודא קדמונעט : אלה מק זולאר
 אדכל לו אמותי : לעליבנא בותי : מסמא מקבל אברם כלום שרי :
 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתי מקץ עשר
 שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם : שיה לו לזר
 לזר : ודברת שרי אשת אברם ית חזר מצריתא אמתא : מקוח
 עמר שנין למתב אברם בארעא דיכנען : והכת וית לאברם
 בעלה ליה לאתו : תאכדת שרי זוגה אברם הגר זמכרייה ⁴
 אמתיא בעד עשר סנין מן מקאם אברם כי כלר כנעניא פאע
 סאעטתהא אברם דוגהא לתכין לה זוגה : ויבא אל הגר ותהר
 ותרא כי הרבה ותקבל גברתה בעיניה : ואתא ועל לות הגר וערי
 ועריאת וחדת ארי עריאת : וקלת רבונתה בעיניה : ודכל לי
 הגר כחמ לזר כלמא ראת אנהא קד חמלת האנת חידתהא ענינא
 חנאמר שרי : אל אברם חממי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא

כנעני

פ' חל'תה ואמר בעיניו ישפט יהוה ביני וביניך ואמרת שרי לאברהם
 דינ' ל' ע'לך וגם יחבית אמותי לך וחדת ארי עד יאית וקלית בעיני הא
 דינ' יתן בינא ובינך פקזת שרי לאברהם ע'לך אמר אמר
 אמותי סלמא ראת אנתא קד חמלות הנת ענדהא יחכם זלח' ביני
 ובינך ויאמר אל שרי הנה שפחהך בידך עשי לה הטוב בעיניך
 ותעטנה שרי ותברח מלפניה ואמר אברהם לשרי הא אמותי
 בידך עבד' לך דתקין בעיניך ועניתה שרי ועדקת מין קדמהא
 ק' להא חודא אמותך בידך א' ע'לך להא מא חסן ענדך פערבנהא
 שרי וחרבת מן בין ידיהא ויאמר אברהם יתן ע'ל עין המ'ס
 במדבר ע'ל העין בדרך שור ואשכחה מלאכא דין ע'ל עיני
 דמ'ס במדברא ע'ל עינא באורחא דחגלא נוגדהא מלך זלח'
 ע'ל עין מא ת' אבריה ע'ל לעין את' בי טרוק חגלא ויאמר חגלא
 שפחת שרי א' מדה באת ואנה תליכי ותאמר מפני שרי גברתי
 אנכי ברחות ואמר חגלא אמתא דשרי מנן את אתיא ולאן אר'ס
 מזל' ואמרת מן קדם שרי רבונת' אנה עדקא קליא חגלא אמת
 שרי מן א'ן גית ולא א'ן תמלי קזת מן בין ידי שרי סייד רבי
 אנה הארבה ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעטת תחת
 ידיה ויאמר לה מלאכא דין תובי לות רבונתך ואשתעבד' תחזק
 ירהא ק' להא מלך אל הארבעי א' סיידתך ואשתגדמי תחת ירהא
 ויאמר לה מלאך יהוה הדבה ארבה את דרעך ולא יספד מר'ב וי
 ואמר לה מלאכא דין אספאה אסג' ית בככי ולא יתמנון מסג'
 תס ק' זהא זלח' לאכתרן נסכך חת' לא יחצא מן זכר' ויאמר
 לה מלאך יהוה הנך חרה וילית בן וקראת שמו ושמו ע'ל כו' שמו
 יהוה אל ע'ניך ויאמר לה מלאכא דין הא את מעדי'א ותלידי'

735

בר ויתלוצץ ותקדש שמה ישמעאל אהי קבילות כלותיך וחס קר
להא הורא אנת האמל מלכדין אבט ותסמיה אסמא עילאך סמ
ללה לצעפך והוא יהיה ברא אדם ידו ככל וידו ככל כו ועל סט
כל אחיך ישכין והוא יימדודי באנשא והוא יהי צדיק לכללה ואף
אנשא יהוה ריך ליה ועל אפי כל החוה ישרי והו יכז וחשייא סז
לנאס ויה ככל ויד לכל סיה ובחצרה גמיע אמותה יסכך ותקלא
אס יהוה הדבר אליה אנה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי
ראי ועלי אנת בשמא דעראתמלל עמה אדי אחרת אתהוה אלהא חז
כולא אדי אחרת חז אט שריתי חזיא בחד דאתגלי לי בסמ
אס אלז למתגלי להא אנת לטאין לנאצר לאנהה קזת אנת ראית
הנהה חזמתך בעד רווא לשוקא על כן קרא לנאצר בארלח ראית
הנה ביק קדש ובין ברד על סין קרא לבירא בירא דמלאך קינא
אתחלי עלה הא היא ביק דקס ובין הגרא לזין סמית אביר ביר
אחי לנאצר הורא היא ביק דקס ובין ברד ותלד הגר לאברס ב
והקרא אברס שם בנו אשר ולדה הגר ישמעאל וילדת הגר לאברס
בר והקרא אברס שום ברה וילדת הגר ישמעאל וילדת הגר
לאברס אבנא מסמא אברס אבנא לזי ולדתה הגר ישמעאל ואברס
בן שמעון שנה נשני שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברס
ואברס בר תבנא נשית שכיך בר וילדת הגר ישמעאל לאברס
וכאן אב אבן סתהוב סנה חזק ולדת הגר מסמא עיל לאברס

וְהָיָה אֲבִירָם בֶּן תַּעֲשִׂים שָׁנָה וְתַשַּׁע שָׁנִים יָרֵא
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבִירָם וְהָאֲמִיר אֵלָיו אֵם אֵל שְׂדֵי הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד
וְהָיָה אֲבִירָם בֶּן תַּשַּׁע וְתַעֲשִׂים שָׁנָה וְהָיָה אֵלָיו יָגִי לֹא אֲבִירָם וְהָאֲמִיר לֵאמֹר
הִנֵּה אֵל שְׂדֵי פֶלַח קִדְמִי וְהָיָה שְׁלֵם פֶּלַח אֲמִירָם אֲבִירָם תַּשַּׁע

מנח

מנח

ותסעיך סנה תגלה לה אלה וקאלה אנא לטאוק לנאני אסלך מי טאעתי
 וכן יצחיקא והתנה בריתי ביני ובינך ואברהם אתך במאד מאד ואהיה
 קימי בינך ובינך ואסעי יתך לחדא לחדא ואגעל עבדך ביני ובינך
 ואכבודך גרא גרא ויפל אברם על וידבר אתו אלהים לאמר ונעל
 אברם על אמוהו וליל עמוהו יק לימוד פוקע אברם על ויהיה
 וכאטבה אלה קמי לא אענה בריתי אתך והיו לאלה המון גוים
 אלהא אדר קימי עמך ותהו לאב סג עממי והאנא מאעל
 עהדי כענך כתבון אבא גמחור אאמס ולא יקרא עוד את שמך
 אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים כתתך ולא יתקרי עוד
 ות שמך אברם והיה שמך אברהם אלה לאב סג עממי והבתך נל
 יסמא אי לא אסמך אברם ויכון אסמך אברהם לאני געלתיך אבא
 גמחור אאמס והתנה אתך במאד מאד ונתתך לגוים ומלכים
 מלכותך ונאן ואניש יתך לחדא לחדא ואתתך לכינשך ומלכי
 דש לטון בעמסותא מכך ונקון ואנמיך גרא גרא ואגעל מנח
 אאמס ומלך מנח יכרגון והקימותי את בריתי ביני ובינך וביני
 דר עד אחרך לדרתם לברות עולם להיות לך לאלהים ולקדעך
 אחרך ואקים ותקימי בין מימרי ובינך ובינך בתרך לדרהון
 לקום עולם מהו לך לאלה ולבנך בתרך ואתכת עהדי ביני ובינך
 ונסלך בערך לאגאלהם עהר זהרר לאכון לך אהא ולנסלך בערך
 ונתתי לך ולדרעך אחרך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען
 לאחדת עולם והיותי להם לאלהים ואותן לך ולבנך בתרך יתאון
 תותבותך ית כל ארעא דכנען לאחסנת עולם גמחור להן לאלה
 ואעטיך ונסלך בערך בלך סכטאך גמיע בלך כנענא חוז זהרר
 ואכן לזוס אהא ויאמר אלהים אלה אברהם ואתה את בריתי

תשמר אותה וזרעך אחריו לדורות ואמרתי לאברהם ואותו קימו
 תמראת ובכך בדרך לדריהון תם קז זלה לה אחנץ עהדי אג
 ונסלך בערך לאגלהם זאת בריתי אשר תשמר ביני וביניכם
 וביני דרעך אחריו המול לבס כל דבר דין קימו דתו טרונן בין מ
 מימרי וביני כון מגדר לכון כל דכורא ויהדי עהדי זלי תחנלנו
 ביטוביכם ונסלך בערך יכתת מונכס כל דגל ונמלתם את
 בשר עד לתכחית לאות ברית ביטוביכם ותגדרות כמרא
 דעורלת כון ותהי לאת קים בין מימרי וביני כון ואזא תכתנו
 אקלנה מן אבראכם תכין עלאמה אהר ביטוביכם וכן שחנת
 ימים וחול לבס כל דבר בריתכם יליד בית ומונת כקח מכס בן נכר
 אשר לא מדר עך הוא ונדר תמנע יומי גדר לכון כל דכורא ליו
 ביתא וזבי פסמא מכלבד עממי דלא מוכנך הוא ונדר תמניא ימין
 ואכן חמיאס יכתת כל דגל מעכס לאגלהם אמוכור מימנאד לבס
 ואמשתרא בתמן מן כל גריב זלי לים הומון נסלך המול ימול ויגיד
 ביתך ומונת כמקד והיתה בריתי בבשרכם לבדית עולם מגדר וגדר
 ליו ביתך וזבי כמקד ויהי קימי בבשרכון לקים עולם ואד כתאנד
 יכתן אמוכור מי ביתך ואמשתרא כך בתמן כון עהדי מי אבראכם
 עהר אהר ועל דבר אשר לא ימול את בשר עדלת ונכרתה
 הנש ההיא מעמיה את ברית הקר ועדל דכורא דלא יגדר
 בשרא דעורלתיה ונשתניי אנשא ההוא מן עמיה ית קימי מש
 ואיגל מקל לא יכתן אקלמה מן בדנה ינקטע מן קומח למא
 מסך עהדי
 אל אברהם שדי אשתך לא תקדא את שמה שדי כי שדה שמה
 ואמר כי לאברהם שדי אתתך לא תקרי ית שמה שדי מא
 שדה שמה תם קז מלה לאברהם שדי זוגתך לא תם מיהא שדי

וכן
 דגל

דגל

ויאמר להם

ממנה
יהי

כל אסמא שדה ופרכתי אותה וגם נטתי ממנה לך בן וכדכתיב
היה לה לגווס ומלכי עמיס יהיו ואכרבעו ואתי מנהלך כד ואכרבע
ותה לנשק מלכין דשליטין בעממיה מנה יהיו נאטא בארץ ניהא
וארד קן מנהא ואבארך פיה ויך מנהא אמה ומלוק לשעוב מנהא
יכרגון ויהל אכרעס בכל פער ויכחק ויאמר כלבא הלבן מנהא שנה
ונלד ואס שנה הכת ושעיס שנה תלד ונכלל אכרעס בכל אפיה ע
אחוי ואמר בליכיה הלכר מנהא שטיק יהי ולד ואס שנה הכת
תשעין שטיק תלד ומוקא אכרעס בכלי ומהה פלחך וקלפי נקסד
הל אפיק מיה סנה יולד אוסדה אכנה תשעין סנה תלד ויאמר
אכרעס אל האלויס לוי שמעאל יהיה למנך ואמר אכרעס קנין
לוי שמעאל ותקיים קדמך נקח אכרעס ללוי לית אסמא אכרעס
יהיה צידיד ויאמר אלויס אכרעס שנה אשתך וזכרת לך
וקראת את שמוי צחק והקימותי את בריתי אתך לכרית עולם
לדעון אחריו ואמר יהי בקושטא שנה אשתך תלד לך בדינות
ותקיי ותשמיה יכחק ואקיס ות קימי עמיה לקיס עולם לבנה
בתיה קלילה לכי שנה זוגתך קנלך לך אבטא ותשמיה יכחק
ואתבת עהדי מענה עהדי ידודר כאמיה ולי שמעאל שמעתך
הנה פרכתי ואתו והנרתי אתו והרבותי אתו במאד מאד שני
עשר כשימים ויליד ותתיך לגוי גדול ועל ישמעאל קבלית
עלך אתך הא ברכית יתיה ואנשית יתיה ואסגיתי יתיה לחדא לך
תרי עשר כדכין וליד ואתנינה לעס קי וניאסמא עיל קי
שכנתך האטא מבארך פיה ואנמיה ואכתרה דאגרא ואתע עשר
שנתא וילד ואגעל ממנה חמה עליה ואת ברית אקיס את
יכחק אשר תלד לך שנה למנעב הדד בשנה האחרת וית
קימי אקיס עס יכחק ותלד לך שנה לקמטא האדא בשנתא

אחרתהא ועודי אתבנתה מעי לאח את תלדורך שרה פומחל
תאלי לקות מקיסטר זקאכלה ויכל לידבר אתו ועל אל היס
מלכו אברהם וישעיו מלמלאה עמיה ואסמלק יקדא דין. כ
מע פוהי דאברהם סלמא פרג מן מכאטבתה ארתתע נור לכה
גן אבראהים ויקח אברהם אתו ישמעאל בנו ואת כל ילדיו
ביתו ואת כל מקנת דמון כל דכר באנשי בית אברהם וימל את
בשר ערלתם כעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים וידבר
אברהם ית ישמעאל ברה וית כל ילדיו ביתו כל דכורא באנשי ו
בית אברהם וגדד ית בסרא דעורלתהו בכר יומא דדין כמא חלל
עמיה ית באכד אבראהים אסמאעיל אבנה וגמיע למוולדין פי
מנזלה ולמשותראיין בתמן כל רגל מן אהל בית אבראהים פכח
זקלמה מן אבראהם פי דמת דילך ליום כמא אמרה לכה ואברהם
בן תשעים ותשע שנה בהמולו בשר עללתו ואברהם בן ש
תש עין ותשע שטן כד גדר בסרא דעורלתיות וכאן אברהם
אבן תשעה ותשעין שנה חין כתן זקלמה מן בונה וישמעאל בנו
בן שלש עשרה שנה בהמולו בשר עללתו וישמעאל ברה בן
תלת עשרי שטן כד גדר בסרא דעורלתיה וכאן אסמאעיל אבנה
יג שנה חין כתן זקלמה מן בונה כעצם היום הזה נימול אברהם
וישמעאל בנו בכר יומא דדין מתגדר אברהם וישמעאל ברה
פי דמת דילך ליום אכנתון אבראהים ואסמאעיל אבנה וכל אנשי
ביתו וילדיו בית ומקנת כסך מאת בן נכד נימולו אתו וכל אנשי
ביתו וילדיו ביתא ודכינו כסכא מן כע עממא דגדדו עמיה
וכל רגל מן מנזלה למוולד פי ביתה ולמשותרא בתמן מן כל

דבית
דיתכל
כסות

את

ות

וידא אליו יהוה באלע ממרא והוא יושב פתח האהל כחם היום
 ואת גלי ליה יק. במי שרי ממרא והוא יתיב בטרע מטכא במי
 ונמא פתגמא לה אלה בי מרג ממרא ומוגזס עלי כאב לכבד
 עבר חמא לנהאר. וישא עינו וירא והנה שלשה אנשים נלבים
 עמו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחוואר עה. וחדא וחד
 תלתה גדין קימין עלוהי וחדא וחדא לקדמותהון מתרע משכא
 וסגין עלמר עה. תס דכע עיטא כנצר טארס בתלאתה נטר וקון
 אממאח חוצר ונקאחם סג כאב לכבא נגד בלי ארץ. ויאמר
 אדנאס טא מלאתי הן בעינך אל תעבר מעל עבדיך. ואמר
 אס כענ משיחית דחמין בעינך לא כענ תעבר מעל עבדיך. קר
 יא ולי אלה אן ומרת חלמא עבדיך פלא תגוד ען עבדיך. וקח טא מעט
 מים ורחלן דגלי כס וחשעכו תחת העץ. וספון כענ עניר מייא. ע
 ואסחן דגלי כון. וחסתמין תחותי לנא. וקדים לכס קלילא מן אמו
 ואגסלן ארגלכס ואסתנוד תחת לשארי. ואקחה פת לחס וסעד
 לבכס אחר תעברו כי על פן עבדתם על עבדכס ויאמרן כן תעשה
 באשי דבדכון. ואספ פתא דלחמא וסעודו לבכון בחר כן תעברו
 אדני על עבדתון על עבדכון. ואמרן כדון סעבדיך פתא דמו
 דמכילתא. ואקדים כסרה מן אכדז ואסנודו קלובכס בעד דאך
 תמנץ מאכס על דאן מדרתס בעבדכס קלוא צטב כמא קל
 דמדר אבדכס האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאי
 כס. וקח סלס לנשי ונשי עוגות. ואמחי אבדכס לות שדה ואמר
 אומא. תלת קואן קמחא קולתא. לנשי ועבדי גדין. טארע

אברהמים ואלכסא יסדה וקל אסר עי בתלמא אסר עימן
דחיק סמר אסגה ואסעיר מלילא ואל הכחד רץ אברהם
החך בן בקר רך וטוב ויזן אל הנער וימחר לעשות אתו ולבית
תולדיהם אברהם וסביב כד תורי ריך וטב ויהב לטולימא ואחוי למע
למעבד ותיב ולי זמן לבקר ואמר אברהמים ואכל עגל
דבילא טייבא ודנעה אימנה ואסתעגלה מיאכלאמה ויחך
חמאה וחלכ ובן הבקר אשר עשה ויתן לכניהם והוא עמד
עליהם תחת העץ ואכלו וסביב שמך וחלכ ובן תורי דעבד
החך קדמיהון והוא משמיש ער ואחז תחות אילנא ואכלו וס
אכל סמנה ולבנה ולעגל וליאעלחה וגעל דרך בין אידהס והוא
ואקף חמאמהס תחות לשגרה פאכלו ויאמרו אליו איך שרה
אשתך ויאמר הנה פאחל ויאמרו ליה איך שרה אשתך ואמר
הא כמישכטא וססלו לה איך שרה זוגתך קל הודא חייני לכבא
וואמר טוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה
שמעה פתח פאחל והוא אחריו ואמר מתב אנתב לוותך כעך
דאתון קימין והא ברא לשרה אשתך ושרה שמעה כותרע
משכטא והוא אחריו קל סארגע איך מימול הארא
וקת מי קאכל ויכון אבן לסרה זוגתך ושרה תסמוע ענד
באב אלכסא והו וראה ואברהם וסרה דקנטס טאים פיימי
חדל להיות לשרה אידה כנשים ואברהם וסרה סיבא עלון
דיומין סמך מלמיהו לשרה אידה כנשמה ואברהמים וסרה
קד שאמא וטעמא מי אסני ואנתהא יכון לסרה קביל כנשא
והצחק שרה בקרבה לאמר אחרי כלתי היתה לי עבדה
וארני דון ותיבת שרה במעבהא למימא בותר דסיבדה
תיה לי ערבימא ולבני סיב פלחית מי נמשהא קאי לא בער

מן בלות דיי וסורי קד שאך וואמר יהוה אל אברהם למה קד
צחקך שדה לאמר האף אמנם אולד ואני זקנתי וואמר יי לאברהם
למה דנך חייבת שדה למימר הבקו שטא אולד ואנא סיבות
מקל ללד לאברהמים לם צחבת שדה קאילא איקניא אולד
ואנא קד שבת והולא מיהוה דכד כמועד אשוב אליך בעת
היה ול שדה בן היות כפא מק קיל מתגמלא לזמן אונב לוותך
כעידן דאיתון קימין ול שדה דר יאיכטא ען ללה אמר ללוותך
ארגע אליך ול שדה אבן ותפחש שדה לאמר לא צחקת
ביודאך וואמר לא כי צחקת וכדי בתי שדה למימר לא חייבת
ארי דחילת וואמר לא ברם חייבת פאגחדת שדה קאילא לם
אצחקך לאמת פקל לא בל קד צחבת ויקומו משם האנשים
וישקומו על פני סדום ואברהם הולך עמם לשלחם וקמר
מתמך בצד יא ואשתכיאן על אפי סדום ואברהם אדיל עמיהן
לא לאויהן אס קאס אקום מן חם ואשר צו קבאלה ואברהם
מלי מעלה ליש עדם ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה ויהי אמר המכסה את מאברהם דאנא עבדי
פקל ללה אלמיאמר מן אברהמים מא אנה צאנעה ואברהם
היויה לגוי גדול ועצום וכברו בוכל גוי הארץ ואברהם
מחזה יהוה לעם סג ותקיף ויתברכו בדי ליה כל עממי ארם
ואברהמים קטנו מנה אמה כבירה ויתבארך בה גמיע אמס
לארץ כייד עתון למען אשר ידוע את בכני ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הבא יהוה
על אברהם את אשר דבר עליו אמי גלי קדמך בדי לוינקו
יתכחדי וית אנט בייניה בתרוהי וטרדן אורחן דתקנך קיינ
למעבד צדקתא ודינא בדיה דיינותי על אברהם ואלו

עמיה : ואנך מעלים באנה סיחור בניה וזה בערה מוחצץ טריק
לה ליעמלו בזעיר ויחכם לקבל אמי לה לאברהם גמא
ועדה : ויאמר יהוה זעקת קדוש ועמיה כי רבה וחטאתם כי
כברה מאד : ואמר יי קבילת קדוש ועמיה ארי קאות וחוב
וחובתהון ארי תקיפת לחרא : תסיד לה עראך קדוש ועמיה
כתר וכטייתתם קדוש צמית גרא : ארדה לא ואדמה היצעקתה
הטאה ארי עשו כלה ואם לא ארעה : אתגלי כעך ואדוך :
התקבילתהון דעלא לקימי עברו מעביר עמיהון גמירא אס
לא תיבין ואם תיבין לא תפריע : אורד אמרא מוגלא ואנכר
אכערא אהם לזל לי : יענב מלתהם אולה : ויננו משם ה
האנשים וילכו קדימה ואברהם עורנו עמר לפני יהוה : ואנחנו
מתנן גרדא ואדלו לסדוס ואברהם עבד כעך משכמיש
בעלו קיע : תסולו לקוס מק תס ומלו לי קדוס ואברהם עדה
ואמך בין ידי לה : ויאמר אברהם ואמר האך תסמה צדיק עם
רשע : וקריב אברהם ואמר הברגז תשיני : דבאה עם חייא
מתקדם אברהם ומא איקנא תסין לעזאק מע לטחא אולי
יש חמשים צדיקים בתוך העיר האך תסמה ולא תשא למקום
למען חמשים הצדיקים אשר בקרבך : מא אס אית חמשים
דכאין בגו קדמת הברגז תשיני ולא תשזוק לא תרדא כד
חמשים דכאין דבגה : לעל יוגר כמסין עזאק מתלה מי אנל
איקנא תסיהם ולא תנכח ענהם לקבל לכמסין לעזאק
לוי סימא בינחם : חלילה לך מעשיות כדכד חדה להמיה
צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השמע כל
האדך לא יעשה משפט : קוש טא אינו רינך למעבד
כענמיה חדין לשיצאה דבאה עם חייבא : ויהי זכרה כחייא

קושיט אנון דינך הדין כל אדעתה בדם יעבדך דינא אמת תענען
 מותל תדא לאמר אן תהלך לעאלח כמע לטולח כין לעלכטאדן
 אנת מעבדא מחכאם גמיע לעלם לאי עמל בלחכס ויאמר יהוה
 אס אמעא בסדום חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
 הלקוס בעבולם ואמר יי אס אשכח בסדום חמשיך קבאין
 בגו קדמא ואש בוק לכל אתרא בדי להון פקל אלה אן וגדת פו
 סדום למחין עלהא פומא ביניהם צמחת ענן גמיע אהל למוצע
 פו סככהם ויעקב ברהם ויאמר הנה נא הוצלתי לדודך אל יהוה
 ואנכי עבד ואמר ואתיב אברהם ואמר הא כען מקבית למלך
 למללא קשי ואנא עבד וקטם טאגא אברהם וקל הורא
 קראמנפת טלכלאס ידיי לכה ואנא תראב ורמאד אולי
 יתקרון חמשים הצדיקים חמשה התשית בהמשה את כל
 העיר ויאמר לא אש חית אס אמעא שם ארבעים וחמשה
 מלא אס יתקרון חמשיך דכאין חמשה התחביל בהמשה יד
 כל קדמא ואמר לא אחביא אס אשכח תמך ארבעין וחמשה
 לעל ינקעון לכמחין במסא אתהלך בסכב לכמסה גמיע אלה
 קללא אהלך אן וגדת תם למסה וארבעין ויוסף עוד לדוד
 אולי ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא מעשה
 בעבדך הארבעים ואנסוף עוד למללא עמיה ואמר מלא אס
 ישתכחון תמך ארבעין ויאמר לא מעבדך גמיע ארבעין
 ארבעין ועאוד כלמח וקל לעל יוגד אס ארבעין קל לא
 מענע בסכב לארבעין ויאמר אל נא יחד לאדע ואדע ברה
 אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא מעשה אס אמעא
 שם שלשים ויאמר לא כען יתקף רוגא דש ואמליל מפת
 אס ישתכחון תמך תלתי ויאמר לא מעבדך גמיע אס אשכח

תָּמָךְ עֲשִׂיתָ. קָלָא יַעֲבֹד בִּין יְדֵי אֱלֹהֵי אֱתַנְכֵּם לַעֲלִיגָד תָּם לֵא
קָלָא מַלְעָדִין אֵין וְגוֹת לֵא וְיִאמְרֵהּ נָא הוֹאֵלֵתִי לַדְּבָרֵי אֱלֹהִים
יְהוָה אֱלֹהֵי יִמְצֵאוֹן שֵׁם עֲשִׂירִים וְיִאמְרֵהּ לֵא אֲשִׁחִית כַּעֲבוֹר
הָעֲשִׂירִים וְיִאמְרֵהּ וְחִפְעָן אֲסָגִיתִי לַמַּלְאָךְ קָיִם מֵאֵם יִשְׁתַּכְחוּן
תָּמָךְ עֲשִׂירִין וְיִאמְרֵהּ לֵא אֲחִיבִיל בְּדִיל עֲשִׂירִין קָלָא הוֹאֵלֵתִי קָיִם
אֲמַנְעֵת מִי לְכַלָּם בִּין יְדֵי אֱלֹהִים לַעֲלִי וְגוֹת תָּם עֲשִׂירִין קָלָא
אֲהַלְכֵם בַּסֶּבֶב זַעֲשִׂירִין וְיִאמְרֵהּ אֱלֹהִים יִחַד לַאֲדִינִי וְיִחַד בְּרֵה
אֵךְ הָעָם אֱלֹהֵי יִמְצֵאוֹן שֵׁם עֲשִׂירֵה וְיִאמְרֵהּ לֵא אֲשִׁחִית כַּעֲבוֹר
הָעֲשִׂירֵה וְיִאמְרֵהּ לֵא כַּעֲשִׂי יִתְקֵן רֹאגָד דִּי וְיִמְלִיל בְּרַם דִּימְנָה
מֵאֵם יִשְׁתַּכְחוּן תָּמָךְ עֲשִׂירֵה וְיִאמְרֵהּ לֵא אֲחִיבִיל בְּדִיל עֲשִׂירֵה
קָלָא יַעֲבֹד בִּין יְדֵי אֱלֹהֵי חֲתִי אֲתַנְכֵּם הַמִּדָּה אֲמִידָה בְּקָט
לַעֲלִי וְגוֹת תָּם עֲשִׂירֵה קָלָא אֲהַלְכֵם בַּסֶּבֶב זַעֲשִׂירִין וְיִלְךְ ב
וְהָיָה כְּאִשֶּׁר כָּלָה לַדְּבָרֵי אֱלֹהִים וְיִאמְרֵהּ שֶׁב לַמִּקְוָה
וְאֲסַתְלָךְ וְקִרְאָה דִּינָךְ כִּד שִׁינִי לַמַּלְאָךְ שֵׁם אֲבִירֵה וְיִאמְרֵהּ
תַּב לֵא תִרְיָה וְאִדְתַּנְע נֹר אֱלֹהִים כְּמֵא פֶרֶךְ מִן כְּלָם אֲבִירֵה
וְאֲבִירֵה רִגַע לִי מוֹעֵד וְיִבְרָא שֵׁם הַמַּלְאָכִים קְדֻמָּה בְּעֵד
זְלוֹת יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר קְדוֹם וְיִרְאָה לוֹט וְיִקָּם לְקִרְאָתָם וְיִשְׁתַּחֲוּ
אֲתֵיב אֲרִצֵּי וְעִלּוֹ תִרְיָן מְלָאכִיא לְקְדוֹם בְּרַם שֵׁם וְזְלוֹת
וְיִבְרָא בְּעֵד עֵא דִּקְדוֹם וְיִרְאָה לוֹט וְקָם לְקִדְמוֹתֵהוּן וְסָגִיד עֵרָ
אֲתֵיב עֵלְאֲרֵעָ תָּם דְּכָל אֲמִלְכָאן לִי קְדוֹם וְקָת עֲשִׂי וְזְלוֹת
גִּלְסָ עֵלִי בַּחֲבֵהָ כְּלָמָה רֵאֵהם חֵא עֵר תִּלְקָהם וְסָגִיד עֵלְ וְגוֹת
עֵלִי אֲרִצֵּי וְיִאמְרֵהּ הִנֵּה עֵלְ קוֹדֵם אֲרִצֵּי קוֹדֵם נָא אֱלִיבִית עֲבָדֵם
וְלִינוֹ וְיִחְסֵן רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְיִלְכְּתֶם לַדְּרִכֶם וְיִאמְרֵהּ לֵא
כִּי בְּרַחוּב נִלְיִן וְיִאמְרֵהּ בְּכַעֲן כַּעֲן רַחוּבֵי אֲזִירוֹ כַּעֲן לְבִית עֲבָדֵינוֹן
וְיִבְרָא וְיִשְׁתַּחֲוּ רַגְלֵיכֶם וְיִתְקַדְמוּן וְיִתְכַנֵּן לֵא וְיִחְסֵן כְּמֵי וְיִאמְרֵהּ לֵא

וְהָיוּ בְּחֻבְבָּא נְבִית יְהוֹאֵל קִידְרִי מִלֵּא אֵל בֵּית עֲבָדֵיכֶם וּבֵיתָם
 וְאֶלְכָּה אֶחָד לְכֶמָּה וְתִלְכָּה וְתִמְצִינָה מִיִּטְרִיקָה קָלָה לֹא אֵל
 נְבִית מִי אֶרֶץ חֶבֶן יִצְעָר לֹם מֵאֶד וְיִסְדֹּר וְאֶלִּיר וְכִתְלֹה אֶל בִּירְתֹּן
 וְהַעֲשֵׂה לָהֶם מִשְׁתֶּה וְחֻצֹת אֶמֶת וְיֵאכְלוּ וְיִתְקַיֵּי בְּחֹן לִתְלֹה וְדָוִן
 לְוִתְיָהוּ וְעַל לְבִיתֵיהֶם וְעַבְדֵּי לְחֹן מִשְׁתֵּיָא וְנִטְרִי אֶמֶת לְחֹן וְהַעֲשֵׂה
 חֲתִי־יָהּ עֲלֵיהֶם כְּמֵלֶךְ אֵל וְיִלְכָּה מִכְלָה מַעֲנֵה לָהֶם מִגְלָסָה
 וְלִבְשֵׁי בְּשִׂמְיָה מִמְּכֹרִי טָרֵם יִשְׁכְּבוּ וְהַעֲשֵׂי הַעֲיֹר אֲנָשִׁי סְדוּם
 כְּעֶזֶן עַל הַבֵּית מִנְעֵד וְעַד דָּחֵן כָּל הָעָם מִקְעָה עַד לֹא שְׁנִיבֹ
 וְהַעֲשֵׂי קִדְמָה אֲנָשִׁי סְדוּם אֲקִיפֹן עַל בֵּיתָם מִיִּטְרִיקָה וְעַד קָמָה
 כָּל עַמָּא מִסְּפִיָּה קָבֵל אֲזִינְכֶם עֲבָדֵי מִיָּד בִּאֶחָד אֶקְדִּיָּה אֶהֱלֵ
 סְדוּם קִרְבָּחָטֹן עַל־יָדֵי אֶבֶת מִן חֲדָת אִישִׁיךְ גְּמִיעַ אֲקוּם אֲדִי
 מִי כִמְחִיתָה וְיִקְרָאוּ אֶל לֹט וְיִמְלִיךְ לֹאֲהִי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
 בָּאוּ אֲלֵיךְ הַלֵּילָה הַזֶּה וְיִבְרִיחוּם אֲמִינוּ וְכִדְעָה אֲתֵם וְקִדְוּ לִלְלוֹת וְהַמְחִי
 לִיָּהּ אֶחָד גְּבִרְיָא וְהַחֲזִיךְ לְחֹתֶךְ בְּלִילֵיָא אֲפִיקְנֹן לֹתְטָה וְנִרְעֵי וְיִתְדֹוּ
 מִדְּעוֹ לִלְלוֹת וְקִלְכָּה אִיךְ אֲקוּם אֲדִי וְכָלֹן אִיךְ אֲלִילֵי אֶמְלֹאָה
 יִנָּם חֲתִי מִנְּאֻקְעֵהֶם וְיִצְאֵם אֲמִלֵּיהֶם לֹט הַפְּתֹחָה וְהַדְלֵת קָגֵר
 אֶחָדִיךְ וְנִמְקֵן לְוִתְיָהוּ לֹט לְתַרְעָמָה וְיִשְׁאֵם אֶחָד בְּתִרְוִי פִכְרָה
 אִיהֶם לֹט אִי אֶבֶב וְאֶמְלֵק אֶמְבִּרָאע וְרִמָּה וְיִמְכֹּר אֶל נָתַ
 אֲחִי תִרְעֵן וְאֶמְכֹּר בְּעֵזֶן כְּעֵזֶן אֲחִי לֹא עֲבָדָה וְקִי אִי אֶמְכֹּר
 לֹא תִסּוּ אֶיְהִמָּה וְהִנֵּה לֹא־לִי שְׁתֵּי בְנוֹת אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ אִישׁ
 אֶן־יִמָּה נִמְאָהֶן אֲלִיכֶם וְעִשְׂוֹ לְהֵן כְּטוֹב בְּעִינֵיכֶם דִּם לֹאֲנֵי
 לְאֲנָשִׁים הָאֵם אֶל תַּעֲשִׂיכֶם עַל בָּאֹב בִּלְכֵי קִדְמִי וְהִנֵּה כְּעֵזֶן
 תִּתְּנִיךְ בְּנֵי־דִלְאִי וְעִשְׂוֹן גְּבִרְיָא אֲמִיק כְּעֵזֶן וְיִתְדֹוּ לְוִתְיָהוּ וְעִדְיָו
 לְהֵן־כִּד תִּתְּנִי בְּעֵזֶן כֹּחַ לְחֹדֶר לְגִבְרִיָּא הָאִיךְ לֹא תַעֲבֹדִין מִדְּעֵם
 אֲדִי עַל־כֵּן עַל־כֵּן לֹא־יִשְׁדִּיחִי וְיִמָּה לִי אֶמְכֹּר לֹם יַעֲרָמָה

א-א

ד-ב

רגלם אכרה והוא יבס ואענעו לא חסן ענדרם עבד ברוח לא
 לא תענעו שייא לאנדרם דכלו תחת צלל שקמי ויאמרין גש הלוא
 ויאמרין האחד לא לגוד וישפט שפט עתה נדעלך מחס ויפערין
 באיש בלוט מחדר וגשן לשבר הדלת ואמרין קרב להלאה
 ואמרין חד אתה לאותות בא וגא דאיך דינא בעין נלאיש כך
 מדי להון ואתיקיפו בגרמא בלוט לחריא וקריכו למאבה דשא
 פקולות קרים יותם קולא ואחר גא ליסב מבעבא צאד לי חכם
 עלינא ואין נסי לך מסתר מניהם ואכחו עלי לוט גרא ותקרימו
 ליכסרו למצאע וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט
 אליהם הביתה ואת הדלת סגלו ואנשי טאבדא ית ידיו ואמרו
 ית לוט לות הון לביתא וית דשא אחר פמד אקוס צדירהם ואמרו
 לוט יהם לי לבית ואגלכו למצאע ואת האנשים אשר מתוך
 הבית הלו בעגורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח וית
 גביא דבתרע ביתא כמח בשבר דינא מצעירא ועד דלא
 ולאו לאשכחא תרעא ואקוס זיין בראב לבית צרבוהם
 בלאעשא מן שאב לי שייך מעגזו עמוהר אטא ויאמרו ה
 האנשים אל לוט עוד מיכל מה חותך ובעך ובנתיך וכל אשר
 לך בעיור הוצא מן המקום ואמרין גביא ללוט עוד מה לך
 הכל חתנא ובנך ובטעך וכל דלך בקר תא אפיק מן אתרא וקול
 אקוס ללוט איצא מדרג מא לך ההוא מן צהר ובנך ובנאתך
 וגמיע מאכך ויזקריה אכרהם מן הארא אמוצע כימ
 ממשחיתים אנהנו ואת המקום הזה כי גדלם בעקתם אדר
 עני יהיה וישלחו יהיה לשחתה אדיו מככלין ית אתרא
 הארא אדיו סגראת קי לטוון קי וישלחנה יי לחבלתה לאט
 מהלכין הארא אמוצע לנטא ענד צראתם בק ידיו אלה בעת

בנא לנהלכרם ויבא לוט וידבר אל חתניו לחתניו ויהי
 קולו צלול כח המקום הזה כי משחית יהיה את העיר והיה במע
 למצחק בעיני חתניו ונצק לוט ומליל עם חתניו נסבי בנתה
 ואמר קולו פקדון מן אתרא הדין ארי מלכיל ייית קריתא וזה
 כמחייך בעיני חתניו ופדרג לוט ובכלם אצהארה למתדואר
 בבנא נטה וקללהם מומו אפרגו מן הדא למרצע לאן אלה מור
 מחלכה סכאן עברהם כלמא עב ווכמו השחר עכלה ויאצו ו
 המלכא כים כלול לאמר מנס קח את אישתך ואת שתי בנותיך
 הנמצאות בן תספה בטון העיר וכמיסך עפרא הוה ויהיו
 מלכא כים למימר קוס דכד ית אתתך וית תדונין בנתך דאשתכח
 מנהימך עימך דלמא תלקי בחופי קריתא כלמא כאן ענד טלוע
 אפד לחו למלכא כים בכל לוט קאילין קוס כד זוגאן ואבטי
 למוגדונין כי לא תנסאן ברנב אהל אכלר וייתמהמה ויחזיקון
 האנשים בידי וביד אנשתו וביד שתי בנותיך בחמלת יהיה
 עליו ויציאוהו ויניחוהו מחוץ לעיר ואתעכב ואתקין פוגד יא
 בידיה וביד אתתה וביד תרתיך בעטה ברחס ית עלוהי ואפקוהי
 ואשדיוהי מברא לקדמא פכלבא ואמוסן לקוס פיירה ויד
 דוגתה וידא אבטתה בשפסח אלה עליה פאכדגה וור עוה
 כארג לקריה ויהי כהוניהאס אתם החוזה ויאמר המרס
 עכל כשוק אל תביט אחריך ואל תעמוד בכל הכפר ההדג
 המולט פן תסמה וזהו כד אפיק יתהון לבדא ואמר חוס עכל
 נפשא לא תמתכ לאחורך ולא תקוס בכל מי שרא לטורא
 ואשתך דלמא תלקי כלמא אפרגה לי ברא קאמג בנגק
 לא תלגט וראך ולא תקח מישי מן אמרג ותלכץ אי אכל
 כלא תנסאן ויאמר לוט אליהם אל נא אדני ואמר לוט רהוק י

בבני יג. בקלות לזר לא יאמרו לו זהו. והנה נא מעתה עבדך חן
בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי
ואני לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתני. הנה
פעם אשר עבדך רחמיך קדמך ואקויתא טיבותא רעבות
עמי. לקיימא ית נפשי ואטא לית אטא יכיל לא שתידבר
לטוהא. ולמא תעדיענא בשמא ואמנות. הודא קד עבדך
אטא עא עבדך ובתרת פלך ידו עננתא מעי לתחי נפשו
ואטא לטאח פלך יד אגבל כלא תלחקט אבליה ואמות הנד
העיר הדאת קדבה לכס שמה והנא מעער חלא מעער חלא
טא שמה חלא מעער הוא ותחי נפשי. הא כנע. קדתא חדא
קריבא. למעבדן לזמן והיא דעירא אשר ידל לתמך הלוא
דעירא. היא ותתקיס נפשי. הודא זקריה קריבה אן אהרב איהא
והיא צגירה פאחכלץ איהא עבלי אטא צגירה כתריא נפשו. ל
ואמר אליו יהוה הנני נשאתי ענך גם לבד הדך לכלותי הנני
את העיר אשר דברת. ואמר לו יהוה. הא נסובית אפך לפתגמא
הדין. בדי לך לא למחנכי ית קדתא דבעותא נלה. קזלה
הודא קד שפעתך מי הודא לאמר איהא חלא אהלך זקריה ידו.
סלת מהא. מהך המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר
עד פהך שמה על מן קדא שם העיר ענדי ואוחי אשר ידב
למחנך. איהא לא אוכל למעבדך מתגמא עד מיתך לתמך. וכל
מן קדא שמה וקדתא ענדי. אערע אכלץ איהא נחע לים
אמריק אענע שייא איהא ודיכ להא לך. עמיות זקריה אגד
השכמט ועמ על הארץ ולוט טא ענדי. שמשא נפס על
הרעא ולוט על לענדי. אשמשא כדגת עבלי אהרץ ולוט רכל

א. זגד : ויהי המטור על מדות ועל עמדה גפרות ואש מאד
יהיה בקי השמים : ויגא מטור על מדות ועל עמדה גפרות
ואש מאד. מקי קי : ואלהא מטור עלי ס ועל עמדה
וצאד מקי עמדה מקי : ויהי את העדים הלו ואת כל הכפר
ואת כל ישיבי העדים וצמח האדמה : והתך ית קדוה הלו ואת
כל מי שיהיה וית כל יתבי קדוה וצמח האדמה : מקי כל תלך
לקרא וקא יר למרג ואמיע מכמהא חזו נבאת לארץ : ויתבי
אשתו כמאחרין ויהי נעים מלח : ואשתא כמאשת אשתא
והיה קמא דמלח : פלגות זוגות וזוגות וראה מצאת נבד מלח
וישכח אברהם בכרד אל המזקן אשר עמד שם את פני יהוה
ואקרים אברהם בצפרא באתרא דפרש תמך בצלן קי : וארכל
מכאמים בלגיה זי למועע זי וקח מה בין ידי אלה : וישקק על
פני מדות ועמדה ועל כל פני ארץ הכפר ויהי ונהג עלה מיטור
הארץ מקיטור הכפר : ואשת כל על אמי מדות ועמדה ועל כל
אמי ארע מי שיהיה וקדוהא קליק תנעא דאד נבא באגט דאחזק
פאשרן עליו וגו מדות נע וסאיד ארץ למרג פנער פארא קר
נער דלאנה כקטאב זאחוק : ויהי בשחת מלחם את עבד הכרד
הזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מותן הה פכה בהתך
את עבדים אשר ישב בהן לוט : ויהי בחלוצת ית קדוה
מי שיהיה וקדוה ית אברהם וישלח ית לוט מגו הכפר : כר
התך ית קדוה : ויהי בהתך לוט : ולמי אחלק לזה קרי למרג
דבר לזה אברהם ואמלק לוט מקי נעט למקלכ בער מה
קלכ אחר : כר לוט וסכנה : ויעל לוט מצער וישב
בהת וישב בנותיו עמו כי יראה לשבת בעמד וישב במערה
נח וישב בנותיו : וקליק לוט מצער ויהי כר וראה ויתרן

דשמו

דאיה

בנותיה עמיהו והיו דחיל ללכותה כענה ויתוב כמערותא. והוא
והדתין בנותיה. פערד לטומן גר ואקאס פי אלגבל ואבנאח
מבא אל לאך אריותים פי גר ואקאס פי אלגבל ואבנאח
ותאמר הכפירה אל הענייה אבינו קין ואישאן אן בלדך
לבא עלינו בדרך כלחאדך. ואמרת רבתא לקעירתא חזונה
קיב. וגבר לית באדעא למי על עלנא. פאודח כל אדעא. וקאל
אכברא לעגרא אכונא שייך וליס רגל ידכל לינא כסביל אטוס
לכה נשיקה את אבינו יין ונשכבה עמנו ונחיה מאבינו דרע.
איתנשקו ית אבנא חמרא ונשכוב עמיה ונקיים מאבנא
דען. תעלי נסקי אבינא חמרא ונשכבה ונסתבקי מנה נסלא.
ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הכפירה ותשכבה
עמנו ולא ידע בשכבה ובקומה. ואשקיה ית אבנא חמרא
בלילה הוא ועלת רבתא ושכיבת עמו ולא ידע במשכבה
ובמקומה. פאסקות אבינא חמרא פי תלך זלילה פאגרת
אכברא וטענתה ולס תעלם בנימא וקיאמחא. והיה מוחלת
ותאמר הכפירה אל הענייה הן שכבת אמש את אבי
נשקן יין גם הלילה ואמי שכת עמנו ונחיה מאבינו דרע.
זהו כחמא רבא דרוה. ואמרת רבתא לקעירתא. הא שלוי
שכיבת דנשי. עמאבא נשקיה חמרא אן בלילה. נ
אעלי שכוכי עמיה ונקיים מאבנא דען. פלמא כאן מן
גר קאל אכברו לעגרי הורא קד עאגעת אמס אבינא נסקי
חמרא זלילה איעא ותעלי עאגעה נסתבקי מנה נסלא.
ותשקין גם בלילה את אביהן יין ותקם הענייה ותש
ותשכב עמנו ולא ידע בשכבה ובקומה. ואשקיה ית
בלילה הוא. ית אבנא חמרא ונקמת דעירתא ושכיבת

וְשִׁכְכֹת עֲמִוּיָהוּ וְעַד בְּמִשְׁכַּבְּוֹ וְכִקְיָמֹהוּ פִּתְחָהּ מִתַּלְכָּךְ
 אֲלֵי־לֶה אֵינָהּ אֲמִיבָהּ לְמִוּרָהּ וְקִמְמָהּ לִצְלָהּ פִּתְחָהּ וְכִסֵּם
 יַעֲלֶם בְּנִתְמָהוּ וְקִמְמָהּ וְהִתְרִין שְׁנֵי בָנוֹת לוֹט מֵאֲפִי־הָס
 וְעִדְיָהּ תִּתְּנוֹן בְּנֵת לוֹט מֵאֲבֹהֶיךָ וְחִמְלָה אֲבִיבָהּ לוֹט מִן
 אֲבִיבָהּ וְהַלֵּךְ הַבְּכִירָה בֵּן וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִוּרָהּ הוּא אֲבִי מִוּרָה
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְיִלְדֶה רַבְתָּה בְּהוֹרָהּ שְׁמִיָּה מִוּרָה הוּא
 אֲבֹהֶיךָ רִמְיָהוּ אֲבִי עֲדִיּוֹמָה הָדִין וְנִלְדָה לְכַבְרִי אֲבִיבָהּ וְאִם
 מִוּרָה וְהוּא אֲבִי לְמִוּרָה בֵּן אֵלִיָּם וְהַעֲבִירָהּ הוּא וְלִדְהָ בֵּן
 וְתִקְרָא שְׁמוֹ בֵּן עֲמִי הוּא אֲבִי בֶּטְעִימוֹן עַד הַיּוֹם וְעִדְיָהּ
 אִם הִיא יִלְדֶה בְּהוֹרָהּ שְׁמִיָּה בֶּטְעִימוֹן הוּא אֲבִיבָהּ וְכִנִּי עִמּוֹן
 עֲדִיּוֹמָה הָדִין וְלִצְלָהּ אֵינָהּ הִיא וְלִדְהָ אֲבִיבָהּ וְאִם עִמּוֹן
 הוּא בֶּטְעִימוֹן אֵלִיָּם

ד

אֲבִיבָהּ אֲבִיבָהּ הַנֶּגֶב וְיִשָּׁב בֵּין קִדְשׁ וּבֵין שׁוֹר וְיִגְדֵּךְ בְּגִדְךָ
 וְעַל מִתְמָה אֲבִיבָהּ לֹאֲדַע דְּרוֹכָהּ וְיִתְּנֶה בֵּין רִקְסָהּ וּבֵין חֲרָהּ
 וְאִתְּנֶה בְּגִדְךָ תָּם רַחֵל מִקְרָם אֲבִיבָהּ אֵל בְּכָךְ לִקְבֹּלָהּ
 וְאִקְרָא בֶּן רִקְסָהּ וּבֵין אֲבִיבָהּ וּכְכֹן פִּי לִכְלוֹץ וְיִאמַר אֲבִיבָהּ
 אֵל שְׁרָה אֲשֶׁתִּי אֲחֻזִּי הִיא וְיִשְׁלַח אֲבִיבָהּ מִלֶּךְ גִּדְרָה
 וְיִקְחָהּ שְׁרָה וְיִאמַר אֲבִיבָהּ לְשִׁירָה אִתְּנִיהָ אֲחֻזִּי הִיא
 וְיִשְׁלַח אֲבִיבָהּ מִלֶּכְךָ דְּגִדְרָה וְיִדְרָה וְיִשְׁרָה לְמִאֲקָה
 עַן שְׁרָה דְּהִתָּה הִיא אֲחֻזִּי בְּעֵת אֲבִיבָהּ מִלֶּךְ פִּלְסְטִין וְאֲבִיבָהּ
 וְיִשָּׁב אֲבִיבָהּ מִלֶּכְךָ בְּחִלּוֹס הַלֵּילָה וְיִאמַר לוֹ הַבְּנִימָה
 עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וְהִיא בְּעֵלְתָּ בְּעַל וְהִיא מִיִּמֶךָ
 מִן קִידָה לֹת אֲבִיבָהּ בְּחִלּוֹמָהּ דְּלִילָה וְיִאמַר לִיהָ הִיא
 מִיִּמֶךָ עַל עֵינֶיךָ אִתְּנִיהָ דְּבִדְרָה וְהִיא אִתְּנִיהָ אֲבִיבָהּ וְיִאמַר
 מִלֶּךְ לֵלָה אֲבִיבָהּ מִלֶּכְךָ אֲבִיבָהּ וְיִקְרָא אֲבִיבָהּ

בסבב לאמר אתי מכרתה והי ראית בעל ואבימלך לא
 קרב אליה ולאמר יהוה הגוי גם עדין תהרג ואבימלך לא
 קריב לותה ולאמר יי העם את עמא תקטול ואבימלך לא
 ידנו מטהא פקזיא רב מאנשאן עזא תקטלה הלא הואמר
 לא אחתי היא והיא גם היא אמרה אחי הוא בתם לבני ובני
 כפי עשית זאת הלא הואמר אחת היא והיא את היא אמרה
 אחי הוא בקשיטות ובדטאות ידי עבדיות דא איסרו קא לא
 היאכתי והיא עמא קזת אכיהו בצחה קלבי ונקא כפי דנעת
 דא ואמר לו חאלהים בחלוס גם אנכי ידעתי כי בתם לבני
 עשית זאת ואחשך גם אתך מחטא לי על כן לא טתיך לגמ
 אליה ואמר ליה יק בחלמא דלי לא את קדמי גלי אדא
 בקשיטות לבך עבדת דא ונסבית אתך אעתי ותך מלמחז
 קדמי על כן לא שבקתך למקרב לותה קזלו כולך זכה
 מילחמא אכא מי צא קד עכמת אנך בצחה קלבי דנעת דא
 וצדדיתך באתעריך מן תנטי לו וצדדן לס אדעך וצדדן
 דעתה השבחת אשת גאיש כי נביא הוא ויתלל בעדך וחי ואם אתך
 משיב דעי מוות תמות ועתה וכל אשר לך ונעך אתיבית אתה גזל
 אדנביא הוא וצדדן עזך וחי ואם לא יתך וצדדן דנעת דא
 תמות וכל דלך ולא אדד דוגה אדל לאטב וידעי לך נתתי
 ואן לס תדחה מעלם אתך הך אמת וגמיע מאן וישלם אבימלך
 בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדבירים האלה למיחז ויד
 וידאן האנשים מאן ואחיים אבימלך בעצמה לכל עבדיו
 וצדדן כל מלמחז קדמי וידחילו גבד יא לחדא וגמאדל
 אבימלך בלדחה פרעאה בגמיע קדורה וכלמחז בהא לא זכר
 נדע אקוס גדא ויקרא אבימלך לאברהם ואמר לו מה עשית

וּבָקֶר וְעִבְרִי וְאַמְרָא וְאַנְעִי נָא אֲמַרְתָּם וְיָרֵד לָהּ שָׂרָה זִוְגָתָהּ י
 וְאִמְרָה אֲבִימֶלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ הָיָה אֲדָמָה אֲדָמָה לְפָנֶיךָ נִסְתָּב בְּעֵינֶיךָ
 שֶׁב־ וְאִמְרָה אֲבִימֶלֶךְ לֹאמְרָה הָאֲדָמָה אֲדָמָה לְפָנֶיךָ נִסְתָּב תִּי
 קָל אֲבִי הוּא אֲבִי בְּכֹרִי בֵּין אֵין מֵאָה עֶלְמָה לְקִס פִּיהּ וְלִשְׁרָה אִמְרָה הִנֵּה
 נִתְּתִי לָךְ כֶּקֶן לֹאחִיד הִנֵּה הוּא לָךְ עֵנֶס לְכָל אֲשֶׁר אוֹתָךְ וְאֵת כָּל נִכְחָת
 וְלִשְׁרָה אִמְרָה הָאֲבִימֶלֶךְ מֵעַן דְּכֶקֶן לֹאחִיד הָאֲבִימֶלֶךְ הוּא לָךְ
 כְּשֹׁת דִּיקָר חֶלֶק דְּשִׁלְחִית דְּבִרְתִּיךְ וְחֵלְיוֹת יִתִּיךְ וְיֵת כָּל דְּעִמְיָךְ וְחֵלְיוֹת
 וְעַל כֵּן כֹּמָה דְּאִמְרָת אֲתוֹכְחָת וְקָל לִשְׁרָה הוּא קָר אֲשֶׁר וְיִתֵּן
 לָךְ דְּרָהֶם תְּכוּף מִכְסוֹת חֲסֵה לְכָל מֵאָה מֵעַן וְהוּא אֲבִימֶלֶךְ חֵלְיוֹת
 וְיֵת לְכָל אֲמַרְתָּם אֵל הַמַּלְאֲכִים וְיִרְמָה לֵהוֹם אֵת אֲבִימֶלֶךְ וְאִתֵּן
 אֲשֶׁתוֹ וְאִמְרָה וְיִתֵּן וְיִלְדוּ וְעַל אֲמַרְתָּם קִינָה וְאִתֵּן יֵת אֲבִימֶלֶךְ
 וְיֵת אִתֵּן וְאִתֵּן וְאִתֵּן וְאִתֵּן וְאִתֵּן וְאִתֵּן וְאִתֵּן וְאִתֵּן וְאִתֵּן וְאִתֵּן
 לְכָל אֲבִי וְזִוְגָתָהּ וְאִמְרָה מִלְּדָן כִּי עֵצֶר עֵצֶר יִהְיֶה בְּעַד כָּל
 דְּחֵם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל דְּבִרְשָׁה אֲשֶׁת אֲבִימֶלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ
 אֲחִיד יֵת בְּאִתֵּן כָּל מֵתָה וְלִדָּה לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל עֵינֶיךָ שִׁרָה אֲ
 אֵת אֲבִימֶלֶךְ אֵלָּה קָר תּוֹאֵר בְּחֹסֶם מִלְּדָה לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ
 קָרָה דְּוֹגָה אֲמַרְתָּם

מְעַמֵּד לְיוֹם לְאִשְׁתּוֹ שֶׁלֹּא אֵת הָיָה
 וְיִהְיֶה בְּקָר אֵת שִׁרָה בְּאִשְׁתּוֹ אֲמַרְתָּהּ ה
 וְעֵשֶׂת יִהְיֶה לְשִׁרָה כְּאִשְׁתּוֹ דְּבִרְשָׁה דְּעֵי דְּבִרְשָׁה בְּמֵאָה דְּאִמְרָה
 וְעֵשֶׂת יִהְיֶה לְשִׁרָה כְּמֵאָה דְּמִלְכִּי וְלִדָּה דְּבִרְשָׁה כְּמֵאָה קָל וְעֵשֶׂת
 לְהָא כְּמֵאָה וְעֵד וְתִתֵּן וְתִתֵּן שִׁרָה לְאִבְרָהָם בֶּן לְדִקְוִיָּה לְמִשְׁתֵּי
 אֲמַר דְּבִרְשָׁה אֵת הָיָה וְעֵד יִתֵּן שִׁרָה לְאִבְרָהָם בְּרִי לְמִשְׁתֵּי
 לְמִשְׁתֵּי דְּמִלְכִּי יִהְיֶה עֵי וְמִמֶּלֶת וְלִדָּה קָרָה לְאִבְרָהָם
 אֲמַר מִי שֶׁ יִתֵּן לְאִבְרָהָם קָל לִדָּה וְקָרָה אֲבִימֶלֶךְ
 אֵת שֶׁם בְּנֵי הַנִּזְכָּר לֹא אֲשֶׁר יִלְדָה מִי שִׁרָה יִצְחָק וְקָרָה אֲבִימֶלֶךְ

ות שוט בריה דאמיליך ליה די לידה ליה שרה יצחק סמא אברה
אברה אמוכוד לה זלי ולדת לה סרה יצחק ויולד אברהם אב
יצחק בנובן שמות ימים באשר עזה איתו מלחיה וגדר אברהם
יהצחק בדיה בד תמנא יומין כמא דמקיד ותיז ית וכתנה ל
מיאס כמא אברה ליה ואברהם בן מאת שנה בהולד לואג יצחק
בנו ואברהם בן מאת שנה בן איתליך ליה ית ויצחק בדיה ובא
מקן קנה חן ולד לה יצחק אברה ותאמר שרה צחק עשה לי
יהוד כל השנה יצחק לי ואמרת שרה חדא עבד לי ככל
דשמי יחדי לי וקאת שרה קר עמך ללה סרורא כלמון סמט נוח
לי ותאמר מי מלל לאברהם הינקה בנים שרה כי ולדת בן לז
לדן וי ואמרת כתיב דאמר לאברהם וקייס דתונין בען שרה
ארי לידית בדלס ביהוה תס קול מוקד לאברהם אב סרה
תדע אברה ולדת אבנא מי שיה ויגדל הילד ויגדל ויעש
אברהם כושיה אריר לביוס הגמול את יצחק ורבה רביא ואחמיל
ועבד אברהם כושיא רבא ביומא דאתתס ליצחק תס כבד לבי
ונט סענע אברהם מאלסא עלימא פיוס פטס יצחק ותדע
שרה את כל הגל המצות אשר ילדה לאברהם מצחק ותדע
שרה ית ביהגר מושיא די לידת לאברהם מחיוץ תס ראת
סרה חנן הגר למערייה זלי ולדתה לא בראיהם לא עבא
ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת כנה כי לא ירש
כל האמה הזאת פט בלי נט יצחק ואמרת לאברהם תדין
אמה האמה וית ברה ארי לא ידת בך אמת האמה
כדיעס יצחק מקאת לה אטורר הרה לאמה ואבנהא פאט
לא ידת כנע אבני יצחק נידע הדב מאר בעיני אברהם
כל אדות כנע אביש פתגמא בחדא בעיני אברהם על טיסק

כדיו: פשך דלך לאמר ארם עלי אכר אחים בסכא חכמה וואמר
אלהים אל אברהם אל ידע בעיניך על הנער ועל אמתו כל
אשר תאמר אליך שדה שמע בקולה כי צדקו יקדש לך ודע
ואמר יג לאברהם לא יאש בעיניך על עוליטא ועל אמתך
כל דתימר לך שדה קביל מזה ארם כי צדקו וקדו לך בעי
קזאלה לא ישק עליך אמר אצבי ואמר אמתך כלמה תקולוהך
שדה אקבל מנהא פון מין צדקו וידעא לך אנש וגם את בן האמה
הזאת לגוי חשיבותו כי דער הוא ואף יתבר אמתא הדא לעמא
אשויניה ארם בדרך הוא ואכן לאמר אצבא אצבי מנהאמה ע
עצומה לאנה נקלך וישלם אברהם בכסף ויקח להם דחמור
מים ויתן אל הארץ שם על שבמה ואת הילד וישלחיה ונתלך
ותתע במדבר באר שבע ואקדים אברהם בעל פאולס פלחא
דוקא דמלא ויהא להאר שויו על פתח דת דה ואזלת וטעת
במדבר באר שבע וארכלא אב באלדא ואכל טעאמא וקדמ
מא ודעה לי חגר כיירה עלי ענקא ואטלוקהא ומצת ועלת
פי בדייה ביד קבע ויכלו הדגים מן החמות ותשכך את הילד
ותחת אתר השיחים וישליכו מלא מן דוקא ודמת ית רבא
תחת חר מן אינא: ונא לאמר מן ארבה פטרחא אולד תחר
בעץ אשגר ותלך ותישב לה מנגד הר חק כמטחי קשת כי
אמר אל אברהם בנות הילד ותשב מנגד ותשא את קולה ותכר
ואזלת ותיבת לה מקביל ארתיקת כמנגד בקשת ארם אמרת
לא אחי כמותיה דבריא ותיבת מקביל וארתיקת ית קליה ונכת
ומזה ותלמה כן בעיר באלוד קוסלא נהא קלת לא אנער בנות
אצבי ודעה צותהא ובכת וישמע אלהים את קול הנער
ויקחא מלאך אלים אל האר מן השמים ואמר לאמר לך אר

ובאשלו

אל תירא כי שמוע יהיה את קול הנער כאשר הוא שם ושמיע
 קיי קליה דרביא וקרא מלכא דיי להגד מן שמיא ואמר לה
 מא לך הגד לא תדחלין ארי שמיע קיי קליה דרביא באחד
 דהוא תמן פסמע לזה צות לעי וטאר מלך לזה בהגר מן
 לסמא וקלמא לך יא הגד לא תכמי כאן לזה קד סמע צות לעי
 חית הויאס קומי שמי את הנער והתקין את ידך בו כי לאו ע
 גדולא שמיכו קומי טולי ית רביא ואת קיי דיי ביה ארי לעס
 קא אשוייה קומי סאחמליה ואשרי ידך עליה סמיא צייר
 מנה אמר בבירה ויתקח אהים את עינה ותרם באר מים ותלך
 ותמלא את הקבת מים ותשק את הנער ואלא ית עינה
 וקצת בירא רמיא ואדלית וכלת ית רוקם מלא ואשקיא את ית
 רביא פכשך ללך ען עינה וראת ביד מא פמלית ומלך
 לקרבה מא ואסקת לעבי ויהי אהים את הנער והגדל וישב
 פמו בד ויהי רבה קשת ויהי מבימרא דיי בסעדיה דרביא
 ורביא ויהי רביק שמיא וכאן לזה מע לעבי וכבר ואקאס
 מי לכדייה וכאן גלאס ראס וישב פמו בד סמך ותקח כל
 אמר אשה מארץ מערים וותיב פמו ברא ונסיבת ליה אמה
 איתתא מארעא דמערים ואקאס מי בדיה סמך ואכדת
 לה אמה דוגה מן בלר בער
 ויהי בעת ההיא ויאמר ויפכל שר
 צבאן אלמבראם לאמר אהים עמך בכל אשר אתה עשה
 ויהי בעידנא ההוא ואמר מי יפכל רב מי ליה מימלא
 דיי בקערך בכל דאת עבדי ולמא כאן מי לך אוקוק
 מבימלך ויפכל דיי אשה לאבראיהם קאילא לזה מעך
 מי כל מה את צאנבה ועתה השבעה לי בזה אהים

תעב
 כפרצא
 דפכר

אברהם
 ליה

תשקך לו ולנני ולנכדך כחוקר אשר עשיתי עמך תעשה
עמך ועם הארץ אשר גדתה בה ובעק קיים ליכמו מלך זיך
הבא דלא תשקך בי ובבלי ובכד בלי כלי וכלתא דעבדי
עמך תעביד עמו ועם אדעא דאבותה בה ולאן מחלוקי
באלה ההנא מנך לה תגדר בי ובנסלי ובעקבי כלאחסאן אדי
ענעתה מעך תעננה מעי ומעלכלך 41 סכנתא וואמור
אכד הם אנכי אשכנע ואמר אכד הם אלא סקיים קא לה
אנא מחלך והוכח אכד הם אהנא מכלך עלמודות באר הים
אשר גדלו עבדי אכד מלך ואוכח אכד הם ית אכד מלך על
עיקר ביה דמיה דאנא עבדי אכד מלך ונעץ אכד הם אכד מלך
בסכב ביד אלא 42 געמא עבדיה וואמר אכד מלך לה
ודעתי כי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא תהיה לי וגם
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום ואמר אכד מלך לא ידעתי
כן עבדי ית מלכא הדין ואף את לא חיות ואף את לא שמעתי
להיך וואמר דין בקלאכי לסא עלם מן ענע הדה לאמר ואנת
מלס תכדני ואנא אצא לסא ממוע זי ליום ויחה אכד הם
עאן ובקד דותן לאכד מלך ויכדלו שניהם כדיות ויכד אכד
עאן ותוריק ויהב לאכד מלך וגדרו תר ויהי קים ואסאכד אכד
גנס ובקד ואעטא אכד ועודא גמיעא עורא ויכד אכד הם
אהנא שבע כבשות העאן לכדהן ואקים אכד הם ית שבעת דין
דעאן בלחוריהן ואוקר אכד הם קבע נעא ומהן וואמר
אכד מלך אל אכד הם מה הנה שבע כבשות האלה אשר
הדבת לכדהן ואמר אכד מלך לאכד הם גמא מלך זיך שבע
חורקן ואוקר ביה בלחוריהן קא לה אכד מה הדה זכנע
לענא 43 אוקר ביה וקדא וואמר ביה שבע כבשן וקד

מלך

כְּשֶׁחָזַן תַּחַם מִיָּדוֹ בְּעֶבֶד וְהָיָה לִי לְעֹדָה כִּי חֲמַדְתִּי אֶת הַבְּתָרָה
הַזֹּאת וְאֶמְרָא אֲדִירָתָה שֶׁבַע חֲדָשִׁים תִּקְבְּלִי מִן יָדִי בְּדִיל דְּתִתֵּנִי לָךְ
לְשִׁחָד גִּבְרִי חֲפִצִּיתִי בְּיָדָא הַדִּיק בְּמִלְחָמָא וְתִלְכְּדָהּ מִן יְדִי לְחֶפְזָא
אֵין חֶבְדָּא לִי שְׂמַחְדָּא אֲדָא חֲפִצִּית הָיָה לְבִיר עַל כֵּן קָרָא לְמַחְסֵה
הַזֶּה כְּאֵד שֶׁבַע כִּי שֵׁם נִשְׁכַּח שְׁנֵיהֶם עַל כֵּן קָרָא לְהַתְרָא
הַזֶּה כְּאֵד שֶׁבַע אֲדָר. תִּמְכֵּן חֵימָא תְּרִוּחָא מִן לָךְ קָמִי אֲמַרְנָא
בִּיר סָבַע לֹאמְרָם גְּמִיעָא חֲלֵמָא אִם וְיִכְרְזוּ בְּרִית בְּבִיחָא
שֶׁבַע וְיִקְרָא חֲבִימָלְךָ וְיִכְלֵךְ שֶׁרִיבָא וְיִשְׁכַּח אֶל אֲדָרְךָ בְּלִשְׁתֵּי
וְאֲדָרְךָ קָמִי בְּבִיחָא שֶׁבַע וְקָמִי חֲבִימָלְךָ וְיִכְלֵךְ רִבְחִילִיָּה וְתִתֵּן לְמִי
בְּלִשְׁתֵּי וְלֹאמְרָא שֶׁרִיבָא עֲדָר מִיבִיר סָבַע קָמִי אִם וְיִכְלֵךְ רִיחָא
וְדִמְרָא וְיִכְלֵךְ מִלְּךָ וְיִשְׁכַּח אֶל אֲדָרְךָ שֶׁבַע וְיִקְרָא שֵׁם
בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהִים וְנִעַבְדָּא בְּבִיחָא שֶׁבַע וְיִכְלֵךְ מִן בְּשִׁמְרָא
דֵּךְ אֶל עֲלֵמָא וְנִעַבְדָּא בְּבִיר סָבַע וְדֵעִי אִם כֹּסֶם אֶל
רִבְחִילִיָּה וְיִקְרָא אֲבִרְחָם בְּאֲדָרְךָ בְּלִשְׁתֵּי יָמִים רִבִּים וְאֶתְרִיב
אֲבִרְחָם בְּאֲדָרְךָ בְּלִשְׁתֵּי יָמִים קָמִי אִם וְיִכְלֵךְ רִיחָא וְיִקְרָא בְּרִיחָא
כְּאֵד בְּלִשְׁתֵּי יָמִים בְּרִיחָא

מִמְדָּא לִיּוֹם שֶׁנִּי

וְהָיָה אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלִים
נִסְתָּא אֶת אֲבִרְחָם וְיִאמְרָא אֶלִי אֲבִרְחָם וְיִאמְרָא חֲנָנִי וְהָיָה כְּתִיר
בְּתַגְמִיָּה הַזֵּי וְיִבְסִי יִתְּ אֲבִרְחָם וְאֶמְרָא לִי אֲבִרְחָם וְיִאמְרָא
חֲנָנִי וְלֹאמְרָא כֵּן עֲדָר הָיָה אֲמַרְנָא לְהַתְרָא
קָמִי אֲבִרְחָם קָמִי לְבִיר וְיִאמְרָא קָמִי אֶת בְּנֵי אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר
אֲבִרְחָא יִצְחָק וְלָךְ אֶל אֲדָרְךָ הַזֶּה וְיִכְלֵךְ שֵׁם לְעֹלָם
עַל אַחֲרֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲמַרְנָא לְךָ וְאֶמְרָא בְּעֵת וְיִתְּ כֶּדֶךְ
יִתְּ יְחִידְךָ וְיִתְּ יִצְחָק וְיִתְּ יִצְחָק וְיִתְּ יִצְחָק וְיִתְּ יִצְחָק
וְיִתְּ יִצְחָק וְיִתְּ יִצְחָק וְיִתְּ יִצְחָק וְיִתְּ יִצְחָק וְיִתְּ יִצְחָק

לרי תמכה הו יצחק ואמץ בה לי בלד לעבדה ואז ערה חס
לוקר באן על אחד אלכז לזיאקול לך וישפסא בלהם בנמר
והשבש את חמרו ויקח את שני בעריו אצט ואזי צחק בלו ויבקע
עני עלה חס וילך אל המקום אשר אמר לו ה' אלהים ואמרו
מברחם בעצמא ודריץ ית חמריה ורצותיה תרין עולימוהו עמיתיה
יצחק בדיה וצלה עלי לעלתה וחס ואז ל לאתר דאמר ליה חס
פאדלמא אב בלמה ואמר חמריה ואבז גלימה מעה ויצחק אבז
ושק חסבא לפרובאן ומלא לי אמרע לוי קולג לזי ביום השליט
ויש אברהם את עשרו וירא את המקום מרחוק ביומא תליתא ודקף אב
ויחא ית אתרא מידקין ולמא כחן פילוס אתרא רעא אבראם
ויברא אמרע סן בעיד ויאמר אברהם אל עשרו שבו לכם סה עס
חמור ואזי והנער נלכד עד כה ונשתקוה ונשופה אליהם ואמר הכדחם
לעולימוהו ואוריכו לכוון הכל עס חמרא ואזי נעלימא נתמס עד כחמור
ונחם לו תכון קול להלמיה אבראם אבז ער לחמור ואמר אבז נחם
החמור תמר ותרע לזכר ויקח אברהם את עזי העולה ויש
על ויצחק בנו ויקח בידו את האש ואזי המאכלת וילכו שניהם
וחדיו ונסיב אברהם ית אבזי רעלתא וישו על יצחק בדיה ונסיב
בידיה יתא יתא סכית ~~בדיה יתא יתא סכית~~ יתא יתא כחרא
פאכל אבר חטב לקורבאן וצדיה עלי יצחק אבז ואכל חמור
לכא ויסכין ומצא אבז יתאמר יצחק אל אברהם בע
יאמר אבז ויאמר הנני בני ויאמר הנני האש והעדים ואזי הש
לעל ואמר יצחק לאברהם אבזי ואמר אבז ואמר אבז בדי
ואמר אבז יתא ואמר ואזי למרא לעלתא חס קלי יצחק
למא אבזי ואמר קלכין קלחורא למא ויחם ואזי לחמל
לפרובאן ואמר אברהם אלהים ויאז לו הש לעולק בני
וילכו שניהם יחדיו ואמר אברהם קיני גלי אברהם לעלתא בדי
ואזלו תדיוהו כחרא קלמא לזי יצחק לחמל לפרובאן ומצא

הס ית עולק

בבית ה' ל

גמעה וידא אל המזקן אשר אמר לו ה' אלהים נבון שם אברהם
את המדבק ויטבד את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו
על המזבח כמעל לעצים ואתו לא תראה ואמר ליה יתח
ובוא אמן כדכח וקדר ית אביה יעקד וית יצחק כדיוט
יתיו על מזבחא גיל מן אביה חב גא יז לזועע יז קל
לז לז כבנא תס אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם
אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם
יד ויקח את המזבח לז חוט אברהם ואז שוט אברהם ויד
ונקבות סכילת לחם ית בריה פמר אברהם יד ויד
סכין לידכח אברהם ויקרא אליו מלאך הוה מן השמים ויד
אברהם אברהם ויאמר הנני וקרא ליה מלאך דיק מן השמים
ואמר אברהם אברהם ואמר האנני פמאדא מלך לז מן
סמא וקל לז יא אבר אבר קל לבין ויאמר אל תשלה ידך
אל הנער ואל תעש לו מאומה כי בתי ידעתי כי ירא אלהים אתה
ולא תשבת את בנך את יחידך מפני ואמר לא תישוט ידך
בגילי האל לא תעביד ליה מרעס אדי כען ידענא אדי דחלא
דיק את ואל שבתא ית בריך ית יחידך מני קל לא תמור ידך
לז אלמא ולא תדעכה שיה מאט עדמת מנן תקי לז ולס
תדור אברך וחידך מני וישא אברהם את עינו וירא והנה
אל אחד נחמד בערך בקרנו וילך אברהם הקח את האלו ויעט
לעולה תחת בנו וזקן אברהם ית עיבורי בתר לז וחדא והא
די ברא אחיד באילנא בקרנוה ואלז אברהם ונסי בי יד ברא
ואסקיה לעלתה חלף בריה פרגע אב עינה ונצר ואמר
בכבש מלכתחמה פישעב לשאר קרנא ממא אב סאכיה
וקרבה קרבאמא בדל אברהם ויקרא אברהם וישם המזקן
ההוא יהוה וידא אשר ואמר היום בחר יהוה יראה ויקרא אברהם
ועל חלף אב תמך בא תרא ההוא אכיר קני הקל יהוה על חלף

דדלא בכין יתאמר דיומא דהין בטורא דהין אבדאם קייפלוד
וקמא אב דין למועד זלה יתאבא כמא יקל זיס פיהוד ל
גבל זלה ותאבא יוקרא למואן יהוה אל אברהם שנות מן
השמים וקרא בללא דע לאברהם תענות מן שמיא
אם טורא מלך זלה נא בראהים תאניר מן אסמא דאמר
בינשבעות נאם יהוה יען אשר עשית זאת חד בל
הדה זלה חשבות את בנך את יחידך ואמר בנימדי קיימית
אמר יי אדי חלף דעבדתא ות מתגמא זלא מלעמא ית בך
ית יחידך קזבאסמא חסמית יקול זלה אבך לאהל מן ענות
האלא אמר וזס תעוראבך וחידך מני כי בך אבדך
והרבה ארבה את קרעך ככוכבי השמים ופחול אשר על
שפת הים וידע דעך את שער אויבין אדי ברכא אברהם
ואקרא אקרי ית בך ככוכבי שמיא וכללא דעל כף יבנה
ויידת בך ית קרין סמיוון לאבך מן ואבך נסלך ככוכבי
אסמא ולרמל זלי עלי שאת אבך וחידך נסלך קרא אעווא
והתברכו בדרעך כלגון הארץ עקב אשר שבעות בקולך
ויתברכו בדילך כל עמומי ארעא חלף דקביטא למי ימדי
ויתבאר בנסלך גמיע אמס ארץ גדאמא קבלת קובלי
ושב אברהם אל נערין ויקאמן וילכו תרין אל יחידך את
באר שבע וישב אברהם בבאר שבע ותב אברהם לות
עולימוה וקאמן והזלו כתרא לבאר שבע וותב אברהם
בבאר שבע אם רגע אב זלי מיה פקאמו ומצו אגמין
זו בירכב ואקאם וס
הדברים האלה יתגד לאברהם לאמר הנה זלך מלכה אם
היא בטס לכחוראחין והנה בתר פתגמיה האילין ואתחיה

לאברהם למרדכי האילידת מולכה אף היא בעין לנחור אחוך
 ולמאן כאן בעד האדה לאמור מכבר אברהם וקיל לה הוא
 קר ולדת מולכה בעין לנחור אלך את עוץ בכדו ואת בוס
 אחין ואת קמול אביאדם יתשץ בודיה ויתכוד אחוהיות
 קמול אבוה דאדם עוץ בכדו ובזאמור וקמול אבואדם
 ואת כשד ואת חדו ואת פלד שואת ירלף ואת בתול וית
 כשד וית חזו וית פלדש וית ירלף וית בתול וכשד וחדו ופל
 וירלף ובתול ובתול וירלף את רבקה שמנה זה ילדה מולכה
 לנחור אחי אברהם ובתול אוליד ית רבקה תמנה אין ילדות
 מולכה לנחור אחוה דאברהם ובתול אוליד רבקה הולא
 לאמונה ולדותהם מולכה לנחור אבו אברהם ופילגשו ושמ
 דאמונה ותלד גסה היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואן
 מעכה ולחיניתה ושמנה דאמונה וילידת אף היא ית טבח
 וית גחם וית תחש וית כעכה ואמותה אסמרה דאמונה
 ולדה היא יצא טבח וגחם ותחש ומעכה

קמל פיקוקים סומך פכמה

פ

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני
 חיי שרה והיו חיי שרה מאה ועשרין ושבע שנים שני חיי
 שרה וכאן עמד שרה מאה ושבע שנים סע חיותה ונתת
 שרה בקרית ארבע היא חדרון בארץ כנען ויצא אברהם
 לקפון לשרה ולכחותה ומיתת שרה בקרית ארבע היא
 חדרון בארבע דכנען ואתה אברהם למסדה ושדה ולמכנה
 תם מאתה שרה פיקדיה אפד ארבע הי חברה מיכל
 כעמאן מאקבל אכל יערהא ויכסיהא ויקם אברהם מעל

מֵתוּ וַיִּדְבֹר אֶחָד בֶּט חַת לֹא מָדַר וְקָם אֲבֹדָהֶם מִעַל אֶפְרַיִם מִיִּתְּוֹ
וּמִלִּיל עַם בְּנֵי חֲתָנָה לְמִימְרֵי אֵם קָאִם אֲבֹדָהֶם מִן חֲצֵרָה מִיִּתְּוֹ
וּכְלָם בֶּט חַת קָאִילָא גֵּד וְהוּא בְּאֵנְזִי עֲמֻכָּם תִּקְלִי אַחֲדָה
קָבֵד עֲמֻכָּם וְאִקְבֵּרָה מוֹת מִלְּפָנֵי יִיד וְתוֹבֵב אֵמָּה עֲמֻכָּו
הָבֹ לוֹ אַחֲסָנָה קְבוּרָא עֲמֻכָּו וְאִקְבֵּד מִיִּתְּוֹ מִן קָדְמִי אֵמָּה
גְּרִיב אֲוִלִּיךְ מִעֲבָם אֲעֻטֵּנּוּ וְאִן קָבֵד מִעֲבָם אֲדֻנְךְ מִיִּתְּוֹ מִן בֵּין
וִידֵי וַיַּעֲזֹב בְּנֵי חַת אֶת אֲבֹדָהֶם לֹא מָדַר לוֹ וְאִתִּיבֹו בֶּט חֲתָנָה
אֲבֹדָהֶם לְמִימְרֵי לִיךְ וְאִמָּכָה בְּנֵי חַת קָאִילִין שְׂמַעְנוּ אֲדֻנְךְ
נִשְׁמָה אֱלֹהִים אֶתְּהֵא בְּהוֹכִינוּ בְּמֻבָּחֵד קָבֵדִיעַ קָבֵד אֶת מוֹתִיךְ אֵיט
מִכְּנֻת אֶת קָבֵדוֹ לֹא יִכְלֵה מִמֶּךְ מִקָּבֵד מוֹתִיךְ קָבֵד מִכְּנֻת
דְּבִנְנָה דְּבִי אֶת בִּינְנָה בְּשִׁפְרָא קָבֵדִיעַ קָבֵד יִתְּוֹ מִיִּתְּוֹ אֵמָּה
מִכְּנֻת יִתְּוֹ קָבֵדִיעַ לֹא יִכְלֵי מִיִּנְךְ מִלְּמֻקָּבֵד מִיִּתְּוֹ אֲקֻמַּע מִנְּה
יֵא סִיירָה אֶת שִׁרְיָא אֵלֵּה פִימָא בִּינְנָה פִיבִיאר קְבוּרָנָה אֲדֻנְךְ
מִיִּתְּוֹ וּכְלָרַגַל מִנְּה לֹא יִכְלֵל עֲלִיךְ בְּקָבֵד לֵה אֲוִתְרָן פִּיתָה
מִיִּתְּוֹ וַיִּקָּם אֲבֹדָהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַעֲבֵה אֲדֻנְךְ לִבְנֵי חַת וְקָם אֲבֹדָהֶם
וְסִיגִיד לַעֲמָא וְאֲדֻנְךְ לַבְנֵי חֲתָנָה פִּקָּאִם אֲבֵל וְסִגִּיד שְׂפִירָה
לֵאחֶרֶל בֶּט חַת וַיִּדְבֹר אֶתְּהֵא לֹא מָדַר אֵם יֵשׁ אֶת נְפִשָּׁם לְקָבֵד
אֶת מוֹתוֹ מִלְּפָנֵי שְׂמַעְנוּ וְהָעוּ לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר וּמִלִּיל
עֲמֻכָּו לְמִימְרֵי אֵם אֵיט רַעֲוֹה נְפִשָּׁכוֹן לְמֻקָּבֵדִית מִיִּתְּוֹ מִן קָדְמִי
קָבֵדִיעַ מִנְּה וּבָעוּ לִי מִן עֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר אֵם בְּלִמְהֵם קָאִילִין
אֵן שִׁמְעֵם אֲנַפְסָם אֵן אֲדֻנְךְ מִיִּתְּוֹ מִן בֵּין יִידֵי אֲקֻמַּעוּ מִנְּה וְאִן
וְאִשְׁמַע לִי עֶפְרוֹן אֲנַפְסָם צֹחַר וַיִּתֵּן לִי אֶת מַעֲרֹת הַמִּבְרָכָה
אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בְּקִיפָה שְׂדֵהוּ וְכִנְיָה לִי בְּתוֹכָם לֵאחֲזָת קָבֵד
וְנָתַן לִשְׁתֵּי מַעֲרֹת בְּכִלְתָּה דְּלִיָּה דְּבִשְׁטֵר חֲקִלִיָּתָה לִי

חֲתָנָה

בְּשִׁפְרָא

בְּשִׁפְרָא

בני בנין להקנות כבודא ונעטני למגדלח למיטעמך את לה
פי שרף צינהה בתמן באמול יעטיטרא פומא בינסם חוד קבר
ועפרון יושב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באני
בני חת לכל באי שער עירו לאמר ויעפרון יתיב בגן בני
ותאנה ואתיב עפרון חתאנה ויתאברהם קדם בני חתאנה לכל
עלי תרע קרונה למי כד וכאן עפרון גלס פי מוא בין בני
חת פאגאב עפרון אחי אברהם בחצרתהם וקאיד מנדל
פי באב קריתה קאילא : לא אדני שמועני השדה נתתי לך
והמערה אשר בן נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר
מתך : לא רבוני קביל מוני חקלא יהכית לדומערתא דבך
לך יהבתה לעיני בני עמי והבתה לך קבר מתך : לא יא קיידי
אקמע מוני לצינה קראע טיתך | למגדלח לזי פיהא בחצרה
בני עמי מע טיתך לך אדפן מיתך ויביתחון אברהם לפני
עם האדני וקניא אברהם קן עמא ודא בא פקדא אברהם לפני
אברהם יהדבר אל עפרון באדני עם האדני לא מור אך אם אתה
לו שמועני נתתי כסף השדה קח ממנו ואקברה את מתי שמה
ומליל עם עפרון קעמא דארעא למי מר ברם אם עברת
לו טובו קביל מוני מתוך כסף דמי חקלא סב מוני ואקבר
את מיתי תמן : תם כלם עפרון בחצרהם חמא חת כל ליתך
תסמע מני תמן לצינה אקביל מוני ואדפן מיתי תם ויען
עפרון את אברהם לאמר לו ואתיב עפרון את אברהם למימר
ליה מאמה וקאלה אדני שמועני אדני ארבע מאות
שקל כסף ביט וסניך מה היא ואת מיתך קבר רבוני קביל
קביל מוני אדע שויה ארבע מאה סלע ויב דכסף ביטא וז

כסף

מן אשיר

עפרון

וְבִנְךָ כָּלָה הוּא וְיָת כְּמִיתֶךָ קָבֵר יֵאָסִי אֶמְסֹעַ מִנִּי רוּעָה
תִּסְוֶה אֶרְבַּע מֵימָה מִתְקַלָּה לֵאמֹר וְבִנְךָ כָּלָה הוּא אֶמְסֹעַ מִנִּי רוּעָה
וְנִשְׁמַע מִבְּרָהֶם אֶל עֲפֹרֹן וְיִשְׁקַל אֶבְרָהֶם לַעֲפֹרֹן אֶת דִּבְסָה
אֲשֶׁר יָבִיד בְּאֶדְנִי בְּעַתְּ הָאֵת אֶרְבַּע מֵאֹת שִׁקְלֵסָה עֲבָדֵי לְקָחָהּ
וְקָבִיל אֶבְרָהֶם מִן עֲפֹרֹן וְיִשְׁקַל אֶבְרָהֶם לַעֲפֹרֹן וְאֶת דִּבְסָה
דְּהוּלִּיל קָח בְּעַתְּ הָאֵת אֶרְבַּע מֵאֹת סֶלְטִין דִּבְסָה מִתְקַבֵּל
סְחֹרָה בְּכָל מִדְיָנָה אֲלֹמָה שְׁמוֹדִיל אֶב וְזָן לָהּ אֶמְסָה אֶדְרִי
תִּכְלֹס בְּחִצְרָהּ בְּעַתְּ הָאֵת אֶרְבַּע מֵימָה מִתְקַלָּה פֶּלֶה גִּיזָה פִּי
אֶתְגִּיזָה וְיִקָּם שָׂדֶה עֲפֹרֹן אֲשֶׁר בְּמִכְכָּלָה אֲשֶׁר לַפֶּנֶם מִסָּה
מִזְמָרָה הַשָּׂדֶה וְהַמְעֵדָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הַעֲקָא אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה אֲשֶׁר
בְּכָל קָבִילוֹ סָבִיב וְיִקָּם חֶקֶל עֲפֹרֹן דִּבְכָּלִּיתָהּ דִּקְדֹם מִזְמָרָה
חֶקֶלָה וְהַמְעֵדָה דְּכִיָּה וְכָל אֵילָנִי חֶקֶלָה דִּבְכָּל תְּחֹמֵיהָ סְחֹרָקוֹ
מִגִּבְתֵּי צִיעָה עֲפֹרֹן לְמִצָּא עֵנָה לְמַעְרֹמָה אֶת בְּחִצְרָהּ מִן
מִזְמָרָה אֶל־עֵנָה וְלִמְגִלָּהּ אֶת פִּיהָ וְגִיזָה אֲשֶׁר אֶדְרִי
פִּיהָ מִי גִיזָה תִּכְמָהּ בִּזְמַת דִּיָּרָה לֹא־בְרָהֶם לְמִקְנֵה לַעֲוִי
בְּעַתְּ הָאֵת לְכָל בָּאִי שֶׁעָד עֲפֹרֹן לְבָבִי לֹא־בְרָהֶם לְדִבְנוֹמָהּ
לַעֲוִי בְּעַתְּ הָאֵת לְכָל עַלִּי תִרְעֵה וְתִרְעֵה לְמִנְסָה שְׂרָאָה לְכָל
בְּחִצְרָהּ בְּעַתְּ הָאֵת וְסֹאִיר מִן דְּכָל מִן בָּאִי מִרְיָהֶם וְאַחֲרֵי כֵן
קָבֵר אֶבְרָהֶם אֶת שָׂדֶה אֲשֶׁר אֶל מְעֵדָה וְהַמְכָּלָה שְׂדֵה
עַל פְּנֵי מִזְמָרָה הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְבֵתֵךְ כֵּן קָבֵר אֶבְרָהֶם
וְאֶת שָׂדֶה אֲדִיתָהּ לְמַעְרָת חֶקֶל כְּכִלְתָּהּ דַּעַל אֶתִּי מִזְמָרָה
הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְבֵתֵךְ דִּלְךָ דִּפְן אֶב אֲוֹתָהּ פִּי
מִזְמָרָה אֶל־עֵנָה לְמִצָּא עֵנָה בְּחִצְרָהּ מִזְמָרָה הוּא חֶבְרוֹן
בְּכָל כְּנָעַן וְיִקָּם הַשָּׂדֶה וְהַמְעֵדָה אֲשֶׁר בּוֹ לֹא־בְרָהֶם לָהּ

לאמר אהן אתבטני אל אדר אבנך זי אכלך זדי כרתמתה
והמר אליו אברהם השמר פן תשיב את בני שמה ואמר
ליו אברהם אסתמר לך ולכנא ותוב ותברי לתמוך קל לה
אחד און תרד אבני אים יהוה זה השמר אסר לקחני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע
לי לאמר לזרעך אתיו את הארץ הקאת הוא ישלח מלכא
לכנך ולקחת אשה לבני כושם ע זהא דשמיא דדברני
מבית אבא ומארע ילדותי ודמלי ל ודקייס שלי לממר
לכנך אתיו ותארעא האדא הוא ישלח מלכא כיה קדמך ותסב
היתתא לברי מתמר זהא דב אסמא זדי אכדני מן בית
אבי ומארץ מולדתי קל לי קאילא לנלקך מעמי הלא
זכרתי בעת גדלתי מעך ואמא אמתא לאבני מן
אם ואם לא תאבה האשה כל כת אחריך ונקות משכנותי
זאת דקאת בני לא תשיב שמה ואם לא תעבי מיתתא לך
למיתתי בתרך ותחי זכא ממנוט דאלחור ית ברילא ותוב
לתמוך ואם לס תשא לאמר אהן אתבטני פאנת ברי מן
ימיני הדי עדא אבני לא תרירא אים ונשם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדונן ונשבע לו על הדבר הזה
ושאו עבדא ית יריה תחות ירכא דאברהם רבועה קיים
לוי על פתגמא הדיק פואמא לעבד בידה איעהד
אבל מולדא וחלף לה על הדי לאמר ו וקח ד
העבד עשרה גבולים מגמלי אדונן וילך וכל טוב
אדונן ציון חקם וילך אל ארס נהרים אל עיר נחור
ודבר עבדא עשרה גבוליק מגמלי רבועה ואצל וכל
שער רבועה בידיה וקס ואצל לארס ועל מרת לקדחת

והנעדרה טובה מרעה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותהי העיטה
ותמלא כדה ובעל ועולי מותא שפירא למחדי למחמחמחמחמח
ואבר לא ידעה ונחלת לעינא ומלת קולתה וקליקת ואלאריה ק
חנה' למנצח גרמא בכר ורגלס יערמהא מנזלת לעין ומלכת
גרתהא וצעדת וידך העבד למרמנה ויאמר הגמלאיני טאמעט
מכרך ויהט עבדא לקדמותה ואמר אשקיני כעך דעיר מליא
מקולותיך פאמער לעבד תלקמהא וקלאדקיני קליל מאמין גרותי
ותאמר שניה אדני ואס ותמחר ותהי כדה על ידה ותשקחו ואמ
וממרת אשך רבט ואוחיא את ואוחיית קולתה על ידה ואשקיתיה
קלת אשך ב יא קידי ואנזלת גרתהא עני יד הא ואסקתה ותכר
לה שקותו ותאמר גס לבמוליך אשך ער אס כלן לשקות ושוך
ושיעיאת לאשקותיה ותאמרת אף לבמולך אשקי ער די ספדך
לבמולי ולמאמרת מן סקיה קלת אשך לבמולך אשקי ויאמין
שרבס וותמחר ותער כדה אל השקות ותהי עור אל המולך
לשך ותשך לכל גמולי ואוחיאת וכמכת קולתה לבית שקא
ורה טת עור לבירא לממלי ומלת לכל המולווי טאסד ער
ואכנת גרתהא מי אסאקיה וחצרה איצא זו אביר לתסקי
חתי אסקת לגמיע גמלי והאיש משהא לה מחלוש
לדעת הה עליה יהוה רד כואס לא ואבדא שחי ובה מסתכל שתיק
למדיע האכלח יגאורחיה אסלא ולרגל מנסתקי להא ממסך
ליעלס הלמנחג ללה טריקה אולא יהיה כאשר כלל המולווי
לשקות ויקח האיש נדס זהב בקע משקלו ושיני עמידים
על ידיה עשרה זהב משקלם וזהו כד ספיקן גמליא למשה
ונסיב גברא קרשא ויהבא תיקלא מתקליה ותהי שרין
על ויהא מתקל עסר סלטי ויהא מתקלקו כלמא מרג

אמלו
למשה

אבנא מן סקיהן אכר ארגל שנמא דהבא וזנה נעמא מתקל טאעטא
 ובעל סוארין פיידיה וזנהמא עשרה מואסיל דהבא ויאמר בת
 מי אתה גדיאל נא לי הע ביתאבין מקום לבן לשון ויאמר בתמן
 אתה חוה בען לי האית בית אבאך אתה כשר לנא לזנות בעד מא
 קל חוה אכברני בנות מן אנת הלאגר כי ביתאבין מונע לנא
 נבית ויאמר ליו בת בתו לאנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור
 ואמרת לי את בת בתו לאנכי בן מלכה דילידת לנחור קאת בעת בטל
 אבן מלכה לדי ולדתה לנחור ויאמר הם תבן גם מן סואר רבעמון
 גם מקום לבן ואמרת אף תבטא אף בסתא סה עמנא אף אתה
 כשר למצות תס לתבן ולקת כתיב עכנא ומלע למלכות
 ויין האיש וישתחן ליהוה וכרע גברא וסגיד קים וכד ארגל ו
 וסגר לבן ויאמר ברוך יהוה אלהי אדניא ברהם אשר לא עזב
 חסדו ואמת מעם אדני הנכי בדרך נחעי יהוה בית אחי אדני
 ואמר בריך קדשך שבותיה וקשטית מן רבונא אנת
 באורח מקט דברני יק בית אחוה וידבונ קאת בארין אלה
 אלה מולאי אבואהים לדי לס יכלמלך ואחסאמא כחמולאי
 וסירע מיטריק מוסתקיס אי ביתאלי מולאי ותדך הנערה
 וסגר לבית אמר כדברים הלה ודחטת עולימתא וחן ואת
 לביתאמה ככתממיה הליק תס חאצרת לאמריה ואכרתת
 מי מנזלהא באמרה לאמור ולרבקה אחושמו לבן וידך לבן
 אל האיש החוצה אל העין ולרבקה אחא ושמייה לבן ורגט
 לבן לות גברא לבדא לעינא וכאן לרבקה אף עמא לבן נח
 כחאמר אי ארגל ברא אישעין ויהי כראא את הנדס ואמר
 הצמידים על ידי אחותו וכשמעו את דברי אחותו לאמרה
 דסר אי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על האמרים על

לכ

לכ

לכ

אלה
 דרבונ
 אכר
 דלא מע
 ד

ד

לכ

העין והה כד חזא ית קדשא על ידי אחותיה וכד שמעוה
 פתחמיה רבקה למימר כד ין חליל עמי גברא ואתא לות גברא
 ונא קאים עליו גמליא על עינא. כמה רחא זשנף ולחאדין פי
 ידיא כתה וסמע כלמנהא קאילא כדא קזלי זרחל פטאר זיה
 פאדאח ואקף עלי אגמל עלי לעיך. ויאמר טא ברוך יהיה למה
 תעמוד בחוץ ואנכי פניתי הפית ומקום למולים. ואמר עול כ
 בריכא דיך. למה תקום כדא ואנא פניתי ביתא ואתה כשר
 לגמליא. פקזא דכל יא מבאריך זלה לס תקף כדא ואנא קד נ
 טלת זבית ואכלחת מווע ללמא. ויבא האישה הפית ויפתח
 הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים רגלין ורגלי האנשים
 אשר אתו. ועל גברא לפתחא ושרא מן גמליא ויהי תיבט וספוא
 לגמליא. ומיהא לאסחא רגלוי. ורגלי גבריא דעמיה. פדכל אגל
 זמנל וחלעך אזמל וטרח להן תבט וקתא ואעטא מא יגסל
 רגליה ורגל זקוס זדין כווע. וישישם לפעון לאכל ויאמר למה
 אכל עד אס דברתי דברי ויאמר דבר. ושיאן קדמוה ילמיה
 ואמר לא איכול עד דאמליל פתגמה ואמר כולל. תס צויר
 בין ידיה. אכל קזלא אכל חתיאקול כלמיה קזתכלס ויאמר
 עבדאברהם אנכי. ואמר עבדא דאברהם טא. קזאנא עבד
 אברהמים. ויהיה בדרך את אדני מאד ויגדל ויתן לו עאן וצקר
 וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים. ויך בדרך ירכ
 רבוע. לחדא ויהי עאן וחזק וכסף וזהב ועבדין
 ואמהין וגמלין וחמרין. ואלה בארך למלואי גרא מכחד ואעט
 גמלא ובקר ופצה ורהב ועבד ואמא וגמל וחמיר. וזולד
 שיה אשת אדני בן לאדני לחדרי זקטת ויתן לו את כל אשר
 לו. וילידת שרה איתת רבועי לרבוע. בתר דסיבת ויהי בליה ית

את קאמי

לרחוק

וי

וְכָל־לֵבָיִה׃ בּוֹלֵדֶת שְׂדֵה זֹגוּה׃ מוֹלֵד לְהִאֲבֹנָה בְּעֵד שִׁיבוֹלֶתָהּ
 פֶּאֶעֱטָאֲחָ גִּמְעֵי מֵלֶה׃ וְיֵשׁ בִּי עֵנִי אֲדַע לֹא־מִי־דָן לֹא־תִקַּח אִשָּׁה
 לִבְנֵי מִכְּנֻזֹת הַדְּעֵעֵי אִשְׁרָאֵל וְיֵשׁ בְּאֲדָרְצוֹ וְקִסֵּם עַל־רִבּוּעַ
 לְמִי־מֶרֶץ לֹא־תִשָּׁב אִיתָלָה לְבָדִי מִכְּנֻזֹת בְּעֵלְעֵלָה דֹּאֲנָה יִתִּיב
 בְּאֲדָרְעִיהָ וְאֶחֱלַפְטֵי מוֹלֵאִי קִאִילָה לֹא־תִאֲכֹר אִמְמִיָּה לֹא־בְנִי־מִן
 בְּנֵי־אֶתְלָא־בְּעִיָּן אֲדִי אֶמֶל קִאֲכֵן פִּי־בְלִי־הֵם אִם־לֹא־אֶל בִּי־דָן
 אֲבִי תִלְךָ וְאֶל־מִשְׁפָּחָתִי וְלִקְחָתִי אִשָּׁה לִבְנֵי יִלְהִין לֹא־דֵעִי וְלִילִי
 וְלִילְדֹתִי וְתִי־יִלְ וְתִשָּׁב אִיתָלָה לְבָדִי וְאִלִּי בֵּית־אֲבִי וְאִלִּי עֲשִׂירָתִי
 תִּמְצִי וְתִאֲכֹר זֹגוּה לֹא־בֵעִי וְאֶמְדֵּי אֶל־אֲדָרְצִי אֲוִלִּי לֹא־תִלְךָ אֶל־שֶׁנֶּךָ
 אֲחֵרִי וְאֶמְדִּית לְרִבּוּעִי כֹּל־אִם־לֹא־תִיתִי אִיתָלָה בְּתִרְדִּי וְקִלְתִּי
 לְמוֹלֵאִי לֵעַל לֹא־תִתְבַּעַט אִמְמִיָּה דִּיאֲמֵר אִלִּי יְהוֹה אִשְׁרָאֵל חֲתָן
 הִתְהַלְכֹתִי לִפְנֵי־דִי יִשְׁלַח מִלֵּאֲכֹז אֲתָךְ וְהִעֲלִיחַ דְּרִכְךָ וְלִקְחָתִי
 אִשָּׁה לִבְנֵי מִשְׁפָּחָתִי וּמִבֵּית־אֲבִי וְאֶמְדֵּי לִי־דְרִכְלִי־חִיתִּי מִן
 קְדָמוֹתִי הֵלֵךְ יִשְׁלַח מִלֵּאֲכֹז קְדָמָךְ וְתִשָּׁב אִיתָלָה לְבָדִי וְ
 מִקְדָּרְעִיתִי וּמִבֵּית־אֲבִי וְקִלְתִּי אֲלֵךְ אֲלֵךְ עֹלָמָה פִּיטָא־עֵתָה הִוּ
 יִבְעַת בְּמִלְכָּה בִּין־יִדִּיךְ וְיִנְגַּח מְרִיקָךְ חֲתִי דֹגוּה לֹא־בֵעִי עֵשׂ
 עֲשִׂירָתִי וּמִן־בֵּית־אֲבִי אֶל־תִּנְקָה מִלֵּאֲכֹזִי כִּי־הִבָּא אֶל־מִשְׁפָּחָתִי
 וְאִם־לֹא־יִתֵּן לָךְ וְהִי־יִתֵּן נֶחֱמִיָּה־לִּי בִּכְיִן וְהִי־זָכָא מִמּוֹתִי וְ
 תִתֵּן לְדָרְעִיתִי וְאִם־לֹא־יִתֵּן לָךְ וְהִי־זָכָא מִמּוֹתִי חִינִידִי־תִכְחוּ
 מִן־חֲרָגִי אֲדָרְעִיתִי אִלִּי עֲשִׂירָתִי וְאִן־הֶסְלַם יַעֲטוּךָ כֵּתֵב בְּרִיָּא
 מִן־חֲרָגִי וְאִבָּא הֵיוֹס אֶל־הַעִין וְאֶמְדֵּי יְהוֹה אֲלֵי אֲדָרְצִי אֲבָרְהָם
 אִם־יִשְׁךָ נָא מִעֲלִיחַ דְּרִכִּי אִשְׁרָאֵל הֵלֵךְ עֲלִיָּה וְאֶתִּירִד
 וְיִמָּא דִּין־לֵעִי וְאֶמְדִּיתִי יִגֵּר אֲלֵיָּה דְרִבּוּעִי אֲבָרְהָם אִיתִּי
 כֵּעֵן רַעוּתָא קְדָמָךְ לֹא־עֲלָחָא אֲוִרְחִי דֹּאֲנָה אֲדִיל עֲלָה מְגִיר
 לְיוֹס אִלִּי אֲעִין וְקִלְתִּי אֲלֵהֶם יִאֲזֵר מִגּוֹלָאִי אֲבָרְהָם אִן־כֵּת

וְאֶתִּירִד
 וְיִמָּא דִּין־לֵעִי
 וְאֶמְדִּיתִי

אֲבִי

וְיִשְׁלַח
 מִלֵּאֲכֹז

אֲדִי

וְאֶתִּירִד

מנחם שריון יד. אתה קאיר פיה : הנה אנכי נצב על עין המים
והנה העלמך היא נאמרת לשאב ואמרתי : הנה השקיני לא מעט
מים כמדוך : ואמאטא קא'ים על ג'ט' ותה' עולי כרתה דתופורן
לממול. ואמר לה : משקיני כעך זעור כדלא מוקולתוך : הודי
אנא ואקף עלי עיך למדא נאית גאריה לתי תלוג לתפוק מאקול
מסקיני קליל כדא מוק גרתיך : ואמר לה : אל גס אתה שתי וגם כ
לגמולך משאב הוא האשה אשר הזכית והנה לבן אדני ותומר
לא מה את משת ואף לממלך אשר קניא מיתתא דזמנין : לבד
רבוני : שתקול ליתא שרב ואיצא לממלך אסקי די לאמר אה לתי
ופקא לזה לאבן סודי : אתי מרסא כלה לרדך אל לבי והנה
דבקה יצאת וכדה על שכלה ותכדי העיט והשאב ואמר לה
השקיני לא : אתה ער לא שיעית למללא כלפי והארבקה נקמת
וקולתה על כתפה וכחתת לגיטא ומלת ואמרית לה : משקיני כעך
קבל אן אפרגמן זבלאס כי נמסי טארד ברבקה קד כרת וארתא
עלי כתפהא פנזלת פאסתתקת פקלת להא מסקיני : ותגור
ותרד כדה מעליה ותאמר שיה וגם גמליך אשקה ואשת וגם
הגמלים השקות : ואנחיות ואחיות קולתה מנה ואמרית אשת
ואף לא מללא אשקיהא : ואסרעה ואנזלת גרתה טעה וקלת
אשרב וסאיא גמליך אסקי ושרבת וסקת לגמלי : ואשאל אתה
ואומר בתמיאת ואמר ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט'
מלכה ואשים הנדס על אמה והעמידים על ידיה וישליל
ותה ואמרית ב'ט' מן את ואמרית ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט'
מלכה ושויתי קדשך על אמה גשוריא על ידיהא וסאתה
וקלת להא ב'ט' מן אשת קלת אכנה ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט' ב'ט'
למלכה מצירת אטנף עלי אכפהא ואסוארף עלי ידא ואקד

הא דא
הא דא

ואטתחזה ליהוה ואברך את יהוה אלהי ארצי אברהם אשר הנחני ו
בדרך אמת לקחת את בתי אחי אדני לבני וברעית וקגידות
קייצו ברכות יתין ליהוה רבבני אברהם רבבני באורח קשוט
למי קביות בתי אחוה רבבני לבניה וכדאת וקגדת ללה ובארכת
זלתי אלה מולאי אברהם לדי סיירני פיטרימ חק לאכד אכנה
אתה מולאי מולאי לא בטה יערתה אם ישכס עשיס חסד ואמת הגידו
לו ואם לא הגידו לי ואפכה על ימין אן על שמאל ובען אם
מי יכין עבדיו טיבו וקשוט גס רבני חו לואם לא חו לואתנה
על ימין או על שמאל ואלאן בטנס עאנני פלס ואח סאנני
כמע מולאי אכברותי ולא אכברותי אולי ימנה ויסרה יוען לבן ונתן
ואמרו מי הוה ילא הרבד לא מכל רבד איך מכל ארע ואלא
לבן וכתול ואמרו מן קיי נסס פתגמא לא יבול למללא עמך
עבדא ביש ואמא לבן וכתול וקאמ ענר זלתי כרז אכלאם
מא נטיק נכלמך בשר וכלא בפיר הנה רבקה לפטך קח וכן ואתי
אשה לבן ארניך כאשר רבד יהוה הא רבקה קדמך רבד ואיני
ותי איתתא לבד רבונך כמא רמלי יקי הודא רבקה ביידיך
כדוהא ואמך תבון חגה לאבן מולאך כמא נסס זלתי ויהי
כאשר שמע עבד אברהם את רבקה וישתחו ארצה ליקר
והוה כד שמע אברהם ית מתגמיהון וסגיד על ארע קיי לאה
סמל עבד אבר כלמחם וסגד עליו ארץ ללה ויוצא העבד
כלי כסף וכלי זהב ובגדום ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאביה
ולאמה ואמין עבדא מנך רבסך ומנך דרבה ולבן שיק וזה
לאברהם ולאמה לרבקה ואמר ניהי לה לאחיה ולאמה ואבנ
לעבד אניה כלה ואניה דרב ותאמא ואעטא אבונה ואמא

לעבד
אניה

פברא

וַיֹּאכְלוּ וישָׁתוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים דְּשָׂדֵר עִמּוֹ וְזֵלְטוֹ וַיְקוֹמוּ בַבֶּקֶר
וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹחֵנִי לְאֹדֵי וַאֲכָלוּ וְשָׁתוּ יֵאָדָה וְהָאֲנָשִׁים דְּעֵי מִיָּד
וְבָתָּו. וַקָּמוּ בַּעֲמָדָא וְאָמְרוּ שְׁלֹחֵנִי לוֹת רַבּוּנִי. וַאֲכָלוּ וְשָׁרְבוּ חוּ
וְחָסוּ לְדִין מַעֲדָא וּבִאֲתוֹן סִלְמָא קָאמוּ בִּלְגָדָא קִלְאט לְקוּנִי
לִי מוֹלָא. וְאָמְרוּ אַחֵיהּ וְאָמְרוּ רַשָׁא הִנֵּנְהּ אֲתָנָא יְמִים אִוּ עַל
עֲשׂוֹר אַחֵד תֵּלֵךְ. וְאָמְרוּ אַחֵיהּ וְאָמְרוּ תֵּלֵכְ עוֹלָמְנָא עֲמָנָא
עִדָן בְּעִידָן אֲנֵי עֲשֵׂא יִרְחוּן בְּתֵרֵךְ תֵּי דִים. קִלְא כוּהָא וְאָמְרוּ
וְאָמְרוּ אֵלֵיהֶם אַל תִּתְּחוּרִי מוֹתִי וִיהוּהּ הַעֲלִיךְ רַדְנִי שְׁלֹחֵנִי
וְאָלֵכְהָ לְאֹדֵי. וְאָמְרוּ לְהוֹן לֹא תִתְּחוּרִי יִתְּוִי אֲעֲלֵכְהוֹרְדוּ.
שְׁלֹחֵנִי וְאֵתְךָ לוֹת רַבּוּנִי. קִלְא לְהַסֵּא תוֹכְרוֹתִי וְאֵלֵהּ אֲנִיחָא טוֹ
טוֹרִיקוֹ אֲטַלְקוּנִי אֲמַעֲי לִי מוֹלָא. וְאָמְרוּ נִקְרָא לְנַעֲרָה
וְנִשָּׂאָה אֵת מִיָּה. וְאָמְרוּ נִקְרִי לְעוֹלָמְנָא. וְנִשָּׂא מַעֲדָא דְּהֵיא
אָמְרוּ. קִלְא רַדְנִי בִּלְגָדָא וְנִסְמַע עֵין קוֹלָהּ. וְנִקְרָא לְרַבָּקָה
וְאָמְרוּ אֵלֵיהּ הִתְּלִכִי עִם הָאִישׁ הַזֶּה וְתִאמְרוּ אֵלָיו. וְנִקְרָא
וְאָמְרוּ לֵהּ הִתְּלִיךְ עִם גִּבְרָא הַזֶּה. וְאָמְרוּ אֵלֵיהּ. וְדַע שֶׁל
בְּרַבָּקָה וְקִלְא לֵהּ אֲתַמְעִי מַעֲדָא אֲרַגְלִי קִלְא נַעֲסִי וְשִׁי שְׁלֹחֵנָא
רַבָּקָה אֲחֻתָּא וְאֵת מִיִּתְּקָתָה וְאֵת עֲבָרָא בְּרַבָּקָה וְאֵת אֲנָשִׁין
וְשִׁלְחוּ יִתְּרֵי רַבָּקָה אֲחֻתָּהוֹן וְיִתְּ מִיִּתְּקָתָה וְיִתְּ עֲבָרָא וְאֵת אֲנָשִׁין
וְיִתְּ גִבְרָהוּ. וְאֵת לְמִן רַבָּקָה אֲכַתְרָם וְדִאֲתָרָם וְעֲבָרָא בְּרַבָּקָה
וְרַבָּקָה וְיִתְּרָם אֵת רַבָּקָה וְאָמְרוּ לֵהּ אֵת הַיִּלְאֲכִי רַבָּקָה
וְיִירֵשׁ דְּרַעֲךָ אֵת שְׂעִיר שׁוֹמָא. וְיִתְּרָם וְיִתְּ רַבָּקָה וְאָמְרוּ לֵהּ
אֲחֻתָּא אֵת הַיִּלְאֲכִי וְיִתְּרָם וְיִתְּרָם בְּכֵיִית קְרִי סְנֵיִתְהוֹן
וְדַע בְּרַבָּקָה וְקִלְא לֵהּ אֲכַתְרָא יִתְּ מִיִּתְּ אֵת וְרַבָּקָה וְיִתְּרָם

בְּטָרְקִי שִׁמְעִיהֶם וְתָקַם רִבְקָה וְנִעְרוּתָהּ וַתִּשְׁמַע עַל הָהָר
וְתִרְבֶּנֶה עַל הָהָר לְמִלִּים וְתִלְכֶּנָּה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד
אֶת רִבְקָה וַיֵּלֶךְ וַקְּמֹת רִבְקָה וְעוֹלִימוֹתָהּ וּרְכִיבָהָ עַל גְּמֻלָּה
וְאִדְלָה בְּתֵר גְּבֻרָה וְדָבָר עֲבָדָהּ יֵת רִבְקָה וְאִדְלָה וַקְּמֹת רִבְ
וּגְוָרָהּ וּרְכִבָּהָ עַל־הָאִמָּה וּמִצָּח מִעַל לְרֹגֶל וְאִדְלָה עַבְדָּהּ לִבְ
וּמִצָּח וַיִּצְחָק בָּהּ מְבֹאֵה לָהּ וְהָאִישׁ וַיִּצְחָק עַל מַלְכוּתָהּ עִם
בִּירָא דְמִלְכָּהּ קִיּוּמָא אֶתְחַדִּי עִלָּה וְהָאִישׁ יִתְעַבְבָּרֵעַ דְּרוֹכָא וְכִנָּה
יִצְחָק חֲדָה בְּמַתִּיָּה מִן לִבִּיר לְהִי לְלִחִי לְמִצָּח וְהוּא מִקְּמִים מִן
בְּלֹךְ לְקַבְלָהּ וַיִּצְעַק לְשׁוֹחַ בְּשָׂדֵה לַפְּנוֹת עֶרְבִי וַיִּשְׁמַע
עֵינָיו וְהָאִישׁ וְהִנֵּה אֲכֻלִּים בָּאִים וְנִמְקִי יִצְחָק לְעֵלְמָה בְּחֻקְלָהּ
לְמִצָּח רְמוּשָׁה וְזָקֵן עֵינָהּ וְהָאִישׁ וְהָאִישׁ אֲכֻלִּים אֶתְּךָ וְכִדְגָּה
לִי צִלִּי מִי־לְעֹרָה עֵבֶד תּוֹלִי לִלִּל מִרְפֵּעַ עֵינֶיהָ מִנְּעֵר מִדָּרָה דִּן
בְּגִמְלָה מִחֻבְלָה וְהִנֵּה רִבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וְהָאִישׁ אֶת־יִצְחָק וְהָאִישׁ
מִעַל הָהָר וְזָקֵת רִבְקָה יֵת עֵינֶיהָ וְחֻדְתֵּיהָ יֵת יִצְחָק וְהָאִישׁ כֵּינֵת
מִעַל הָהָר וְהָאִישׁ רְעֻבָה רִבְקָה עֵינֶיהָ וְנִצְרָה יִצְחָק כְּאִדְלָה מִן
וְתִמְקֵט עַל־הָאִמָּה וְהָאִישׁ מִרְאֵל הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ חֲלָדָה הָהָלֶךְ
בְּשָׂדֵה לְקִדְמוֹתָהּ וְהָאִישׁ הָעֶבֶד הוּא אֲדִנִּי וְתִקַּח הָעֵינִי וְתִתְּנֵנִי
וְהָאִישׁ לְעֵבֶדָהּ מִן גְּבֻרָה דְּמִתְלִיךְ בְּחֻקְלָהּ לְקִדְמוֹתָהּ וְהָאִישׁ
עֲבָדָהּ הוּא רִבְכָּה וְנִמְסִיבָה עֵינֶיהָ וְהָאִישׁ יִצְחָק וְהָאִישׁ לְעֵבֶד מִן
הָאִישׁ לְרֹגֶל לְהָאִישׁ תִּלְקַח מִי־לְעֹרָה קִי לְעֵבֶד הוּא מִלְכָּה
וְהָאִישׁ לְקִדְמוֹתָהּ וְהָאִישׁ כֵּה וְיִסְמַר הָעֶבֶד לִי יִצְחָק אֶת כָּל הָאִישׁ
הָדְבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָאִישׁ עֵינֶיהָ עֲבָדָהּ לִי יִצְחָק וְהָאִישׁ כָּל מִתְּלִמָּה
דְּעֵבֶד וְקִי לְעֵבֶד עַל־יִצְחָק בְּמִינֵה לְהָאִישׁ לְעֵינֶיהָ
וְהָאִישׁ יִצְחָק הָאִישׁ שָׂדֵה אֲכֻלִּים וַיִּקַּח אֶת רִבְקָה וְהָאִישׁ לֹן לְהָאִישׁ

וְהָאִישׁ
וְהָאִישׁ

וַיֵּאָמֶר בִּידֵי יְהוָה יִצְחָק אַחֲרֵי מוֹתוֹ וְאֵעֲלֶה יִצְחָק לְמוֹת שְׁכֵמָה וְחָזָא
וְהָאֵל תִּקְרֶן עֹבְדֵיהָ כְּעֹבְדֵי שְׂרָה אֲמִיהָ וְכִדְרֵי רַבָּקָה וְהוֹרֵת
לִיהָ לְאֵתָתּוֹ וְרִיחַמֶּה וְאֵתְנַחֵם יִצְחָק בְּתֵר אֲמִיהָ וְאִדְכֻלָּהּ
יִצְחָק זִי כִבָּא שְׂרָה אֲמִיהָ וְאִכְרֵי רַבָּקָה וְיִצְאֵרָת לָהּ דֹּגֵה וְאִחֲבֵהָ
וְיִוֹסֶף אֲבִירָתָא
וְתַעֲמִדָא יִצְחָק עַלִי אֲמִיהָ

וְעַתָּה יִצְחָק עֲבִי אִמְרָה
יִצְחָק אֵשֶׁת וְשִׁמְרָה קְטוֹרֶתָהּ וְאֹסִיף אֲבָרְהָם וְנָקִיב אֶתְנָתָה וְשִׁמְרָה
קְטוֹרֶתָהּ וְעַתָּה אֲבָרְהָם וְאֶתְכֶּם זֶמְרָה אֲסַמְרָה קְטוֹרֶתָהּ וְעַתָּה
לֹא אֶת זִמְרָתְךָ וְאֶת יִצְחָק וְאֶת מִדְּךָ וְאֶת יִשְׁכָּן וְאֶת שִׁמְרָה
וְלֹדֶתָ לִיהוֹת זִמְרָתְךָ כֹּלֶדֶת לֵה זֶמְרָה וְנִמְרָה וְנִשְׁמָה וְנִקְשָׁן
וְלֹדֶתָ שִׁמְרָה וְאֶת דֶּדְךָ וְכֵן דֶּדְךָ הָיוּ אֲשׁוּרִים וְכִטְוִשִׁים וְכִטְוִשִׁים
וְנִקְשָׁן אֲלִירָה וְשִׁמְרָה וְכֵן דֶּדְךָ וְכֵן דֶּדְךָ הָיוּ אֲשׁוּרִים וְכִטְוִשִׁים וְכִטְוִשִׁים
וְכֵן דֶּדְךָ וְנִקְשָׁן אֲלִירָה שֶׁ וְכֵן דֶּדְךָ כֹּמֶת אֵל וְכֵן דֶּדְךָ
עִינָה וְעִינָה וְחִנֵּךְ וְאֲבִירָה וְלִירָה כֹּמֶת אֲלִירָה וְכֵן
כֵּן עִינָה וְכֵן עִינָה כֹּמֶת אֲלִירָה וְכֵן עִינָה וְכֵן עִינָה
כֹּמֶת אֲלִירָה וְכֵן עִינָה וְכֵן עִינָה כֹּמֶת אֲלִירָה וְכֵן עִינָה

[illegible][illegible]

והאלה אברהם בשיבה טובה דמן ושב ואלה אל עמון ואמון
ואתגיד נמית אברהם בסיט טל קיב וקבע יומיו ואותבע שר
לעמיו יתם תנואב בשיבה כאלה כאלה קר שבע ועד זה
קומה ויקברו אותי ויצחק וישמעאל בנני אל מערת המכפלה
אל שדה עפרון החתי בן צחר אשר על פני מדברא וקברו
ותהי צחק וישמעאל בנני במערת כפילתא רבחקל עפרון
חמלה בד צחר דעל אני כדמרא ודפנה יצחק ואסמאעיל אי
אבנא פומארה ליעה אסמאעם מי יעיה עפרון ב צחר
אתי בחצרה כדמרא השדה אשר קנה אברהם מאת בני חות
שמה קבר אברהם ושרה אשתו חקלא דבן אברהם מק בני
חמלה תמן אתקבר אברהם ושרה איתתיה ליעה את אשתא
אברהם מק בני חות וס דין אברהם ושרה זוגתה ליהי אח
אחרי מות אברהם ויצרך אלהים אתי ויצחק בנני וישבי וצחק עם
באר לחידא והוה בתר דמית אברהם ובדין יקית ויצחק בשרה
ותיב ויצחק עם בורא דמלאך קיי מאותחזי עלה ולמאסא
בער מות ויצחק אברהם בארך זלה פיי צחאק אבנא ואסם
יצחאק בער זכר את כלח זמאך

ואלה תולדות וישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית
שמות שרה לאברהם ואילין תולדות וישמעאל בן אברהם
דילידת הגר מצריתא אמותה שרה לאברהם והוא שרם
ותליך וישמעאל בן אברהם ולד לרת הגר למצריתא אמות
שרה לאברהם ואלה שמות בטי ושמעאל בשמותם לולדותם
בכור ושמעאל כביות וקדר ואדבא ומבשם ואילין שמות
בטי ושמעאל בשמותיהם לולדותיהם בכור וישמעאל
כביות וק וא ומבשם והוא אסמא בן אסמאעיל לבחם

באסמיהם לתאכזהם בבראסמאעילנב ווא ומבשם נט
 ומשמע ודומה ומשם נמ ודומ' יחד ותמלא יטור נפיש
 זקדמה וחו' יט כוח אלה הם בע' ושבע יא אלה שמונתם
 בחציהם ובלידתם שנים עשר נשיאים לאמותם יאן אמן
 בע' ושבע יא ואלו שמונתהון בעצמיהון ובכרביהון תדו
 עשר רב רבין לאמיהון הולא שרן אסמאעיל והוא אסמא
 פוארבאעם וקראהם יב שדין לאמומהם יא אלה שני חיי
 ושבעל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים וזאת
 וזאת וזאת אל עמיו יאן שני חיי ושבעל מאת ותלתין
 ושבע שנים וזאת נגיד ומית וזאת בע' לעמיה והוא סע חיה
 אסמאעיל מיה וסבעה ותלתין סנה ומאת וי' שבעל מאת וזאת
 עד שור אשר על פני מעד'ים באכה אשורה על פני כל אחין
 נמל ושור ומחילה עד הקרא דעל אפי מעד'ים על אפי נכר
 אחוהי שרא וסכנו מן דולה אי לא מאר יא בחציה מעד' יא
 אן תאי יא למועל בחציה גמיעה וזאת סכנ'

חס'
 לאתא

קה סחוקים סומן ככלב

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ואליהן
 תולדת יצחק בן אברהם אברהם אוליך ותצחק והוא שרן
 תליך יצחק אמן אברהם אוליך יצחק וזו יצחק
 בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתל' הארמי מדרך
 ארם אחות לבן הארמי לו לאשה וזו יצחק בן ארבעים שנים
 כך נסוב ית רבקה בת בתל' ארמי מדרך דארם אחות לבן
 ארמי ליה לאתו ולמא באן יצחק אמן ארבעים שנה תזוג
 ברבקה אבנה לבן הארמי מדרך ארם אבנה לבן הארמי
 עמדת לא דוגה וי' ענר יצחק ליהוה לנכה אשתו כי עתה היא

וְאֵלֶּה יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִיד בָּנָיו וְדָבָרָה אֶחָדָת אֶת יַעֲקֹב וְרָחִים
יִצְחָק וְעֵשָׂו אֲדִי מִצִּידֵי הוֹלָאכִיל וְדָבָרָה רַחֲמֵינִי וְהוֹעֲקֵב
וְאֵחָב יִצְחָק עֵשָׂו לְמַעַרְמֵה בְּלִצִּיד וּבִקְהָה אֶחָבִית יַעֲקֹב וְיִצְחָק
יַעֲקֹב לִצִּיד וְיִצְחָק עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עֵינִיךְ וְכִשְׁלִיל יַעֲקֹב גִּבְשִׁילֵךְ
וְעַל עֵשָׂו מִן חֲקֵלָה וְהוּא מִשְׁלָהּ וְטַפֵּךְ יַעֲקֹב טַבִּיחָה מִמָּה עֵשָׂו
מִן לִצְחָרָה וְהוֹלָאכֵב וְהוּא מֵד עֵשָׂו אֶל יַעֲקֹב הִלְעִיטֵיט נָא מִן
הָאֵדֶם הָאֵדֶם הִדֶּה כִּי עֵינִיךְ אֶכְכִּי עַל כֵּן קָרָא שְׁמִן אֲדִים וְהוּא מֵד
עֵשָׂו לִי יַעֲקֹב אֶמְעַמְכֵּי כְּעֵן מִן סִמְחָה סִמְחָה הִדִּין אֲדִי מִשְׁלָהּ
אֶמָּה עַל כֵּן קָרָא שְׁכִינָה אֲדִים קָל לִי יַעֲקֹב אֶמְעַמְכֵּי מִן אֲדִים
לְחִמְרָה לֵב לִדְלִין סִמְחָה עֵשָׂו לְחִמְרָה וְהוּא מֵד יַעֲקֹב מִכֶּדֶר כִּי
כִּיֹּם אֶת בְּכֹרֶתְךָ לִי וְהוּא מֵד יַעֲקֹב זָבִין כִּיֹּם וְכִלִּי וְהוּא מֵד יַעֲקֹב
יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ וְהוּא מֵד עֵשָׂו הֵנָּה אֶכְכִּי הוֹלֵךְ לְמוֹת וְלִמָּה דִּה
לִבְכֹּרָה וְהוּא מֵד עֵשָׂו הֵנָּה אֲדִיל לְמִמָּה לְמִמָּה דִּלִּי בְּכֹרֶתְךָ
קָל עֵשָׂו הוּא אֶמָּה אֲדִיל לְמוֹת וְכִיֹּם וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ
יַעֲקֹב הֵנָּה לִיֹּם כִּיֹּם הֵנָּה לִיֹּם וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ וְהוּא מֵד
יַעֲקֹב כִּיֹּם לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ וְהוּא מֵד
לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ וְהוּא מֵד
עֵשָׂו לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ וְהוּא מֵד
הֵנָּה לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ וְהוּא מֵד
וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ
מִן עֵדֶם מִכָּל וְעֵרֶב וְקָמָה וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ וְהוּא מֵד
וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם כִּיֹּם לִיֹּם וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ
כִּיֹּם אֶתְּרֵם אֶתְּרֵם יַעֲקֹב דִּלִּי כִּיֹּם לִיֹּם וְהוּא מֵד יַעֲקֹב לִיֹּם בְּכֹרֶתְךָ
אֶתְּרֵם

באדעם בל מלכטא קדמא דהוה ביומי אברהם ואדל יצחק
לות אבי מלך מלכא דכל שתא בגרר ותם כאן גוע מלכא
קוא לאו אדל אדל כאן עלא אברהם ומא עחאק א
אבי מלך מלך מלכא אדל אדל יצחק ויהוה ואמר אדל
תד מלכא אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל
ואמר לא תיחות למעדים שרי באדעם דאמר לך ותגלח לה
ללה וקל לה לאתנעל מעד מס אדל אדל אדל אדל אדל אדל
הזאת ואהיה עמך ואברכך בכל וקדעך את כל האדמות
הלו והקמות את השכונה אשר נשבעתי לאברהם אביך ו
דור באדעם האדמות מימדי בסעך ואברכך אדל לך ולעך
אתיך כל אדעם האליך ואקים ית קימדי קיימות לאברהם
אמר ובאדעם מסכן מהאדא אדל אדל אדל אדל אדל אדל
לך ולעך אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל
והרבתי את דרעך ככוכבי השמים ונתתי לך עך את כל
האדמות האל והתברכו בדרעך כל גוי הארץ ואסג ית בנך ל
כוכבי שמים ואתיך לבנות כל אדעם האליך ויתברכו ב
בריל בנך כל עממי אדעם ואכזר כסלך ככוכב אסמא וא
ואעטס גמיע הדי אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל
עקב אשר שרע אברהם בקולי שמר משמרותי מצותי
חקותי וטוהתי חלף דקביל אברהם למימדי וטעך מטעך
מימדי מקודי קימדי אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל אדל
אסתחבצתה מן כסמי ונצא ושדאעי וישב יצחק בגרר
ותיב יצחק בגרר וסכן יצחק מלכא אדל אדל אדל אדל
המקום לאשתו ואמר אתה היא כי ירא לאמר פני הדרגא

אנשי המדקום על רבקה כי טובת מראה היא. ושאילו אנשי
אתלא על עיקר אותה. ואמר אחת היא. הרי דחיל למימר
איתתה. דלמא יתאולנע. אנשי אתרא על רבקה. ארי שפירת
חידו היא. וסם סאלו מהל אמונע ען זוגתה קזרי אכלת לאת
תכוון אן יקול הי זוגת כי לא יתלוז מהל זבלר עליה ארי
חסנה. למנדר. ויהי ביארכו לנשם הימים וישקן אבימלך
מלך פלשתיים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אש
אשתו. והנה כד קריאליה. ונראה. ואקסא בי אבימלך מלשם דלל עתה. תמ
מן חרש. וחדא הוא יצחק מלחייך. ען רבקה אשתה. ולמא טזת
איהם מקאמה תס מטלע ארי מלך פלשתיין מן כוה לה כנענר
מארא יצחק ילאעב רבקה זוגתה. ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתך היא ואך אמרת אחותי היא ואמר לו
יצחק כי אמרת מן אמות עליה. וקרא אבימלך ליצחק ואמר
ברס הא איתתך היא ואיכד ין אמרת אחת היא ואמר לו יצחק
ארי מודיות. ולמא אנתק טיל עלה. כרעי בה וקז להא. הי זן
ולס תקול ש. אכלת קלאט ותכוזת זן אקתל בעבבה. ונא מר
אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אי
אשתך ודבאת עלינו אשם. ואמר אבימלך. מארא עבדת
לנא כד עיר מן שביב. דמיוחד בעמא ית איתתך. ואיתתא ערנא
חובא. קזא אבימלך מארא עננת ען קלל לו לאגע אחד קומת
זוגת גלבת עליטא אתמא. ויעז אבימלך לאמר אחת כל העם
לאמר הנגע באיש הדך ובאשתו מות יומת ונקיר אבימלך
ית כל עמא למימר. דינדק. לגברא הדין. ולא יתניה מתק טלא
זק טיל. וטארא בגמיע קומה קא. לא מן אלו הדי ארגל וס
אמראה מליקתל קתלא. וידע יצחק בארץ והוא ימצא בט

בשעה ההיא מאה שערים יבדכחו יהוה וידרע יצחק בארעא
ההיא ואשכח בשתא ההיא עלחד מאה בדרש עדותו וברכיך
י' תס דרע יצחק מיתלך יארץ סוגר מיתלך זכור מאה
בלחור ובחרך אלה לה' יוגדל האיש וילך הלוק ויגדל עד כיגדל
א"ל מאר' ורבה גברא ואדל עגודתו עד רבא לחדא' ובתר זרגלונא
פל מא מד עמס לואן ערס גרא יוהי לו מקנה עאן ומקנה בקר
ועבדה רבה ויקטאן אותו פלשתיים ויהו ליה גית ענא וגיתו תורין
ומלחנה עג וקטאן ביה פלשתיא' ויאר מאשיה' גנס ומאשיה'
בקר ועבד חתי חסדוה' למלסטניין וכל הבארות אשר חפרו ע
עבדי אביו בימי אברהם שתמוס פלשתיים ויהלאוס עמך וכל ביה
דחמרו עבדי אביו בימי אברהם אביו טמוני פלשתיא' ומלחנה
ענא' וגמיע לאבאר לדי חסדוהא עבד אביו עלי עור אבל
אביו כאן קר קדא' למלסטניין ומלוהא תרא בא' ויאמר אביו
מלי יצחק לן עמלתי עדמות ממנו מאר ואמר אביו כחך לוי יצחק
מדיא' מעמלתי ארי תקימה מננה לחדא' תס קלאבימולך לוי יצחק
אמין מן ענא לאנך קר עצמות מנא גרא' וילך מרשם יצחק
ויהן בנחל גדר וישב שם ואדל מותמ' יצחק ושרא בנחלא דג'
דארר ויתב תמן ומלא מן תס יצחק ונזל פיואר לכלוף ואקום
ואקאס תס' וישב יצחק ויחמר באר אחדת את בארות המים
אשר חפרו בימי אברהם אביו ושתמוס פלשתיים אחריו מורד
אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו ותב
יצחק וחמר ית ברא דמיה דחמרו בימי אברהם אביו וטמוני
פלשתיא' בתר דמית אברהם וקרו להן שמות כשמות דהוה
קרי להן אביו' תס מאר פחור אבאר זמא לוי באן קר חמרת
מיאוס אברהמים אבאביו וכאן קר קדא' למלסטניין בעד

ויעבדה

מוותה וסמאחה באמלה כמנה סמאחה אביה ויחפרון עפרו ויעחק
בכחל וימלאו שם באר מים חיים ויחפרו עפרו יעחק בכחל ו
ואשכחו חמך ביד דתיו נכעין ונמא חמר עבדו יעחק כילאמך וזו
תם ביד מא נאבע ויריבו רעגדר עס יעחק לאמר לנו הוים
ויקרא שם הבאר עשק כי היתעסקן עמו ונצו רעותה דגרד עס
רעותה דיעחק למימר דילנא מלא וקרא שמה דביתא עשק
הרי אתעסקן עמיה ובאנים רעאה לכלוף רעאה יעחק קאיל
האדא לנא למא סמא אביר שגלא למא אשתגלו מעה ויחפרון
באר אחרת ויריבו גס עליה וקרא שמה שטנה ויחפרו ביד
ביד אחרי ונצו אף עלה וקרו שמה שטנה ויחפרו ובאנים עליה
וסמאח לענאד ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה
ויקרא שמה רחובות ויאמר ביעתה הרחוב יהוה לנו ונריונו בארץ
ואשתלק מתמך ויחפר ביד אחרי ולא נצו עלה ואמר וקרא שמה
רחובות ואמר ארי בען אמת ענא וטמוש סאד עא תסאנתקל
מקתס וחמר ביד אכרא ולס וכאעמך עליה פסמאחה דא
דעך וקל אמן וסע ליה לנא וי כינא פו אכלא ויעל משם
באר שבע וסליס מתמך לבאר שבע תם דער מק חס לי ביד
סבע וקרא אלו יהוה כלילה דהוא ויאמר אנכי אלהי אברהם
אביך אל תירא כי אתך אנכי ופרסתיך בעבור והרביו את
דעך בעבור אברהם עבדו ואתגלי ליהני כלילא דהוא
ואמר אנה איה ואברהם אבך לא תרחל ארי בסערך מימרי
ואפרסניך ואסגי ית בנך ביד אברהם עבדו ותגלא לה לילה
מי תלך ללילה וקלאמא אה אברהם אבך לא תכאן מאע מעך
ואסאך עליך ואכתר נקלן בקרב אברהם עבדו ויבן שם
ידבא ויקרא בשם יהוה וס שם אלה ויפרו שם נבדיו יעחק

ביר אכר

וישעמ

ד

באר ובעל תמן מדכחא וכלי בשוא דיין ורסיה תמן למכשכע
וכרו תמן עבדי יחוק בידא ובטא תס מדכחא ודעא באסס לכה
ומכשכא וברותס עבדי יחאק בידא ואבי מלך חלף אליו מגדר
ואחזת מז' עה ולכל שר צבאו ואבי מלך אתא לוטוה מגדר
וסיעת מז' קמוהי וליכל רב חיליה ואבי מלך צאר אליה מז'
זכלוך ואחדת נדימא וליכל רייס גישה ויאמר אליהם יחאק
מדוע באתם אלי ואתם שטאתם אתי ותשליחוני מאתכם ו
ואמר להון יחאק מדויך אתיתון ואתון שטאתון ותי שלחונו
מלכותכון ואלהם יחאק מא בזכס גיתס יא ואתם שני תמוני
וטרתמוני מז' ענדכס ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך וטאמר
תחי נא אלהינו תחיונו בינו וביניך וכברתה ברית עמך ואמרו
מחא חדיני יהוה מיי מרמ דיני בקערך ואמרנא תתקיים כענ
מופתא דחזת בין אבה כטא בינא ובינך ונגד קייס עמך קאל
אמא דא נאמן לכה מעך פקלטא יכוו חרג בינא ובינך ונעחדך
עחדא אס תעשה עמנו רעה כאשר לא נהענך וכאשר ע
עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה
אס תעביד עמנו בישא כמא גלא אנדקנך וכמא דעבדנא
עמך לחוד טוב ושלחנך בשלום את ענן בריכא דיין יאן לס תנע
בנא שרא כמא לא נודיך וכמא דנענא בך בידא מחא ואטל
ואטלקטך בקלאס כמא ליוס מבארך לכה ויעש להם כסתה
ואכלו וישתו ועבד להון משתא ואכלו ושתאו וצנע להם
מבטא ואכלו ושרבו ויאבימו בפקד וישבעו איש לאחיו
ונשלוהם יחאק וילכו מאתו בשלוס ואקרימו בצמלא וקיימוה
השלחונו יחאק ואכלו מלוחה בשלס ואכלו בלגרא וכלו
לה ואטלקס יחאק ומנו מז' עבדי בקלאס ויהי ביוס ההוא

וְכָל עַבְדֵי יִצְחָק וְיִלְדוֹ לֹן עַל אֲדוֹת הַכְּפָאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיִּמְדְּרוּ
לֹא מֵעַמָּנוּ מֵיִם וְהָיָה בְיוֹמָא הַהוּא וְהָיוּ עַבְדֵי יִצְחָק וְהָיוּ לֵיהֶ
עַל עֵינֵק בִּירָא דְחִתְרֵי וְהָמְדוּ לֵיהֶ אֲשֶׁר מִנְהָ מֵלֵא וְלִמְנָא מִן פִּי
וְלִךְ לִיוֹם גַּאֵז עֲבוֹד יִצְחָק מִלְכִּדְרוּ בַּעֲבָד לִבִּיר לְתִי חֲנוּחָא קִיא
לֵה קִד וְהָיָה מֵמֵא וְיִקְרָא אֶתְהָ שְׂבַעַה עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר בְּחֹר
שְׂבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְקִרָא וְהָיָה שְׂבַעַה עַל כֵּן שֵׁם דְּקִרְתָּא בְּחֹר
שְׂבַע עַד יוֹמָא הַדִּין וְסִמְחָא קִבְעָה וְלִדִּין אֶסֶס לְמוֹצַע בִּיר
קִבְעָה לִי הָיָה לִיוֹם וְהָיָה עַל כֵּן הָיָה

מִרְבָּעִים שֶׁנֶּה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶתִּיהוֹדִית בַּת בְּאִרִי הַחֹנִי וְהָיָה בְּשִׁמְרָתָהּ
בֵּית בְּאִרִי הַחֹנִי וְהָיָה עִשָּׂרוֹ בְּרֵאשִׁיתוֹ שֶׁנֶּה וְכִסֵּב אֶתִּיהוֹדָה יֶד
יְהוֹדִית בַּת בְּאִרִי הַחֹנִי וַיֵּהָב בְּשִׁמְרָתָהּ בֵּית אֶלְכָן הַחֹנִי וְכִמָּה כָּאֵן עִשָּׂרוֹ
אֶבֶן מִרְבָּעִין עֶשְׂרִי תְּרוֹם בְּאִמְרָאָה אֶסְמָאָה וְיְהוֹדִית אֶבְרָהָם בְּאִרִי אֶחָד
וּבְשִׁמְרָתָהּ אֶלְכָן הַחֹנִי וְהָיָה מִדְּרַת רִחוֹ לִיעֲחָק וְלִרְבָּחָהּ וְהָיָה
מִקְדָּבָן וּמִדְּגָדָן עַל מִימְדָּר יַעֲחָק וְדִבְחָהּ וְכִמָּה מִדְּבָלְתָהּ וְהָיָה
יַעֲחָק וְדִבְחָהּ וְהָיָה כִּי דָקָן יַעֲחָק וְתִכְפִּיִּי

ענין מראות ויקרא את נשיו בנו הגדול והאמוראין בט ויהאמר
אליו חכמי וזהו כד קיי' יצחק וזהו ענינו מלמולד ולמה
שאל יצחק וקראתה עינתה כן וי' מרצח בענין חכמי

אמכר. קלואמכר קלכוכ. ונאמר הזה נא זמתי לא ידעתי
 וסמותי. ונאמר הו בער קובית לא ידעתי וסמותי. קלואמכר
 קר שכלת וסמאעלס וסממתי. ועתה שאל נא כללך תכליך וסממך
 ועל השלח ועל דהלי עיר. וכער סב בער זינך סימך ופוס לחל
 ועל דהלי עיר. ונאמאממל אתך קלאחך וקוסך ואכרז לי זמתי
 ועל דהלי עיר. ועל דהלי מרעמס כחשך אהבת וזהבאחלי
 ואכלה בעבור תברכך נגשו בטרם אמנות. ועל דהלי עיר.

וְקָרָא יְהוֹשֻעַ בֶּרֶךְ
רַבָּא מְלִיךְ לִי כְדִי
וְאֵלֶּיךָ לִי הַמֶּלֶךְ

כמלא רחמי מית ואעיל ואעיל בדיל דתבר כנך נעטי ע
ואצילק לי אלוהא כמא אהב ואכל מעה לקבל איתבא רכך נפסי
קבל איתמוות ודבקה שמתת בדבר יתחק אל עשו בנך וילך
עשו לצוד ציד להביא ודבקה שמתת בד מליל יתחק עם עשו
בריה ואכל עשו לחקלא למצר צידא לאיתתא וקמעת רבחר טל
כלאסי יתחק חיי עשו אבנא ולבנא מצא עשו לי ציד צידא יאני
בה ודבקה אמר אל יתקב בנה לאמר חנה שזועתי אנה אבך
מרבד אל עשו אחיך לאמר ודבקה אבמפתח ליעקב ברה למה
הא שמתית ית אבך ממילא עם עשו אחיך למה מה חזר דבקה
ליעקב אבטחא הווא חר במעת אבך יכלם עשו אבך חזר ליה
הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני
מזותי איתא לי צידא ועבד לי תשילין ואיפול ואברכך כייג
ק מותי אית לי ציד ואצלה לי לאנא ואכל חתי תבאר כך נפסי
בן ידי זלה קבלת אמות ועתה בני שמתת בן לי להשר אנה מצא
אחך ופניך ברי קבל מט להאנא מסקרא ית ואתא אבנא אפמעה
מא אבדך צה לך לא אלהא וקח לי משע שני גדיי עדים טובים
ואעשה אותם כדעמים פאשר אהב ואידיס ענן לענא וקב לי
מתנן חרין גדיי ענן טבין ואעבד ותחון תשילין לאבך כמלא
רחמיס אמר לי אנה רכר לי מתנן גדיי מן אמצע ידיו אצלה
לאנא לאבך כמא אהב ותבא לאבך ואכל בעבור אשר ו
יברכך לפני מותי ותעיל לאבך ויפול בדיל דיברתך ק מותי
ותברלהא לי אבך יאכל מנהא לכי ובאר כך קבל מותי ותאמר
יעקב אל רבקה אמר הן עשו אחי איש שער ואנני איש חלק
ואמר יעקב לרבקה אמר הא עשו אחי גבר שער ואנא גבר
שעיר קל הווא עשו איש רב שעירי ואנא רבל אגדי אולי

וימשט אצלו וחייתו בענין כמות עבדו והבאתו עליו קללה וכל
 בדברו כלא אס ימושונו אבא ואחי בעינוהו כמות לעבד ואח
 עליו לרשויו ולא בדברו לעבדו יאסע מאכון עבדו כלא אס בד
 מאגלם עליו נמסי לעמה ולא בדברו והאמר לו אמן עליו קללתך
 בני אך שמה בקולו ולך קח לי ואמרתי ליה אמייה עליו אהאמר
 בנבואה דלא ייתון לרשיא עלך בדי בדם קביל מני ואי ילס ליה
 קחתי לה אמה עליו אסתר טאע לענתך ואמני לכך אקבל מני ואמני
 כל לי יאך וילך דיקח ויבא לאמו ותעש אמן מטרעמים כאשר
 אהב אביו ואדל ונסוב ואיתי לאמייה ועבדתי אמייה תכשילך כמו
 דרשים אביויה ממעא ואכל ואתא בה לי אמה ואעלמתי אונא
 כמו אהב ונתקח דברקה את בתי עשו בעה הגדל החמוד ור
 אשר אתל בבית ותלכש את יעקב בנה הקטן ונסיבת דבקות
 לבוש עשו ביה רבא דכיתא דעמה בביתא ואכל בישת ית יעקב
 ביה דעירא חס אכדא תואב עשו אכדא זאכדא זאכדא את
 מעדא מי לבית חס אכדא יעקב אכדא זאכדא ואת עורות
 גדיי העדים הלבישה על ודיו ועל חלקות בנאדיו וית משי
 וגדי בני עדי אלבישת על ודיו ועל שעי עות ערדיו וגלוד
 זאגדא אכדא על ידיה ועל מלכות חלקה ותתן את המטה
 כדים ואת הלחם אשר עשה ביד יעקב בנה והבית ו
 דבשיליא וית לחמא דעבדא ביד יעקב בנה ואע עבדא לאון
 ולכבד זוי עננתה ויבא אל אביו ואמר אמי ואמר הנני
 מי אתה בני ועל לות אביו ואמר אמי ואמר הנני מי אתה בני
 ואמר בלדך ואמיה וקזיא אבה מן אמה ואמר יעקב
 אל אביו אנכי עשו בדיך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא
 שבו ואמלק מעידי בעבור תברכט נשיך ואמר יעקב לאביו

ביד
 יעקב
 אבד

אמר עשו בנכד עבדית כמה דגלי לטא עמי קום כעבד אסתחד
ואכול מעידי בדיכ דתברכנע עשך קזאנא בכר עשו צנע
כמא אמרתני קסמלק וכל מן צידי לכו תבארני נסמך ויאמר
יעחק אל בנו מה קה מהרת למצא בע ויאמר כי הקדה וחור
אלהיך למע ויאמר יעחק לבדיו מה דין אותית לא שמעתא בדי
ואמר ארי דמין יד אהך קלמי קזאנא אסערת ללוגוד ואהב
קז אלה דבך ופך בן ידיו ויאמר יעחק אל יעקב גשך נ
ואמר שך בני האתה זה בע עשו ואסלא ויאמר יעחק לו עקב
קרב כעך ואמר שונך בדי האת דין בדי עשו אס לא קלתקדם
חתי אסך הלאת עשו אבנאס לא ויגש יעקב אל יעחק
אכיו וימשכן ויאמר הקול קול יעקב והידיס ידיו עשך ו
וקריב יעקב לו ויעחק אביו ומשיב ואמר קלא קליה דיעקב
ויהי ידיו עשו פתקדם ליה ופשה וקז לצות צות יעקב ויצר
ידיו עשו ולא הכירו כי הוידין כירי עשו אחיו שענדו וצדק
ולא אש ותמודיעה ארי הווא ויהי כירי עשו שענדו וצדק
ולסיתבתה אל כאנת ידיה כידא עשו אביה שענדו וצדק
ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר מע ויאמר את בדי עשין
ואמר אתה כל קלהאנת בכרי עשו קזאנא הו ויאמר הגיש
לו ואכלה סעיך בע למעך תברכך נמי ויגש לו והאכל והא
לו ויהי השת ויאמר קריב לי ואכול מצדא דברי בדי דתצדק
נמי וקריב ואכל ואעיל חמרא ושתי קזאנא חותאכל
מין צידך לכו תבארך נסו וקדם לה אלה ואכל ואתאה כלמר
ושרב ויאמר אליו יעחק אכיו גשה ושתה לי בני ויאמר יעחק
יעקב אהי קרב כעך ושק לי בדי קזאנא קבלני ואהב
ועשך וישק לו ויהי אתה ריה בגדין ויברכחו ויאמר ראיה

אמר

ריח בנודות שדה אשר ברכו יהוה וקריב ונשיח ליה
 ואריח ית ריח לבנושוי וברכיה ואמר קזי ריחא דברכיה
 חקלא דברכיה יק ונתקדם ומכלה נשם ריח תיא בה ובארמ
 וקזאנאר ריחקה אבט כריאחה רוצר קר בא דבה ללה ויתק
 לך האלהים מטל השמים ומשמעת הארץ ורוב דגן ותירוש
 ויתק לך נג מטל דשמיא ומטובא דארעא וסגולות עכו
 וחמר ויעמיק ללה מקטל לסמא ומקדמס לארץ וכחיה
 לרגן ולעזר ויעצור עמם ויטתחו לך לאמים הוה גביר
 בלאחיה ויטתחו לך בטחמין ארדיך אדור ומברכך ברוך
 ימלחונך עממין ויטתעברון לך מלכון הוה רב לאחך ויסעדון
 לך בני אמך לישן וקז ליטון ובכוכד יהון בדיכון ובדמך לא
 לא מוס ותלעלך לאחדאב ובן מולא אבותך וילעל לך
 בניאבין לאענן מלענן וישתמך משתוס ויהי כהש
 כלה יצחק לבדך את ועקב ויהיא יצא ועקב מאת פני
 יצחק אביו ועשין אחיו בא מצידו ותוה כד שיצי יצחק לבדא
 ויתעקב ותוה בדם מיעקב נק ועקב מן קדם יצחק אביו ועשו
 אקוהי על מצידיה ולמא פרג יצחק מן תבדיך ועכאן כמא
 פרג מן בין ידי אביה אלאקבל עשו מן צידה ויעש
 הוא מטעמים ויבא לאביו ואמר לאביו וקוס אביו ואמר
 מציד בנו בעבור תברכני נשיו יעבד אן הוא תבשילין
 ואעיל לאביו ואמר לאביו וקוס אבא ויבול מציד
 דבריה בדי דתברכנט נשיו ויעגוהו לאחא סאתי בוח
 לאביה וקלל וקוס אביו ואמר מן ציד אבכה לקבל אן
 תברכט נשיו ויאמר לו יצחק אביו מיאתה ויאמר אט
 בנך בדרך עשו ואמר ליה יצחק אביו מן את ואמר

ובעד אבך
 בלאחך

אנא כדך בדרך עשוי קללה מאתקל אבנד כדרך עשוי ויחיד
יצחק חרדך גדלה עד מאד ויאמר מן אפוא חרד הני עיני ייבא
לי ואכל מכל בשרם ואלה כהן גם ברוך יהיה ותורה יצחק
ותהא רבא עד לקרא ואמר מן הוא דייב דני צידא ואלה
לי ואכלית מן כולם עד לאות עול ונדחתיה אף ברוך יהי מדעני
אדעאמא עינימא גדא ומלמד דאך לדי ציד צידא ואעפאמא
פאכלת ובארבתה יבון מבארך כשמע עשו את דברו אבין
ויצחק יעקב גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאבין ברעני גם אתא
אני כד שמע עשו ותתגמי אבתי ויצחק נוחא רבא ומרי רבא
עד לקרא ואמר לאבתי ברעני אף אנא אבא וכמאן שמע עשו
בכלתא אבתי צרך צרכה עימיה מרה גדא ומללה אבתי בארבע
מינא אבא אבתי ויאמר בלא אחיך במורמה ניקח ברכתך וני
ואמר על אחיך בחכמה וקביל ברכתך וקלא אפיך במכר
וקבל ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה נעמי
את בכורתתי לקח והנה עתה לקח ברכותי ויאמר הלא אכלת
ברכה ויאמר יאות קרא שמיא יעקב וחכמינו דנן תרותין
דמנין ית בכורות נשיב והא בעין קביל ברכתי ואמר הלא שבת
לי ברכין קלנעמא סמי יעקב לאנה תעקבט מרתין לו וכלה
אכל בכורותיו ולא אכל ברכות קל לא בקית לי ברכה ויצחק יצחק
אביו ויאמר לעשו הן גבד שמותיו לך והא כל נתתי לך לעבד
ורגן ותירוש סמכותו ולכח איפה מזה אעשה בעי ואתיב יצחק
ואמר לעשו הא רב שותיתך עליו ית כל אחוהי יהיב לך
לעבדך ובעבור ובהמר טעדתיה ולך הלא מלא מעבדי ביי
ואגאב וקל ודדי קד עירותה מולמד וגמיע אבותה קד
גגלתהם לה עבד ובארגן ולעבד אסנתה ולך לאן מא

אחיו

דא מענע נא אפס ויאמר עשו אל אביו הכרה אחתה
 לך אבי כלכתי גפאט אחי ואמר עשו לאביו הכרתה הוה
 היא לך אהא כלכתי אמן אפס ואדום עשו קלוה וכחא קל לה
 אברה ואחיה נא לך נא אברה בארבע אפס אפס נא אברה ונע
 עשו צותה וכחא ונעק יצחק אביו ויאמר לו הנה משמע
 הארץ והיה מושבך ומטל השמים מעל ואותיב יצחק אביו
 ואמר ליה הא מטובא דארעא והי מותבך ומטל דשמיא
 מלעי לא ואמאברה וקז חודי מורס ארץ סיבון מסבך
 ומן טל אסמא מן לעלו ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבר
 והיה כאשר תרד ותרקת עלו מעל צואריך ועל חרבך
 תחיה ויהא אחיך תבלח והי כד יעברון בנוהי על פתגמי אורחות
 ותעבי נריוה מעל צורך ועלי סיבן תחיה ואכיר תכרס ויבן
 אדא אקתעילית עליה בכבת אברה ען עקני וישטם עשו
 את יעקב על הכרה אשר ברכו אביו ויאמר יעקב וימי אפס
 אבי ואהרה את יעקב אחי ונער עשו רבון ליעקב ער
 ברכתא דברכיה אביו ואכר עשו כלכיה וקרבן וימי אפס
 דאברה ואקטול ית יעקב אחי וחקר עשו על יעקב אברה
 לתי בארבה אביו וקז עשו מי נגמה דתקרב אפס חזן אחי
 ואקתליע אחי ויגר לרבקה את רביו עשו בנה הגדל ותשלח
 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך
 מתחם לך להרגיך ואת חוה לרבקה ית פתגמי עשו ויה
 רבא ושלחת וקרת ליעקב בנה עזריא ואמרת ליה הנה
 עשו אחיך כמין לך למקטלך מאכרת דבקה בכלאס
 עשו אפסא לאכרר ובעלת ודעת בעקוב אפסא אפס
 וקזתל חודי עשו אפס דתועדך ליקתלך ועתה בנ שגמע בקולי חוס ברחלך

חסד
 חסד

עשו כלכיה

אל לבן אחי חרטה ובער כרי קביל מי וקוס איזיל לות לבן אחי
לחרת וואן יא אבע אפבל מי וקוס אמוץ יז לבן אפי לחרת
ויעצות עמו וקוס אחרים עד אשר תשוב חמת אחיך
ותיתב עמיה וזמין עצרין עד דתאוב חמתא דאחורין וקוס
ענדה אימא יסירה וואן תרגע חמיה אכור עד שוב
אף אחיך ממך ושבחאת אשר עשית לו ושלחתי וחקחתך
משם למה אש כל גם שיעבס יוס אחך עד דיתב דוב דנת
דאחור מנך ויתעשוית דעבדת ליה נאשכח וואדברנך מתמן
למא מתבול אף תרדפו וומא חד יא אן רגע געב אכיר סינא
מא צננת בה מא בעל אלוך מן תם ללא אהכל כלמא פי יוס
ואחד ותאמר רבקה אל ירחק קרתי בחיי מנע בנות חת
לוקח ועקב אשר מבנות חת כאלה מבנות הארץ למאה חיים
ואמר רבקה ליעקב עקית בחיי מן קרם בעת חתמה אם נסיד
יעקב איתתא מבנות חיתא כאלין מבנות ארעא למא ולי
חיון וקאל ליעקב צגרת פי חיתא מן קבל בני תת אן תאוג
ועקב באמרא מנהן מאל הולא מן בנות סאיר האדמ
אסכאן בלמא לי חיוה ויקרא יעקב אל יעקב ויברך אותו
ויעוהו ויאמר לו לא תקח אשר מבנות כנען וקרא יעקב
ליעקב וברך ויניה וקריה ואמר ליה לא תסב איתתא
מבנות כנען ודע ייעקב ביעקב ובארכא ואן יאחא וקאל לה
לא ואמר אמראה מן בטות כנעא קוס לך גדנה ארס ביה
בתא אמיך וקח לך משם אשר מבנות לבן אחי אמיך
קוס אידים לפד דאקדס לבית בעל אפוא דאמך וסב לך מתמן
איתתא מבנות לבן אחיך דאמך קוב אסך יז פד ארס

ליצחק

ותקוה לך באמראהו מן בשורת לבן כלך: ואל שדי וברך אותך וינצח
 וידינך ויהי תהלה לך כל עמים: ואל שדי וברך יתך וינצח וידינך וינצח
 ותהי לך נשית שבטך: ואל שדי וברך יתך וינצח וידינך וינצח
 ויבון ממך בן אדם: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולצדקך אתך
 לרשתך את ארץ עהרין אשר נתן להם לאברהם: ויתן לך
 את ברכתא דאברהם לך ולבנך עמך למידתך את ארע ונתתו
 דיהם יע לאברהם: ויעטין ברכתא אשר לך ולבנך בערך תחז
 בלך מנצח: וישלח יצחק את יעקב וילך בדרך ארם אל לבן
 בן בחאי האדמי אתי רבקה את יעקב ועשו וישלח וישלח
 ואדל לדרך דארם לות לבן בן בחאי האדמי אתי רבקה
 אמיה דיעקב ועשו וארמלו יעביט איסרן ארם אי לבן וארמ
 אלו רב אס יעביט: וירא עשו כי בדרך יצחק את יעקב וישלח
 בדרך ארם לקחת לו משים אשר בברכו אותו ויעו עליו לאמר
 לא תקח אשה מבנות כנען: וחזא עשו ארי בריך ויצחק ית
 יעקב וישלח יתיה לדרך דארם ואמר ליה מת כל איתתך
 בדרך יתיה וקחך עלוהי למימד לא תיטב איתתא מבנות
 כנען: ולמאן ראו עמו קר בארץ יע ובעת בה אי פקא
 ליתבד לה זוגה מן תם וקאלה לא ואמר זוגה מן בשות כנע
 וישמע ויעקב אל אביו ואמר מן וילך בדרך ארם: וקפיו
 יעקב מן אביו ומן אמיה ואדל לדרך דארם: וקבלו מן
 אביו ומן אמיה ומצא איסרן ארם: וירא עשו כי רעות
 בנות כנען בעיטו יעקב אביו: וחזא עשו אתי בישתו בנות
 כנען בעיטו יעקב אביו: ולמאן ראו עשו מן בשות כנע
 אשראן ענו יעקב אביו: ונלך עשו אל וישמעל ויקח
 את מלכות בית וישמעל בקאברהם אחות נציות על נשין

ללחמה ואלך עשן לות ושמעל ונקובות מלה בלשמה
בראיהם חתיה דנביות על עשויה ליה לחתו ומעל ע
לוי שמעל ותקוף במחלה חנה חסמא עיל מן חת חת
נביות לתכון לה דוגה מע נסמיה

[illegible]

כַּעֲמֵלָה דְאֵרְעָה וְהִתְקַף לַמַּעֲרָבָה וְלַמַּדְחָה וְלַעֲטוּלָה וְלִדְרוֹמָה
 וְתַבְרִכּוֹן בְּדִילָךְ לֵל דְּרֵעִיתֵיהֶרְעָה וּבְדִיל בִּנְךָ וַיְכֹן נִסְכְּךָ כְּתִרְבֵּי
 אֶרֶץ וְתַנְכּוּן גִּרְבָּה וּשְׂרָקָה שֶׁמֶמֶלֶא וּמִגְבָּה וּתַנְכּוּן בְּדִרְמִיעַ
 אִמּוֹס אֶרֶץ וּבִנְכְּךָ וְהִנֵּה אֲנִי עֹמֵךְ וְשִׁמְרִיךָ כֻּלָּהּ אֲשֶׁר וְתִכֵּךְ
 וְהַשְׁבוֹתֶיךָ אֶלְהֵאֲרִמָה הַדָּאוֹת כִּי לֹא אֶעֱדֹכְךָ עַד אֲשֶׁרֹאס עֲשִׂיתִי
 אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ וְיִתְּנִי מִיָּדִי בְּעֶמְךָ וְאֶתְּרִינְךָ כֻּלָּהּ אֲתֵר וְתֵר
 וְאֶתְּרִינְךָ לֹאֲרֵעָה הָרָא אֲהִי אֲשֶׁרִינְךָ עַד וְאֶעֱבִיד יִתְּנִי לְעִלְיָה
 לָךְ וְהִמְלֵא מִעַד אֲחִשְׁרָךְ אֵין מִמֶּלֶכֶת וְאֶרֶץ אֵין וְהָרָא לְבָרְךָ וְלֹא
 אֲתֵר לֵאמֹר אֵין לָךְ מֵא וְעֵרְךָ וַיִּתְּנִי עֲקֹב מִשְׁתַּחֲוִי וְאֶמְרֵי אֲחִישֵׁר
 יְהוָה בְּמִקְוֶה הָרָא וְאֶמְרֵי לֹא יִדְעוּ וְאֶתְּנִי עֲקֹב מִשְׁתַּחֲוִי וְאֶמְרֵי
 בְּקוֹשֵׁטָא וְקִלְיָן דִּינִי שְׂרִי בְּאֶתְרָא הָרָא וְאֶמְרֵי לֹא הָיִיתִי יִדְעֵי וְאֶמְרֵי
 וְאֶתְּנִי עֲקֹב מִשְׁתַּחֲוִי וְקִלְיָן נֹר לֵאלֹהֵי מִכְּסֵי מִהֲאֵרָא לְמוֹעֵד וְאֶמְרֵי
 לְמִשְׁתַּחֲוִי וְיִתְּנִי וְאֶמְרֵי מִהֲנֹרָא הַמִּקְוֶה הָרָא אֵין אֵין לִי אֵין בֵּית
 אֱלֹהִים וְהָרָא שְׂרֵי עֲבָד הַשְׁמַיִם וְדִחִיל וְאֶמְרֵי מִהֲנֹרָא אֶתְרָא הָרָא
 לִיתִי לֵאמֹר הָרָא אֵין אֶתְרָא דִּרְאֵנוּא בֵּית מִיִּקְוֶה וְיִתְּנִי תַרְבֵּי
 קִבְּלִי שְׁמִיָּה וְכִתְּנִי מִמֶּלֶךְ אֲמוֹנֵעַ מִהֲאֵרָא לִי בֵּית אֵין
 וְהִמְלֵא מִמֶּלֶךְ אֲמוֹנֵעַ וְשִׁמְרֵי עֲקֹב בְּבִקְרֵי אֶתְרָא הָרָא אֶתְרָא
 שֶׁם מִהֲאֵרָא שְׁמִיָּה וְשֶׁם אֶתְרָא מִשְׁתַּחֲוִי וְשֶׁם עֲבָד הָרָא שֶׁם
 וְאֶמְרֵי עֲקֹב בְּעֶמְךָ וְנִסְכְּךָ אֶתְרָא דִּשְׁמִי אֶתְרָא וְשֶׁם יִתְּנִי
 קִמְנֵי וְאֶתְרָא מִשְׁתַּחֲוִי עַל רִי שֶׁרָא וְאֶתְרָא יִתְּנִי עֲקֹב בְּאֶתְרָא וְאֶתְרָא
 אֶתְרָא אֵין מִשְׁתַּחֲוִי וְנִסְכְּךָ דִּבְרָה וְעֵרְדָּה עַל דִּרְמִיעַ
 וְקִרְבָּא אֶתְרָא שֶׁם הַמִּקְוֶה הָרָא בֵּית אֵין וְאֶתְרָא לֹד שֶׁם הַעֲבִיר לֹאֲרֵעָה
 וְקִרְבָּא יִתְּנִי דִּרְמִיעַ הָרָא בֵּית אֶתְרָא לֹד שֶׁמֶה דִּקְרִיָּה מִלְּקִדְמוֹן
 וְקִמְנֵי דִּלְךָ לְמוֹעֵד בֵּית אֵין וְאֶתְרָא אֶתְרָא אֶתְרָא בֵּית אֵין וְיִתְּנִי
 עֲקֹב נִדְרֵי לֹאֲרֵעָה אֵין יְהוָה אֱלֹהִים עֲבָדִי וְשֶׁם עֲבָדִי הָרָא אֶתְרָא

14

אמר ה' ונתן ליהם לאכל ובשר ודגים יעקב קיים למימר
אם הו' מימלא דין בעדיו ויפדנו במורחא דמא דאמ' אדלית
להם למיכל ודכו למלכ' ויפדנו בעד' ויפדנו בעד' ויפדנו בעד'
וחפצנו מי האר' אטריק אר' אמ' מה' ויעטנו כדאמנ' ונאמ'
אמ' ונשדנו בשלום אכלית אמ' והו' יהוה לי לאכר' ונאמ'
בשלום לבית אמ' ויהי מימלא דין לי לא' ונאמ' קולא לי בית
אמ' ויבון אלה לי אמ' והאמ' הדאמ' אשר שמתי מעב' יהוה
בית אלהים וכל אשר נתן לי עשר מעשרנו כל' ואמנ' הדא דשדו'
קמל' תהי דאמ' מל' עלה ק' וכל דיתתו לי חד מן עשר' אמ'
אמר' מיה קדמ' מאן הדא אחר אר' געלמא דכה יבון לי בגלגל'
וכל מא תרדקע מעשרה כל' ונשא יעקב רגליו וילך ארצה בני
קדם ויטל יעקב רגליו ויטל לארע בני מרנחא ית' רמעי' דאלא
ומא ליבאר אשר' ונרא' וזנה באר בשדה והנה שם שלש
עדרו ימין רבוע' עלה כי מן הצמר ההי' ושקו העדרים והאמ'
גדל' על פי הצמר וחדא והא בירא בחקלא והא תמן תכלה עדרו'
דען רביעי' עלה אר' מן בירא ההי' משקו עדרא ואמנ' רבוע'
על מל' דבירא וראי מל' בביר' פילאמחא ואמ' בג' קטוע מן
אגס ראבוע' עליה' לא מ' מה' ושקו אקטוע וסבד' עמימה עלי'
ראמחא וטאקנו שמה כל העדרים וגלגלו את האמ' מעל פי הצמר
ושקו את הצמר והשיבו את האבן על פי הצמר למקומה וזאת
תמן כל עדרא ומגדרין ותאמנ' מעל מל' דבירא ומשקו'
ותאמנ' ומתי ביר' ותאמנ' על מל' דבירא לאתרה ונאמ'
אמ' מ' ונשד' אקוס דחרגו אחר עקס אביר ושקו אגס ות'
דוהא לי מוצעה' ונאמ' להם יעקב אחי מאין אתם ונאמר'
מחר אנחנו ונאמר להו' יעקב אחי מנ' מל' ואמר' מחר אנחנו

קללתם יעצמו חן מעטם ואמרו קל מן חרין ויאמר להם
 ה'יד עתה את לבן בן נחור ויאמר ידענו ויאמר להן ה'יד עתה
 לבן בן נחור ואמר ידענו וקללתם את ערפן לבן חנור קל
 נעם ויאמר להם השלום לנו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה
 עם הצאן ויאמר להן השלום ליה ויאמרו שלום והא רחל ברתה
 את יאעבס עכא קללתם הוהו נעם והוא רחל ברתה גליה מע
 אלם ויאמר חן עור ה'יד גדול לא עת האסף המוקנה השקוה רחל
 ולבו רעו ויאמר חן עור יאמא קלי לא עירן למכנע כעיר השקו
 ענה ואידין רעו קללתם הוהו אנהאר עאדה כביר ולסו הוהו
 ונעמאס אלם אסקו ואמרו ארעו ויאמרו לו נעל עד אשר
 אסקו כל הצדדים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקוה הצאן
 ואמרו לא נכח עד די תכנעין כל עד דיאורי גדרין יתאמרו
 מעל מומא דבירא ונשקו עט קול לא נשקו ואן יתאמרו דעא
 אלם ונדרהו אחר ען פס לביר ונשקו אלם עורנו מדבר עמם
 ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רועה היא עד דהוה ממלן
 עמיהו ורחל אתה עם עמא דלאביהא אבי רעיתא היא בינך
 וכאטרהם אדגאת רחל מע אלם אבנהא לאטרא דאעיה ויהי
 כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי
 אחי אמו וגללו את האבן מעל פיהבאר ושקוה את צאן
 לבן אחי אמו והנה כד חתא יעקב ית רחל בת לבן אחיהא דאמיה
 ויהי עתה דלבן אחיהא דאמיה נקריב ועקב וגדרו יתאמרו מעל
 מומא דבירא ואשקו ית עטא דלבן אחיהא דאמיה וכמא
 דא יעקב דחל אבנה לבן בלה ואלם לבן בלה ודחא אחר
 ען פס לביר ונשקו אנהו וישק יעקב לרחל וישקו לו ויצד
 ונשקו ית לרחל ואיזם קליה וכל יקבל יעקב רחל ורע צותה וכא

[illegible]

וַיֹּאמֶר לָכֵן **לִפְנֵי** כָּסוּב תָּתִי אֶתָּה לִךְ מִתְּתִי אֶתָּה לֹאִישׁ אֲחֵר שָׂמָּה
עֲמִידוֹ וַיֹּאמֶר לָכֵן **לִפְנֵי** כָּסוּב טַב דִּמְתִּין יִתֶּנָּה לִךְ מִדִּמְתִּין וְתֵּה לְגַבְרָא
אֲחֵרָן תִּיב עֲכָמִי יִקְלָבֵן אֶעֱלֵחַ אֶן אֲעֻשְׂיָהּ לִךְ מִזֶּמֶן אֲעֻשְׂיָהּ
לְגַבְרָא בְּרִי קִסְעֻסִי וְעֵצֵר יַעֲקֹב בְּרִחֵל שֶׁבַע שְׁטַט וְיִרְדֵּן בְּעֵינֵי
כִּימוֹס אֲחֵדִיס בְּמִדְבַּתוֹ אֶתָּה וְעִלְחִיעַ בְּרִחֵל שֶׁבַע שְׁטַט וְיִרְדֵּן
בְּעֵינֵי וְיִרְדֵּן לְיִרְדֵּן בְּרִחֵסִי יִתֶּנָּה וְכָדִיס וְעֵצֵר טַסְנִין וְכָדִיס
עֲנִידָה כְּאִיס וְסִידָה כִּי מִחֲבָתָהּ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל לָכֵן הִפֵּנָה אֶתָּה
אֲשֶׁר כִּי בְּרִלְלִי מְדָה וְאֶפְסָה אֶלֶיָּה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לָכֵן הִפֵּנָה יִתֶּנָּה
אֶתָּה אֲדִי שְׁלִימוֹ יִכְמוֹ מִלְחָמָה וְאִי עֹל לֹתָהּ אִי קָלָה אֲעֻשְׂהָ
דֹּגְתִי קָד בְּמִלְחָמָה אִימָמִי חֲתִי אֲדַכֵּל אִימָה וְיִתְקַן לָכֵן אֶת כָּל
אֲנָשֵׁי הַמִּדְבָּר וְיִנְשׁ מִשְׁתָּה וְנִנְשׁ לָכֵן יִת כָּל אֲנָשֵׁי אֶתְרָא וְעֵצֵר
מִשְׁתָּה וְאֲמַע לָכֵן גְּמוּעָה אֲחֵל לְמוֹלָעֵי וְנִנְשׁ מִגִּבְסָה וְיִתֶּנָּה
בְּעֵצֵר וְיַקֵּחַ אֶת לֵאָה בְּתוֹ **וְתָת** אֶתָּה אֶלֶיּוֹ וְכָפָה אִיָּה וְיִרְדֵּן
בְּרִחֵסֵי וְיִרְדֵּן לֵאָה בְּרִחֵסֵי וְאִי עֹל יִתֶּנָּה וְעֵל לֹתָהּ וְלֹתָהּ
בְּעֵשִׂי אֲחֵל לֵאָה מִבְּתָהּ וְדִמְתָּה אִי וְכָל אִימָה וְיִתֶּנָּה לָכֵן לֵאָה
לֵאָה שְׁחִתְנוֹ לֵאָה בְּתוֹ שְׁחִתְנוֹ וְיִתֶּנָּה לָכֵן לֵאָה וְיִתֶּנָּה מִמִּתְּתִי
לֵאָה בְּרִחֵסֵי לֵאָה וְיִתֶּנָּה מִמִּתְּתִי לֵאָה לֵאָה לֵאָה לֵאָה לֵאָה
וְיִתֶּנָּה בְּרִחֵסֵי וְיִתֶּנָּה לֵאָה וַיֹּאמֶר אֵל לָכֵן מִדִּמְתִּין עֲשִׂיתָ לִי הֵלֵךְ
בְּרִחֵל עֲבָדִי עֲמֹךְ וְלֵמָּה דִּמְתִּין וְיִתֶּנָּה וְיִתֶּנָּה לֵאָה
וַיֹּאמֶר לָכֵן מִיָּה עֲבָדִי לִי הֵלֵךְ בְּרִחֵל מִלְּחֹת וְיִתֶּנָּה וְיִתֶּנָּה
שְׁקִרְתִּי וְיִתֶּנָּה כִּי בְּרִחֵל בְּרִחֵל מִלְּחֹת וְיִתֶּנָּה מִלְּחֹת וְיִתֶּנָּה
מִלְּחֹת מִלְּחֹת כִּי בְּרִחֵל בְּרִחֵל מִלְּחֹת וְיִתֶּנָּה מִלְּחֹת וְיִתֶּנָּה
לָכֵן לֵאָה וְיִתֶּנָּה כִּי בְּרִחֵל בְּרִחֵל מִלְּחֹת וְיִתֶּנָּה מִלְּחֹת וְיִתֶּנָּה
לָכֵן לֵאָה מִלְּחֹת כִּי בְּרִחֵל בְּרִחֵל מִלְּחֹת וְיִתֶּנָּה מִלְּחֹת וְיִתֶּנָּה

מן חזק לנגדי קהל לכדרי: מלא שבע זאת ונתנה לך גסאת דא
 בעברה אשר תעבד עמדי עור שבע שנים אחדות: משלים
 שבעתם דא ונתן לך את האבולחנך דתכלח עמי עור שבע
 שטן אחרטן: מכמל מסבוע ועטויך הדיא איצא בכדמה תכומט
 קטן אכר ויהעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לך את רחל
 בתו לאשה: ועבד יעקב כן נא שלים שבע עתא דא ויהב לך
 ית רחל ברתיה לאיתן: נענע יעבדך ואכמל מסבוע הדיא אס
 מעטאך רחל אבטה זוג: ויתן לך לרחל בתו את בלהה שפחת
 לה לשפחה: ויהב לך לרחל ברתיה: ויהב לך את המנחה לרחל לא
 לאמיה: ואעטא לך בלהה אמיה לתבון להא אמה: ויבא גס
 אל רחל ויאקב גסאת רחל מלאה ועבד עמון עור שבע שנים
 אחדות: ועלמך לות רחל ורחיס אף ית רחל מלאה וכלח עמיה עור
 שבע שטן אחרטן: ולמא רבא לידחל אחב רחל אבחר מקל
 ג וכדמר קטן אכר: וירא יהוה כי שגואה לאה ויפתח את רחמה
 וידחל עקרה: ויהי יק ארי שגואתה לאה ויהב לה עור וירחל
 עקרה: ועלם ללה אן לאה משנייה כדדקרהא ולדא ור עאקרה
 ותהר לאה ותלך בן ותקרא את שמו ראובן כי אמרה כי ראיה
 יהוה בעני כי עתה יראה בני: ועדיאת לאה וילדת בן וקרת
 בשמויה ראובן ארי אמרת אריגלי קש עולבט ארי בען י
 ורחמיני בעלי: וחמלת לאה וילדת לה אבט ואממה ראובן
 לאמה קרת קד ניכר ללה לעעבי ואמן יחבט רגלי: ותהר עוד
 ותלך בן ותאמר כי שמוע יהוה כי שגואה אנכי ויתן לי גס
 אה זה ותקרא שמו שמעון: ועדיאת עוד וילדת בן ואמרה
 ארי שמוע ליה ארי שגואתה אנה ויהב לי אף ית דין וקרת שמויה

ויהי יק ארי שגואתה לאה ויהב לה עור וירחל עקרה

שמועו. וחמלת איצא וולדת מבנא וקלת קד שמע זלחא
 משנייה ודקני האדא ואסמחה שמועו. ותהר עור ותלד בן
 ותאמר עתה הערפ וכו' אישי אלו כילדא. לן שלשה בעס
 על כן קלא שמו לוי. ועדיא את עור וילידת בד זאמר
 האדא מבנא ותהבד לו בעלי ארי ויליד ית ליה תלתא בטן על
 כן קלא שמו לוי. וחמלת איצא וולדת מבנא וקלת הדא
 למדה ינעטף לוי האלי ארי ולדת תבא אתה בטן ואסמחה
 לוי. ותהר עור ותלד בן ותקרא ותאמר עתה הערפ ^{אמר}
 את יהוה על כן קלא שמו ^{אמר} ותעמוד מלדת ועדיא את עור
 וילידת בד זאמר תלדת מבנא אורי קוד ^{אמר} ידוד
 וקמות מלחי לוי. כחמלת איצא וולדת מבנא וקלת האדא
 למדה מבנא לזה ואסמחה יהודה וקמת סא לולא ויתר
 רחל כו לא ילדה לעקב ותקט רחל באחותה ותאמר אל יעקב
 גבה לי בנים ואם אין מותה מבני. וחדת רחל ארי לא ילדת
 לעקב וקנתה רחל באחותה ואמרת הרכלי בטן ואסלא מיתא
 אמא. למא ראית רחל אסלא לס תלד ליע חסדת צלותה וקלת
 אסתר דין לו ולדא ולא סמנא כמאיתר. ויחד אף ועקב בד רחל
 ויאמר התחת אהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן. ותקין
 ואקא דיע בד ואמר המנו את בעליה הלא מן קוד תבעי דמנ
 מניך ואלא דמני. ואשתד גלצה עליה וקלאמין דון לזה אמא
 לוי מנעך תמר לבטן. ותאמר הנה אמתי בלחה בא לך ותלד
 על פרי ואבנא גסא מבני. ואמרת הא אמתי בלחה עול
 לותה תלד ואנא ארבי ואתבט אף מבנא מנע. קלת דורא אמתי
 בלחה ארכל ליהא תלד פחורי ויבנא ביתי איצא מנחה. ותתן לו
 את בלחה שפחתה לאשה והא ארבי יעקב. ויהבת ליה ית בלחה

יהודה

על קרית שמו

אמרת לאיתו ועל לוותה יעקב ואעטתה בלהה אמרתה זוגה
ורכל היה יעקב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ועדי אתה בלהה
וילידה ליעקב בן וחמלת וולדת בלהה ותאמר רחל רנני
לחיים רגס שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן ואמרת
רחל קביל בעוטי ידוא קביל בלונות ויהי לי בן על כן קרית
שמו דן קלת רחל חפס לזה ליוא יצא שמע עותי כד דני הוא
ואמרת דן ותהר עוד ותלד בלהה שפחה רחל בן שני ליעקב
ועדי את עוד וילידה בלהה אמרת דרחל ליעקב בן חמלת
קיעא בלהה אמרת רחל וולדת אדנא ליע ונתאמר רחל נפתלו
לחיים נפתלות עסא חותיקס ופכתי ותקרא שמו נפתלי ואמרת
רחל קביל בעוטי באת חנונו כפלות חמדות דוה לי וכל
ראחתי מן אדתי לי וקרת שמי נפתלי קלת רחל עטרה
אנטיטת מע אכתי וטקת זלך ואמרת נפתלי ותרא לאה
ביעמך מלדת ותקח את זלפה שפחה ותתן אותה ליעקב בלגשה
וקחת לאה ארי קמת מלמילד ויפכת ית זלפה אמרת ויהי בתי ותה
ליעקב לאיתנו ולעדא ראת אנה קד וקפת עק לזלאה ואכדית
זלפה אמרת ואעטתה ליעקב זוגה ותלד זלפה שפחה
לאה ליעקב בן וילידה זלפה אמרת דלאה ליעקב בן וולד
זלפה אמרת לאה ליע אבן ותאמר לאה בלגד ותקרא את שמו
גד ואמרת לאה אתאבד וקרת ית שמי גדי קלת לאה קד דח
לכד ואמרתה גדי ותלד זלפה שפחה לאה בן שני ליעקב
וילידה זלפה אמרת דלאה בן תטן ליעקב וולדת לה אנה
תאמנן ותאמר בלגדי כי אשדוני בנות ותקרא את שמו
אשר ואמרת לאה תושבחה הות ליארי בפין ישב חונני נ
נשיא וקרתית שמי אשר קלת מן ועדי קד וינני לנקת
ואמרת אשר וילך ראובן פימדי קעיד חגים וימצא דוד

בד תטן

בצלתי

ונע יבית

נד

ד

דוראים כשריה ויצא אותם אל לאה אמר ונתאמר רחל לאה
אני לא לי מרדואי בנך ואדל ראובן ביומו חלץ חטיו ואת שפח
והרוחין בהקלא ודרי ותהן ללאה אמיה ואמרת רחל ללאה רבי
בעלי מי צרוחי דבריך תסמטא ראובן מי יאמס חסדא לחנטר
כוגר לכחא מי ילחרי כאתא כה לי לאה אמר וקולת לרא רחר
מעטיני מנהא ונתאמר לאה העבט חתך את אישי ולקחתגס
את דוראי בני ונתאמר רחל לכנישכב עמך הלי לה תחת דוראי
בנך ואמרת לאה קדעייך דרברת ית בעלי וקיסבין אף יתידיו
דבדי ואמרת רחל בכין ישכב עמך כלילא חתך וברוחו
דבריי קולת לחא מא כמאך מן אכדת זוגי חת ואבלין לכחא א
אכט קולת רחל לכנה יטאס ענדך אלי לה בדל דלך ויצא ועקב
מן חשרה בערב ותצא לאה לקדחתו ונתאמר לו תצא כי שבר
שברתיך בדוראי בני וישכב עמך כלילה הוא ועל ועקב מן
חקלא פרמטא ונסקת לאה לקדמותיה ואמרת לוהי תעול ארי
מגרי אגרתך ביברוחי דבדי ישכב עמך כלילא הוא ולמא
אמיעקב מן ילחרי וקת ששא פרגת לאה תלקח וקולת אדל
אוי לאמי אסתחוקתך כלמא אכט פנאס ענדא תלך אלי לה
וישמע דאזיס אל לאה ותהך ותלך ליעקב בן חמישי וקסבלין
בלותה דלאה ועריאת וילידת ליעקב בד חמישי וסמט אלה
להא וחמלת ונכרת לה אכנא כמאך ונתאמר לאה נתן אלהים
שפרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ואמרת
לאה ותב דאגרי דיהובית אמתו לפעלי וקרת שמה ויששכר
קולת לאה קר אעטאני אלה אגרי כמא זוגות אמתו לדגלי וסמט
יששכר ותהך עוד לאה ותלך בן שטי ליעקב ועריאת עוד
לאה וילידת בד שתית ליעקב וחמלת איצא ונכרת אכנא

וקח לו את וגדת חלמא ענרך קסענדי נקד בארבעי לזה בעדן
 ויאמר נקד שערך עלי ואתה ויאמר כישאמרך עלי ואתי
 קח ביין ליאגדתך חתי מעטיך ויאמר אליו אתה ידעת את
 אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי ויאמר ליה את ידעת
 את דלחונך ואת דהוה בעידך עמי וקח לו את תעלס כיף כדמנ
 וכוף כאת מאשייתך כעי וכי מעט אשר היה לך לפעו וקח
 לרע ויבדך והוה אותך לרגלי ועתה כתי מעשה גם אנכי לבית
 אבי קעיר דהוה לך קדמי ~~לחתי~~ ותקוף לסת וברוך יי ויתך בדי ל
 ונען אמתי מעבידך אף מלא לביתי מאמא כאת קלילה ונמח
 כדירה ובארך לזה לך בסבי וואן מתי מעעמיא לבית
 ויאמר מה אלה לך ויאמר ועקב לא תהן לויטאומה אם תעשה
 הדבר הזה משלח ארעה צאנך אשמוך ויאמר כדא אתי ויאמר
 ועקב לא וטען לי מידע אם תעביד לויטאומה הדין אלוס
 אדעי ענך אשרי קח מאמא מעטוין קח לא תעטיט שווא
 לא כן מעט לי הדין לאמר ארגעך עא גכמך אחת וזה
 מעבר בכל צאנך הווס הקד מושם כל שיה נקד וטלוא וכל
 שיה חוס בכצעים ונמקוד וטלוא בעדים והיה שכרי מעור
 בכל ענך וימא דין מעדי מתמך כל אמר נמור ורקוש וכל
 אמר ישחוס באמריא וכמור ורקוש בעדיא והיה אגרי און
 אמר ליוס כולגמך ואעדל מונה כל שי מנקט ואכלך וכל
 חמא סי לעא ואכלך וממט פילומאע ויכון אגדתי נע
 וענתה בי עדותי ביום כחרט תבא עם שכרי לפעך כל אשר
 איננו נקד וטלוא בעמים וחוס בכצעים גנוב הוא אתי ותמי
 ותשקיר עלי דפתי ביום מהר אדיו תועול על אגרי קדמך כל
 דליתיהי כמור ורקוש בעדיא ושחוס באמריא גנוב הוא עמי

חותם
 חותם

מושה על ערלי ווס גואה אד חצרות אטל באגרת בידי דין
כל מאליס מנחש ואכלח מן אמוא ענן וחמא מילאן פוומסדון
ענני ויחמד לבן הן לוי ויכרדיד ואמר לבן לוי והי כפתגמך
קאלבן נעם לית יכון כמאקלות וינעד ביום ההוא את חתשים
העקורים והטלואים ואת כל העצים הנקרות והטלואות כד
אשר לבן בו וכל חום כפשיבים וותן ביד בניו וימעידי ביום ההוא
ות משיא נמוריא וכחנעיא וית כל עדיא נמוריתא ויחנעיא כל
דחור ביה וכל דשחום באמריא ויהב ביד בניו ויעדא פי דרך
איוס אמוס ליחגלה ויחנעיא וימעידי אטל כל מא
פאן מיה ביאץ וכל חמא מן אטל ואמטא דרך בניה וימעידי
דרך שלשית ימים בינו ויבין ועקב ויעקב רעה את שאר לבן
הנחירות וישו מלהך תלתא וימעידי בניו ויעקב ויעקב רעה
יתעמא דלבן וימעידיא ויעייר מחדר תלתא וימעידי בניו ויבין
ועקב ויעקב וימעידיא לבן אטקיה וימעידי לוי ועקב מחדר לבן
לא ולוד ועדמון וימעידי כלל כלל לבנות לבנות מחדר אטל
על המקלות וכמיב ליה ועקב חסדין דלך רטיבן וילוד וד
ודלוב וקליר כחון קלמין חסדין קילוב חסדין דעל חסדיא ואנו
יעקב ענא לבנה רטבא וחור וללך וקשרה אקשר ותי קשר
אקשר לא ביץ לוי עליה וימעידי אטל המקלות אשר מיכל
כלל טים כשיקתות המים אשר תבאנה הצאן לשתות
לכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות וידעיץ ויחמנה ויחמנה
דקליר דרטיא אחר ביה שקרא דרטיא אחר דאיתן ענא למשי
לקלכחון דענא ויחמנה כמיתחון למשתי וימעידי אטל
קשרה מן אטל פימסאק אגס חתי חגי אגס לתשרב ו
תכון מילהא מתחם עליה ענא דרך דיהמא הצאן יל המקלות

והלכנה הצאן עבדים נקדוים וכלבאים וימתיחמלא עלם בחלום
וילידן עלם תלילין נמחורין ודוקוקין וארא תנחמות בלעזי וכלד
מונקטין וכלנגיה ודכשבים הנריד יעקב וית קני היתון חלעקד
וכל חוס בלאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם חל נאן לבן
ואמריא אמריש יעקב ויהצבדיש עלם כל הנמור וכלדשחוס
בעמל רלכין ושיר ליה עדיין בלחודיה ולא ערבנן עס עלם
דלכין וכלמה אמריש יע יעמא געל סימורל אלגנס כל מחל וממח
סי יעמא וגעל לה קטועא וחיה ולס יע יעמא אלגנס לבן והיה
בבלי וחס הצאן העקשדות ושם יעקב את המקלות ללעזי הדאן
בדה לים להמנה במחלות והיו בכל עידן דמתחמא עלם
מבכרתא ושיר העית חולריתא לעזי עלם בדמא לאותמותחון
בחולריתא וכאן פיוקת וחס אלגנס ארביעיה ועיר תדמה לעז
סי יחמא לתחמס עליה ובה עפרון הצאן לא ישים והיה
העטופים ללכין והקטורים ליעקב וכלקישות עלם לא ישר
הון לקישות ללכין ובכרתא ליעקב וארא כדפת לס יעיר
פיון אכדכחיה ללכין וארביעיה ליע ונערץ האיש מאד מאד
והיה לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים ותקין א
גדלא לחדא לחדא והיו ליה ען סגיא ואמהן ועבדין וגמלון וא
וחמדין ואמר ארגל אדא גדא יעמא להגנס ובחד ואמא ועביר
וגמל וחמיר וישמע את דבדי בני לבן לאמר לקח יעקב את
כל אשר לאבניו ומאשר לאבניו עשה את כל הכבוד האלה
וישמעו את תלמי בני לבן למימר נסיביע ית כל דלמנא ומינא
קני ית כל נפשיה האין ושמע כלם גמיע בט לבן קני כלם
גמיע מה מוכנן ומן מהל אש טוע גמיע הוא אכד יורא
יעקב את בני לבן והנה מיננו עמו כתמול כלשים ומתעקב

1

כי אלהי

יד

וזה יעקב את סדר אמו לבן והא ליתנו עמיה למלחמה ומדמו
 והא יע אמו והא אביון אביון לים ה' מפני מלחמה ומדמו
 והאמר יהוה אל יעקב שוב ארץ אבותיך ולמולדתיך והיה
 עמך ואמר יע ליעקב ושב לארץ אבותיך ולידתיך ויהי עמך
 בערדן: קל זה ליעקב ארבע ארצות אביון ומולדן ואביון יעקב ויעקב
 ליהלול את השדה אל יעקב ויעקב ליהלול את השדה ליהלול את השדה
 כדלל ולא יע אמו יע אמו: ויהי עמך ליהלול את השדה
 אביון יהוה אביון עמך כדלל את השדה אביון יהוה עמך ואמר
 להון חזי אלהי יע סדר אמו אביון והא ליתנו עמיה למלחמה ומדמו
 ומדמו יהוה אלהי דאבא הוה בערדן: קל זה ליהלול את השדה
 לים ה' מפני מלחמה ומדמו אביון יהוה אביון לים ה' מפני
 ידעתו כי כל כוחי עבד את אביון: ויהי עמך ליהלול את השדה
 פלחית יע אביון: ואמר עמך אביון יהוה אביון יהוה אביון
 ואביון יהוה אלהי אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון
 להלל עמך: ואביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון
 יע לאביון עמך: ואביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון
 ליהלול את השדה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון
 נקיים ואם כה יאמר עקרים יהוה שפיריך וילדו כל העמך עקרים
 אם בדין הוה אמר נמורין יהי אהלך וילידך כל עמך רבולין: אן קל כדלל
 הוה אמר רבולין יהי אהלך וילידך כל עמך רבולין: אן קל כדלל
 אגרן מבקשה ולב אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון
 אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון
 מן בערדן יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון
 יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון יהוה אביון
 העתונים העתונים כל העמך עקרים יהוה שפיריך וילדו כל העמך עקרים
 דמחממה עמך ודקפית עמך וחדית כחלמא והא תשיא דסלמין

על ענף דגולין נמורין ופצחין ולמא כח וקח וחס אלג דרעס
עיו ורמית פילמוס כח אדום לצמדה מוחלה ומקטף ולגיה
וואמר לי כמלך ה'הים בחלום יעקב ואמר הנני ואמר לי חלום
דע בחלום יע ואמריות האל ואם קל מולך אלה מ'חלם ואיע קלות
לביך ויאמר שאל עבדך וראה כל חלומי העולם על עקריהם
נקדים וברדים כי לאיתי את כל אשר לך עשה לך ואמר דקוף כן
עבדך ותי יתכל וישיא דסלקון על ענף דגולין נמורין ופצחין
אדגלי קריתות כל דלכך עבדך ק'אדמע עינך ואנש גמיע לתוק
לצמדה על אלג מוחלה ומקטף וכלטיה מאנ קרדאית גמיע מא
לבן שאנע כן אנכי ה' אלהיך משהח' לישם מ'כבה אשר נדה
לו שם נדד עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אלצך מולדתך ואל
אלה דאגלית עבדך בבית ארמשתא תמן קדמי קבל ודקימנא קדמי
תמן קום כגון קום מן מ'רעא הלא ותוב לאדע ולדוהך אלא
לצורך לצורך כי בית ל' א' מ'סות לית ל' אנצ' ונדרת לית אנצ'
ואן קום אכר מן דהא אכר ואדמע לי בלך מולדך ותען לחל ולאלה ותמ'
ותמ' כמנ' ליה העוד לנחלק ונחלה בבית אבינ' ואתבת לחל ולאלה
ותמ' ליה העוד לנח חולק ואח' לנח בבית אבול' ואמ' כח
ולמה וקלת לה הל בקול לנח חוז או נחלה פי בית אבינ' הלא נברית
נחש כנ' ל' מ'כרן ואכל גס אכול את כספנ' הלא נבריתך אר'
אח' שבינ' ליה אר' דכנ' ואכל אף מילל ית כספנ' אכילג' רט
דככא עניה וכמנ' כמנ' ואכל ומנ' כי כל העש' אשר ה'
ה' ל' אלהים מאבינ' לנו הוא ולבנ' ועתה כל אשר אמר אלהים
ל' שש' אר' כל עות'א רש' י' מאכונ' דילנא הוא ודכנ' נח
וכען כל דאמר י' ל' עבדך ואנמא גמיע אלג' ל' א' מ'רדה לכה
מן קבל אבינא ח' לנח ולאולדנא וואן כל מא קא' ל' ל' א' א' ענ' נח
וקס ועקב וישא את לבו ואת נשיו על הגמלים וקס ועקב ונח

ויהי
עשרה

ית נשואי וית בניה וכל גמליה וקאם יעקוב וחמל בניה ונקמה על
אגמל ויהי אגמל כל כד קנהו ואת כל רכוש אשר רכש מקנה
קנינו אשר רכש בעדן אדם לבא אל יעקב אביו מידה בעת
ודבר ית כל אותה וית כל קטניה דקנה בעדן דאדם למיתו און
יעקב אביו לא ידעא דכענן וסאק אמינע מאשי יתד וסאיר מזכה
אזי מלכה סי פדן אדם ליגי אי יעקוב אביו אי בלד כנענין וכל
הלך לאדא את עאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה וכל
אזל למידד ית ענה ונקי בות ית כל מטה דלאביהא וכוון לבן קד
משא ליגד גנמה ואבדות רחל לתמותל אזי לאביהא ויגנב יעקב
את לב לבן האדמי על כל הגיד לו כי ברח הוא ופקי יעקב מק לבן
אדמיה על הלא חיו ליה מדי אדיל הוא וכותס יעקוב מק לבן און
אזל לסי יכירה באנה מנכדך ויבדח הוא וכל אשר לו וקס ויעבר
אזל אהר וישם את עינו הד האלעד ואזל הוא וכל דליה וקס ויעבר ית
נכיהא דנלת ושוי ית אהר לטורא דאלעד ואנכדך הוא ואמינע מזה
וקס ועבר דמראת ובעל קעדה האדמי ויגד לבן ביום השלישי
כו ברח יעקב ואתחזה לבן ביוםא תלי תאה אדיל יעקב ואכלד
לבן מי איוס אתא יע קאנכדך ויקח את אחיו עמו וידדך אחריו
דרך שבעת ימים וידדך את אהר האלעד וידדך ית אהר עמיה
ודדך בתדוה מהלך שבעה יומין ואדבינן יתיה כטורא דאלעד
סאכל מעחאבה מנה וכלכה מסיר זאיוס וכתקה מיאבאגר ש
הא איוס אל לבן האדמי בחלוס הלילה ואמר לו השמר לך מן
האדמי עס יעקב מטוב עך דע ואתא מימר מוקי לות לבן אהרמא
בחלמא דליליה ואמר אהרמא לך דלמא תמלי ל עס יע מטב
עך ביש סא מלך למה אילבן אהרמא וקא אחר מן תכלס יע מן
כור אי שר וישא לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בחד וכל
תקע את אחיו בחד האלעד ואדכין לבן יתע ויע פרק ית משה

בטוראם ולבן חשדו ותאחזו בטורא דגלעדי תם לחק לבני נטון
וערך דרב כפאח וילאכל ונדל לבן מכותה מיגבל גרש ויאמר ל
לבן דלעקם מה עשית ותגנב את לבש ותתג אה פנתי כשכונות
הרב ואמר לבן דלעקם מא עבדתא וכסיתא מני ודברת ותבטח
כשביה הרב פק אלבן לעקוב מא דאעטות אל כתמתט וקסרת
בטחתי כלמקביה בלסוף למא נחפאת לבדח ותגנב את ולא הגדת
לו ואש לחך כשמחה וכשירים בחוף וכפנור למא סמדתא למא
וכסותא מני ולא חזית ליואש לחך בחדא ובתשבתון בתנחין וכפנור
ולס אלסית וכתמתט ולס תכברט בה פכטאשייגך בנרח וגא ודמון
וטמאכדי ולא נטשתט לכשך לבט ולכנותי עתה השכלת עשית
ולא שבתת לעשך לבט ולכנותי פנח אפכי לתא למעפדי ולס
דמדת אןאקבל בט ובטחתי אןאן אהלת פומא עטת ויש לא
דיו לעשות עמכם דע ואלו אביכם אמר אל השמר לך
מן תדבר עס ועקב ממוכ עד דע אית חילא ביד למעפד עמכון
ביושא ואלא דאכונת אמר לי בדמשא אסתמר לך מסמללא עס
וע מטב עד בוש ומוגור פוירי טאקה אןאעט כס שדא ואלא
אביכם לבארה קל לי אחר אן תכלס וע מן ליר אשר וערלה
הלך הלכת כו נכסוף נכספת לבית אבין למא גנבת את אלהי
ובען מני דל אדלתת אדיו המדא חמדידא לבית אבין למא נכספת
ית דחלתו ואלא מעית מציא אל אשתקת אי בית אבין פלס
סדקת מעבדי ווען יעקב ואמר כלבן כי ודאית פןאגל את
כנותך מעמי ואמרו יעקב ואמר כלבן אדיו דחלות אדיו אמרו
דלמא חנוס ותבנתך מני פאמאכה יעקב וקל אט תכונת וקלת
כילא תגבט עלי בטאתך עס אשיתא מצא את אהיך לא חתיה נח
אחיון הדל לך מה עמדי וקח לך ולאידע יעקב כי דחל גנבתס עס
דאשכח ית דחלתך לא יתקיים קדם אהנא אשתמירע לך מא דעמי

פון

לאמר

בדמטא
אמר
למיר

כי אמרתי

אמר

וסב לך ולא ידע יע אדי רחל נקייבתנו ונמו וגות כמעבורך מעבד
 לס יחיה חרם אהאבנא אהבת אישיר לך מעי ולס ועלם יע
 אן רחל אהבתה ויבא לכן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי
 האמהות ולא מצא יעקב מאהל לאה ויבא באהל רחל ועל ועקב
 לכן במשכנה דיע ובמשכנה הלאה ובמשכנה דתרתי לחינתא
 ולא אשכח ונתק במשכנה הלאה ועל במשכנה דרחל מרב כל
 אי כבא יע מי כבא לאה ולי כבא אהמותו ולס יג מכרז מן כבא
 לאה ויכל איכא רחל ורחל לקחה את האהלים ונתתי יסם בכר
 האהל ונתשב עליהם וימשש לכן את כל האהל ולא מצא ורחל
 נקייבת ית עלמטא ושיתנין בעינין דאמלא וותבת עליו דין
 ומשש לכן ית כל משכנה ולא אשכח ורחל אבדת אתמול
 וצייריה נקוטב אהמל ואלקת בעליה פגס לבן קמע אלכא ולס
 יגדי ואתמר אל אביו אל יקד בעינין דיוני כי לא אוכל לקום כי
 דרך נשים לי ונתק ולא מצא את התרמים ואתרת לאהות
 לא ותקן בעיני רבוי אדי לא אוכל למקם מן קלמן אדי אורח נשן
 לי ובלש ולא אשכח ית עלמטא נקטאת לה לאישתד על סייר
 מאני לס אטיק אן אקום לאן סכייל אנסא קד ערץ לי פתש ולס יגד
 אהמול ייחקר להיעקב וידב כלכן ויען יעקב ואתמר כלכן מה פני
 מה חטתי כי דלקת אחרי ותקין ונכל עסלכן ואהוב ואתמר כלכן
 כנא חובי מה סודתי אדי דרמתי פתלי מאשתד דל על יעקב
 ובאעמה וקאלה מה גרמי מה כמתי אד דהקתני כי מששתי
 את כל כלי מה מצאת מכל כלי שים כה נגד אחי ואחייך וז
 וזכיתו בין שני אדי מששתי ית כל מני מה אשכחתי מה
 מני ביתך שו עין קדם אחי ואחד ויכחון ביך תרנא יקד גסה
 גמי עמיתית מה ודדת מן גמית אורי ביתך ציירד ההנא חרל

אנחנו חבי ודמחאבך ונכנסו בה עלי הדי אברו זה עשרים שנה אנכי
עמך דחליף ועדך לא שכלו ואלי צאנך לא אכלת דכן עשרין שנין אהעמך
דחליף ועדך לא התבולו ודכדי ענך לא אכלית חודי לו עשרין שנה מעד רכאלך
ומחמך לסתכל ומן כפאעגמך לא אכלו טרפה לא האמנו אפליך אנכי
אחמנו מידי תבדק שנה תבדוק יום וגבדו לילה דתבדק לא איתות לך
דחות שגיא ממענה מע את דעו לה דגדיות בימלא ונשרית כלי לטמא
וכריסרס ארבע אלף ומא אסתהרלכתהא כמו די תוכלתהא כדדת נהארס
ולוא הייתי ביום אכלני חרוב וקר חבוליה ותדך שנת מעני היתי בימלא
אכלני שרפה ופליא נחת עכלי בלי ליה ודדת שינת מעני ודדת סי
אנחא וחדקט לסמוס ואלכיד מי ללל ונמרומא מן עיט זה לי עשרים
שנה בביתך עבדותיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושני שנים
במחמך ותחליף אהמס כדתי עשרת מוטס דכן לו עשרין שנין בלתי
חליף ארבע עשרי שנין דתרתין בנותיך ושני שנין בענך ואשתי ותאמר
אגדי עשר זמני הדדי עשרין קטני ממנלך כדמתך מנהא די כנני
בבנותיך וסת קני בלגמך ובדלת אגדי עשרה אעראר יולול ליה אפליך
אברהם ותחד יצחק היה לי כי עתה דיקס שלחתי את עמי ואת יגיע כפי
ראה להם ויכחאמס איילו לא תהיה ראבא אברהם ודחיל ליה יצחק
היה בשרי אהי כען דיקס שלחתי ית עמלי וית ליאת ודי בכי מי
ואוכת בדימשא לולא לאה אבי לאה אכל וזע יצחק טא לי עוטא
לכנתך אטלוקתי כארגא לצעט ולטעב ככי נצר ללה ונבך אצחק
ויען לבן ואמר אל יתקב הצנות בנותי והכלים בנ ודעאן יאט וכל
אשר אתה ראה ליהוא ולצנותי מה אעשה היום או לבנותי חשד ילדי
ואזעב להן ואמר ליעקב בנותא בנותי ופניא בני ונעמא עמי וכל ראה חדי לי
ובכל מאתפדיך לאלין יומא דין או לבנותיך די לראי מאגבה לבן וכל
אנחא בשתי ולבטן בני ורגום אנמי ואמיע לא תראה ולצנותי מא

אנחנו חבי ודמחאבך ונכנסו בה עלי הדי אברו זה עשרים שנה אנכי
עמך דחליף ועדך לא שכלו ואלי צאנך לא אכלת דכן עשרין שנין אהעמך
דחליף ועדך לא התבולו ודכדי ענך לא אכלית חודי לו עשרין שנה מעד רכאלך
ומחמך לסתכל ומן כפאעגמך לא אכלו טרפה לא האמנו אפליך אנכי
אחמנו מידי תבדק שנה תבדוק יום וגבדו לילה דתבדק לא איתות לך
דחות שגיא ממענה מע את דעו לה דגדיות בימלא ונשרית כלי לטמא
וכריסרס ארבע אלף ומא אסתהרלכתהא כמו די תוכלתהא כדדת נהארס
ולוא הייתי ביום אכלני חרוב וקר חבוליה ותדך שנת מעני היתי בימלא
אכלני שרפה ופליא נחת עכלי בלי ליה ודדת שינת מעני ודדת סי
אנחא וחדקט לסמוס ואלכיד מי ללל ונמרומא מן עיט זה לי עשרים
שנה בביתך עבדותיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושני שנים
במחמך ותחליף אהמס כדתי עשרת מוטס דכן לו עשרין שנין בלתי
חליף ארבע עשרי שנין דתרתין בנותיך ושני שנין בענך ואשתי ותאמר
אגדי עשר זמני הדדי עשרין קטני ממנלך כדמתך מנהא די כנני
בבנותיך וסת קני בלגמך ובדלת אגדי עשרה אעראר יולול ליה אפליך
אברהם ותחד יצחק היה לי כי עתה דיקס שלחתי את עמי ואת יגיע כפי
ראה להם ויכחאמס איילו לא תהיה ראבא אברהם ודחיל ליה יצחק
היה בשרי אהי כען דיקס שלחתי ית עמלי וית ליאת ודי בכי מי
ואוכת בדימשא לולא לאה אבי לאה אכל וזע יצחק טא לי עוטא
לכנתך אטלוקתי כארגא לצעט ולטעב ככי נצר ללה ונבך אצחק
ויען לבן ואמר אל יתקב הצנות בנותי והכלים בנ ודעאן יאט וכל
אשר אתה ראה ליהוא ולצנותי מה אעשה היום או לבנותי חשד ילדי
ואזעב להן ואמר ליעקב בנותא בנותי ופניא בני ונעמא עמי וכל ראה חדי לי
ובכל מאתפדיך לאלין יומא דין או לבנותיך די לראי מאגבה לבן וכל
אנחא בשתי ולבטן בני ורגום אנמי ואמיע לא תראה ולצנותי מא

עמך אצבע איוס או לבניהן לזי ולזי. ועודך לכה נבדחה בדות אנוחה
והיה לעד ביט ובינך. ובעד איתא נגדד קיש איתא ואת ויהי כשהיך בינא
ובינך. לזך תעל נעקד עהדא איתא ואנת ויפון שאהד ביני ובינך.
ויקח יעקב אפן וידימה כדכפה. ונסיב יעקב אצבע דקסרה מלמא
סאכד. ועקוב חלמא ורמעהא נעשה. ויאמר יעקב חלל איהן לזכור
אצנים ויקחו אצנים ויעשו חלל הוא כלו שם בכל חלל. ואמר יעקב
לאחיה לקולו אצנא ונסיב אצנאן ועבדו דגורא ואכלו תמך עבד
דגורא. תס קא יע לא צמח אצנא אצמער חלמא פאמעו חלמא ונעכוס
דאמא ואכלו סעאמא סוקא. ויקדא לו לצן וגר שדווא ויעקב
קדא לו גלעד. ויחלל ליה לצן וגר שדווא ויעקב קדא ליה גלעד
וסמא לצן דאס איהדא ויע סמא בלע בדאניה גלעד. ויאמר לו
לצן חלל דה עבד ביט ובינך היום על פן קדא שמו גלעד. ואמר לו
לצן דגורא הדין סהוד בינא ובינך וימא דין על פן קדא שמו גלעד
וקא לה לצן דאס איהדא ביט ובינך היום על פן קדא שמו דאס איהדא
לשאהדא. והמכסה דאס איהדא יעקב ויהוה ביט ובינך כי נסתד איה
מדי עהו. וקדווא דאמר יעקב מימרא דין בינא ובינך איה נסתד
גורא מחדריה. וסמא אחר אצמא רע קא. וטלע אלה ביט ובינך איה
נסתד בלמאמר ען אצמא. ואס תעבה את בנתי ואס תוקח נשים על
בנותי ויהא איהן איש עמנא דאס איהם עבד ביט ובינך. ואס תבט ויה
בנתי ואס תסב נשין על בנתי לית אצנא עמנא חדי מימרא דין
סהוד בינא ובינך. אן לא תעדיב בנתי ולא תתכד לך עליון נסא
אס אצמאן גרוב מענא אצנא לכה שאהד ביט ובינך. ויאמר לו
ליעקב הנה חלל דהוה והנה המערה הזאת אשר ידית ביט ובינך
דאמר לצן ליעקב הנה דגורא הדין והא קדווא דאס איהם בינא ובינך
קללה דאס איהם והוא אצמא לזי אצמא ביה ביט ובינך. עבד חלל

הזה ועבד המעבד אלא את כל המעבד את הגל הזה
 ואם אתה לא תעבד לו את הגל הזה ואת המעבד הזה לרעה קודם
 דגורא הדין וסודא קמתא אס אכל לא מעבד לותך ית דגורא הדין
 ואם את לא תעבד לו ית דגורא הדין וית קמתא ~~הדין~~ לבישא
 הדא ארגם שאהד ואלכעבה שאהד עבד אן לא אגוזחמא אן ועלן
 לנליך לאתגוזחמא אי אשר יאהי אכדהט וזהו נחור ישפטו ב
 בינינו איהי איהיט וישבע ועקב פתח אבין יעקב יאהי דאכדהט
 ויהי דנחור ודינון כינכא איהי דאכדהט וקייס ועקב נדדח ויליה

הדין

דאכדהט

אכדהט יעקב יאהי אכדהט ויהי נחור ותכמו בינא איהי אכדהט
 וחלק יעקב איפא כסאע אכיהי עקב ויזבח יעקב זבח בחר ויקרא
 לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליכו בחר ונכס יעקב נכסותא
 בטורא וקרא לאחיו לחם כל לחמא ואכלו לחמא ונכו בטורא וס
 אן ועל דבא דבא מילאבל ודעי באצחאבה אן יאכלו טעאמא וי
 ואכלו ובאתו וישכס כלך בפקר ונשק לבניך ולבנותיך ויבדך
 מתתם וילך וישכס לבן למקומו ואקריס לבן בצמרא ונשוק
 לבנוהי ולבטטה וצדיך ותאון ואזל ותכל לבן לאתדיה ואדל לבן
 באגראד מקבל בטח ובנאחור ודעי לחם ורגע לימועצה ויעקב
 הולך לירדכו וימגעו בו חלאכי אהיס ויעקב חזל לאורחיה ועדעו
 ביה מלאכא דעי ויעקב מצא אי טריקה ומאגא מלאכיה אלה
 ואמר יעקב כאשר ראם מתנה אהיס זה ויקרא שם המקום ההוא
 בטחטס ואמר יעקב כך חזנן משידי מן קדם יי דא וקרא שמיה
 דאתתא ההוא מחטס מקל יעקב לסגא ראם הדא עבסכר אלה
 וסמא דאלך אמויע דא אעמכדין

ו
 ו
 ו

והשלה ועקב כללמים למנוח אל עשו אחיו ארצה שיעיר אדום
 ושלח יעקב אהרן קדמוהו לות עשו אחוה לארעא דשעור
 להקני אדום. אם אן יעקב ארסל דסלח בן ידיה לו עשו אלה
 זו בכל ישראל כלל אדום ויצו אותם לאמר כה תאמרו לארע
 לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן הדתי ואחר עד עתה ונח
 ותהו למימר קדון תימרר לרבוני לעשו בדין אמר עבדך יעקב
 עם לבן הדתי ואחרית עד בעני ואמרום וקל להם הבה מולו
 למידי לעשו כדאקל עבדך יעקב אני מבנת ענד לבן ותאמרו
 לו לאן יהיה לו שור וחמור נאן ועבד ושפחה ואשר להם
 לארע למצא חן בעיניו והורלו תורין ומורין עאן ועבדן ואמרו
 ושלחות לחתאן לרבוני לאשר יתא דחמין בעיניו ויארלו בקר
 וחמיר ועבד ואמרו ובעלת לאכבר פידי לארץ חטא עבדך
 וישכר המלמים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם
 הולך למקראתך וארבע מאות איש עמו ותבו אהרן לות יעקב
 למימר אחי יצא לות אמוך לות עשו ואף אחי לקד מחתך וארבע מאה
 אברא עמוהו ונגע ארע לו יע קאליך קד צנחא יאמין לעשו
 מארץ חן מארץ תלחך ומעו ארבע מיה רגל ייירא יעקב מארץ
 ויצר לו ויחץ את העם אשר אהבו ואת הצאן ואת הבקר והמלים לטע
 מחנות ורחיל יעקב למרא ועקת ליה ופלג עמא דעמינה ויה
 ענא ויה תורי והמלים לתרתין משדין וכאן יע גדא וצאן בה
 לאמר מקסס אקס ארין מעו ולאנס ולאכר ואמא עלי עמך
 ואמר אם יצא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הע
 השאר כללם ואמר אם ייתי עשו למשויתא חדא ומחיתה

וזהו משריתא דתשתאר לשידא קלאן גא עשו אי אחרתא
מאלכא נאר אנשכר זאקן סליתא וואמר יעקב אזי אבי
אברהם וזהו אבי יעקב וזהו האמר לי שוב לארצך ולמולד תך
ואי מילך עמך וואמר יעקב אזי האמר אברהם וזהו האמר
יעקב יע דאמר לי תוב לארעך ולידרותך ואנכי עמך אס קא
וא לאה גדי אברהם ויא לאה אבי יעקב יא אלה לי קלת לו
ארגע לי בלדך ומולדך אחסן אי קטנות מכל החסדים ומכל
האמת אשר עשית את עבדך כי בחרתי עבדתי את הידון
הזה ועתה הייתי לשט מחרות דעידן זכותי מכל חסדיך ומכל
לבוך דעבדתי עם עבדך אדוני חסדי עבדית דרס הריו וכת
הנותן לתנתיך משריך אטא אקל מן אסתחאקן גמיע אסל ו
ואחאקן אזי נענתה כע עבדך לאט בעטא עבדת הדא לאר
ואן חקד נאר לי עבדך העוליני נא מיד אחי מיד עמי כי דא
אנכי אותו מן נא והנני אס על בניס שדי בט כען מידא דאחי מידא
דעמי ארי דחיל אטא מניה דלמא יתי נמחיני אמא על כע
כלעני מן ידאלי מיד עמי נאט אבאמה כלת יאיתי ויקחלמן מעי
אס מע אבני ואתה אמרת היטוב איטוב עמך ושמתה את
דעך כחוב הים אשר לא יעמר מרוב ואתה אמרת אוטוב
אויטוב עמך ואטוית דנך עמאי כחלא דמא דליתמון מעק
ואסתקלת לי אחסן איך ואכתר נסלך כרמל אבחר אזי לא חצא
מן כדור וילן שם בליכא ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו
אחיו וכתתמן בליכא ההוא ונסוב מן דאיתי בידיה תקרבתי
לעשו אחיו אס באת מי תלך אלילה ועולמוא גא כה מטה
הדיה לעשו אחיה עדים מאתים ותלמים עשרים דחלים
מאתים וחלים עשרים עדי מאתן ותשיא עשרין דחלי

מאת רבנו עשרין מאות עק ועשרין מות מאות כעגה ועשרה
כבאש גמלים מיתנות ונתינת שלשים פרות אל בעים ופרו
עשרה חתונות עשרים ועשרה גמלי מיתנות ונתינת
הלתי תורתה ארבעין ותורו עשרה אהנן עשרין ועיל עשרה
ותלתין סוקה מרעה מע חולארהן וארבעין פורה ועשרה תורו
ועשרין אהנן ועשרה גמלי וידן ביד עבדיו עדר עדר לבד
והאמר אל עבדיו עבדו לפני ודח תשימו בין עדר ובין עדר
ויהי ביד עבדיו עדרה עדרה בלחודוהו והאמר לעבדיוהו
עבדו מדמי ודחא תשון בין עדרה ובין עדרה ואעטא דלך
עפירה קטועא קטועא עלא חדה וקל תקדמוני ועיירו פרה
בין קטוע וקטוע ויצו את האמון לאמר כי יגשך עשו אהו
ושלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך וקטיר ותקדמאמר
למימר אהי עבדיון עשו אהי וישלך למימר דמק את ולקן את
אזיל ודמן ילי דקדמך ואמר לאוול קאילא אדא מאמא עשו אהי
וקאן וקלך למקאנת ולין תמיץ ולמן דא אהי בין ודיץ ואמר
לעבדך לעקב מכחך ויהי שלוחך לאדוע לעשו והנה גס הוא אחרון
ותמר דעבדך דיעקב תקרבתי היא דמשלחא לכבש לעשו והאמר
הוא אהי בתרתי מקל לעבדך ליעקוב הדיה הי מצעותה לקידו לעט
והוא הוא אהי ודאמר ויצו גס את השני גס את השלישי גס את כל
החולכים אחריו העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במנהג
אותו וקטיר אהי תשטא אהי תכליתא אהי תכל דאזיל בדרך
עדרה למימר כמתגטא הדין תמללן עם עשור כד תשכחן ודיה
ואמר לתמי כדאך וזהו וקאיר למדין מע יקטוע קאילא מת
הא לקט תקולו לעשו אדא ואפיתמונה ואמרתם גס הנה עבדך
יעקב אחריון כי אמר אפורה מני במכחך ההולכות לבטא ואחריון

המאמר

אֵלֶּיָּהּ כִּי אֵלֶּיָּהּ שָׁמַע וְהִימָלִיךְ אֶת דָּוִד עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אֵת כָּל
בְּתֻלָּתָא אֱלֹהֵי אֲמֵרָה אֲמִתִּיעָה לְדָוִד אִיָּה בְּתַקְרִיבָתָא וְאִדְלָה קִדְמִי
וְכִתְרֵכָּא אֲחֵדִי אֲמִתִּיעָה מֵאֲחֵס יַעֲקֹב אֱלֹהֵי וְקוֹבֵן אֵינָא הוּלָא עַבְדְּךָ
וְעָקֹב וְרֵמָא לֵאמָר קִלְאֲתִרְעָה אֲנֹכִי בְּאֵדֵיִי לְמִתְקַדְמָה
בְּיָדִי וְעַבְדְּךָ אֲנִי לִי וְהָהּ לַעֲלָה יִשְׁפַע וְהַגְבֵּר

המנוח על מנוי והוא לך כלילה במחנה : ועבדת תמך רובתא על
המנוי והוא כח כליליא ההוא במשיריתא : מתקדמתא אדריה
והו באת תלך ליליה מי לעבד : וקם כלילה הוא וקח ארבע
שתי נשיין ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ועבד
את מעבד יבן : וקם כליליא הוא ודבר ית תדיתן נשוחיות
תדיתן לחינתיה וית חד עקר בנחיה ועבדית מעבד יבן קח
וקם תלך ליליה ואכל זוגתיה ואמנתה ואחר עשר בעה ועבד בהם
עבד יבן : וקחם ועבדום את הנחל ועבד את אשר לו ודבריו
ואעפרינו וית נחל ועבד ית דליל : אסאכדאם ועבד בהם אחד
ועבד בגמיע מזה : ויותר יעקב לבדו ויאמך איש עמו עד עלות
השחר : ואשתאך יעקב בלחוריו ואשת דל גוראם עמה עד
דקליק עמרא : ובין יעקב מי דאך אהנב וחדה משארעה דגל
זי מטלע אגרא : וירא כילא וכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך
יעקב בהאבקן עמו : וזאז ארי לחיכליה וקרב בפתו ורכיה
וועתה ירכא דיעקב באשתדלותיה עמה : פלמא דאז חנה
ליסיתוקה דימן חק ודבה מזל חק ורך יעקב כי משארעה לה
וואמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כיאם ברכתי
וואמר שלחני חזי קליק עמרא וואמר לא אשלחך איהן ברכתי
קז אטלחני חד טלע אמר קז לא אטלחך דון תבארכי : וואמר

און מן שמך וְאמר וְעקב וְאמר ליה מן שמך וְאמר וְעקב וְאמר
 לם מן שמך קא יעקב וְאמר לא יעקב וְאמר עוד שמך ב' אס
 וְאמר כי שמך עס אהים וְכנס אַנְשֵׁים וְתוֹכֵל וְאמר לא יעקב
 וְאמר עוד שמך אַחִיךָ יִשְׂרָאֵל רַב אֶת קוֹץ וְעַם אֲבִירֵי
 וְכָלֵתָא קא לא ימא אסמך אבדא יעקב מן אסמך אבדא יעקב
 תרוּסָת עבד אלה ועבד אַנְסָת וְכָסָת אִלָּךְ וְיִשְׂרָאֵל וְעַקב וְאמר
 הַגִּידָה נָא שְׁמִיךָ וְאמר למה דָּה תִשְׂאֵל לְשִׁמִּי וְכָדָךְ אֲוִדְנָו
 שִׁם וְשִׂמְיָךְ יעקב וְאמר הוּ עַן שְׁמִיךָ וְאמר למה דָּנָךְ אֶת שְׁמִיךָ
 לְשִׁמִּי וְכָדָךְ יִתְּנָה תִּמְכָּה וְאם עַלָּה יעקב וְקא אַכְדָּרֵת מֵה אסמך
ב קא וְאמר קוֹלךְ עַן אַסְחִי וְכָדָרֵת וְאם וְקא יעקב שִׁם הַמָּקוֹם מֵעַל
 כִּי רָאִיתוּ אֱלֹהִים בְּנִים אֶל פְּנִים וְתַנְעֵל נִפְשִׁי וְקא יעקב שְׁמִיה וְאִתְּנָה
 דְּנִי אֲדִיר חֲדָתִי מִלְּהִלָּה רִיגִי אֲמִין בְּאִמִּי וְאִשְׁתִּי דְּבִתְנֵשׁ נִפְשִׁי
 יעקב אַסְמִי לְמִנְיָן מִלָּה קא יִלָּא אֲנִירֵית מִלָּךְ לֵלָה מִוֹתֵנָה
 תַּתְּכַלִּצֵת נַפְשִׁי וְיִדְרָךְ לֹא הִשְׁמִישׁ כְּאִשְׁרֵי עֲבָד אֶת כְּנוֹא וְהוּא עֲלֵה
 עַל יִרְכּוֹ וְדַעַת לִיה שְׁמִשְׁאָךְ כֹּד עֲבָדִי תַּתְּכַלִּצֵת מִכְּלָע עַל
 יִרְכּוֹ וְכִמָּה עֲבָד כְּנוֹא אֲשִׁרְקָת לָהּ לְשִׁמְךָ וְכָאן אִי וְקִתְּה רֵאךְ
 וְקוֹ יַעֲלֵה עֲלִירְכָה עַל כָּן לֵא וְאִכְלֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנֶּשֶׁה
 אֲשֶׁר עַל כָּף הַיָּרֵךְ כִּי נִגְעֵה בְּכָף יָדךָ יעקב כְּגִיד הַנֶּשֶׁה עַל כָּן לֵא
 אֶכְלִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּגִידָה נֶשֶׁה דְּעַל כְּתִי וְכָאן יִתְּגִידָה אֲדִיר
 קָרִיב בְּמִתִּי יִבְדָּה דִּיעֲקֹב כְּגִידָה נֶשֶׁה לְאִלָּךְ לֵא וְכָאן בְּנֵי
 אֲמִירָאֵל עָרֵק אֲנָסָה אֲדִיר מַעַחַק אֲדִיר אִי הוּא לִיֹּס לְמִנְיָן דְּנִיֹּס
 חֲסִין וְכָךְ יעקב כְּעָרֵק אֲנָסָה וְיִשְׂאֵל עֵינֵי וְיִרָא וְהִנֵּה עֵינֵי בָּהּ וְעַל
 אֲדָבֵה מִוֹתֵת אִישׁ וְיִתְּנָה אֶת הַיִּלְדִּים עַל כְּלָהָה וְעַל רִחֵל וְעַל שִׁתָּה
 בְּאַחֲרֵיתָהּ וְזָקַף יַעֲקֹב עֵינָיו וְהִנֵּה אֶת וְהִנֵּה אֶת וְהִנֵּה אֶת וְהִנֵּה אֶת

עיר דת חנה
 עיר דת חנה
 עיר דת חנה

עיר

עיר

עיר

בזבלה וכליגית כעל על לאה ועל רחל ועל תרתי לחינתא תס דמ
ועקוב עינא וראי כחא בעטו מקבל ומענה ארבע מאות רגל
כפרק לאולאד עלי לאה ועל רחל ולאמתק וישם את השפחות
ואת כליות ראשונה ואת לאה וכליה אחרונים ואת רחל ואת יוסף
אחרונים ושרי ית לחינתא וית בניהן קדמותא וית לאה ובניה
בתראין וית רחל וית יוסף בתראין ועייר לאמתין ובניה מנולא
ולאה ואולאדהא בעד דאך ורחל יוסף בעד דאך והוא עבד
לכנעס וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחין והוא
עבד קדמיהון וקגיד על ארץ סבע מדאר לאורני מן אכיה וידך
ועשן להראותו ויחבקהו ויכל על צואתו וישקו ויבכו ויהי עשן
לקרימותיו והקפיה וכל על צנוריה ונשקיה וצכו פחאצר עשן תל
תלקח ושנקה ואנכב עלי ענקה פקבלה ובכא וישא את עינו
ורא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה ויאמר ויילדים אשר
הנן אלהים את עבדיך וזקק ית עינוהו וחדא ית נשיא ויתבטח
ואמר מן הלין לך ואמר כעל רחל ית עבדיך פרע עינא
פנצר אכסא ואולאד וקלמן הולא מעד קל אולאד אלו דוקס
אלה עבדיך ותגשן השפחות הטל וילדיה ותשתחוין וקריבא
לחינתא אמן ובניהון וקגידא וחס תקדם לאמתין ואולאדהא
פסגדו ותגשם לאה וכליה וישתחו ואתר נגש יוסף ורחל
וישתחו וקריבתיך לאה ובתרא וקגידא ובחר כן קדיב וספר
ורחל וקגידר וחס תקדמת לאה ואולאדהא פסגדא ובעד דאך תקדם
יוסף ורחל וקגידר ויאמר מי כל המכנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למצוא חן בעיני אדוני ויאמר מאלך כל משרותא הדא ועדתי
ואמר לאש כחא רחמין בעיני רבני וחס קל לה למקומי חזא ז

אכיו

לך

בב
יה
לך

אמר קל לאמר חמא ענדך ויאמר עשו שלי רב אחיה לך
אשר לך ויאמר עשו אית לי פגי אחי מעלה בדילך קל טעו מוגור
ליאמר מנדלך ויאמר יעקב אל לא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על כל ראתי פניך בדמות פני אלהים ותרצני
ואמר יעקב בצעו אם עתה משכחת דחמין בעיניך ותקביל תקדו
מן ידי אדני על כל חזיתינו לאמר בחילואי רבדבתי ואתרעו
לי קליעלם יא מידי חן וגדת חמא ענדך מקבל הדיותי מן
ידי פאניק דאית והך כנצר וגו לאשראך פארץ עי קח נא חא
כרבתא אשר לובאת לך כי חנע אלהים וכייש לי כל חפצך בויקח
קבילת תקדו בתי ואתוואת לך כי אדני דחם עליו יא ואדני אית לו
כולא ואתקון ביה וקפיל מקבל בדכתי אתי גיבות לך פאן ללה קד
ראט ומוגור לי אכתר מן דלך סלח עליה חמא קבלהא ויאמר נעם
ונלכה ואלכה לנבדיך ואמר טול ונהך ואהך לקבילך יתם קל לה
נדחל וכמלי ואמצי מעי ויאמר אין אדוני נודע כי הילדים רכים ואמ
והצאן והבקר עלות עלי ורפאם וסאחד ומוזו כל הצאן ואמר ליה
דבונ ידיע אדני ינקיא רביבין ועמא ותורו מונקתא עלי אם אדחוקין
יומא חד דימותוך כל עמא קללה מידי עזם אן אולואר דכין
ואגט ואבקר מרעטת מן כדרתהא יס ואחד תמאות כתר
מכתא ועבר נא אדוני למט עבדו ואני אתעלה לאטי לרגל המלכה
אשר למע ולרגל הילדים עבד אשר אבא אל אדוני שנידה ועד
פני דבונ קדם עבדיה ואנא אדבר בנח לרגל עבדיתא דקדמי
ולרגל ינקיא עד דאיתי לות דבונ לשעידי ותקדם סידי ביידי
עבדי ואטא משוקהס דוירא דוירא לקבל למלך ארץ מעי ומן אגל
ואולאר לאן אג לי סידי לא אשראך ויאמר עשו אצוגה נא
עמך מן העם אשר אצוי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדוני

ואמר עשו משכון כען במדך מן עמנו דעמי ואמר למאדן
אשכח רחמיך בעיני רבנך קאלעשו אדר מעד מן אקוס אר
מעי קאלמא דא אדר חמא ענד סיידו וישיב ביום ההוא עמ
לדכנו שפיעה ותב ביומא ההוא עשו לאוריהו לשפיעה
מרגע מידך ליום עשו אי טריתק אי אשחא וועקב נסע ל
קחתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סבות עלבן קרא שם המקום
סבות ויטקב נסע לסבות ובנא ליה ביתא ולבעיה עבד מלל
עלבן קרא שמייה דאתרא סבות ודחל יעלי סבות פנא לו ביתא
תנע למאשייה עבשה לדאן אסא למנצע סבות

וְכָל יִתְקַבֵּל שֶׁלֹּם עִינֵי שְׂכָם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן כְּפָאָן
מִכֶּדֶן אֲדָם וְיִחְזָקֶנָּה פֶּתַח הָעִיר וְחֹתֶנָּה שְׁלֹמֹם לְקִדְמָתָא וְשִׁפְסִים
דְּבִאֲדֻעָא רִבְעֵנָּה בְּמִיתָתָהּ מִכֶּדֶן דְּאֲדָם וְשִׂרָא לְקִבִּיל קִדְמָתָא וְתֵם
דְּכָל יַעֲקֹב מֵלֶמַח לִי מְרִיחַ/ כְּשֶׁבֶלֶס לְאִי פִי בְּלֹד כְּנַעַן פִּי מִגִּי' מִן
מִדְּנָאֲרִם מִכָּל קִבְּלָא אֲחֵרִיחַ וְיִחְזָק חֲזַת חֲלֻקָּתָא אֲשֶׁרָּה אֲשֶׁר נִטְוָה
שֶׁם אֲחֵלֹן מִיּוֹד בְּנֵי חֲמוּר אֲבִי שְׂכָם בְּכִמְיָה קִשְׁיָטָה וְזָפֵן וְתֵם
אֲחֻסְנָה חֲקֻלָּא דְּכִדְשִׁיחַ תִּמְנָן לְמִשְׁפָּטָה מִיַּד דְּכִדְשִׁיחַ חֲמוּר אֲבִי וְשִׁפְסִים
בְּמֵלֶחָ חֲרָדָן פִּי אֲבִיחָדָה חֲדִיקָה/ לְצִיעָה לְאִי יָרֵב תֵּם כְּבִיחָה מִכְּנֵי
חֲמוּר אֲבִי שְׂכָם בְּכִמְיָה נַעֲגָה וְיִצְעֵב שֶׁם מִכְּכָח וְיִקְרָא לֹן
לְאִי שִׁדְלִי וְאִקְסִים תִּמְנָן מִכְּכָח וְכָלֵחַ עֲלוּהִי קִדְם לֵאלֹהִי וְיִשְׁתָּן
וְנַעֲבֹתִם מִכְּכָח וְדֵעִי אֲמִיחָמָה בְּאִסְם לְטֹאִיחַ אֵלֶּה אֲסִרָאִי כֹל
וְתִנְצָא דִּינָה בַת לֵאלֹהִי אֲשֶׁר לִדְרָה לִיעֲקֹב לְרִאוּת
בְּכִנּוּת הָאֶרֶץ וְנִפְסָתָ דִּינָה בַת לֵאלֹהִי דִּילִידָתָ לִיעֲקֹב לְמִחְזִי בְּכִנּוּת
אֲדֻעָא וְתֵם כְּרָגָת דִּינָה בְּכִנּוּת לֵאלֹהִי לְאִי וְכִדְמָה לִיעֲקֹב לְמִחְזִי בְּכִנּוּת
אֲחֵלִי שִׁדְלִי וְיִדְמָא אֲחֵתָ שְׂכָם בֶּן חֲמוּר חֲחִי נְשִׂיחַ הָאֶרֶץ וְיִקְרָד
אֲחֵתָ וְשִׁפְסִים אֲחֵתָ וְיִעֲנֶה וְחֲדָא יִתָּה שְׂכָם בֶּן חֲמוּר חֲחִי רִנָּה

וְיָדְעִיתָ נְשִׁיכָּם וְתָהּ וְעֵתָהּ פְּדִיָתָם שְׂכָם מִבֶּן חֲמֹר
לְחֵוֹן שְׂרִיף לְכָדָר מִכִּדְהָא וְצַגְעֵהּ וְאִתְּהָא וְתִדְבֹק נִפְשׁוֹ בִּ
בְּדִינָהּ בֵּת יַעֲקֹב וְיִאֲחָז מֵת הַגִּדְרָה וְיִדְבֹד עַל לֵב הַגִּדְרָה וְאִתְּהָ
אֵת נִפְשׁוֹ בְּדִינָה בֵּת יַעֲקֹב וְיִדְבֹק מֵת הַגִּדְרָה וְיִדְבֹד עַל לֵב הַגִּדְרָה
וְתִבְלָקוֹת נִפְשָׁה בְּדִינָה וְאִתְּהָא וְיִדְבֹד מֵת הַגִּדְרָה וְיִדְבֹד עַל לֵב הַגִּדְרָה
אֲבִין לְאִמּוֹר קָחֵלִי מֵת הַגִּדְרָה וְיִדְבֹד מֵת הַגִּדְרָה וְיִדְבֹד עַל לֵב הַגִּדְרָה
אֲבִיָּה לְמִימְרָה קָחֵלִי יֵת עֲוֹלֵי מִלְחָמָה הָיָה לְאִיבֵן פְּקִידֵי כֶסֶם לְחֵוֹן
אֲבִיָּה לִי הָיָה לְאִמְרִיהָ זֹאק וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמְאָה אֵת דִּינָה
בָּתוֹ וְצִוָּהוּ הָיוּ אֵת מִקְנֵהוּ בְּשִׂדְהָ וְהַחֲרִישׁ יַעֲקֹב עַד בֹּאֵם וְיַעֲקֹב
שָׁמַע אֲדִי קָחֵלִי יֵת דִּינָה בְּדִינָה וְצִוָּהוּ הָיוּ עַם מִיתָהוּ בְּחֵלָה נִפְשָׁה
וְשִׁתּוֹק יַעֲקֹב עַד מִיתָהוּ וְנִפְשָׁה יַעֲקֹב אֵת קֶדְשׁ מִצְוֵהָ וְכֵן
בְּנֵה מֵעַ מֵאֵשׁ יִתָּה מִמֶּסֶךְ יַעֲקֹב אִי מִגִּידֵם וְיִצְחָק חֲמֹר אֲבִי
שְׂכָם אֵל יַעֲקֹב לְדִבְרֵי אֵתוֹ וְנִפְשָׁה חֲמֹר אֲבִיָּה לְדִבְרֵי יַעֲקֹב
לְחֵלָה עֲמִיָּה אֵת לִבָּהּ חֲמֹר אֲבִיָּה שְׂכָם אִיִּי לִיכְלֹמָה פִּיִּי לִי
וְכֵן יַעֲקֹב בָּא מִן הַשִּׂדְהָ בְּשִׁמְעָם וְיַתְעִצּוּ הָאֲנָשִׁים וְיִחַר לָהֶם
מִמֶּנּוּ וְיִבְעִלָה עֲשֵׂה בִּשְׂרָא לְדִבְרֵי אֵת יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה
וְכֵן יַעֲקֹב אֵתוֹ מִן חֵלָה כִּדְ שִׁמְעָם וְאִתְּהָ מִיָּה גִבְרִיָּה וְאִתְּהָ
לְחֵוֹן לְחֵוֹן אֲדִי קָלָה עַד בִּשְׂרָא לְמִשְׁכָּה יֵת בֵּת יַעֲקֹב וְכֵן
לֹא כִשְׂרִי דִמְתַּעֲבִיד וְכֵן יַעֲקֹב גִּבְרִיָּה וְאִתְּהָ מִיָּה גִבְרִיָּה
וְאִתְּהָ לְחֵוֹן מִשְׁתַּד עֲלִיהֶם לֹאֵה קֶדְשׁ כְּמִתְּהָ בֵּת אִתְּהָ
אֲדִי צִוָּה מִצְוֵה יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה וְיִדְבֹד חֲמֹר אֲבִיָּה
כְּלִמְרֵי שְׂכָם בֵּת חֲשִׁיָּה נִפְשָׁה בְּכַתְּסָה חֵלָה לֹא אִתְּהָ לֹא אִתְּהָ
וְכֵן חֲמֹר עֲמִיָּה לְמִימְרֵי שְׂכָם בְּדִינָה אִתְּהָ נִפְשָׁה
בְּדִינָה חֲמֹר עֲמִיָּה לֹאֵה לֹאֵה חֲמֹר חֲמֹר חֲמֹר
שְׂכָם אֲבִיָּה קֶדְשׁ נִפְשָׁה בְּכַתְּסָה מִשְׁתַּד עֲלִיהֶם לֹאֵה זֹאק

והתחתנו אותנו בעתים תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם ואתנו
ואתחזנו בלא כדרכו תתנו ויה בנה לא תישכון לבנו ויצא חרונא
אעטות בנאותכם ולדו בנאותכם ואתנו תשינו והארץ תהיה לנו
לפניכם שבו וסחורו והאחזו בה ועמנו תושבו ואדעם דהי ק
קדמיכון תיבו ועבדו בה סחור דתא ואחסינו בה ואקדמו מענה
הדא אכלד בין מירינא אגלסו ואתגרנו מיה וחזרה ויאמר שכם
אל חמוז אביה ואל אחא אמר חן בעיני כס ואמר ותאמר לו
אתי ואמר שכם לאביוהא ולאחיה משכח דחמוז בעיניכון ור
ודותימיו לי אתג וקל שכם לאביוהא ואביוהא אגד חצאא פנדס
ומא תקולו מעטיכם הדיבו עלי מאר מאר ומתקאשר ותאמר
לו וחנו לו את הנערה לאשה אסגו עבר כהריו ומתכו ואמר
כמא דתימרו לו והכו לו ית עולמיה לאיתו אכתרו עלי גרא
מן אמרה וזעטא מעטיכם כמא תקולו לי ואעטוט לאמר יה
אגה ויענו בני יעקב את שכם ואת חמוז אבין במרמה לי
והדיבו אשר טמא את דינה אחותם ואתיבו בטי יעקב יד
שכם וית חמוז אביוהא בחמה ומלילון דקאב ית דינה אל
מחתהון במבורס בטי יעקב במכר קאלין כמא אגס דינה
אלמהם והאמרו להם לא טבל לעשות הדבר הזה לנוד
את אחותינו לאיש אשר לו ערלה כי תרפה היא לנו
להן לא נכיל למותן ותאחזנה לגבר דליו ערלה
חסדא הוא לנא קלן להם לא נענא הדא אומר אן נע
אפנתה לרגל לה קלפה לאת עאר עליה יחד בנות טמות
לכם אם תיוו כמיוכו להמוח לכם כל דבר בדם בדיא טב
טבע לכון אם תהון כותנא למאגר לכון כל דכורא לכן

בכלה נטאבסס אין צדקס מאלבט ואכזרת מנכס כל דמל וצתנו
אח בנותינו לטס ואח בנותינו לטס נחח לנו וישבנו אחרים דהיינו נר
לעס אחרי ונתנו ית בנותנו לבנו וית בנותנו נישב סנה ונתנו
במחן ונה לטמא חר ונעטוים בנותנו ונתנו בנותנו ונקים
להמול מעכס וכצוראמה ואחיה ואס לא תשמעו אינו ולקחנן את בנותנו
והלכנו ואס לא תקבלון מנא ונדבר ית ברתנו ונידיל ואן לס תקבל
מנא אן תלתנו ואפד בנותנו ומצי וויטבו הבדלעניע
חמור ובעניי שסס בן חמור וישכרו מתלמדין בעניי חמור ובעניי
שסס בן חמור חסן בלא מהס ענד חמור ושסס מבני ואלא אחר
חנער לעשות הדבר ויחמץ בבת יצחק והוא נכבד מכל בית חבין
בבת ולא אחרי עלילתו למעבד מתלמא מרי אחרני והוא יקיר מבני
בית אביו ולס יובר אללס אן יצנעריך לאנה מריר מבנה
ועקוב והו מבסס מן גמיע בית אביו ויבא חמור ושסס בנו אכל
שער טירס וידברו אלשער חנני עולם לאמר ואחא חמור
ושסס בריה לתרע קרתהון ומלילון עס חנני קרתהון למימר
עלמא דכל חמור ושסס מבנה איבאב קריתס לאטבו אהלס
קאלין האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסקרו
אותה והארץ הנה רחבת ידיס לפניהם את בנותם נחח לנו לנשים
ואת בנותינו נתן להם גובריא האלין שלס אנון ערמא ויתבון
בארעא ויטבדון בה קחורתא וארעא הא פתות יד ין קדמי הון
ית ברתהון נישב לטא לנשיי נות בנותנו ניתן להון הולא לתוס
מסלמין לנת אן גלסו פילכל ויתגרר פיה הודאוו ואפע למסא
בין מידיהם אן נתנו בנאחס ונדגחס בנאחס אן בדאוד
לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעס אחד להמול לנו כל זכר

כאשר הם נמולים : בדם ברא יטפון לנאגדיה למיתב עמם
למהו לעמם חד במגזר לנאגדיה ברא דמא דאנן גדיון : לפי
כפלה וטאבוקטא לקוס עליון וקמו מטמא ועטראמה ואחדה
באן ינתתן מנא כל רגל כמא הם מפתתין : ימנניהם נקטנים
וכל בהמתם האל למהם אך נאותה להם וישבו אתנו גיתוהון
וקטנדון וכל בעיריהון האל דינע אנן בדם נטמא להון ויתבון
בארטא : מואשיהם ובהא ימהם וסאיר מלכיהם אן מא הולט
עדאן נטאבקהם עלי היא וקיומו מענא : וישמעו אל חמור
ואל שכם בנן כל יטא שער עידו וימלו כל דבר כל יטא שער
עידו : וקטלו מן חמור ומן שכם בדיה כל נדקי תרעקרתהון
וקטלו כל דכורא כל נמקי תרעקרתהון : פקבלו מן חמור ומן
שכם מבנה כל מן לרה מן באב קריתא מלכתתן כל רגל כל מן לרה
מן באב קריתא : ויהי כיום השלישי בה ויהם טאבים ויקחו שט
בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חד בנן ויבאו על העיר בטח
ויהרגו כל דכר : והיה ביוםא תגיתא כד תקימו עליהון כיביהון
ונסיו חרין דני יעקב שמעון ולוי אחי דינה גבר ועלו עלקרתא
דיתבא לרוחצן וקטלו כל דכורא : פלמא כאן טאיוס אלתא
והם וקטנו אכל שמעון ולוי אכו דינה כל אמר סיפה ודכרן
עליהם מוטמאנין פקטלו כל רגל : ואת חמור ואת שכם בנן
הרגולכי חרפ ויקחו את דינה מביית שכם ויצאו : ואת חמור
וית שכם בריה קטלו לכתגס דחרב ודכרין ית דינה מביית
שכם ונמקו : וחמור ושכם מבנה קתלוהתא בחדאמין ואכרין
דינה מן שכם וכרגו : בני יעקב באועל החללים ויבדו העיר
אשר טמא אותם : בני יעקב עלו לחלצא קטילא ובידו
קרתא דקאכין אתהון : ובני יע דכרו עלי אערעא וגמרו מא

יטא שער
עידו
א

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל מִלִּילָהוֹן

מאמי לקריה כמא נקמו אלתחם אלת צחם ואת בחרם ואת
המוריהם ואת אשר בשרי ואת אשר בשדה לקחו יית ענין
וית תוריהן וית דברתא וית דחקלא ברו גנבהם ובקרהם
וקמיריהם ומאמי לקריה ומאמי אעאע אכדנה ואת כל אל
ואת כל טרם ואת נשיהם שבו ויבאו ואת כל אשר בצות וית כל
כקיהון וית כל טלהון וית עשיהון שבו ובאו וית כל דבית
וגמיע אמותחם ונקאחם ואטפאחם קבורה ונמוח וסארי מא ט
לענאחל וואמר יעקב אל שמעון ואל כל עברתם אתו להפא
ביושר הארץ כנעני וברדדאני מתי מספר ונאספו עלי והבנו
ונשי מרתי אני ורתי וואמר יעקב שמעון וכלו עברתו וית לוח
דבנו בינא ובין יתב ארע כנעני וברדדאני ואנא עם דמנ
ויתנשע עלי די מחוננו ואשתי ציאל ואנא בתי מקאיעקוב
לש ולוי קד ברחת מאני ואמרת מא חא מעאחל אבלי ולכנעני
ואפדני ואנא רחל וי מקעא ונתמעק עלי ויקתלני ואנא חא
ואי וואמריו הכונה יששה את אחוזלנו וואמריו הפנקס ברא
תעביר באחוזל קחא אכדניה יענע באחוזל

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלֵיכֶם קוֹם עֲלֵה בֵּית אֱבֶרָה
עֲשֵׂה שָׁם מִדְּבַר לֵל הַנְּדָה אֵלֶיךָ בְּכַדְךָ מִנֵּי עֶשֶׂה אִיֶּךָ וְיֵהְיֶה
יָלְדֶיךָ קוֹם עַל לִבָּיִת וְעֲבִיר תֵּלֵךְ מִדְּבַר לֵל דְּאֶתְגַּל עֲלֵךְ
בְּמִטְרָךְ מִן קִדְם עֶשֶׂה אֲחֹרֶךְ וְאִם קָל לֵל לֵעַ קוֹם עֲבִיר דִּ
בֵּית לִזְקֵם תֵּס וְאֶעֱנֶה וְאִם מִדְּבַר לֵל לֵטֹאִיִן לִמְתַּלְלֵךְ מִן הַ
הַדּוֹכְךְ מִן קִדְם עֲשֵׂה אִיֶּךָ וְיֹאמֶר יַעֲקֹב אֵל בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל אֲשֶׁר
עִמּוֹ הַקִּיּוֹר אֶת אֱלֹהֵי הַנֶּכֶד אֲשֶׁר בְּתִכְסֵּס וְהַטְהִיר וְהַחֲלִיט
שְׁמֹלוֹתֵיכֶם וְיֹאמֶר יַעֲקֹב לֵאמֹר בֵּיתוֹ וְכָל דְּעִימִיָּה אֲעִיר
יֵל שְׁטוֹת עֲלֵמִיָּה דְּכִיעֻכּוֹ וְאִדְכוֹ נִשְׁנוּ כְּחוֹתְכּוֹן וְכָל יַעֲקֹב

ראתק
ביומא
מנחם

לל ביתו וקאיר מן מעוה אנדעו מעבוראת אלדבא לז מנחם
 בונכס ותתהדו וברלו תי אכנס ונקולח ונעלה ביתא ואעשר
 שם מדבך לל העונה אותי ביום צרתי יהי עמדי בדדך אשר חלפתי
 ונקוס וניקס לבית לואעציר תחן מדבך לל דקעל עלותי בעדן
 דעקתי וזוז מרימדיה בענני באר חא דאדלית ונקוס ונענך
 לי ביתא ואנענ תם מדבך לל טאיק למגיבט טווס שרתי
 וכאן מעי פלטרין לדי מלכותה ויתנן אל יעקב את כל לדי
 הנכר אשר בידם ואת הנדמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב
 החת הלא אשר עס שכם ויהבו ליעקב ית כל טעות עממא
 דבוריהון ויתקל שיא דבארטיון וטמר יתהון יעקב תחות
 בטמא דעס שכם מאעטו יע גמיע מעבוראת אלדבא לזי באט
 מעקס ולאטנמא לזי אואנכס מדכטא יע תחת לזוטמא לזי
 בחצרה טאכלוס ויפלעו ויהי חתת להים על הערים אשר קיבו
 ויגס וטלו וזוז דחלא מן קעי על עממא דבארטיון
 וזרחו וכאן דער זלז עלי אקרא אתי חוליהם ויבא יעקב לוידך
 אשר בארץ כנען היא ביתא הוא וכל העם אשר עמו ואתם
 יע ללז דבארטא ויכנען היא ביתא הוא וכל עמא דעמיה חת
 גא יע לי לז לזי מן בלד כנען היא ביתא הוא ומגיע לקוס לזי
 מעק ויבן שם מדבך ויקרא למקוס לי ביתא כי שם נאלץ
 הלאים כדדחו ממט אחיו ונבא תחן מדבך וקרא לאתלא ל
 ביתא לזי תחן אתגלי ליתגי במעדיקיה מן קרס אחוהי ונבא
 זנס מדבך ודעי מן למנש ביתא ללאותם תגלי לה לזי מן
 הדינה מן בן די אכיה ותמא דבורה מינקת דבקה ותקד
 מתחת לביתא לתחת האלון ויקרא שמו אלון בשות ומתחת
 דבורה מינקתה דבקה ואתקדרת מתחת לביתא בנה מלז

ויבא
 ויגס
 ויכנען
 ויבא
 ויגס
 ויכנען

מִי־שָׂדֶה וּקְדָה שְׁמִיהַּ מִי־שָׂדֶה בְּפִתְחָהּ יִהְיֶה מִמֶּנּוּ דְּנֹחַהּ דְּנֹחַהּ דְּנֹחַהּ
בְּרִצְנָה אֲמַל מִנְּחֵה אֲדִין אֲמַר מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ
וְיִהְיֶה אֱלֹהִים אֵל יַעֲקֹב עוֹד בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
אֲתוֹ וְאֲתוֹ גְּלִי יִי לִיעֲקֹב עוֹד בְּמִיתוּתוֹ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
אֵל אֲמַל לֵב לִיעֲקֹב מִי מִגִּייה מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
אֱלֹהִים שְׁמִי יַעֲקֹב לֵאמֹר אֲדִין עוֹד בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
שְׁמִי יַעֲקֹב לֵאמֹר אֲדִין עוֹד בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
עוֹד שְׁמִי יַעֲקֹב לֵאמֹר אֲדִין עוֹד בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
קִלְכָּה אֲמַר יַעֲקֹב לֵאמֹר אֲדִין עוֹד בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
אֲמַר וְיִהְיֶה אֲמַר יִי אֲמַר לֵאמֹר אֲדִין עוֹד בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
גִּי וְיִהְיֶה גִּי יִהְיֶה בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
אֲמַר לֵאמֹר מִי יִהְיֶה עֹד בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
דְּשִׁלְטִין בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
אֲמַר וְיִהְיֶה אֲמַר בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
וְאֵת הָאֲדִין אֲשֶׁר נִתְּנִי לְאֲבֹתָם וְיִהְיֶה
אֲתוֹ אֲתוֹ הָאֲדִין יִהְיֶה לְאֲבֹתָם וְיִהְיֶה
כְּתוּב אֲתוֹ וְיִהְיֶה לְאֲבֹתָם וְיִהְיֶה
אֲמַר וְיִהְיֶה אֲמַר לְאֲבֹתָם וְיִהְיֶה
אֲתוֹ וְיִהְיֶה אֲמַר לְאֲבֹתָם וְיִהְיֶה
עֹד בְּכֹחַ מִכְּדֹן אֲדִין וְיִהְיֶה
אֲשֶׁר בְּרָאנוּ מִכְּדֹן אֲדִין עוֹד בְּכֹחַ
וְיִהְיֶה אֲמַר לְאֲבֹתָם וְיִהְיֶה
וְיִהְיֶה אֲמַר לְאֲבֹתָם וְיִהְיֶה
וְיִהְיֶה אֲמַר לְאֲבֹתָם וְיִהְיֶה
וְיִהְיֶה אֲמַר לְאֲבֹתָם וְיִהְיֶה

ועקב ית שמה דא תרא דמליל עמיהו בית ל וממא יעקוב
דאך אמוע אד כאטבה אלה תס כית ל ויעקב מבית ל ויהי
עוד כבדת האדך לבא אמרתה ותלך רחל ותקש בלדתה
ונטלן מבית אהוה עוד כרוב אדעא למי על לאפרת וילידת
רחל וקשיאת במילדה ותס רחלון מן בית ל ובקי מיל מן אמר
אפה לידלנך לאפרת סולדת רחל ונעב וטארהא ויהי בהקשותה
בלדתה ותאמר לה המילדות אל תיראי כי גסה דה לך בן וזהו בקשיותה
במילדה ראפרת לה חותא לא תדחליק אדי אד דין לין כד פלמא
ענב ולארהא קלת להא אקאבלה לא תפאמי מאך האדא לך אבן
ויהי בעאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אונ ואבין קרא לו בנימין
וזהו בנימין נפשהאדי מיתתה וקרת שמה כד דווי ואביו קראלה
בנימין וענן פהא נפשהא והי מאיתתה אכמתה תרחין ואכבה קמאך
בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת האבית לחם ומויתת
רחל ואת קברת באורה אפרת היא בית לחם ותס מאתת רחל
ודפנת מיטריק אפרת היא בית לחם ויעקב מיכבה על כ
קבורתה היא מצבת קבורת רחל עד היום ואקיס יעקב קבורתה
על קבורתה היא קמת קבורתה ורחל עד יומאדך ונעב יעקוב
דכה עלי קברהא והי שמהא נעבה רחל ליה אום וקעט ושדא
ויע אהלה מהללא למגדל עדר ונטרל ישראל ופרקיה למשכנה
מגדלא למגדלא דעדר תס רחל אקד ומו ככאיה מן הלאה אי
מגדל עדר וזהו בשטן ושדל באדך ההיא חלך ראובן ויש פראת
בלהא מלגש אביו וישמע ושדל וזהו כד שרא ישראל בארעא
ההיא ואהל ראובן ושכיב ית בלהא לחיטא דאביו וישמע ושדל
פלמאסן דאך אכלר מצא ראובן מצאע בלהא אמה אמה פמא
בדאך

במכת

לא חתומי
בדבור

והוּוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְהָיוּ שָׂדֵי פָּנָיו בְּנֵי יַעֲקֹב עֵשֶׂר בְּנֵי לֵאָה בְּכֹרֶיהָ
דָּוִד וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וְיִהוּדָה וְיִשְׁשָׁכָר וְזָבֻלֹן בְּנֵי לֵאָה בְּכֹרֶיהָ וְיַעֲקֹב
דָּוִד וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וְיִהוּדָה בְּנֵי לֵאָה בְּכֹרֶיהָ יִשְׁשָׁכָר וְזָבֻלֹן
בְּנֵי רָחֵל וְיוֹסֵף וְבִנְיָמִן בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וְבִנְיָמִן שְׁפָתָהּ רָחֵל דִּין וְנָפְתָלִי
וְנָפְתָלִי וְנָפְתָלִי אֵמֶתָהּ דָּלְמֵל דִּין וְנָפְתָלִי וְנָפְתָלִי שְׁפָתָהּ
לֵאָה גֵד וְאֶשֶׁר לֵאָה בְנֵי יַעֲקֹב אֶשֶׁר יִלְדָּה לוֹ בְּמִדְבָּר אֲרָם וְנָפְתָלִי
אֵמֶתָהּ דָּלְמֵל גֵד וְאֶשֶׁר לֵאָה בְנֵי יַעֲקֹב דָּלְמֵל לֵדִין לֵאָה בְּכֹרֶיהָ דָּדָם
הוּלָא בְנֵי יַעֲקֹב לֵדִין וְלָדִין לֵאָה פִּימְדִין אֲרָם וְנָפְתָלִי אֵמֶתָהּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
אֲבִין מִמֶּדָּא מִדִּית הָאֲרָבֵעַ הֵיא חֲבֵרוֹן אֶשֶׁר גֵּד שְׁמֵא בְּדָהּ וְיַעֲקֹב
וְאֵתָהּ יַעֲקֹב לֹת יַעֲקֹב אֲבִיהָ מִמֶּדָּא מִדִּית אֲרָבֵעַ הֵיא חֲבֵרוֹן דָּדָה
תִּמְנָא בְּדָהּ וְיַעֲקֹב מִגֵּד יַעֲקֹב לֵאָה אֲבִיהָ מִמֶּדָּא מִדִּית
אֲרָבֵעַ הֵיא חֲבֵרוֹן אֶשֶׁר לֵאָה אֲבִיהָ מִמֶּדָּא מִדִּית אֲרָבֵעַ הֵיא חֲבֵרוֹן דָּדָה
מִמֶּדָּא מִדִּית הָאֲרָבֵעַ שְׁנֵי וְהָיוּ יוֹמֵי יַעֲקֹב מִלֵּאָה וְתִמְנָא שְׁנֵי
וְכָאן עֲמִיר יַעֲקֹב מִיָּה נִתְמַחֵץ סָבֵל וְהָיוּ יַעֲקֹב וְיִמְתָּ וְיַעֲקֹב
אֶל עֲמִיר וְשָׁבַע וְכָאן וְיַעֲקֹב וְיִמְתָּ וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב
יַעֲקֹב וְיִמְתָּ וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב
וְיַעֲקֹב וְיִמְתָּ וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב
שָׁבַע מִן עֲמִיר וְנָפְתָלִי עֲשִׂי וְיַעֲקֹב אֲבִיהָ

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת עֲשָׂא אֲדָם וְאֵלֶּיךָ תּוֹלְדֵי עֲשָׂא אֲדָם וְאֵלֶּיךָ
הָא שְׂרָח תּוֹלְדֵי עֲשָׂא אֲדָם וְאֵלֶּיךָ תּוֹלְדֵי עֲשָׂא אֲדָם וְאֵלֶּיךָ
אֵת עֲדָה בְּתָלָה הָאֵת אֵלֶּיךָ בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה
עֲשָׂא וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב וְיַעֲקֹב
אֵלֶּיךָ בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה
בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה
אֵלֶּיךָ בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה בְּתָלָה

ושמעתי אחתה דבשות ו בשמתי אבנתי ושמתי אבתי דבשות ותר
 ותלך עדה לעשו את איני ובשמת ילדה את דני וילידת
 עדה לעשו ות איני ובשמת ילדיה ות דני וילידת עדה לעשו
 איני ובשמת ולדת דני וילדה את יעקב ואת עולם
 ואת קרח את בני עשו אשר ילדו במדאדם בארץ כנען ואתה
 במה ילדיה ות יעקב ות עולם ות קרח איני בני עשו ואתה
 ליה בארץ כנען ואתה ליבמה אולדת יעקב וקח הולכי בעשו
 לו ולדו לה חיכלר כנעני וקח עשרה את נשיו ואת בני ואת
 כנעני ואת כל נשיות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמותו ואת כל
 קנינו אשר רכש בארץ כנען וילד אל ארץ מצרים ואתה
 ודבר עשו ות עשו ות כנעני ואת כנעני ואת כל נשיות ביתו
 ות אתה ות כל בעייה ות כל קטנה וקטנה בארץ כנען
 ואצל לארבע אחרי מן קדם יעקב אחרי ואצל עשו נקמה ובעת
 ובנחה וכל נפש מן זה ומאשיהו וסאיד בהימה וסאיד מלכה
 לוי מלכה מן בלד כנעני וילד אירה מן מכל יעקב
 אליה כי היה רכושם רב משבת יחדין ולא יכלה ארץ מגוריהם
 לשאת אותם מן מן מן יחדין ואתה חנה קטנה קטנה מלכה
 ולא יכלה ארץ מן מן מן לטוברא יחדין מן קדם ג' תהוין ולא
 קדחת כתר מן מן יקמה גמיעה ולם יטויק בלד כנעני מן
 וחמלה מן קדל מאשיותה יושב עשו בהר שער עשו הוא
 אדום ויתב עשו בטורא דשער עשו הוא אדום וסכני עשו
 מבעל אשראה עשו הוא אחימרי ואתה
 תולדות עשו אדום בהר שער ואלין תולדות עשו אדום
 דאדומא בטורא דשער הלא שרת תלד עשו אדום אחימרי
 סובל אשראה אלה שמות בני עשו איני בן אלה

יעקב
מחור

אדום אלה בני בשמות אשת עשו ואלין בני רעואל בן עשו ו
נ 44 ש 4 מ לין רבדיו רעואל בארעא דאדום לין בני בשמות
איתת עשו והולא בכיר רעואל בן עשו נל לל עש ומעל הולא
ענאדיר רעואל בן בשמות דוגה עשו ואלה בני אהלי במה
אשת עשו אלוף ועוש אלוף ועלם אלוף קרח אלה אלופי אהלי
במעלה אשת עשו ואלין בני אהלי במה ר 4 יעל קרח לין
רדדו אהלי במה בת ענה איתת עשו והולא בן אהל דוגה עשו
ועליו ע 4 וקל הולא ענאדיר אהל אמה ענה דוגה עשו אר
אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום אלין בני עשו ולין
רדדו בן הון הוא אדום הולא בן עשו והולא אבד ענאדיר אהם
אלה בני עשו אלה בני עשו אלה בני עשו אלה בני עשו
והשני הארץ לוטן ושן כל ועבדו וענה לין בני שער חורא
ותבי ארעא לוטן ושן כל ועבדו וענה הולא בני שער חורא
מכאן אבד לוטן ושן כל ועבדו וענה ודישון ואבד ודישון אלה
אלופי חורא בני שער ארעא אדום ודי וא ודישון לין רדדו בן
חורא בן שער ארעא אדום הולא ענאדיר חורא ודישון
אדום ודיה בן לוטן חורא ודישון ואחות לוטן תמנע וזהו בן
לוטן חורא ודישון ואחות לוטן תמנע ועארן בן לוטן חורא
ואחות לוטן תמנע ואלה בני שן כל ולקח ומנחת ועל כל שן ואחות
ואלין בני שן עומ'ש ואונם והולא בן שן מעש ואונם
אלה בני עבדו ואיה וענה הוא ענה אשר אבא את הימים במדבר
ברעותו את החמורים לעבדו אביו ואלין בני עבדו ואיה
וענה הוא ענה אשר אבא את החמורים במדברא בן הון רע' ות חמור
חמורא לעבדו אביו הולא בן עבדו ואיה וענה הון ענה
לר רבב אבגל עלי אבד חן כאג ירעא חמור עבדו אביו ואלה

ד

לין עשו
איתת עשו
והולא בכיר
רעואל בן עשו
נל לל עש
ומעל הולא
ענאדיר
רעואל בן
בשמות
דוגה עשו
ואלה בני
אהלי במה
אשת עשו
אלוף ועוש
אלוף ועלם
אלוף קרח
אלה אלופי
אהלי במה
עליו ע 4
וקל הולא
ענאדיר
אהל אמה
ענה דוגה
עשו אר
אלה בני
עשו ואלה
אלופיהם
הוא אדום
אלין בני
עשו ולין
רדדו בן
הון הוא
אדום
הולא בן
עשו
והולא
אבד
ענאדיר
אהם
אלה בני
עשו
אלה בני
עשו
אלה בני
עשו
והשני
הארץ
לוטן
ושן כל
ועבדו
וענה
לין בני
שער
חורא
ותבי
ארעא
לוטן
ושן כל
ועבדו
וענה
הולא
בני
שער
חורא
מכאן
אבד
לוטן
ושן כל
ועבדו
וענה
ודישון
ואבד
ודישון
אלה
אלופי
חורא
בני
שער
ארעא
אדום
ודי
וא
ודישון
לין
רדדו
בן
חורא
בן
שער
ארעא
אדום
הולא
ענאדיר
חורא
ודישון
אדום
ודיה
בן
לוטן
חורא
ודישון
ואחות
לוטן
תמנע
וזהו
בן
לוטן
חורא
ודישון
ואחות
לוטן
תמנע
ועארן
בן
לוטן
חורא
ואחות
לוטן
תמנע
ואלה
בני
שן כל
ולקח
ומנחת
ועל כל
שן
ואחות
ואלין
בני
שן
עומ'ש
ואונם
והולא
בן
שן
מעש
ואונם
אלה
בני
עבדו
ואיה
וענה
הוא
ענה
אשר
אבא
את
הימים
במדבר
ברעותו
את
החמורים
לעבדו
אביו
ואלין
בני
עבדו
ואיה
וענה
הוא
ענה
אשר
אבא
את
החמורים
במדברא
בן
הון
רע' ות
חמור
חמורא
לעבדו
אביו
הולא
בן
עבדו
ואיה
וענה
הון
ענה
לר
רבב
אבגל
עלי
אבד
חן
כאג
ירעא
חמור
עבדו
אביו
ואלה

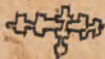
כע ענה דישון ואהליבמה בת ענה ואלין פני ענה דישון ואהליבמה
בת ענה והולכי בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה ואלין פני ענה
דישון חמורין ואשכנז ויתכן וכדן אלן בני דישון חמורין ואשכנז ויתכן
וכדן אללה בטי אער בלה ודעון ועמק אללה בני דישון עוז ואדן
אללה אלונת החוריא אלון לוטון אלון שופל אלון צעון אלון ענה אלן
רברבי חוריא רבא אלון דישון אלון אער אלון דישון אלון אלון
החוריא אלון חס כהרץ שניר רבא דלא דא אלן רברבי חוריא
לרברביהון אלן בני שניר ד צ' ו' ענה ענה דיד לחוריא
מי בלך שניר ואללה חמורבים אשר מלכו כהרץ אלון
למע מלך בלך לבני ישראל ואלין מלכא דמלכו כהרץ דאדון
חוריא מלך מלכא לבני ישראל והולא לחוריא אלן חמורין ויבן
אדון קבל חן ומלך מלך לבני ישראל וימלך באדון בלע בן בעור
נשם עירן דנהבה ומלך באדון בלע בן בעור נשם חמורין דנהבה
ומלך באדון בלע בן בעור ואסם קרית דנהבה וימית בלע ויתכן
תחתיו ויבן בן דרח מבצרה ומית בלע ומלך תחתיו והיינו כהרץ
מבצרה ומית בלע ומלך בטיה ויבן בן דרח מבצרה וימית ויבן
והולך תחתיו חשם מארץ התימני ומית ויבן ומית ויבן ומלך
וימית חשם ומלך תחתיו הדד בן בדר המנה את מדיה בשדה מואב
נשם עירן ערית ומית חשם ומלך תחתיו הדד בן בדר דקטיל ויד
מדיה נשם באדון מואב נשם קרית ערית ומית חשם ומלך בערה
הדד בן בדר אלן חתל למדיאעין וימית מואב ואסם קרית ערית
וימית הדד ומלך תחתיו שכלר ממשיך קה ומית הדד ומלך
תחתיו שכלר כנע שדקה חס מואב הדד ומלך בערה שם ממשיך
וימית שכלר ומלך תחתיו שכלר מדיה בודת חתני ומית שכלר ומלך
תחתיו שכלר מדיה בודת דעל קרת חס מואב שכלר ומלך בע שכלר
מדיה בודת ארמית ומית שכלר ומלך תחתיו בעל חס בן עכדור

ומות שאול ומלך תחיתוה בעל חנן בד עכבור ומדת שאול
 בעדה בעל חנן בד עכבור ומדת בעל חנן בד עכבור ומלך
 תחיתו הדל ושם שדו עטו ושם אשתו מה עכבור בת מטרר
 בת מי דהב ומות בעל חנן בד עכבור ומלך תחיתוה הדל
 ושם קד תיה עטו ושם איתיה מה טבל בת מטרר בת מטרר
 דהבא תם מאת ומלך בעדה הדל ואם קדוה עטו ואם קדוה
 מה טבל בת מטרר בנת סאך מה דהב ומלך שמות אלופי
 עטו לבג שפחותם למחמיתם בשמותם הלון תמנע הלון עכורה אלון
 ותת ומלך שמהת דכדי עטו לדר עיתוהו למתיהון בשמהתוה
 רבא תמנע רבא עכורה רבא תת ובעד דלך הולמי אסמא עטדי
 עטו לעשיתיהם כי מועצתם באסמיתם תמנע עטדי ועכור ענד
 ויתת עטדי אלון אלהי דמה הלון אלה פינן רבא אלהי אלון
 קנז אלון תמנע אלון מבער רבא קנז וקנז עטדי ותמנע ענד
 אלון מדיל אלון עורם אלה אלופי אדום למועכותם בארץ
 אחרת הוא עשיתיה אדום רבא מלך דל רבא עורם אין רבא
 אדום למות בעהון בארע אסמיתוהו הוא עטו אכוח דאדומא
 ומדיל עטדי ועורם עטדי הולמי עטדי אסמיתוהו כי מ
 מקדמיתם כיכלד חזקה או עטו אבן גמיעהם

אלון

אדום

וישב ועקב בארץ מגורי א
 אבין בארץ כנען ויתב ועקב בארע תותבת אכוחי דהב
 דכנען וסכין ועקב כיכלד סכנה אכוחי כיכלד כנעני אלה
 תולדות ועקב ועקב כיכלד עשירה שנה היה רעה את אחיו
 כנען והוא נער את בט כלה ואת בט חלפה נשי אבין ויכח
 ויפך את רביתם דעה אל אכוחים אלון תכלית ועקב יוסף בד
 שבע עשירה שנין הוא דעי עם אחוהי כנעני והוא דכיעם בט

בלחה ועם בני זלפה נשי אברהם ויוסף ית טברון כי שם לאבותיו
 האבא שרח תליד ועקוב למא באן יוסף אבן סבעת עשר קנה
 ובאן נאשיא מע בני בלחה ומע בני זלפה נקוה אביו ואחיו
 ווסף בשנענה **עצבה** או אביוס : וישרא אהב את ווסף מן
 מכל בניו כי כן דקוים הוא לו נעשה לו כהנה נקיס : וישרא
 דחם את ווסף מכל בנהו ארי בר חכים הוא ליה ועבד ליה כלותא
 דפסי ובאן אסר יוסף מן גמיע בעה לאמה לחאמן שיפוכד
 נורא אחיו ביאותו אהב אביוס מכל אחיו וישנאו אותו וכל
 וכלו דברו לשלום : וכלו אחיו יתיה דחם אביוס מכל אדני
 וסנו יתיה ולא צדק למלכא עמיה שלם : ולמא דאנאנות אן
 אביו יחבה אביוס מן גמיע עוב שיננה ולם ופי קואן יסלמן
 עבה : ויהלם ווסף חלוס נידד לאחיו ויוספו עוד שנאו אותו וכלם
 ווסף חלמה וחיו לאחנה : ואופיפו עוד שנאו יתיה : וס אן ווסף ראי
 דווא פאכבר אבותה ואדחאדו שנאדה לה : ויאמר אליהם שמעו
 כמ החלוס הזה אשר חלמתי : ואמר להון שמעו כען חלמה
 הדין דחלמית ואן קל להם אסמעו ארוא לדי ראייתה : והס
 אכחו מאלמים אלמים בתוך השנה והנה קמה אלמות וגם
 כעבה והנה תסבינה אלמותי כס ותשחחינה לאלמותי : והא
 ונתנו מאפריץ אפרין בגו חקלא והא קמת אסדת ואן אדקפית
 והא מסתחרן אסדת כון נקדן לאפרת : באע כגד גרדא ט
 אצמא וכאן גרדו נקפת וס אנתצבת ובאן גרדכס תחית
 בנא ותעד להא : ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו ואם מלך
 תמשל בנו ויוספו עוד שנאו אותו וכל חלומותיו ועל דבריו
 ואמרו ליה אחיו המלכו לממלך עלטא או שולטן אוד
 קביר למשלט בנא ואופיפו עוד שנאו יתיה וכל חלמיה ונ
 ועל כחלמיה : וקאו לה אדחתה אמלכא תמלך עלינו או

ויעגד

הנה מרדכי

ענין
תורה

סלואנד התקבל עליה ואזתדו אצל שנה לה עלא חלמה
ועלא בלמה ויהלם עוד חלום אחד ויספר אותו לאחיו ויחזק
הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר פופים
משתחים לי ויחלם עוד חלמה אחד ויחזק ואשתני ויהי לאחיו
ואמר הן חלמתי חלמה עוד והא שמעתי וספרתי וחד עשר פופים
סגדו לי וראי ריח אכר ומקדח עלי אבותי וקל הודא קד ראת
אשמע וזקמד ואחרא עשר פופים בוכים פתחו לי ויספר כל אכיו ואמר
אחיו ויער בו אחיו ויאמר מה החלום הזה אשר חלמתי הבח נכח
אני ואמר ואחיו להשתחות לכ ארצה ואשתני לאחיו ולאחיו
ונזק ביה חזוהי ואמר ליה מה חלמה הדין דחלמתי המותה עתה
אני ואמר ואחיו לאחיו לחלום ארעה ואז חזוהי ואחות
זגרה אכיה וקל לה כח הדא ארעה אכיה ראתה הלנו אנו ואמר ואחיו
פנמך לכ עלי ארץ ויקנאו כואחיו ואכיו שמר את הדבר וקנאו
ביה חזוהי ואכיו נטרית סתמא וחסוהי עלי דין אכיותה ואכיה
חש בלמה וילכו אחיו לדעות את עמי אכיהם בשכם ואחיו
אחיו למר עי ית עמי דאכיו בשכם ואל מלך אכיותה לירכו
גנם אכיהם מי נאכלם ויאמר ישראל אל יוסף חלום אחיו רעום
בשכם לכה ואשלחך אכיהם ויאמר לו הנני ואמר ישראל ליוסף
הלא אחך רען בשכם איתא ואשלחך לזקון ואמר ליה האנני
וסל אסרא ליוסף הודא אכיותה רעון מי נאכלם ועל אכיותה כד
איהם קלעם ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחי ואת שלום
האנני וישלחך מעמך דבכיו נבא שפמה ואמר
לכה אידל כען חדי ית שלם אחך וית שלם עמי ואי חזוהי
ושלחיה מלכי שר חבדו והתא בשכם קל אכיו אכיו סלואנד
אכיותה וסלואנד אגם ורד ליה אלוהי פכעת בה מועמך חבדו

דרא איעא

סאגדין

ל

ואתה נחבום ויטעוהו איש וזה תעז כשדך וישאלוהו האיש
למה מזה תבקש ואשכחיה גברא ודא טעי בחקלא וישאליה גברא
למה מזה מלא את בעי פוגדה נבל צל פי יאמרהא סלה מאתלנא
ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי אמה הם רעים ואמר
ית אחי אחי אנה בעי חופעין לי אמה אנן רעין קאנא מטלנא
אבותי אפכרע אינן הם ידעון ויאמר האיש נפשו מזה כי שמעתי
אמרים נלמה דהינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדותן ואמר
גברא נמלו מוכא ארי שמעית דאמרין נזיל לדותן ואזל יוסף
בתר אחיה ואשכחון בדותן קל ארגל קד רחלמא ההנא וסמעתהם
יקולו נמיצ' לי דותן פמעה יוסף ודא אכונה פוגדהם מי דותן ויראן
הוה מרחוק ובטרים וקדאליהם ויתנכלו אותן להמיתו וחזו יוסף
מדחיק ועד לא קריב לותתון וחשיבו עלוהי למחטניה פראוה
מן בעיר וסבל אי יקרב ליהם אגתלוה ליקתלוה ויאמר איש
אל אחיו הנה פעל חלומות הלזה בא ואמר גברא לחוהי קא
מרי חלמא דכי אתי פקל בעניהם לבטי הווא טאחב תלך
לאחלאם אחי ועתה לבו ונהרגוה ונשלכוה באחד הצורות ואמתן
היה רעם אפס תוה ונראה מה היו חלומותיו ובען איתו ונקטלניה
ונדמיניה בחד מן גברא ונימד תיתא בשתא אפס תוה ונחדימא
והי סקוף חלמוהי פתסלו לאן בקתלה ונשרחה מי בעיז לאבאר
ונקול וחש דדי אכלה ונוריה מאוכן מק אחלאמה וישמע
ראובן ויצלחו מידם ויאמר לא נכנן נפש ושיכע ראובן
נשי דביו מידהו ואמר לא נקטלניה נפש פמעהם ראובן
וכלניה וקאלו לא נקבל אנש ויאמר אליהם ראובן אל תשכחו
דט השליכו אותן אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשליחו
בו למען חצול אותה מידם להשיבו אל אביו ואמר להוין ראובן

לא תישדון דמא דמו יתיה בגמא הדין דפמדבדא ויד לא תישטון
בנה בדין לשדכא יתיה מידהון לא תכבדניה לות אכזה תסקא
להם לא תסכנו דם אטרחוה מיהא אפוד אלו פיאזד ודילול
תמדו איה לקבל אן כלעא מן אידהם לידרה זיאציה ויהי ג
פאשר בא יוסף אל אחיו וישניטו את יוסף את כתנתו את
כתנת הפסים אשר עליו וזהו כד יוסף לות אחוה ואע עכ
ואשילוח ית יוסף ית ליתונה ית כתנא דמסי דעלוהי כלמא בא
ועף זי אכותה סלכו תוכיתה תוניה זדי באג אלו עליה ויתקחה
והשליכו אותו הצורה והבור דמאין בו מים ונסכיה וימו יתיה
לגמא וגמא יתקן לית ביה מים פאכדוה וטרחוה מילאב וכאן
אב פיה כואא וישבו לאכל לחם וישאן עיניהם ויראו זהנה אל
אדחת ושמעבלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכמת וצרי
ולוט הלכים להודיו מצרימה ואשתדו למיכל לחמא ודקמן
עיניהן וחדו והא שיהת עד פאי מיתא מגלעד וגמליהן עיניהן
שעף וקטר ולוטם אדלון לאחתה למצרים תם גלסו יאכלון
טעמא מרעט עיונהם פנלו מאד בקח סלה מעדאב איה מן
גרש וגמלאהם מחמלה לרנב ותדיאק ושאה בלוט מדין לחדרה
זיתם והאמר יהודה אל אחיו מה בעע פיהדג את אחינו ופסינו
את זמן ואמר יהודה מא כמון כהנע לטא ארו נקטול ית אחנא
ונכסי על דמיה פקל יהודה לאלותה מא חר נקטל אכונכ ונגטו
דמה לכלו וכמכרנו לישמעאליס וידנו אל תדי בן כי אחינו כ
בשדנו והא וישמענו אחיו איתו ונכדבניה לעדבא וידעא לא
תתי ביה אחותא פשרנא הוא וקבילו מטה אחוה תעלו נביעה
זיאעוראב ואדינא לא חפשי בה פאנה אפינא כלהמנא פמבול
מנה אכונה ויעברו אנשים מדינים קהדים וימשכו ויעלון

מדינים

דאוב

לא תהיה

דובלך

את יוסף מן הבדור וימכרו אותו יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו
את יוסף מצרימה ויעבדו גברי מדינתי תהיו זנבין ואסיקין ות
יוסף מן גבא ועבדו ות יוסף לערביא בעשרין כסף ואיתו יוסף
למכרים כסמא מר בוס ארגל למדינתי אתה גבדו יוסף ואערוה
מן אלב ובאעוד להם בעשרין דרהם ואתובה מצריא וישב ראובן
אל הבדור והנה את יוסף בבדור ויקרע את בגדיו ויהם ראובן לבושא ותא
לית יוסף בגושא ויבצע יתלבושוהו וישב אל אחיו ואמר הילך איננו
ואני אנה אני בא ותב לוה אחותי ואמר עולומא ליתנה ואנה לאן אנה
אתו ורגע זיאלותה וקל אד אללאם ליסו ואנה זיאין אמרתי ויחזקו
את כתנת יוסף וישחטו שיעיר עזים ויטבילו את הכתנת בדם
ונסיבו ית כיתנת דיוסף ונכסו צניר בר עדי וטבילו ית כתנת ב
בדמא ויש אלכו תניה יוסף וידבחו עתודא מר לאמעד וגמ
וגמטוהא בדם וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו
זאת מעלנו חסד בא כתנת בנך היאם לא וישלחו ית כתנת
דפסי ואיתלו לאפיהו ואמרו דה אנכחנה אנש מנדע ענן הד
הכתנת דבדך היאם לא ובעתו בהא מע מן אתה בהא אי
אביהם וקלו וגדמא הדא אתהא הל הי תוניה אנך אם לא ויפחה
ויאמרו כתנת בני חיה דעה אכלתה לרך לרך יוסף ואשתו
דעה ואמר כתנת דבדי חיה בשתא אכלתה מנחל קטיל
יוסף טאתהא וקלחי תטיח אבט וחש רדו אכלה מרופה
אפתקס יוסף ויחרע יעקב שמלכותו וישם שק במותניו
ותאכל על בנן ימים רבים ובעד יעקב לבשוהו ואסרו
פקא שחיה ואתה כל על בדיה ומין קמאין כפרין יעקוב
דניהה ושירי מקחא עבלי חקויה וחזן עלי אכנה אמנה טוילא

בהרציה

והקומו כל פניו וכל שנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי
אדני עלבתי מפני שאמרה ויבך אותי ואביו יקמו כל שנותיו וכל
פנתה לנחמותיה ועדי לא תנחמוני ואמר אדני איות
על פדי כי חייך לשאול וכפר יתה אדוני וקם גמיע בטה
ובנחתה ליעאזהו מהאמן ותעאשא וקל בלמחל זה אלהא ופכ
עליה והמדנים מכדו אותן לפוטי כד קדים פדעה עד הטפחים
ומדיאנא חיינו יתה לפוטכד כפא דפדעה דכחטולא ורמ
יואנין בעוה יר מוטי כד לאדם פדעו דייסליימין

[illegible]

זוהר לעד ככרה אסמא תמך יהי עד ככור יהודה לעבועי
יהודה וימיתו יהודה יהודה עד כוכבא דיהודה בישלך נאמן
ואמיתיה יג' וכאן עד ככר יהודה דדיא בין ידי ללה סאמאיה
ואממר יהודה לאונג בא אל אשת אחיד ויבס אותה והקם זרע
לאחיד ואממר יהודה לאונג עול לות איתת אחוך ויבס ותה ואקם
זרעו לאחוך וקל יהודה לאונג אדכל אי זוהר ככור ואקם
נסמא לאמך וידע אונג כולא לאיהיה הדדע והיה אספא
אל אשת אחיו ושחת ארצה לפלתי נתן זרע לאחיו והוא
יהודה ארי לא על שמייה מותקדרי זרעא והיו פד עלי ללות
איתת אחוה ומתכיל אורחיה בדיל ליקמא זרעא לאחיה
פעלס אונג אכהלס ליה ינסב אנשל מביא ארי דכל אי זוהר איה
אממר זרע עליו אלדך ללא וגעל נשלא לאכיה וידע פעיני
יהודה אשר עשה וואתגס אותו וכאיש שקי דעבד ואממר
אך יהודה סמא ענד ללה פעלה סאמאיה איבא ואממר יהודה
לממר כלתו שבי אלמנה בית אביך עדי גדל שלה בע ביאמו
מך ימות רס הוא סאחיו ותלך תמך ותעב בית אביה ואממר
יהודה לממר כלתו תיבי אדמלא בית אביוך עד ריבי שני
בדי ארי אמר רלמא ומות חן סאחיו ואזלת תמר ותיבית
בית אביה פקל יהודה לממר כנתה אגלסו אדמלו ע
בית אביך לי אן יכבד שפה אבט לאנה קל כלס ימות הוה
סאחיה ומצת תמר ולספה כי בית אביה ויורבו הימים
ותמת בת שבע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גגדי
עאנו הוא וחידה לטוהו העבדו למי תמננה וסגיאן וימיר
ומיתת בת שבע איתת יהודה ואתנחם יהודה וסליק עד

ידע אונג
גל ארעא
דלח פוקמה

על גדי ענין הוא וחידה רחמיה עדו למאן לתמוך
חס טולת למדה ומאחת מכה שוט דאז וחידה ותעאזא
יחודה ועוד אי באדדי גמיה דו וחידה מאחדת לעדלמי ח
תמנה יוגד לתמוך לאמר הזה חמין ענה תמנה לאז טאז
ואתחזה לתמוך לתמוך למיכח חא חמוייך כליון לתמוך
למגד ענין מאכדת תמוך ומיל להא חווא חמוך טול
אי תמנה ליגז גמיה ותקד בארי למנוחה מעליה ותכס
בעיך ותתעלך ותשכבמה ענין אשר על דרך חמנה
כי האנה כי גדל שלה והיא לא נחש לו לאשה ואעדיא
לכושית מלוחה מנה ואת כסיאת בעינה ואתקט ויתכבד
בערשות ענין דעלאוהי תמנה חרית חרית רבא של
והיא לא מתוהבת ליה לאחיה כנענת חב חנהא מענה
ותגטות בלחמאד ותנקבת ובלסת מימנהא לטריק תמנה
למא דאז חן שלה קרובד והילס תעטא לה זוגה יורדיה
יחודה ויחשביה לדונה כי כסתה מנה ותזה יחודה וחשבה
כנמקת ברא חרית כסיאת אמיה וראחא יחודה וחשבהא ממנה
לאנהא סמט תגטו וההא יוט אליה אל הדך ויאמר חכה
לאחא חלין כי לא ידע כי כלתו היא ותאמר מנה תמן ליכי תנא
תנא לי וסטא לוחה לאורחא ותאמר חכי בעך אי עול לוהיך
ארי לא ידע ארי כלתיה היא ואמרת כלא תתן לי ארי תעול
לוהי כמא ליהא ען לטריק וקלאן שית אדלל חין לאנה
לס ועלס אנהאכנתה קלת סמא תעביני חתי תדלל לוי וי
ואחרי אנכי משלח גדי עדים מן העאן ותאמר אס תתן
עלבון עך שכליך ותאמר חמא משלח גדיא בך עדימך ענא

ואמרת אם ונתן משכונא עד דתשכח קאמא אצעת כגוי
מזלגנס קזת מעטיי דהטא זיא תבעת בה זיאמר כה
הערבון אשר אתפלך ותאמר חתמך ופתי לך ומטף אשר בידך
ויתלה זבאמליה ותהר לו זיאמר מא משכונא דאתן לך
ואמרת עזקתך וששיתך וחטריך דבידך ויהב לה ועל לוהת
ועדיהת ליה קאמא ארזן זוי מעטיך קזת פאתמך ומסתלך
ועצך זוי טי ירך ואעטאהא זלך ודכל זיהא פחמלות לה
ותקם ותכל ותסד עשימה מעליה ותלכש בגדי אלמנותה
וקמרת ואזלות ואעדיאת עינה מנה ולבישת לבושי אהמלה
תס קמרת ובעת פנזעת כמארקא פונהא ולבשת תאז חזנהא
וישכח יהודה את גדי העצים ביד רצוהו העדלמי לכחד
הערבון מיד האשה ולא מעאה נשיך יהודה יתגדיל ביד עדי
למכש משכונא מידא דאיתתא ולא משכחה נבעת יהודה
באגרי מעצמהא לערלמי מיד אמריהא ולס וגדהא וישל
את מעשי מרומה לאמר איה הקדשה היא בעינים על הדוך
ואמר לו לא חידה בזה קדשה וישאל ותאשי אתרה למימר
מן מקדשתא דהיא בעינים על אורחא ואמר לו לית חכא מן
מקדשתא פסל חכם מוצעהא וקל להס אן אמתעה אחי
למנרה עכיל טריק קלו ליק סאנת חסא קט ממתעה וישל
אל יהודה ויאמר לה מעאתיה וגם מעשי המוקוס אמרו לא חידה
בזה קדשה ותב לות יחמד יהודה ואמר לא משחתה וארס
אנשי אתרה אמרו לית חכה מקדשתא פסל זוי יהודה וקל
אמדהא ושיעא תהל למוצע קלו מא סאנת חסא ממתעה
וואמר יהודה תקחלה פקניה לכוכ הנה שלחתי את חגדי דה

דברי הימים
למלכות
יהודה

ונתת לא מעט אתה ויאמר יהודה תעב דימלא נהי חוף הא שר
 שדיית גדיא חדיך ואת לא משכחתה חיל יהודה כל הארץ
 להא אגדי מואעדא כלם בעיר לאדרא והורא חד ארסלות ח
 הדא ואנת כלם מגדא . ויהי דמשלש חדשים ויגד ליהודא
 לאמר זנתה תמר כלתיך וגם הנה חרה לדנונים ויאמר יהודה
 הוציאנו ותשרף והנה כלליתות יד היא נאותה ליהודה למימר
 דינאת תמר כלתיך ואף הא הא מעדיא כידנותה ואמר יהודה
 אמת הוא ותתקד . כלמא מעא אלתא אשר אכבר יהודה וקיל
 דך זנת תמר כנת והורא הי חאמל מן לדנא קל יהודה אכרגוהא
 מתקדק . היא מוצאת והיא שלחה אל חמה לאמר לאיש אשר
 אכלה מני חרה ותאמר הדר נח למני החותמת והפתילים והמטה
 האלה . היא כותבתא ויהא שלחת לתמוהא לגבר דאיהא ליה
 כוניה אנה מעדיה ואמרת אשתמודע בעי דמן עדקתא ושושנתא
 וחורא חאילין . כינא תשרא בענת זיה פקלת מן הורא ארגל
 זיה חרה לא עלמא ליה אנה חאמל תם קלת חתבת תמוהא זנאתם
 ואמנותוהא ואטעא . ויכד יהודה ויאמר לדיה כמנני כי על כן
 לא נתתה לשלה בנ וכל יפק עוד לדעתה . ואשתמודע יהודה
 ואמר זנאה מני מעדיה ארי על כן לא תכדת לשלה בנ . ולא
 אוסיף עוד למדינה . נא תבדחם יהודה וקל חד צדקת מלאך מני
 ולדון לס אדוהא בשלה אכני ולס יעוד אישא וואקעדה ויהי
 בעת לדתה והנה תאומים בברטנה . והנה בצידן מילדה נדה
 תו מין במעשה . כלמא כאן מוקת ולאדוהא מואא בקאמין
 מיכנותה . ויהי כלדתה ויתקד ותקח המילדת ותקשר עליו
 ויאמר זה יצא ראשונה . והנה בנא לדה ויהי דא חסרת

למל

ג

ושמעו יתיה ומנייה על ביתיה וכל דאית ליה מפר בידיו ווגד
 חצמא ענדך וכדמח נוכח עלי מנזלה וגמיע מלא געלם סידר
 ויהי מלא הפקיד אותו בביתו ועל כל אשר יש לו ויפדו והוא את
 בית המערי בכל יוסף ויהי בדפת יהוה בכס אשר יש לו בבית
 ובשרה והוא מעיד דמו יתיה בביתו ועל כל דאית ליה וב
 ופדיך ית בית מצדא בדיס יוסף והוא ברכות דיע בכל דאית
 ליה בביתו ובהקלא ולמא כאן מן חין וכלה עלי מנזלה וגמיע
 מלא בארץ ליה פית למערי בסכס יוסף וכאט ברכות פו
 גמיע מלא פילמאדל ולפואע וועדכ כל אשר לו ביד יוסף
 ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אכל והי יוסף
 וכה תאמר ויהי מדא ושבק ית כל דליד ביה דיוסף ולא הע
 טמיה מדעס לחין לחמא דהוא אכיל והוא יוסף שפיר בדין
 ויאי פחזא תדך גמיע מלא כיוור ולס יסתק ממא מער
 שיה לא לטאעס אזי ואכלה וכאן יוסף חסין לחליה ולמער גמיע

ויהי אחר הדברים האלה והוא
 אדוני את עינה אל יוסף ותאמר שכב עמי והוא בדר
 מתגמיה חלון ודקפת איתת רבונה ית עיניה ליוסף ואמ
 ואמרת שכב עמי ולמא כאן בעד הזה לאמור מדת אמרה
 מולא עיניה קאת געני וזמאן ויאמר אל אנשת אדוני
 הן אדוני לא ידע עמי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו וכ
 וקדיב ואמר לאיתת רבונה הא רבונ לא ידע עמי כל בבית
 וכל דאית ליה מפר בידו טאכא ומל לבא הודא מולא לא
 ועדך מעי במא פילמאדל וכל גמיע מלא קד געלם פידו
 איננו גדול בבית הזה ממני ולא לשך מרגע מאומה פו אם
 אתך פאשר את אשתו ואין מעשה הדעה הגדולה והוא

והטמאתי לאחים : לית דרוב בביתא דדין מוט ולא מלנע מוט מלנע
לחיותיך בדיל דאתאיתיה ואיכדין אעביר בשתא רבתיא
הדא ואחוב קיע : וליסחו פיהו פיהו דאבות באכדור מוט ולסיני
עני שיא לאמת לאנך זוגתה פניך מענע הדה אסייה לענימ
ואכטו ללה : והוי כד בדרה אל יוסף ווס יוס ולא שמע אליה לטכ
קעלה לחיות עמא : והוה כד מלילת עס יוסף ווס יוס ולא ק
קביל מנה למשכב לזנה למחוי עמא : פלמא כלמחוי וומא
בעד אכר ולס וקבל מנהא מקיטאם לד קרא לכוון מנהא : והוי
כהיום הדה ויבא חפיתה לעשות מלמאכתי ואין איש מאנני
חפית שס בבית : והנה כיומא ועל לפיתא למעבד עבירתי
ולית אנש מאנני ביתא תמך בביתא : וכאן פי כעץ אימאם
אמר דכל אי אבית ליצנע עננה לה ולס יכון רגל מקמהל אבית
פיה : ונתת שוהו כבגדו לאחור שפכה עמי ויערב כבגדו בידה
וינס ויעא החוצה : ואחרתיה כלבשיה למימר שכוב עמי ושכבתי
ללכשיה בידה וערק ונפח לשוקא : כתעלחת בחמיצה קאלא
לאגנני מתוך קמיצה מוידהא והרב וכרג אי אסוק : והוי כ
כראונה כיערב כבגדו בידה וינס החוצה : והנה כד חדא אדרי
שכבתי ללכשיה בידה וערק לשוקא : פלמא ראת אנה קד
תרן קמיצה מוידהא והרב אי אסוק : ומקרא לאנשו בידה
ותאמר לנס דאן הכא לנו איש עכדי לעחק בנבא אלי : ל
לשכבתי ואקרא בקול גדול : וקרת לאנשי ביתה ואמרתי
הוואתי לנא גבדא עכדיה לחיכא פנא על לזות למשכב
עמי וקרת כקלא דמא : דעת באהל ביתהא וקאלת להס :
אנכדו כיף גמא בעד עכדיא ליתלעב כנאמתני לילאגנני

גמדי
כסב
חשכד

לאמר
עמי

הוואתי

יום יום

מנע מע מדעם אהין יתוך בידו דאז אנתון ואי בידו אעביד צו שטא ל
 רבנא דאז דאחוב קיי"י וליס פי דאז אבות באמצעל מע ולס יצד עט שייא
 אי אנת לאנד דובער פבוך אצנע דזה אסאיה לע צימה ואכס"י לזה יו"י
 בדיבר אל יוסף יום יום ולאשמע אליה לשבב אצלה להיות עמה
 והוא בדיבר לית עם יוסף ולא קביל מנה למשכב לותה למחוי עמהו מלמא
 בלמחיה וימא בעד יום ולס יקבל מנהא אן ינאם לזקקה אן ימן מעה א
 ויהי היום הזה ויבא רביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי וצית שם
 צב"ת בנות והוא כיומא הרין ועל צב"ת למבדק ככתבי השננה וליא אנט
 מאנשי בותא חמן בבותא כאן פי בען אאיאם דכל אי אבות ליצנ נ
 צנאנעה באנת לה ולס יבן דרמן אהל אבית פיה ונתפשחו בנגדו למח
 שכתב עמי ונעצב בגדו בידה נעם ויצא החוצה ואחיהיה כלבשיה למימר
 שיכוב עמי ושכבתי ללבשיה בידה ועדק נפק לשוקא מתעלקת בה בקמיצה
 קאלא צאנעב פתך קמיצה בידה והרב וברב אי אסוק ותקרא ויהי בראת
 כי נעצב בגדו בידה נעם החוצה והוא כד חזת ארי שכבתי ללבשיה ביד
 ועדק לשוקא פלמא דאת אנה תרר קמיצה פי דאז והרב אי אסוק ותקרא
 לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר דאז הבא תו איש עברי לצחק בנביא אל
 לשבב אצלי ואקרא בקול גרול וקראת לאנשי ביתה למימר חזן דאיתי
 ננא גברא עבדא לחייבא כמא על לורי למשכב עמי וקדית בקרא רמא
 דעת באהל ביתה וקאת להם אנצרו כיף באנא בענד עבדא ליתל עב
 בא אטאני ליצאנעט בגאדית כצות עט ויהי בשמעו כי הרימתי קולי
 ואקרא ונעצב בגדו אצלי נעם ויצא החוצה והוא כד שמע ארי הרימית
 קלי וקדית ושכבתי ללבשיה לותא ועדק נפק לשוקא מלמא סמענן קד נעט
 צות ונאדית תרך קמיצה פי ויי והרב וברב אי אסוק ונעצב בגדו אצלה
 ע"כ בא ארען אל ביתו ואחיהיה ללבשיה לותה עד דעל רבניה לבייתה
 ודרעט קמיצה פי ויי והרב וברב אי אסוק אי אן דכל מולאח אי מנחלה

עמי ויהי

ותדבר אליו מדברים האלה לאמר בן ארלי העבד העברי אשר הבאת ללוצוק
בן זמלילת עמיה כפתגמיה האין למימר על לוח גבדא עכדא דאיתותא לנא

עבדא

לחייבת בן וקאת לה מולח ידי אקול אתאני אעבד אעבדאני ארלי גיתנא ברה
ליתלעב בנא ויהי כהדימי קולי ואקרא ויעזב גבדו אצלי וינס החוצה והוא
כד ארדימית קלי וקדית ועבדיה ללבושיה לוחי ועדיק לשוקא פלמא רענת
צותי ונאדית תוך קמיצה וחרב ארלי אסוק ויהי כששמע את דברי אשתו אשר
זברה אליו לאמר מדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אמו והוא כששמע ל

אדעו

רבויה דמלילת עמיה למימר כפתגמיה האין עבד לי עבדך ותקוף רב צורה
פלמא שמע כלאמהא ארלי קאת לה כוי צנע בי עבדך אשתך גצנח עדיה ויקח

דא
מלמא
אשתך

אדני ויסק אתו ויתגרו אל בית הסהר מקום אשר אסור המדך אסורים ויהי
שם בבית הסהר ודבר רבוי ויסק יתה ויהביה בבית אסירי אתהא דאסירי

הסירי
ר

מולכא אסירין והוא תמן בבית אסירי כאכדא ויהיה מי אסמן מוצע אסדא
אמלך מחבוסין ואקאם תם מי אסמן ויהי יהוה את ויסק ויב ארלי חסר ויתקונו

בעיני שד בית הסהר והוא מומרא דיני כסעדיה דיוסף ונגד ליה חסדא ויהיה
לרחמיין בעיני רב בית אסירי פבא אלה מעיה ומייל לה מצלח ורסקר

חצאא ענדיה אסמן ויתן שר בית הסהר ביד ויסק את כל האסירים אשר
בבית הסהר ואת כל אשר עשויים שם הוא היה עשה וירב רב בית אסירי ית

בידא דיוסף ית כל אסיריא בבית אסירי וית כל רעבדיו תמן ממירא ההוא
הנה כזעבד חתי געל תחת ידה גמיע אסדא ארלי מי אסמן וגמיע מוא כאנו

יצענון תם הו כזן ידכדא אק שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו
באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצלח לית רב בית אסירי ח די

ית כל סדחן בידיה בדימירא דיני כסעדיה ויהוה עבדו ית מצלח מצלח
ליוס דייס אסמן ירא שיהא מצלח עליה מומא אלה מעיה ומא יעמלה אלה מצלח

ר

ויהי אחר הדברים האלה חסדא משקה מלך מצדים והאמר
לארנחם למלך מצדים והוא בחר כפתגמיה האין קדחי שקא ומלכא דמצד

והתנמא לזכרון למלכא דמצר: וכאן בעד הרה אאמור אן סאקי
מלך מצר ואכנאז אדנאא למידהא מלך מצר: וזקצא פרעה על שני
סריסין על שר המשקים ועל שר האפים והגז פרעה על תרין דרבנאן
על דבשקי ועל דב נחומי: פסכט פרעון עלי בארמיה דהים אסאדא ודלים
אכנאזין: וזנן אתם במשמר בית שר הטבחים אר בית הספר מקום אשר
יוסף אסיר שם: והב יתרון במטה בית דב קטולא בבית אסיר: אחר
דיוסף אסיר תמן: וזרעהמא פי חפץ דיד אסיראין פ אסגן אר יוסף מחבוס
פיה: וזקצא אתם שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר
ומני דב קטולא ית יוסף עמרון ושמיש ויהיו והיו יומין במטהא פוכר
דיום אסיראין יוסף עלבד המא ליכדמהא ואקאמא מרה טוילה כ
אחפץ: ויחלמא חלום שנתם איש חלמו בלילה אחד אישפטתון חלמו: ה
המשמר והאמר אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הספר: וחלמו חלמא
תדוהק גבר חלמיה בלילא חד גבר בפשרן חלמיה שקא ועתומא דלמלך
דמצר דאמרי: בבית אסירי: לא אן ראא במיעא דוית כל דגל עלי חדה
פי לילה ואחרה וכאן חלם כל ואחד חקב תפסירה אסאקי ואכנאז ארין למלך
מצר אמאסורין פי אסגן: ויבא ארלהם יוסף בבקר ויור אתם והנם זענים
ואתא יוסף לותתן בצפרא וחזא יתרון והא חנון בסיסין: כדכל איהם יוסף
באבדא ורא וגוהם כאלחין: וישאל את סריסין פרעה אשר אתו במשמר
בית אדניו לאמר מדוע פנכם דעים היום: ושאלו ית דרבני פרעה דעמיה ב
במטרת בית דבניה למימר מדין אפיסין כישין יומא דין: פסל בארמי פרע
ארין מעה פ חפץ בית מוראה מה בארמא וגוהמא מתג ירה איום ויאמרו
אליו חלום חלמו יספר אן אתו: וזנן עת יאמר אליהם יוסף הלא לחלום
פארעם ספרו כלי: ואמרו ליה חלמא חלמנא ונשך לית ליה ואמר להון
יוסף הלא מן קני פשרן חלמיה אשתעו כען לי: קאא לה לא נא ורא ודלים
לה מספר קא להמא לא אן אתאסיר ללא לכן קציה מא עלי: ויספר שר

והתנמא לזכרון למלכא דמצר: וכאן בעד הרה אאמור אן סאקי
מלך מצר ואכנאז אדנאא למידהא מלך מצר: וזקצא פרעה על שני
סריסין על שר המשקים ועל שר האפים והגז פרעה על תרין דרבנאן
על דבשקי ועל דב נחומי: פסכט פרעון עלי בארמיה דהים אסאדא ודלים
אכנאזין: וזנן אתם במשמר בית שר הטבחים אר בית הספר מקום אשר
יוסף אסיר שם: והב יתרון במטה בית דב קטולא בבית אסיר: אחר
דיוסף אסיר תמן: וזרעהמא פי חפץ דיד אסיראין פ אסגן אר יוסף מחבוס
פיה: וזקצא אתם שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר
ומני דב קטולא ית יוסף עמרון ושמיש ויהיו והיו יומין במטהא פוכר
דיום אסיראין יוסף עלבד המא ליכדמהא ואקאמא מרה טוילה כ
אחפץ: ויחלמא חלום שנתם איש חלמו בלילה אחד אישפטתון חלמו: ה
המשמר והאמר אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הספר: וחלמו חלמא
תדוהק גבר חלמיה בלילא חד גבר בפשרן חלמיה שקא ועתומא דלמלך
דמצר דאמרי: בבית אסירי: לא אן ראא במיעא דוית כל דגל עלי חדה
פי לילה ואחרה וכאן חלם כל ואחד חקב תפסירה אסאקי ואכנאז ארין למלך
מצר אמאסורין פי אסגן: ויבא ארלהם יוסף בבקר ויור אתם והנם זענים
ואתא יוסף לותתן בצפרא וחזא יתרון והא חנון בסיסין: כדכל איהם יוסף
באבדא ורא וגוהם כאלחין: וישאל את סריסין פרעה אשר אתו במשמר
בית אדניו לאמר מדוע פנכם דעים היום: ושאלו ית דרבני פרעה דעמיה ב
במטרת בית דבניה למימר מדין אפיסין כישין יומא דין: פסל בארמי פרע
ארין מעה פ חפץ בית מוראה מה בארמא וגוהמא מתג ירה איום ויאמרו
אליו חלום חלמו יספר אן אתו: וזנן עת יאמר אליהם יוסף הלא לחלום
פארעם ספרו כלי: ואמרו ליה חלמא חלמנא ונשך לית ליה ואמר להון
יוסף הלא מן קני פשרן חלמיה אשתעו כען לי: קאא לה לא נא ורא ודלים
לה מספר קא להמא לא אן אתאסיר ללא לכן קציה מא עלי: ויספר שר

חמש שנים את הרמז ליוסף ואמר לו בחרמי ונהג בפי ללמי ואשתו רב
 שכן ית הרמז ליוסף ואמר ליה בחרמי והא בפי קרמי פקץ ר"ס אסמא
 ר"ס א על יוסף וקץ ר"ס א באז בפי בין יר" נכמן שלשה שד"רם והיא פסוק
 עלה נצח הכשילו ושמלתה ענבים ונכמנא תלתא שבשין והיא כד אמרת
 אמרת לבלבין אנצית נץ בשילו אתכריהא חו ענבין ופי אגמ תלאתה
 קצבון והיא כמא כרעת צער נוארהא ונצבת ענאקידהא וצאה ענב א
 וקום פרעה ביר ואקח את הענבים ואשחט אותם ארבע פרעה ואתן את המס
 על בפי פרעה ופסא ר"ס א ביר ונשיבות ית ענבא ועצרת יתהוה לבסא דמ
 והבית ית כסא על ר"ס א דרעה ומאן כאס מדעון מ יר פאכית אענב וע
 ועצרתה כיה ונאולתה לה ואמר לו יוסף זה בחרמי שלשת השדרים שלשת
 ימים הם ואמר ליה יוסף דין כשרעה תלתא שבשין תלתא יומין אנון קאר
 לה יוסף הוא תפסידהא תלאתה קצבון תלאתה יומים בעור שלשת ימים
 ישא פרעה את ראשו והשיב על פה ונתת בוס פרעה בור במשפכו
 הראשון אשר הית משקהו בלוק תלתא יומין ויכרך פרעה והתניח על
 שמושך ותתן כסא ר"ס א ביריה בחרמא קרמיתא דהויתא משין ליה א
 תלאתה יומים ויכרך פרעה וירדך א מרתבך ותנאולתה כמסא כמסא אולת
 אר"ס א כמסא סאקיה כ"ס א כרעת אתה למען כאשר כ"ס א ועשית נא עמדי
 חסד וחכרתני אר"ס א פרעה והוצאתני מן הבית הזה אר"ס א תדברני עמך
 כד כ"ס א ונתני כען עמי כיבו ותדבר עלי ק פרע ותמניני מן בית אסורי
 הרץ אר"ס א דברתני מעד אר"ס א גאר אמדך ואצטנע אר"ס א מערסא ואר"ס א
 ענדי פרעון ואכרעני מן הוא אר"ס א כ"ס א גנב גנבתי מארץ העברים וגם כה לא
 לא עשיתי מאומה פישמי אתי בור אר"ס א כ"ס א גנב גנבתי מארע ענדי אר"ס א
 הפא לא ענדי מארע אר"ס א כ"ס א ותי כבית אסורי אר"ס א סרחת מן בור
 אכרעני והוא אר"ס א לא אצנע שיא אסתחמאת אר"ס א אגער כ"ס א
 אר"ס א וירא שר האגים כי טוב פתך ואמר אר"ס א יוסף אתה בחרמי והפך

ומיך
 וחר צד
 נצח
 דיטע
 סבלו
 777

מן
 מן
 מן

אנ יגעלוני בסבבה מי לחכץ. וידא שר האמים כי טוב קתר
וואמר אל יוסף אף את בחלמי ותהי שלטת שלי חרו על ראשי.
ותהי רב נחלתמי ידוי ימות פשר ואמר ליוסף אף את בחלמי
והא תלתת שלי דחידן על רישי. למה דא דייסלכבאדין אתה
קד סעדיהן לה וקל ליוסף אתה ראית אשע א קל מואדי עבלי
ראשי. ובעל העליון מכל מאכל סדעה מעשה אתה והעון ^{אכל}
אותם מן הסל מעל ראשי. ובעל עלמה מכל מיכלא דסדעה
עובד נחלתם ועובדא מכליתאן מן סלא מעלוי דישוי ופי
סלה לעליה מן גמיע טעאס פדעון ממא יענעה לפכא
וכאן אטאיד יאכל מן מוק ראשי. ויען יוסף ויאמר דה פתרונו
שלשת הסלים שלשת ימים הם. ואחריכ יוסף ואמר דיון מושרתה
תלתת שלי תלתה יומין ואנו. פאגאבה יוסף וקל היא תמשירה
א סלא גיאס. פתור שלשת ימים ישא פדעה את ראשך מ
מעליך ותלה אתך על עץ ואכל העון את פשרך מעליך. בסוף
תלתה יומין יעדי פדעה ות ראשך כעך ויעלוב ותך על עליבא
ויכול עומא ות בשרך מנד. איגיאס ינע פדעון ראשך ען
בדנד ויעלכך עלי פשעה. כיכל אטור מן לחמוך. ויהי פיוס
השלושי ווס הדרת את פדעה ויעש מעשה לכל עבדי וישא
את ראש שר המשקים ואת ראש שר האמים כותך עבדיו.
והוה כיומא תליתאה ווס ביה ולדא דפדעה נעבד משתא
לכל עבדיה. ואידכר ות דיש רב שמי ות דיש רב נחלתמי
בגו עבדיו. ולמה כאן מילוס אלא והו כותל ווס ולמ
מ דעון צנע מוגלסא לגמיע מואדי פדכר דייס אסקאד.
ורייס אכבאדין מי מא בונהם. וישב את שר המשקים
על כושקו ותן הכוס על כף פדעה. ואחריכ ות רב שמי על

על שקינותיו ויהי כפסח על ידא דפרעה : טאמר בדרך רייס
 לסקאה עליו סקויה ונאולה כמסה : זאת שר החיים תלפוחא
 פאשר מתד להם ווסף : וית רב כחנומי צלם כמא דפטר
 להון ווסף : וצלם רייס לזכאדיו כמא פטר להמא ווסף : ולא
 דבר שר המעשים את ווסף וישכחון ולא אדבר רב שקי
 ות ווסף ואנשייה : תם נסו רייס לסקאה ווסף ולם ודברה :

תלפוחא

והי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר
 והנה מסוף תלתין שנין ופרעה חלם והא קאים על נהר
 ולמא מצת פנתין חאלייתין ראי פרעון טאנה ואקף עליו
 טאטולטל : והנה מן היאר עלות שבע פדות ופות מראה
 ובריות בשר ותדעינה באחו : והא מן נהרא פלקן שבע
 תורן שפירן למחדי ופטימן בשר ודעין באחוא : וכאן קרעוד
 מנה שבע בקראת חסנת למכר ולפמת אלחם ודעת מילקרט
 והנה שבע פדות עלות אחרות עלות אחרות מן היארעלות מרא
 ודקות בשר ותעמודה מעל הפדות על שפת היאר : והא שבע
 תורן אחרות פלקא כתידיהן מן נהרא בישן למחדי וחסיין
 בשר וקמא לקבלהן דחודתא על כף נהרא : וכאן שבע
 בקראת מכר קד ערד וראהן מן ליל קביחאז למנער
 ודקיקאז אלחם פוקמת זיגאנבהן : ותכלט הפדות דעות
 המראה ודקות את שבע הפדות ופות המראה והפדיא
 ואקף מדעה : ואכלא תודתא דבישן למחדי וחסיין בשר
 ות שבע תודתא דשפירן למחדי ופטימאז ואתעד מדעה :
 תם אכלת לבקראת אקביחאז למנער ולוקי קאת אלחם

למז
 גמ
 חש

שכח
 ואל

לקבע לזכרונות לחסנות ולעבדות ואלו חסותיו ואלו חסותיו
 והכלל שנית והנה שבע שבלים עלות בלכות אחד בלכות
 ומזכות וידמווד והכלל תנלות והנה שבע שבלים סלקון בלכות
 חד פטימון וטפן : תם נים ודאי לאמה כאן שבע סנבלות
 חד נכתת מי קצבה ואחדה מלא גאד : והנה שבע שבלים
 דקות ושלמות קדיס עמלות אחדיות : והנה שבע שבלים
 לקין ושקיסן קדוס עמלות בלכות : וכאן שבע סנבלות דקדוק
 משובה בריק לחבל קד נכות ודארן : ותבלענה השבלים דקדוק
 את שבע השבלים הבריות והמלאות ויתקן מרעה והנה חלום
 וכלענה שבלים לקדמה ית שבע שבלים פטומות ומלות
 ואחער מרעה והנה חלמה : תם בלעת לסנבלות דקדוק
 לקבע לסנבלות לסמון ואסותיוסן פרעון ואדא בה מלס : והנה
 בכקר והפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חלומיו מעדיות
 ואת כל חלמיה ויקרא מרעה לחם את חלומיו ואין פחד אדם
 למרעה : והנה בעקרא ומקרא רוחיה וישלח ויקרא את כל
 חלמיו מעדיות ואת כל חלמיו וישלח ויקרא את חלמיו
 ואת דמעה ויתקן למרעה : כלמה כאנת בלגדא דרבת עליהם
 דויאק מלס יכון מן מסדהא לה : וידבר שר החשקים את
 את מרעה לאמר את חלמי : הנה מוכיח הזוס : ומליל רב
 עמרון למימד ית דור חני אנה מדבר יומא דין : סחכלס
 דים לסקאה קאילא וקלאני אדבר לזוס לפוא : מרעה קדון
 על עבדיו ויתקראו במשמר בות שר הטפחים אתו ואת
 שר האכוס : מרעה דגז על עבדיו ויתקן ויתו במשך דין
 בות רב חלומיה ויתקן נחמיו : ודלן כאן מרעון קד

הכי
 שיהיה
 מליל

בספר
 חסות

כשעבלי עבירה כולל עמה כפי חפץ מנצל ריוס לאתפוף
 הו וריס לכתב דין : ונחל מלך חלום כלילה אחד וזהו אוש
 כפתרון חלומה חלמוני : וחלמונה חלמא כליליה חזאנה וזהו
 הצד כפטרון חלמונה חלמונה : פראינה חלמא מי לילה ואחריה
 אנה וזה וכאן רואה כל אנהא חסב תמקירה : ושם אתנן נער
 עברי עבד לשד הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלומות
 איש כחלמו פתל : ותמו עמנה עולים עבדא עבדא
 לרש כחלמא ואשתענה ליה ומשד לנה ית חלמנה הצד
 כחלמונה ספר : וכאן אם מענה גלמא עבדא עבדאניא
 גלמא לריוס אפוינין כקצנאחא עלי ומסרחא לנה מסר
 לכל ואחד חסב רואה : ויהי כאשר פתל לנו כן היה אתי ה
 השיב על פני ואהן תלה : והנה כמא דמשד לנה כן היה ית
 אחיב על שמעני ויהיה עלב : מכמה מסר לנה כדאד כן דע
 אהל על מרתבט ועלכ דאך : וישלח מדעה ויחדל אהל
 יוסף ויריעהו מן הדור ויגלה ויחלף שמלכותו ויבא אל מדעה
 וישלח מדעה וקרא ית יוסף ואדה טורי מן בית אסירי וספר
 נשני פסותיה ועל לוח מדעה : מבעת כל ודעי ביוסף פחאלי
 בה מן אחבס פחלק שעה ואבדל תיאבה ודכל לי פרעון
 ויאמר מדעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר מין אתו ואני שמעתי
 עלך לאמר תשיגע חלום למת אתן : ואמר מדעה ליוסף
 חלמא חלמית ופטר ליה ליה ואנה שמעית עלך למימר
 דאת שמע חלמא ותפטר ליה : קללה פרעון קד ראית רוא
 ולים להא מוסר וקד שמעית אנך אדא מבעת דווא פסדתהא
 ונען יוסף את מדעה לאמר כל עדי אלהים יענה את שלום

ש
 ב
 ח

פדעה : ואתיב יוסף את פדעה למי מדר לא מן חכמתי אלה
 מן קץ יתב שלמא דפדעה : ואמרה יוסף וקל מוגיר עלמא
 אלהיב פדעון בשרא : וידבר פדעה אל יוסף בחלמי הנני
 עמד על שמת היאד : ומליל פדעה עם יוסף בחלמי האני
 קאים על שפך נהרא : תס כלמה וקל אני ראית כאני ואקף עלי
 שמי אני : והנה מנהיאר עלת שבע פדות בדמות בער
 וימחמאד ותענה באחו : והאמן נהרא מלקן שבע תורן פטימ
 בשר נשירן למחזי ורעין באחא : ובאן קד עשר מנה שבע
 בקראת עצמה : אלחם חסנת אחלי ורעית מילקרט : והנה
 שבע פדות אחרות עולות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ור
 ודקות בשר לא ראית : והנה בכל ארץ מערים לרע : והיא
 שבע תורן אחדעין מלקח בתדיהן מליכין וביטין למחזי לחא
 וחמירן בשר לא חזיתי דפותהון בכל ארעא דמערים לביטין
 ובאן שבע בקראת מכר קד צעון וראדן עגאן קביחאח אחלי
 ברא ודקראת אלחם לס ארא מתלחא מיגמיע בלד מערמי
 אקבח : ותאכלט הפדות הדקונא והרעות את שבע הפדות
 הראשונות הדראות : ואכלא תולתא מסיכתא ובישתא ור
 שבע תולתא קדמיתא פטימולא : מאכלת אבוקראת ארראק
 אקביחה אשבע אבוקראת לאויתיל איכלמאת : ותבחה אלה
 קרצנה ולא נודע כי באן אלס קרצנה ומדאיהן רע פאשר
 בתחלה ואיקץ : וכלא למעיהון ולא מתדע אחרי עלא למעיהון
 ומחזיהון ביש בד בקדמיתא ואצערית : פרצלת אי בטוטה
 ולס יתביין אנהא דלכת איבכטהא ומנערהא קביח פמא
 באן מוולא תס אצתיקצת : וארא בחלמי והנה שבע שכלים

עולות בקנה מלכות וטובות. והזיות בחלמיו והא שבע קלמן ש בקנה חד מלון נעמן תס ראינו
 סעע שכליה קדנכות פו קדנכר ואחד מליא איד נהנה שבע שכלים נעמית
 ענומות דקות שדוקות קדום נמלות אחד הדין והא שבע
 שכלין נען לקין שקימן קדום נמלון בתי הדין וכאן סעע קנכלות
 עונות דקאק משוכה בדיוח לקדל קד נכתב וראתן ותכלית
 השכלים הדקות את שבע השכלים העונות ואמר
 החד טמים ואין מגיד לו וכלעמא שכליה לקיתא ות שבע
 שכליה טבחה ואמריות לחל שיא ולית דמחוי לו וכלעמא
 לקנכלות אדקאק לקנע לקנכלות לקנכלות וקתא דזך
 ללעלמא ולס יכדדוט כשיי ויאמר ווסף אלמנעה חלס
 פדעה אחד הוא את אשר האלים עשה החד לפדעה ויאמר
 ווסף לפדעה חלמא פדעה חד הוא ות דינך גתיד למעבד
 חן לפדעה ואמרה ווסף וקל הוא פדעון ואחד לוי קינענה
 לכה מכד פדעון שבע פדעות הטבות שבע שטם הנה
 ושבע השכלים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד הוא יע
 שבע תורתא טבחה שבע שטמא אנון ושבע שכליה טבחה
 שבע שטמא מינין חלמא חד הוא לקנע לקנכלות אגיאד
 הי מנע סטן ולקנע לקנכלות אגיאד הי מנע סטן כיך הוא
 חלס ואחד ושבע הפדות הדקות והרעות העולות אחריהן
 שבע שטם הנה ושבע השכלים הדקות שדוקות הקדו
 והין שבע שני דעב ושבע תורתא חסי כחא וכי שחא דמל
 דמלקא במדיהון שבע שטמא אנון ושבע שכליה לקיתא
 דשחיקן קדום והין שבע שני כמנא ולקנע לקנכלות
 לקנע לקנכלות אגיאד וקנע לקנכלות אגיאד
 למשוכה בדיוח לקנע לקנע קנע גוע והוא הדבד אשר
 ד פדתיא לפדעה אשר האלים עשה הדא את פדעה

שכלין
החד

הוא מתגמל דמולות עם סדעה ות דיו עתיד למענה
 אחי ית סדעה : הוא חול לוי קלחה לפרעון לוי סיעע
 לכה מוראך פדעון : הנה שבע שנים באות שבע
 גדול בכל ארץ מצרים : הנה שבע שנים אתון
 שבעה רבא בכל ארעא דמצרים : וקחון שבע שנים
 רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים
 וכלה הדעב את הארץ : ויקחון שבע שנים ככנ
 בתיהן ויתנשי כל שנעמ בארעא דמצרים וי
 ושיעו כנען ות דיו ארעא : תס תואמירם כבע סמון
 גוע מן בער הא פינחא גמיע לשבע חתי וכאד לרונ
 מן פינחאל לכל : ולא יודע השבע בארץ מסני
 הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד : ולא יתידע
 סדעה בארעא מן קדם כנען ההוא בתד כן אחי תקין
 הוא לחרא : ולא יתבין אתר לוי לשבע פי לכלד מן
 בער לוי לאנה עלים גרא : ועל השנות החלוס את
 סדעה פעמים כי כבון הדבד מעם האלהים וממחה
 האלהים לעשותו : ועל דאתני חלמא לסדעה תרתין
 זמנין אדי תקין סתגמא מן קדם יע ומוחי יע למעברה
 ואמא מעברה ארנוא עלי פדעון מרדתין פלאמר
 תאבת מן ענד לכה והומסרע מן יענה : ועתה ירא
 סדעה איש כבון וחכם ושייתון על ארץ מצרים וכל
 וחדו סדעה גבר סכלתן וחכים וימנניה על ארעא דמצ
 וילאן ינער פדעון רגלא פהמא חכימא ווליה עלי
 כלד מוצר : ועשה סדעה ופסך נקודים על הארץ
 וחמשאת ארץ מצרים בשבע שנים השבע : ועדו

הוא שבע ענין
 מתאמת שבע
 סדעה מרדתי
 סדעה וקחון

בכח

דיו

סדעה
 וילאן
 וילאן

כדעה וימני מהימני על אדעא וידרדון והמלעא
 דמערדוס בשבע שט שבעא ויטלך לה אן ויכר
 וכלא עלו לכלך חתי יעבון גלת מעד מי קבע מי
 לשבע ויחבצו את כל אכל השנים הטבת הצאת
 האלה ויכבדו בדתחת יד נדעה אכל בעדים ושמד
 ויכבדו ויח כל עמוד שניה טבתא דאחין לין ויכבדו
 עבדא תחות יה מהימני מדעה עבדא בקדויה ויטרו
 ויגמנו טעאס הדא לקטא אמתא אכיר ויכדנו
 כדא תחתיד אצחאב מדעו ויחבצו טעאס חתא
 קדאחא ויהיה האכל לתקדו לארץ לשבע שט
 הדעב אשר תהיינ בארץ מעדים ולא תכרת הארץ
 בלעב ויהי עבדא גנך לעמא דארעא לטעו
 שט כפנט דיהנן בלעא בארעא דמערדוס וכלא
 ויחבצו עמא דארעא כפנט ויכון ודיעה פיהא
 למבע מי אמוע אתי תכון מי כלך מעד ולא ינקט
 אהל לכלך פיהא

חוטב הדבר בעיני מדעה ובעיני לנעבדו ויטכר
 סתגמא בעיני מדעה ובעיני כל עבדויה : סחמן כלמא
 עכר מדעו וטנד גמיעא ויחבצו : ויאמר מדעה אכל
 עבדו הנמלה כלל איש אשר רוח אלהים בו
 ואמר נדיעה לעבדויה ויחבצו

הנשכח כדיון גכד דרוח נכואל מן ק יג' ביה: תס ק
 מעון לקוודרה קל נגד מאל הדא מיד דות ללה עלמא
 ונאמר מדעה אל יוסף אחרי הודיע להים חוק את כל זאת
 אין נכון וחכם כמון: ונאמר מדעה ליוסף בחד דהודיע י
 ותן ית לל דא לית סוכלתא וחדים כותך: תס ק ללה בעד
 מה עדתך ללה גמיע הדא לאמור לא מהם חבים מאתך
 אתה תהיה על בית ועל מידישק כל עמי רת הפסא אדנ
 ממך: את תהי ממלך על בית ועל מומך ותן כל עמי לחור
 כורסי מלכותא הדיון יהיו יקיר מנך: ואת תכון עלו בירי
 ונאמר ונאמר גמיע חומי לא אשרף עליך לא באברסי
 פקט: ונאמר מדעה אל יוסף דאח נתי אתך על כל אר
 מצרים: ונאמר מדעה ליוסף חדי דמעתית ותן על כל אר
 דמצרים: תס ק ל אעזר חד וליהך עלי גמיע כלד מצר
 יוסף מדעה את טבעתו מעל ידו ותק אתה עליו נוסף ילכש
 אתו בגדי שש ושש רביר הדחב על צוארו: ואעזר פרעס ות
 עקתה מעלידיה ואלביש יתה לבושך דבנך ושוי מניכא
 על צוריה: תס נט מדעון לאתמה מן ידה וגעלה עליו
 ווסף וציד ואכסח וטאב עשרי ועייר טוקא מן ידה עלו
 ענקי: וידכס אותו במדכבת המשיכה אשר לו וקרא לנני
 אברך ונתנו אותו על כל ארץ מצרים: וארביב יתה כריתא
 תני תא דיליה ואכדיון מדמיה דין אבא למלכא ומני ותיה
 על כל ארעא דמצרים: וארבעה גניבה ונורי בין וד
 אטריק וולאה עלי גמיע כלד מצר: ונאמר מדעה אל יוסף
 חני מדעה ובלעדיו לא יוסיס איש את ידו ואת דגלו בכר
 ארץ מצרים: ונאמר מדעה ליוסף אתה מדעה ופל ממך

ויתן יתה
 ודא יוסף
 דהלא על

החמ
 דבר אר

לא ידעם גבר ות ידעיה למיחד דין ויהי רגליה למרכב על סוסו
 ככל הדעה דמערדים תם קלה ועלי מעפרעון ממקור ראוי
 לא ימדה נפאן ידה ולא רגלה פגמיע בלד מער ויקרא
 פדעה עם יוסף צפנה מענה ויתן לואת אסנה ביה מוטי פלע כהן
 און לאשה ויעא יוסף על מדץ מערדים וקרא פדעה שום יוסף
 גברא דמוטמדין גלין ליה ניהפ ליה ית אסנה בת מוטי פדעה רגל
 דאון לא ידעו ונמך יוסף שלוט על מדעא למערדים וסמא
 מועא אכמא וזואה באסנה אסנה מוטי פדעה אמאם און וכרג
 וקיא על גמיע בלד מער ויוסף בן שלשים שנה בעמדי
 לפני פדעה מלך מערדים ויעא יוסף מלפני פדעה ויעפד
 ככל מדץ מערדים ויוסף בד תלתין שנין כד קם קדם פדעה
 מלפא דמערדים ונמך יוסף מן קדם פדעה ועפד ככל מדעא
 דמערדים וכאן יוסף אכן תלמודין סנה חין וקח בין ידי מרעון
 מלך מער ולמא ררג מן בין סמא גמיע בלד מער ויתעש
 הארץ בשבע שני השלע לקמעים ונעשו ידי מדעא
 בשבע שני שבעא עבדא לאו עדין תם אנכנת ארץ
 וי קבע מנן לשבע מל למאדין ויקבץ את כלל אנל שבע
 שנים אשר היו בארץ מערדים ויתן מכל בערדים מכל שד
 העיר אשר סביבותיה נתן בתוכה ופנש ות כל עבד שבע
 דהואה בארעא דמערדים ויהפ עבדא בקרויה עבד חקד
 קדמא דכסח דנחא ופד בגוה מגמע טעאם באקו אסנה אסנ
 אחי כאנה מי בלד מער ואעלה מי לקרי טעאם אסנב אסנ
 געל טעאם ניאע כל קרויה חזי הא מיהא ויעפד ויוסף בד
 כחול פים הדבה מאד עד פיחד ל לעפר פו אין מוסר וכעש
 ווסף עבדא פחלא דומא עג לחא עד דסמך מלממע אה

שבע

לות מועד יגמיע יוסף מן אשר שציה כדמל לבחך כותרת
 גמא חתי אנהא ען אחציה ממא לא אהעאלה וכלוס
 ולד שני בטרם תלך שנתה הילעב אשר ולדה לואסנה
 בת מוטימדע כהן מן וליוסף אחציה דין דנין עדלא עלית
 שתא דכמלא דילידת ליה אסנת בת מוטימדע לבא דאון וליוסף
 ולד מכאן קבלאן תדכל סנה אגוע אדי ולדתהמא לה אסנת
 אכנה מוטימדע אמאס און ויקרא יוסף את שם הכבוד מנשה
 כינשני אלהים את כל עמלו ואת כל בית אבי ויקרא יוסף את
 שום בןכרה מנשה אדי אשיתו וקית כל עמלו ויה כל אהא
 בית אבא פממא יוסף לבכר מנשה קלאן אלה קר אשתי
 גמיע שקא ומא כהן מנה מצות אבי ואת שם השני קרא
 אמרוס כי הדרני אלהים בארץ עמי ויה שום תנימא קראת
 אמרוס אדי אשתי יק בארע שצבורי ואלאע דמא האמרוס
 קלאן אלה קר אמאס מי בלד יעצמי ותכלנה שבע שני
 השבע אשר היה בארץ מצרים ושלומא שבע שני
 קבעא דהאמה בארעא דמצרים ותסת קבס קען
 לשבע אדי כמות מי בלד מצר ותכלנה שבע שני הדרע
 לבא באשר מאשא אמר יוסף ויהירעב בכל הארצות ובכל
 ארץ מצרים היה לחם וישליח שבע שני כמלא למית כמא
 באמר יוסף והוא כמלא בכל ארצותיו ובכל ארעא דמצרים היה
 ונדרת קבע קען אגוע און תחתי כממאחא ויוסף
 כמאן אגוע מי גמיע לבכראן וגמיע בלד מצר כהן מנשה
 ותדעב כל ארץ מצרים ויעצק העם אל ללחם ויאמר
 מרעה לכל מצרים לבו אל יוסף אשר יאמר לכם תגשו
 ופניתי כל ארעא דמצרים וצוח עמא קדים מרעה על לחמא

פדעה

וְאֶמְרָה פִּדְעוּהוּ לְכָל מַעֲרָאֵי אֵיזִילוֹן לְוֹת יוֹסֵף דִּי מָר לְכֹן מַעַ
תַּעֲבִדוֹן. כְּלָמָא אִמַּע אִמְרַע אַעל בְּדֵל מַעַר עֲדָן אֶקוּס אִי
פִּרְעוֹן וְאֶתְחַבֵּאט פִּקְא לְהֵם אִמְרֵי אִי יוֹסֵף מֵא קִלְכֵּט
אִעֲנֻשׁ. וְהָרֵעַב הָיָה עַל כָּל כֹּחַ הָאָרֶץ וְנִתְחַת יוֹסֵף אֶת כָּל
אֲשֶׁר בְּהֵם יוֹשְׁבֵי לַמִּצְרַיִם וַיַּחֲדֹק הָרֵעַב בְּהָרֵץ מִצְרַיִם
וּפְתָנָא הָיָה עַל כָּל אֶרֶץ אֲדֵמָה וּפְתָח יוֹסֵף וְתַ כְּלָאֵי עֲדִיָּה דִּפְתָּח
עֲבֹרָא וְדִבִּין לְרִמְצָאֵי וְתִקִּיף כְּפִלָּא בְּאֲדֵמָה דִּמִּצְרַיִם. וְלִמָּה
אִנְכֻשְׁט אֲלוֹעַ עֲלֵי וְגַד אֲדֵמָה פְתַח יוֹסֵף גְּמִיעַ מִן פִּתְחָא מֵאֵת
מִמָּוָה אִמְצִרְיוֹן וְאִשְׁתַּד אֲלוֹעַ מִלְּבָבָא. וְכָל הָאָרֶץ כָּאֵן
מִצְרַיִמָּה לִישְׁבְּרָאֵל יוֹסֵף כִּי חֲדָק הָרֵעַב בְּכָל הָאָרֶץ.
וְכָל דִּיֵּי אֲדֵמָה אֶתְוֹ לַמִּצְרַיִם לְמַדְכֵּן עֲבֹרָא כֹּחַ יוֹסֵף אִי
תִּקִּיף כְּפִלָּא בְּאֲדֵמָה. וּבְתִיר מִן אֶהֱל אֲבִלְרִיאֵן גֵּאֵן אִי מִיָּה
וּמִתְאֲרִין טַעֲמָאֵם כֹּחַ יוֹסֵף אִי אִשְׁתַּד אֲלוֹעַ מִלְּבָבָא. וְיִתָּא
וְעַתָּה כִּי יֵשׁ עֲבִיד בַּמִּצְרַיִם וְאִמְרָה יַעֲקֹב לְבָנָיו לֵמָּה תִּתְּנֻנִּי
וְחֲדָא יַעֲקֹב אִיִּי אֵת עֲבֹר מִדְּבִין בַּמִּצְרַיִם וְאִמְרָה יַעֲקֹב
לְבָנָיו לֵמָּה תִּתְּנֻנִּי פְתַח יַעֲקֹב אִי אִמְרָה מִן גִּוְרָה
בַּמִּצְרַיִם קֵל לְבָנָה לֹא תִתְּנֵנִי. וְאִמְרָה הִנֵּה שְׁמַעְתִּי כִּיִּי
שָׂכַר בַּמִּצְרַיִם דִּין שְׂמָה וְשִׁבְרִי לֹא מִשִּׁים וְנִתְּנָה לֹא
כְמוֹת. וְאִמְרָה הִנֵּה שְׁמַעְתִּי אִיִּי אֵת עֲבֹר מִדְּבִין בַּמִּצְרַיִם
חִוְתִּי וְזִכְרוֹ לֹא מִתְּחִי וְעַתָּה לֹא כְמוֹת. קֵל הוֹרָא אִי פְתַח
אִי אִמְרָה מִן גִּוְרָה בַּמִּצְרַיִם אִיִּי אֵת עֲבֹר מִדְּבִין לֹא
מִנְהָא וְנִתְּנָה לֹא כְמוֹת. וְיִתְּנִי אִיִּי יוֹסֵף עֲשִׂיָּה לְשִׁבְרִי
בְּרַ מִמִּצְרַיִם. וְנִתְּנָה אִיִּי יוֹסֵף עֲשִׂיָּה לְמַדְכֵּן עֲבֹרָא
בַּמִּצְרַיִם. וְאִנְכֻשְׁט אֲלוֹעַ מִלְּבָבָא יַעֲקֹב עֲשִׂיָּה יַמְתֵּאֲרִין בְּרַ מִן

כָּכָא

לְבָנָה

מער ואת בנימין אחי יוסף לא שלח ועקב את אחיו כי
אמר כי קראנו אסנו וית בעמנו אחוה יוסף לא שלח
אחיו אמר כל מאד יעזיבני מותא ובנימין אלו יוסף לא
יבעתה ועקוב לאנה קל כלמ תלחקה למנייה ויבא פני
וישראל לשכר בתוך הבאים כיהיה הדעב בארץ כנען
ואתו בני ישראל למדען עבדא בגו עליה אחי הוא כעל
בארעא דכנען כלמא דכלו בני אסרא ליה מאדו מי מא
אדאכלין אד כאן אגוע מי כלד כנענאן ויוסף הוא השליט
על הארץ הוא המושכיר לכל עם הארץ ויבא אחי יוסף
וישתחו לו ואמרים אדני ויוסף הוא שליט על אדני הארץ
מדכין עבדא לכל עבדא דאדני ואתו אחי יוסף וקידו ליה
על אפיון על אדני ויוסף הוא שאן לכלד וכו' ומיד גמיע
קומה סגא אכונה וקדו לה עליו וגהם עליו ארץ וירד
יוסף את אחיו ויפיהם ויתכבר אליהם וידבר אתם משות ואמר
אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשכר אכל וכו'
והוא יוסף ית אחוה ואלמוך שגון וחשיב סא דמליל עמיהון
ומליל עמיהון קשין ואמר להון מלך אתיתון ואמרו מאדני
למזכר עבדא פרא יוסף אכונה פאחכותהם ותכר וכלמהם
בעבודה פקל להם מן אינ גיתס חלומן כלד כנענאן נמיה
טעאס ויכר יוסף את אחיו והם לא חכירוהו ואשתמורע
יוסף ות אחיהו ואינן לא אשתמורעוהו ומתכח יוסף אכונה
מתקקא והם לס יתכונה וידבר יוסף את החלומות אשר
חלם להם ויאמר אליהם מדגלוס אתם לדאות את עזר
הארץ באתם ואידכר יוסף ותחלמיא דהוה חלים להון

יעקב
עם אחיה

ד

דכנען

אחיה

ואמר להן אלולי אתון למי חזי ית בדיקה דאדעא אתי תון
 ולמחזי דאדעא אתי דאדעא להם קא להם אנתם גואסי שא אמלא
 דגס דלענדרו כדר אברדי ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך
 באו לשבד אפל ואמרו ליה לא רבוע ועבדיך אתו למעבד
 עבדא קאולד לא יא מידי אמא גאון עבדיך ימתדון
 טעאם כלנן בני איש אחדי נחנן פני סאנחנו לא היו עב
 עבדיך מרגלים כולנא בני גובלא חד עתנא כיוני אנהא
 לא הו עבדיך אלולי כלנא פני רגל ואחדונחן תחמת מלא פאן
 קט עבדיך גואסיא ויאמר אליהם לא כי עבדות הארץ כהאס
 לראות ויאמר להון לא אדני בדיקה דאדעא אתי תון למחזי קא
 להם לא בלא נא גיתם לתנערו כדר אברדי ויאמרו שנים
 עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן
 את אביו היום והאחד איננו ואמרו תדי עסר עבדיך אחי אנתם
 כע גובלא חד פארעא דכנען והא דעירא עס אבונא ואלא
 וחד ליתוהי קאונחן אתני עשר מן בע רגל ואחד מי כל
 כנעאן ואעגנא איוס ענד אבינא ונאחד מפקוד ויאמר אליהם
 יוסף הוא אשר יפדתו מליכס מרגלים אתם ויאמר להון יוסף
 הוא דמלילית לבון אלולי אתון קאלהם יוסף הומא קלת לכס
 אנכס גואסיס בזאת תכחנו חי פרעה מס תעאן כי אסבנא
 אחיכס הקטן הנז בדא תתכחרון חי פרעה מס תעאן מלא
 אחיך במיגרי אחוכו דעירא הלא כדלת לללה תמתחנן לא
 חיוה פד לא כרגתס מן ההעל לא במגא מליכס ואמר לו
 דהנא שכלומכס אחד ויקחאת אחיכס ואתם האסרו ויר
 ויבחנו דריכס האמת אתכס ואם לא חי פרעה כי מרגלים
 אתם שכלח מנכון חד יד כדר ית אחוכון ואתון תחאסדון

לדין

שם

לא נחם
 והוא
 מרגל

ויתבחרון פתגמי כון הקשוט אתון אמרין ואם לא היי כדעה אדרי
 אלילי אתון. אבעלו בואחד מנס ושפעה ואנתם תאכסון חת
 ונתתן כלאמכס הללחק מעכס ולא פחיוה פרעון אנכס גואקס.
 ואספא אתם אל משמר שלשת ימים וכלבש יתמון לבית מטרם
 תלתה יומין פעמהם לי חפץ גאמס ויאמר אליהם יוסף ביום
 השלישי זאת עשו ותיו את האלים אני יא ואמר להון יוסף
 ביוםא תליזת דא עבדו ואתקלמו מן קי אלא דחילי תס קל
 להם מילום אזלת מענעו בלה תחיון ברא פאני אתקי זלך ניכס.
 אס פניס אתם אחיכס אחד ואסר בבית משמר כס ואתם לנו
 הניאן שבר רעבון בתיכס אס כינוי אחוכון חד ויאסר בבית
 מטר תכון ותון אידינו אנכילו עבולא דחסיך בביתכון אן
 כנתס תקחת פואחד מנכס וחכס פיבית תכעכס ואנתם אמנו
 ודו מיידה קות מלודלכס ואת אחיכס הקטן תניאן אלילי
 ויאמנו דבדיכס ולא תמותו ויעשו כן ויה אחוכון דעירי
 תיתון לותי ויהינתון פתגמי כון ולא תמותון ועדדו כן ואחו
 באכס לאמגר לוי ליתחקק כלאמכס ולא תהלכו ועננו
 כדאך ויאמרו איש אלאחיו מכל אשימים אחנחנו על אחינו
 אשר דאנו ערת נפשו בהתח ננו ולא שמענו על כן באה
 אלינו הערה הזאת ואמרו גבר לאחיו בקושטא דיכין
 אנהנך על אחוכל דחזינא בעמק כפשיה כד הוה מותחך לעל
 ולא קבילנא מניה על פן אתת לנא עקרת דרא תס קל כן
 בענכס לבעץ לכנא אתמין פיאכניא אד דאנא נמקא פי
 שרה ותלרע אינך ולס נקבלה לזין נאלתנך הרה אשרה
 ווען דאנא אנת לאמר הלא אמרתי אליכס אל תחטאן ל
 בילך ולא שמעתם דמו הנה נדריש ואניב דאכין ותון

מדת

אלילי

למק

חור

למימר הלא אמרית לכו ללא תחטון בעולי מא ולא קבלתו
 ואף דמיה היא מותבי. מאגאבהס דאוכן קאילא לס אוקר
 לבס לא תלכו עליה ולס תקבלו ואן הודא נחן מטלביי ב
 בדמה והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם ואנון
 לא ידעין אפי שמייע יוסף אפי מתרגמך הוה ביניהון והם לס
 ועלמון אן יוסף ויהם דאן לאנה אוקר תרגמאנא פי מא דעסה
 יעבד יוסף מעליהם ויבדל אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את
 שמעון ויאמר אתו לעיניהם ואסתחר מלנתהון וככא ותב
 לוותרון וחליל עמהון ודבר מלותהון ית שמעון ואמר יתיה
 לעיניהון מאסתדאר עניהם וככא תס דאע איהם כסאסבהס
 ואכר מל ביניהם שמעון וחדשה בחצרתהם ויבזוקן וימלאן
 את בליהם בר ולהשיב כסניהם אישאל שכן ולתת להם
 עדה לדרך ויעש להם כן ופקיד יוסף ומלמניהון עבדא
 עבדא ולא תבא כסניהון גבר לסקיה ולמתן להון דורין לאוריה
 ועבד להון כן. תס אמר יוסף מלית אוסי תקס ברא וירדות
 פצתהס כל רגל זיגולקה ואעטו דואדא לטריק מלמאענע
 להם כדאך. וישאו את שברס על חמוריהם וילכו משם
 ונטלו ית עבדניהון על חמריהון ואדלו מתמן. חמלו מעירתהס
 על חמירהם וסארו מן תס ויפתח האחר את שקו לתור
 מסקיה לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתתו
 ופתח חד ית שקיה למתן כיהנא לחמריה בפי מלמא וד
 וחזא ית כסניה והא הוא כפוס טעניה. תס פתח אחרתמא
 אולקה לטריק עלמא לחמירה פי למדיע פראא פצתה ואדי
 ברא פי וטאיה ויאמר אל אחיו הושב כספך וגם הנה כאמר
 באמתתתי דעא לבס ויחדו אישאל אחיו לאמר מה זאת

דא

ה

סוף

עשה להם לנו : ואמר לאחיה : אתה כפי ידך ואתה **פסוק**
בשמי ובפס מדע לכהן ותהוה אכר באחיה למימר מלך
לא עבד ית לנו : פקל לאלותה קד רדת פצתי והורא הי
פי נעמי מנפרת קלונה ודעג כל ואחד מעמליה קמי לין
מא לא נעג לכה דנא : ויבאו אל יעקב אביהם ארבע דנעין
ווגדו לו את כל הקרות אותם לאמר : ואתו לו יעקב אבונן
לארעא דנעין וחיוון ליה ית כל דערעא יתהון למימר :
אם גאון אייעקוב אי כלר כנעאן ואכדרה גמיע מא באחוסקא :
דכר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים אדני
הארץ : מליל גובלא דכונה דארעא עמנו קשיין ויהי יתנא
במאכלי אדני : פטנא ארגל קיד אכלר בעעודה ואתהמא
בגמאסא : אכלר : ואמר מלין פניס אכחנו לא היינן מרגלים :
ואמר נא ליה כיוני אכחנו לא היינא מלין : פקלנא לא נח
תקאת לס כחן קט גואסיס : שנים אכחנו בני אכינו האחון
איונן והקטן היום את אכינו בארץ כנען : תרי עשר אכחנו
אחין בני אכנא חד לימורדי ודעירא ונא דין עם אכנא בארעא
דנעין : ונח אתני אן בני אכנא אחרנא ממקור ולאכר ענד
אכנא יווס פי כלר כנעאן : ואמר מילנן האיש אדני הארץ
בדאת ארע כי פניס אתם אחי כס האחד הניחו אתי ואמר
שכר דעכונ בתי כס קחו ולכו : ואמר לנו גובלא דכונה ו
דארעא ברא אדני אדני כיוני אתון אחוכון חד שוכן לותי וית
עכורא דחסיר בביתכון קכו ואי ילו : פקל לנו כללה מעלם
אנכס תקאת דעו ענדי ואחד מנכס נכדו קות מנאדלכס ומנן
והביאו את אחי כס הקטן אלו וארעא כי לא מרגלים אתם
ואיתו וית אחוכון עעירא לותי ואדני אלו לא אלו אתון אריכוני

אחוס
ביכנס אתם
התן לכם וחר
ביתך תחון

אָהוּ יתְאַחֲזֶנּוּ אִתָּךְ לִכְנֹן וְיֵת אֶרְעָא תַעֲבִידוּן עֲחוּרְתָא וְאִתּוּ
 בְּאַלִּיכֶם זֶא עֲגֵד חֲתִי אַעֲלֵם אֲנִכֶם לִיס בְּגוּמָסִים וְאֲנִכֶם
 תִּמְאֵת אֲלִיכֶם אַעֲפִיכֶם וְאִתְגִּדּוּ פִי אֲבִלְדִי וְיֵהִי הֵם מְדִיקִים
 שְׂקִיחֵם וְהֵנָּה אִישׁ עֲרֹד עֲרֹד עֲרֹד בְּשָׂקוֹ וְיִרְאֵהוּ עֲרֹדָתָ ל
 כְּסִפֵּיהֶם הֵמָּה וְאִלֵּיהֶם וְיִרְאֵהוּ וְהֵוּ אֲנִי מְדִיקִין סְקִי הֵו
 וְהֵא אֲבִד עֲרֹד כְּסִפִּיהַ בְּסִקִּיהַ וְחָדוּ יֵת עֲרֹדִי כְּסִפִּיהֵו אֲנִי
 וְאִתְהֵוּ וְדִחִלוּ וּכְסִיחֵם יִפְרִגוּן אֲנִי יִתְהֵם כְּסִפִּיהֵו אֲנִי
 מִעֵד כָּל וְגַל מְיוֹעֵמִיהַ פִּלְמֵה רֵאן עֲרֹד מִעֵתְהֶם הֵם וְאִבִּיהֶם
 מְדַעְגוּ וְיִאֲמֵר אֲלֵיהֶם יַעֲקֹב אֲחִי שִׁבְלָתִים יוֹסֵף אֲבִנִי וְשִׁמְעוֹן
 יִצְחָק וְיִתְהֵוּ בְּנֵימָן תִּקְחֵהוּ עֲלֵי לֵיךְ כְּלֵמֶה וְאִמֵּר לְהֵו יַעֲקֹב אֲבִנִי
 וְיֵת אֲחֵיכֶם לְהֵו יוֹסֵף לִיתְהֵו וְשִׁמְעוֹן לִיתְהֵו וְיֵת לְעִמָּוִן תִּדְבֹּרוּ
 עֲלֵי הֵמָּה לְהֵו תִּתְקַץ לְהֵם אֲמַרְיֵל אֲבִיהֶם קֹד אֲחִיכֶם מִוִּי
 יוֹסֵף מִמְּקֹדוֹ וְשִׁמְעוֹן מִמְּקֹדוֹ וּבְנֵימָן מִטְלֹב עֲלֵי אֲגַתְמַעֲת
 הֵרָה כְּלֵמֶה וְיִאֲמֵר רֵאן אִתּוֹ שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית אִם לֹא אֲבִי אֲנִי
 אֲלִיךְ תִּכֶּה אִתּוֹ עַל דִּי וְאֲנִי אֲחִיכֶם אֲלִיךְ וְאִמֵּר רֵאן לְאִבִּיהֵו
 לְאִמֵּהוּ לְמִי חֹד וְיֵת תִּרְיֵן בְּנֵי תַמִּית אִם לֹא אֲבִיכֶם לְהֵו חֹד
 וְיֵהִי עַל דִּי וְאִתְּ אֲחִיכֶם לְדִי קֹד לְהֵו רֵאן תִּתְכַּל אֲבִי אֲלֵם
 אֲנִי בֵה לֵיךְ אַעֲפִיחֵה וְאִתְּ אֲחִי לֵיךְ וְיִאֲמֵר לְאִבִּיהֵו בְּנֵי עֵד
 עֲמִלִּים כִּי אֲחִי מֵת וְהֵו לְבָדוֹ נִשְׁאָר וְחֹד וְקִדְּמוּ אֲחֵו בְּ
 כְּדִיר אֲשֶׁר תִּלְכֹּכֶה וְהֵו דִּתְהֵו אֲחִיכֶם לְהֵו נִשְׁאָר
 וְאִמֵּר לֹא יִחַד בְּנֵי עֲמִלִּים אֲדִי אֲחִיהֶם מֵת וְהֵו כְּלֵמֶה אֲנִי
 אֲשֶׁר תִּתְּ וְעֵד עֲנִי מִוִּתְהַר בְּחֹרְחֵם וְיֵת לְהֵו וְיֵת לְהֵו וְיֵת
 שְׁנֵי בְּדוּנָה לְשִׁמְעוֹן יִקַּץ לֹא יִנְחָד אֲבִיכֶם לֹא אֲלֵו
 קֹד מֵת וְהֵו וְהֵו קֹד בְּקִי כֵּאן וְאִתְּ אֲנִי אֲנִיכֶם שִׁבְו
 בְּסִרְהַ לִי לְהֵו וְיֵת עַל כְּדִיר בְּאִרְיֵךְ יִכְסֵּל תִּקְוִי לְאִלְעֵהוּ

עבדא

למנהל

אחיה

היה

ואנש שדיד פילברד: וזה כאשר כל לאכל את השעור אשר
הבאן ממערים ואמר אליהם אביהם שובו שברולנו מעט
אכל: והיה כד שבר למיכל ונת עבדא דאיהא ממערים
ואמר להון אבדון תבון דבון לנא דעיר עבדא: פלמא כדון
מן אכל אבייהא אתי אתו כהא מן מוצר קלאביהם לעם איגש
אמתאדו לנא קרלא מן אטשאם: ואמר אלון נהדר לאמר
העד היעיד בנו האיש לאמר לא תראו מע בלתי אחיהם אך
אתכם: ואמר ליה יהודה למימר אשהדא אשהדא בנא גברא
לא תחון אחיהן כד אחוכון עמכון: וקל לה יהודה אן ארגל
נאשראנא וקל לא תרווגדי אן ואכיהם מעכס: אם ושן מש
משלה מתנו כדדה ונשברה כל אכל: אם איתך משלה וד
אחולא עמנא נישות ונשכין לך עבדא: מאן דעתא באבינא
מענא אנהנא ואמתרנא לך ששאם: ואם איתך משלה לא
נדר כי האיש אמר אלינו לא תראו מע בלתי אחיהם אתכם: ואם
ליתך משלה לא נישות אחיה גברא אשהדא בנא למימר אשהדא
אחי אחיהן אחוכון עמכון: ואן לס דעתא בר לא ננחדר לאן
ארגל קאלט לא תרווגדי אן ואכיהם מעכס: ואמר ושראן
למא הרעשם לי להגיד לאיש העוד לפס אח: ואמר ישראל לה
אבאישתון לי לחוהא לגברא העוד לבון אחא: ונס קל אקראיך
ולס אקחם לייא נאכדנתם ארגל אנכי לפס אך: ואמר
שאל שאל האיש לנו ולמולד תנו לאמר העוד אביהם חי
היש לפס אח ונגד לו עלמי הדברים האלה הידוע נדע כי
ואמר הורידו את אחיהם: ואמר שאלא שאל גברא לנא
ולידותנא למימר העד כען אחוכון קים האית לבון אחא
וחונא ליה על מימר פתגמיהא האילי המידע הונא ודגין

[illegible]

השיבו בידכם אנלי מעתה חוא וכסמא על חד תריין סבו ו
בידכו וית כסמא דאתתב כמס טועני כון תתבו בידכו
דלמא שלו דת ובעמא מן זכנה כדוקא מעכס ולכנה
למרדוה מן מוה אויתתס דדוקא מעכס לעל כאן סדוא
ואת אחיכס קחו וקומו שובו אל האיש וית אחוכו דברו וקומו
צובלות גוברא וכוזי אחיכס ואגעו לו ערגל ואל עדי יתן לכס
דחמיס למני האיש ושלח לכס את אחיכס אחר ואת בעמי
ואני פאשר שכלות שכלתי ואל עדי יתן לכון דחמיס ק גוברא
ויפטר לכון ית אחוכו אחרט וית בעמי פאשר כמא דתכלית
תכולות וזכאיק זכאני ועטיכס דחמה בני ידיה תחט טלח
אחיכס לאפר מע בעמי ואנא אלאך אן אתכל כמא תכלית ויזכו
האנשים את המנחה הזאת ומשנה עסק לקחו בידם ואת כלמן
וקמו וירדו מערים ועמדות לענין ונשינו גוברא ית תקדשתא
היא ועל חד תריין כסמא כסבו בידו ודברו ובעמי וקמו ונחהו
למערים וקמו וקס וסך פאכרו לקוס הדת אחריה ובעמא
מן זכנה אלוה מע בעמי וקמו ומלו ואנחדו לי מערוס
בין ידינוס וירא יוסף אתס את בעמי ונאמר לאשר על כיוו
הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכין עזתי ואכלו ד
האנשים בעתה וסך וסך עמדות ית כלמן ואמר לדממנה
על ביתך אעיל ותגודיא לביתא וכוס כסמא ואתקין אדי
עמי אכלין גברא בשירותא פלמא ראי ווסף בנימו מעמס
קלחגבה אדל לקוס למחל ואדכח דכחא ואעלתה פאן
לקוס ואכלון מעי סילעה ירה ויגש האיש פאשר אחר
וסף ופא האיש את האנשים ביתה ווסף ועבד גברא כמא
דאמר ווסף ואעיל גברא ית גוברא לבית ווסף סמנע ארגל

עסק

ביתא

כמה קלה יוסף טאדכלהם אימנלה: וייראו האנשים כי
הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר העשר השב באמתחותינו
בתחלה אנחנו מוכרים להגורל עלינו ולהתחמל עלינו ול
ולקחת אתנו לעבדים ואת חמורינו ודמינו לו ויכריא אהי
אתעלו לבית יוסף ואמרו על ציך כספא דאיתתב בטוענא
בקרמיתא אנחנו מתעלין לאתדבדבה עלנא ולאסתקמא
עלנא ולמסקי יתנא לעבדין ולמדבד יתחמדיא: פתחו ארזא
אדאר פלו אימנל יוסף וקא בשבב אפצה איי רדדת פי אועי
אנענא פי לאבתא נמן מדכלין ליתשבב עלנא ויתגנא
עלנא ויאכרנא עבירנא וחמירנא ואטפאטא מלכא: ויגשו
אל האיש אשר על בות יוסף וידבדו אליו פתח הבית וקריבו
לוה גובלא דממנא על בית יוסף ומלילו עמיה בתדע: מתקדמו
אי חואב עסק וכלמה ענד באב אבית: ויאמרו פיאדנו ודדן
בתחלה לשבד אכל: ויאמרו בצעו רבתי מיתת אחתנא ביר
בקרמיתא למדפן עכורא: וקאו יא סידי אטא אנחדרנא נמת
טעאס: ויהי באנו אל המלון ונכתחה את אמתחותינו וזהנר
כסף איש בפי אמתחותו כסלון במשקלו ונשפ אחו בידני
וזהו כדאיתנא לבית מבחא ומתחנא ות טוענא וזהו כסף
במוס טעניה כספא במתקליה ואיתבכא יתיה דידנא: פלמא
ענדא אי אובית פתחא אנעיתנא טאדא בטעה כל רבל פי
ועאיה פתחא נרדנא דא מענא: ופסף אחר הורדנו בידנו
לשבד אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחותינו: וכספא
אחרתא אמותא בידנא לא ידענא מן שוי כספנא בטוענא
ופעה אכדא אחרנא דא מענא לנמתאר טעאמא לס
נעלם עיור פתחא פי אנעיתנא: ויאמר שלום לכסא

אתה

ד

תודאו להם וזהו אביכם נתן לכם משמון צאמתחותכם
 כספכם במזל וזאת הלויה את שמעון ואמר שלם לנו
 לא תדחלון להסוף ואלה דאזכון והב לבון סימן בנעל
 בטועתון כספכון לותי ואמית לותהון ית שמעון יחל
 להם סלמם לכם לא תלכוו אחרם וזהו אביכם דוקדס
 כנזא סי חויתתם ואמא סנתם סקר יארת לוי ואכז
 יתם שמעון ויבא האיש את הנשים ביתו יוסף ויתנחם
 וידעו רגליהם ויתן כספון לחמוריהם ואמילגזבדא וד
 גזבדא לבית יוסף ויהב מריא ואסא רגליהון ויהב כדת
 לחמוריהון ולמא מדכל ארגז אקס אימנדל יוסף מעטאס
 מאא פגסלו ארגלם וטרח קתא לחמוריהם ויכינו אד
 המנוחה עד כוא יוסף בעהדים כי שמעון כיואכלו לחם
 ואחקינו ית תקבתא עד דעל יוסף כשי דותא אדוי שמעון
 אדוי תמן ויכלון לחמא ויהיו אהדייה אי אגא יוסף מי
 יעודה לאחנם סמעו אנהם ואכלון חם שגאמא ויבא יוסף
 הביתה ויבאו לו את המנוחה אשר בידם בביתו וישתחוו לו
 אנים אדעה ועל יוסף לביתא ואמילגזבדא ויתקרבות
 רבידהון לביתא ועגידו ליה על אדעא ולמא גא יוסף אי
 מנזלה אדכל ליה אהדייה לתי מעוס אי מנזלה וסגדו
 לה עלי אדאץ וישאל להם לשלום ואמר השלום אביכם
 חזקן אשר אמרתם העודנו חי ונשאל להון לשלום ואמר
 השלום ואזכון סנא דאמרתון העד כען קיס פסחם ען
 סלמתם וחלול עאדאביכם אישך באקוהל הו סלס
 ואמרו שלום לעבדך אמינו עודנו חי וקדו וישתחוו ואמרו
 שלם לעבדך לאזנא עד כען קיס וכדעו וסגידו יקלן עאד

דמי

כד עיריותיה ואמרו אבדו אבד כח צדקה ואמרו
וידו אבד פי מרתתה ולעגיד מרתתה ואמרו
אקום בעצתם לעצת יושא מלשאת מאת עניו אליהם
ואלד משאת בעיניו ממשאת כלם חמט ידות וישתו
ושכרו עמנו ונשל חלוקין מן קדמוהו לקדמיון וסגיד
חולקא דבנימין מחולקין כוללון חמטא חלוקין ושתיו ודון
עמיה וחמל זלאת מן בני וידו יהם פטאת זלת בעיני
אכר מן זלאתם כמסא מעמא ושרבו מטה חזי פכרו
ויעו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתות האנשים
אכל פאשר ויכלון שאות נשים כסף איש בפי אמתותו
וקדיות דממנע על ביתיה למי חר מליות טועני גבריה
עבורא כמא דיכלין למטען נשיו כסף גבר כפוס טועניה
אם אמר וכלה וקללה אמל אועיה אקום ברא כמא ויחוק
וחמלוה וצויד מלה כל רגל פי ואמיה ואת גביטי גביע
הכסף תשום פני אמתות הקטן ואת כסף שברו ויעש
כדכד ונסף אשר דבר וית כללי פלודא דכסף תשין כ
כפוס טועני דדעיה וית כסף דביטוי ועבר כפוגמא דאון
דמליל וגאמי גאס לענה צוידה פונטא לאגד מע פנה
מיידה מענע כמא קז יוסף הכפר אור והאנשים המה
וחמריהם ועדא הוא וגבריה אתפטרון אנו וחמריהון
כלמא מעא לעבא חלוק אקום חס וחמיראם חס וצאו
את העיר לא החזיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו אקום
דף אחרי האנשים והשגתם והמדת אליהם למה שלמם
לעז גחת טובה איון נפקו מן קהלה לא אחזיקו ויוסף
אמר דממנע על ביתיה אקום דף בחד גבריה ותדבקין

מרתתה
אקום
בעצתם
לעצת
יושא
מלשאת
מאת
עניו
אליהם
ואלד
משאת
בעיניו
ממשאת
כלם
חמט
ידות
וישתו
ושכרו
עמנו
ונשל
חלוקין
מן
קדמוהו
לקדמיון
וסגיד
חולקא
דבנימין
מחולקין
כוללון
חמטא
חלוקין
ושתיו
ודון
עמיה
וחמל
זלאת
מן
בני
וידו
יהם
פטאת
זלת
בעיני
אכר
מן
זלאתם
כמסא
מעמא
ושרבו
מטה
חזי
פכרו
ויעו
את
אשר
על
ביתו
לאמר
מלא
את
אמתות
האנשים
אכל
פאשר
ויכלון
שאות
נשים
כסף
איש
בפי
אמתותו
וקדיות
דממנע
על
ביתיה
למי
חר
מליות
טועני
גבריה
עבורא
כמא
דיכלין
למטען
נשיו
כסף
גבר
כפוס
טועניה
אם
אמר
וכלה
וקללה
אמל
אועיה
אקום
ברא
כמא
ויחוק
וחמלוה
וצויד
מלה
כל
רגל
פי
ואמיה
ואת
גביטי
גביע
הכסף
תשום
פני
אמתות
הקטן
ואת
כסף
שברו
ויעש
כדכד
ונסף
אשר
דבר
וית
כללי
פלודא
דכסף
תשין
כ
כפוס
טועני
דדעיה
וית
כסף
דביטוי
ועבר
כפוגמא
דאון
דמליל
וגאמי
גאס
לענה
צוידה
פונטא
לאגד
מע
פנה
מיידה
מענע
כמא
קז
יוסף
הכפר
אור
והאנשים
המה
וחמריהם
ועדא
הוא
וגבריה
אתפטרון
אנו
וחמריהון
כלמא
מעא
לעבא
חלוק
אקום
חס
וחמיראם
חס
וצאו
את
העיר
לא
החזיקו
ויوسف
אמר
לאשר
על
ביתו
אקום
דף
אחרי
האנשים
והשגתם
והמדת
אליהם
למה
שלמם
לעז
גחת
טובה
איון
נפקו
מן
קהלה
לא
אחזיקו
ויوسف
אמר
דממנע
על
ביתיה
אקום
דף
בחד
גבריה
ותדבקין

שלח

א

עמיה יי' ל'
 עבדא ואמרו
 תהו' זכא
 וימרו דריו
 איש את
 אמתו
 איש את
 איש אמתו
 ואחרי
 גבר יי' סע
 לארמא נקמו
 גבר סע
 וימרו בגדו
 המלך וקטן
 כלה וימרו
 המלך
 המלך
 כלה שרי
 ובזערא
 שיש' ומה
 כח כליה
 בסועה
 דבכמי
 ויקרע
 שמהלם
 ויעפחם
 על המרו
 וישבו
 העיר
 ובזע
 לבושי
 דמו גבר
 על המרו
 ותבו לנחמ
 ויבא יחזק
 ואחריה
 יוסף
 ויבא שר
 שם נגלו
 לכוזא
 ועל יוסף
 ואחרי
 לבית יוסף
 והוא על
 כען תמ
 ונגלו על
 אשתי
 על
 ארע
 ויאמר

ותימר להון למה שלומון בשתא חלף סבתא. הס חרף
 גרמו מן אקריה ולס יבעדן אד קא ווסף לנכילה קס סאכלן
 ידם פאדא לחקתהם חלה להם לס פאפיתם שדא פלד כור
 הלא זה אשר ישתה אדני כו והוא נחש נחש כו הדעתם
 אשר עשיתם. הלא יין דשתי רבוע כו והוא נדקא מ
 מצדיק ביה אפאשתון דעבדותן. איס הלא אלו ישר
 כיה מולאי והו אנמא מכותחנכס כה אפיתס פי מאנענתס
 וישגס וידבר איהם את הדברים האלה. ואד ביחנן ומליל
 עמון ית פתגמא חילין. פלחקהם וכלמהם בילין ויאמ
 ויאמר אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך
 מעש כדברה דיה ואמר ליה למה ימליכ דבוע פתגמא
 אפלין חס לעבדך מלמ עבד פתגמא חילין. קחלו לה ל
 וקול סיודי הלא אכלאם עבדך מעאדון מן אן יענען חתל
 הלא לאמר. הן כסף אשר מעאנו כפי אמתחתינו השיבנו
 אליך מאדך כענן ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב
 הן כסף ראשכחנא כפוס סלונכא אפיתס. לך מאדא
 דכענן ואיכדין נגנב מבית דבונך מוטן דכסף או מנין
 דדח' הלא מעה וגדנחא פי מוחא מעניתס דדנחא
 עליון מן כלד כנענא. מכין נסדק מן בית מולאך כזה
 או זה. אשר ימלא אתו מעבדיך ומת וגפא חכנו נהיה
 לאדני לעבדים. דישתכח עמיה מעבדך ותת פה לואף
 אנתח טי לדבוע לעבדין. ומן וגד מעה מן עבדך
 חלוקתל ונחן איש נכון לסודי עבדא. ויאמר גס עתה
 כדבדיס פה כהוא אשר ימלא אתו יהיה לי עבד ואחש
 תהו נקיים. ואמר אף כענן פתגמא כיון הוא דישתח
 ויאמר
 להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי עשיתי נחש איש אשר כמי. ואמר לכן יוסף
 מה עובדא חילין דעבדותן הלא ידעתן ארי בלמא חבדין גוברא דכותי. ויאמר יהודה כלה נאמר
 לאדני מה כדבר ומה נסדק

ומה נעפרק האלהים מצא את עוף עבדך ומה עבדים לאדני גם אנחנו גם
 אשר נמצא הגבוע בידו ואמר יהודה מא נמר לרבוני מא נמלילי ומא נכזי
 מן ק"י אשתכח חובת בעבדך הא אנחמא עבדין לרבוני אף אנחמא אף ר'
 ראשתכח בלידא בדיה קל יהודה מא בקול לסידי מא נתכלם ומא נחלל
 אלה אוקע עבדכם בדגובתם הא נחן עבדא לסידי נחן נחן וגר אהם סי כ
 ידה ואמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגבוע בידו הוא יהודה
 לי עבד ואולם ערו לשלום אל אביכם ואמר חס לי מלמעבד פנין ראבבא
 ראשתכח בלידא בדיה הוא ויו לי עבדא ואתון סקן לשלום לפתית

פסוק יחזקיהו יג

אמרתי

ויגש אליו יהודה ואמר כי אדע ודברטא עבדך דבר באזע אדע ואחרי
 אפך בעבדך כמקור פפרעה וקריב לותה יהודה ואמר בבני דמו ימליל כען
 עבדך פתגמא ק נבוע ולא יתקן וגדך בעבדך ארי כן אתי פתקם איה יהודה
 וקא יח סידי ותברם עבדך כלאמת בחצרה סידי ולא ישתדגצך עלי עבדך
 לאנך מול פרעז אדע שאר את עבדך למד הישר לבם אב או אח רבוני שאר
 ית עבדוהי למימר האית לבן אבא או אחא וכאן סידי קד סאל עבדו קאירא
 הר מוגוד לבם אב או אחי ואמר אל אדע יש לנו חב צקן ובר צקטם קשן
 ופחון מת וישאר הוא לבדן לאמן ואבון חננו ואמרנא לרבוני אית לבא אבא
 סבא ובר סיבתי עייר ואחורוי מית ואשתאר הוא בלחורווי לאמיה ואבוי
 דחים ליה פקלמא לסידי מוגוד לבא אב שיד ואבן שיפופה צביר ואכיה
 קד מאת פבקי חו וורה לאמה ואביה יתבה ותאמר אל עבדך הוודהו
 ואשימה עיי עלין ואמרת לעבדך אחתווי לותי ואשוי עיי עלוהי פקלת
 לעבדך אחדוהי איאגעל ענאית בה ואמר אל אדע ואיכר נמנו לעבד
 את צבין ועבד את חבד ומת ואמרנא לרבוני לא יכור עולימא למשע
 ית אבוי אב ישבוק ית אבוי ימות פקלמא לסידי לא יטיק אבראם ארן
 יתד אבאה פאן נותרכה מאת ותאמר אל עבדך חסדא יד אחיכם

פסוק

תקצן אהבם לא תעשן לרעות פני ואמרתי לעבדך אם לא ייחות אחוכן
 עשיר עמכן לא תסמך למחזי אפי' מקלת לעבדך אן לם יעדר אן לם יעדר
 אכירם אצבר מעבם פלא תעאודו אן תד וגו' ויהי כר שליט אל עבדך אפי'
 ונבר לו את דברי אדני ויהי כד שליטא לות עבדך אבא וחנא ליה יתסממי
 רבנן פלמא צעדנא אי עבד אבינא אכברנא במלאם קידנא ואמר חבני
 שבו שבו לט מעט אברי ואמר חננא תבו צבנו לטא ציר עבדא ולמא
 קא אבינא ארבעו אמתרו לנא קילא מן אטעאם ואמר לא נובל לרות
 אביש חניו תספן אגלו ונברו כר לא נובל לרעות פני תאיש ואחיו תספן
 אבינא חנני ואמרנא לא ככול למיחית אם אית חננא עמנא ונצרות ארי כבא
 לא ככול למחזי אבינא אפריצא צעירא ליתוה עמנא קנא לא נטיק אן
 נטחד אן כחן אבינא מענא אנהדרנא למא לא נטיק אן נרנא וגו' אברי
 אי ואכנא אסגל לים הו מענא ואמר עבדך אפי' אליט אבא ויעתם כר
 שיעם ויהי אשתי ואמר עבדך אבא לנא איתן ידענן ארי תרין ילדות
 לי אתתי פקא עבדך אבינא לנא אן תעלמין אן אגתי ורית לי אתנ' ויצא
 החור מהתי ואמר חן טיף טיף ולא דאיתי עד תרה ונפס חד מלות ואמר
 בלם מקטר קטיר ולא חיתיה עד כען פברג אחרמי מן עני וקלת לער
 קד אסתס ולם אדאא אי אאן ולתתם בם אית צר מעב פג וקדור חסד וחורתם
 את שיעי בדעה שוהה ותברון אף ת דין מן קדמי ויערעיה מותא ותחמין
 ית סיבת בחורא לשאת פאן אכרתם הדי מן עני וחנניה אכניא אנאזלם
 שיעי בחורה אי אדארי ועשה כפאי אל עבדך חני והנער אגנו אגנו פן
 ונמשו קשורה נמשו נ נמשו כמיתא לות עבדך אבא ועורמא ליתוה ע
 עמנא ונמשו חנינא ליה כנפשיה ולן אן צרית אי עבדך אבי ואגלם
 לים הו מענא ופסא מעקורה בנפסה ולן ותיה כראתו פאן הנער
 ומת והורידו עבדך את שיעת עבדך ברגין שוהה ויהי כד יחזי ארי לית
 עורמא ויסית יתתן עבדך ית סיבת עבדך אכנא ברוכא לשאר

לראות פני האיש ואחיו הקטן איננו אנוני : ואמר נא לא נכנס למיחוד
 אסאת אלוכל עדיא עמל ונחית מדי לא נכנס למחזי אמי / אבדא
 ואחורא עדיא ליתיה עמלי וקלטא לא נחית אן נחודאן כאן ואו
 אבינא אעגד מעגדא מחודא לאנא לא נחית אן נכא וגא אבא
 ואינא אעגד לים הו מעגא : ויאמר עבדך אבי אלני אהם ידעם
 כשנים ילדה לי אשתי : ואמר עבדך אבי : אלה אהן ידעוהו
 אדי הדין ילדה לי אשתי : וקא עבדך אבינא לנא אהם מעגדא
 אן זוגא אנמא ולדה לי אהן : ויעא אהוד מאתי ואמר אן טורף
 טורף נא דאיתו עד ונפך חד מלתי ואמרי תבדס מקטול קטור
 ולא חדייה עד פני ככדא אחתמא מן ענדי וקל לטלה קדא פחדס
 ונא אריא זי אהן : וקחחם גס את זה מעט פני נכחא אהן והודתם
 את שיבתי בדעא שאולה : ותדברו אן ית דין מן קדתי ויעדייה מוח
 ותחחן ות שיבתי כבשאלא לשאול : וקא אבדאם חדא איה מן ענדי
 ואמא אמייה אכלתם שיבתי כחסדא זי אהרא ועלה כבא אכל על
 עבדך אבי והנער אינא אהן ונפך קשורה כפשו וכתן כמיתת
 לות עבדך אבא ועולימא ליתיה עמלי ונפשיה חביבא ליה כנפשיה
 ואן אן צדא זי עבדך אבי ואלהם לים חומעי ונפשיה מעקורה כנפשיה
 חדיה כדאיתו כי אן הנער ומא והודיר עבדך את שיבתי עבדך אהן
 ביגון שאולה : ויהי כד יחד יחד לית עולימא וימות ויחחן עבדך יד
 שיבתי עבדך אהן כדנא לשאול : וכמא ידא אס לים מעגא ומור
 ויכח עבדך קד אהן שיבתי עבדך אהן אהן אהן אהן אהן אהן
 עבד אהן הנער מעגא אבי לאמר אס לא אביאנו אלה ונפשיה לא אבי
 הימים : אדי עבדך כנפשיה עולימא מן אבא למיכר אס לא אהן
 לך ואיה חסר לאבא כל יומא : ואעלס אן עבדך אהן אהן אהן
 קחילא מן לס אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן אהן
 לא עבדך אהן הנער עבד לאדע והנער יעל עס אהן : וכתן ויחחן

לפי מה

עבדך תחנות עולמימה עבדא לרצוני ועולמימה יתק עם אמורי ויגלס
 עבדך מוסרן אלגלס עבדא לעידי ואלגלס יענד מע מוסר
 פיאך אשלה אלמדי והענד אינני אתי ועשיו ס' אדמה בלע אשך
 ימעה את אבי אדיי כדן מסק לנת אשך נשוליסמא ליתוה עמי ו
 דלמא אתי בדרתא דתש כח ית אבא אבא אמר כיף אענד זי
 אבי ואלגלס לים מומע כלל אשאהר אכלא אבי נאה וכלאון
 יכול ונסף לה תפס כלל הנכדים עליו ויקרא הוציא כל אש מעל
 ולא עמד איש אתו בהתודע ונסף אל אחיו ולא יכול ונסף לאר
 לאתחסנו לכל דיקחין עלנח וקרא אפיקו בלאנש מעלה כל
 קס אנש עמיה בראתודע ונסף לאתחיו כלס יטין ונסף איתתודך
 לדך מן כנדה זוקון בינידיה פנדה אכרגו כל רגל מן בין
 ידי ולס וקף אנשן מעה חין תענד ונסף באכונדה ויתן א
 קולו בבכי וישמעו מצדיים וישמעו בית פרעה ויהי ית קליה
 בדרתא ושמעו מעדאי ושמעו אנש בית פרעה פרע עוזה
 בבכא חוש שמעו למעדין ושמעו ז פרעו וואמר ונסף אל
 אחיו אתי ונסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אחיו כי נכבד כל
 מפניו ואמר ונסף לאחיו אתי ונסף עד כען אבא קיים ולא יכלו
 אחיו לאתבא ותיה פתגס אדי אתבא הילן מן קדמוהי תס קאל
 לאכונה אתי ונסף כל עמד אדי באקי פלס וטיוקון איבזה ממא
 דהשו בינידיה וואמר ונסף אל אחיו גשונו אלי ונאמר וואמר
 אתי ונסף אחיכם אשר מכרתם אתי מיכר ימה וואמר ונסף לאחיו
 קרובו כען לותי וקרובו וואמר אתי ונסף אחיכם דרבינתון ותי
 למעלים תס קל להם תקדמון איי פתקדמון זיה פקל אמי ונסף
 אחיכם אדי בעממוט אימיר ועתה אל תעביבו ואל דור
 בעיטכם כי מכרתם אותי מבעימה כי למחיה שלחתי והוה נ
 למעס ובען לא תתבסמון ולא יתקף בעיטכון אדי דרבינתון ותי
 כלבא אדי לקינא שלחתי יע קדמיכון ואין לא וישק ולא ישאר

עליכם אך בעתמוצי איהנא מאן ללה בעתני בין אידוכס
 למעשה כי יה שטתים חדעב בארץ ועוד חמש שטתא שר
 אין חדש וחדש: אדי דנן תרתין שטן כסלל בלו מדעא ועוד
 חמש שטן דלית דרעא וחעדא: ולדך אן הדא סנה גוע קד
 מנחא מילכד ובקי כמס סנן לוס מידא דרע וכלא חעדא: וי
 וישלחני אהיס לפניכם לשוט לכס שטתית בארץ וכלה חיות
 לכס לפניכם גדולה: וישלחני ית קד מיוון לשטתא לכון שט
 שטתא בארעא ולקיימא לכון לשטתא דבא: פבעתני ללה
 בין אידוכס ליציר לכס בקאא מילאך ווחי לכס פליגה
 עלימא: ועדא לא אחס שלחנת אתי וכל כו אלהים וישלחני
 לאת לפרעה ולמדון לכל ביותו ומושל בכל ארץ מצרים: וכנן
 לא אתון שלחחון ותי הלכא אהין מן קדם ית וישלחני אהס לפרעה
 ודבון לכל ביתיה ושלטי בכל ארעא דמצרים: כלמן לוסאנתס
 בעתמוצי איהנא אזלח פצוירי אסתאדא לפרעון וסחא לגמיע
 מזה וקלטאנת עלי בכל מצר: מהדו ועלו אל אבי ואלהתם אין כד
 אמר בנך יוסף שמע אלהים למדון לכל מצרים דדא אלי אל בעמוד
 אוחוסקו לוח אבא ותימלון שיתי ית לדבון מצרים חוח לוהי לא
 אנהעב: יאמרעו ואעצו איהני וקוללה כדא קא אבנך יוסף עיירע
 ללה אסתאדא לפרעון אנהדד אי לא תתק: וישבב בארץ גשן
 והייתה קרוב אי אהו ובניך ובני בער וצאנך ובקרך וכל אשר לך
 והיותי בארעא דגשן והתי קרוב ^{למלך} ובני ובני בנך וענך ותורך
 וכל דלך: ותקם מיכלך לסדיר ותכון קרוב איי אנת ובני ובני
 בנך מעד: וכלכרתי אתך שם פיעור חמש שטת לעצ פועורש
 אהו וציתך וכל אשר לך: והאזן יתך זמנן עוד חמש שטת
 דלמא תשתע אה וזמנש ציתך וכל דלך: ואמונך תס לאן קד
 בקי כמס סנן גוע כלא תפתקאנת וילך וזמנש מילך: והנה ע

לית כדנן אה
 בדרך יוסף ש

כפנא

תתחנך

ענינם דאז ועתה אחי בעמין כתי המדבר אליכם והא עיני
הדין ועיני אחי בנימין אדי כל ששכנו את מליל עמכם והודא
עניכם כזורה ועיני אחי בעמין אן טא וכא טבכם והגדתם לא
את כל כבודי במערים ואת כל אשר דאיתם ומהדתם והודדתם
את אחי הנח ותחון לאבא ית כל יקרי במידו פיה כל דחיתון
ותחון ותחון ית אבא הלכא אכברו אבי בגמיע כדמתי ב
במעד ובגמיע מה דאית מוה ואסרעו ואחדדו אי אהנא ו
וופל על ידדי בעמין אחי ויבד ובעמין בכה על ידדי ו
ונפל על מודא דבעמין אחי ובכא ובעמין בכה על ידדי ו
אנכא על ענן בעמין אכזה ובכא ובעמין בכה על ענקה וי
ונשק לכל אחי וידן עליהם ואחרי כן דברו אחי אחי ונ
ונשק לכל אחי ובכא עליהם ובהר כן מלילו אחי עמדי
וקבל אמותה ובכא ובעד דין כלמיה והקול נשמע בית פרעה
לאמר באו אחינו ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו וקבל
אשתמע בית פרעה למימר אתו אחי ונסך ונשך בעיני פרעה
ובעיני עבדיו ואדתתע אצות אי פרעון וקיל לה מאן אכור
ווסף פחם דין ענה וענד גמיע קואדד ויאמר פרעה ליוסף
אמר אל אחיך דאת עשא טענא את בעי דכס ולכו באו אד ית
כנען ואמר פרעה ליוסף דא עבדון טענא ית בעי דכס ואד ית
אתו לאד עא דכנען ואמר פרעה ליוסף דא עבדון ית חס קחל
פגעון ליוסף קל לאכותך מענעו כלה סוקו דואכס ואמעו ודוה
א בלר כנעני וקח את אביכס ואת בתיכס ובאו אי ואתנה
לכס את טוב ארץ מערים ואכלו את תכלב הארץ וידברו ית
אבונן ויהאנש בתיכון ואיתולותי ותתין לכו ית טובה דעא דמיה
ותיכלת ויהאנש דארעא ואחמלו אביכס ואכס וצירו אי אעטניס
כיד בלר מסר ותאכלו אגוד מא מהא ואתה צויה דאת עשא

קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאם את
אביכם ואתם ואת מפקדך דא עבדך סבד לכוון מארצך דמך
עגלן לטפכן ולנשיכן דהטפכן ית אבוכון דהטפכן ואת מאמור
הקוללות כדו לכם מן בלד מצר עגלא לאטפ לכם ולנשאכם
ואחמלן אביכם ותעלו ונשיכם אל החוק על פליכם כי טוב הדך כל
מצרים לכם הוא ונשיכן לא החוק על מניכן הדיטוב כל הדט
דמצרים דילכוין הוא ונשיכם לא תשקן עליהם חס אן אכדע
בלד מצר לכם ונשיכן בני ישראל ויתקלהם יוסף עגלות על
מיסדע ויתקלהם עדה לדך יעבדו כן בני ישראל ויהי להן יוסף
עגלן על מנימל דפרעה ויהי להן דודין לאורחא פנינו כדאך
בני אסראיל ואעטאדם יוסף עגלן באמר פרעון ואעטן חאדא
ללטרין ולכלם כהן לאיש חליפות שמלות ולנעמן טון שלש מאות
כסף וחמש חליפות שמלות לכלהון ודב לבד אסטון דלנשי
ולנעמן יהי גלת מאד קלעין דכסף וחמש אסטון דלנשי
ואעטא כל רגל מנהם כלעו ואעטא בעמ אגלת כלעו ואלאח פטירה
דדחם ואלאביו שלח כדאח עשרה חמרים נשיים מאוב מצרים נענ
נעשר התנות נשאת בר ולחם ומלחן לאביו לדך ולאביו שלח כדאך
עשרה חמרים טעינון מטוב מצרים ועשר חמין טעינון עבד
לחם ודודין לאביו לאורחא ובעת לאביו בעשרה חמיר מחמלה
מנכיר מצר ובעשר חמין מחמלה ברא וטעאמא וגדא לאביו
ללטרין ונשלה את אחיו וילכו ויאמרא להם אל אדאלו כדך וטעון
ית אחיה ואזל ואמר להן לא תתנעון באורחא אס בעת באכות וקל
לחם לא תרגזו פולטרין ממנו וועלן ממצרים ויבא ארץ כנען אל
יעקב אביהם וסליקו ממצרים ואזל לאדעא דנען לוח ועקב אביו
פגעו מן מצר ואזל יעקב אביוס לילד כנען וגדול לאמר
עוד יוסף חי וכי הוא מושב בכל ארץ מצרים ונען לבן כי לא האמין להם

והואו ליה למימר עד כען יוסף קיים ואריהו שליש בכל ארעא
דמיעדים והואר מלוא פניו עלי לביה ארי לא הימין להו' ואנדרו
וקאזלה עמד יוסף בארץ ואן הו קולטאן פי בלד מער פשד קלבה
ולס יתק בהם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליו הם
וירא את העגלות אשר שלח יוסף לבשר את אהרן ויהי כוח ועקב
אביהם: ומלילו עמיה ית כל פתגמי יוסף דמלי לעמהו וקרא ית
עגלתא דשלח עסף למשל יתיה ושרת כוח קודשא על עקב אביו
אם כלומר במיני כלס יוסף יד כלמהם ורא לועל לוי בהא
למאמלה פעאשית דוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עו
בן יוסף וי אלכל וארואנו בפרס אמות: ואמר ישראל קג עד כען יוסף
בד קיים אידיל ואחדיניה עדלא אמות: קח חסביון עמד יוסף
אבט בארץ אמלי אדאך קבל אמות: ויסע ישראל וכלאשר לו
יבא בארץ שבע וידבן דבחים לאה אביו יצחק: ושל ישראל
וכל דליה ואחא לכאך שבע ונכס נכסא לאהיה דאביו יצחק: ו
פרחל יעקב ומימי עמיה חתוגא ליביר קבע פרבן דאיתא לאה
אביו יצחק: ויאמר ליוס לישראל במראת הליה ויאמר יעקב
יעקב ויאמר הנני: ואמר יג לישראל בהלמא דלילוא ואמר יעקב
יעקב ואמר האנא קאלה לה פיוניא לילי יא יעקב ויאמר יעקב
קל ליביר ויאמר הנני הלאה אפיך אל תירא מדרך מעדימה פו
לגוי גדול השימך שם: ואמר אגא יא אהא דאבין לא תדחל מלמיה
מלמיה: למיעדים ארו לעס קג אשוינך תמן: קלאנא אהא אבין לא
תבאך מן לחדור לימער פאע אדיר מנאמל עימם: הנני אדר
עמך שם מעדימה ואנכי אעלך אס עלה ווסף ושיית ידועל עינך
אנא איות עמך למעדים ואנא אסקנך אף אסקא ווסף ושיית ידועל
על עינך: אנא אגל מעך מערה ואנא אענך ווסף וגמלין: ויבס
ועקב מבאר שבע וישאן דע ישראל אף יעקב אביהם ואת טפם
ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פדעה לשאת אותה וקס יעקב

ג

107
יחזקאל

מבאר שבע ונמלכתי ישראל ויהי עקב אהרן ויהי ספרון ויהי
נשיהם בעגלה דשלת מרעה למוטל יחזקאל ויקראם יע מן ציר
סבע וחמלוה בני אסלאל יע אכיהם ואסלאלם ונמאם עליו
אגמל אתי בעת בהא לתתמכלתם : ויקחו את מקניהם וידברו פיהם
אשר דבשו בארץ כנען ויהא מעדימה יעקב וכל דרשו אהו ור
ודברו ית גיתותן ויהי חלנתון דקנו בארעא דכנען ויהו למעירים
ועקב וכל בניה עמיה : ואכלו מאשיותהם נכרחתם ידיו מלכות
מיכלד כנעאן וגאז לימער יעקב וגמיע נפלה מטה : בנזבני
בען אהו בנותו ובנות בנותו וכל דרשו אהו אהו מעדימה :
בניה ובני עמיה בנמיה ובנת בנמיה וכל בניה אית עמיה
למעירים יבניה ובני בניה מעה ובנמיה בעה וסאור נפלה אהרם לימער
ואלה שמות בע ישראל הבאים מעדימה יעקב
דבען ככור יעקב ראובן : ואין שמהת בני ישראל דעלו למעירים
יעקב ובניה כפדיה דיעקב ראובן : והיה אהמא כמאסר אהכלן
לימער יעקב ובניה כפדיה ראובן : ובני ראובן חנוך ופלוח חצרון
וכרמי ובני ראובן : ובני שמעון יחזקאל ויהי ואהר ויכין ויחזקאל
ושאל בן הכנענות : ובני שמעון : וי וי ושאל בן הכנענות : ובני
ושאל אבן אכנעטטה : ובני בני גרשון וקחא ומרדכי : ובני בני גרשון
ובני יהודה עד ואונן ושלה ופרץ ודדח וימיה עד ואונן בארץ כנען
ויהי בני פרץ חצרון וחמול : ובני יהודה עד ואונן ושלה ופרץ ודדח
ומיה עד ואונן בארעא דכנען ויהו בע סרץ חצרון וחמול : ובני יס
וששכר תולע ופוח ויוב ושמרון : ובני זבולון סרד ואילון ויהלאל :
אלה בני לאה אשר זלדה ליעקב כסין ארס כל נפש בעו ובנותיו
שלשים ושלוש : אין בני לאה דיאידת ליעקב כסין ארס ויר
דיס בדימה כל נפש בניה ובנותיה תלען ותלאל : והוא בני לאה
ולדתם ליע סין ארס ודיס בניה בניה בניה אהרם ולי נמיה :

בניה

ואמר

ובני גד יצחק וחגי שווי ואיזבן עדוי וארודי וארמלכו ובני אשר
 ימנה וישוע וישבי ובני עזה וסרח אהותם ובני ערי עזה חדר ומלכיה
 ובני אשר ימנה וי וזנו וסרח אהותהו ובני בדיעה חדר ומלכיה
 אלה בני זלפא אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד אתה אלה ליעקב שש
 עשרה נפש: אין בני קלדיה בלבן ללאה ברתיה וילדותה אין
 ליע שות עשרה נפש: הולא בני זל ארבע מאה אלה אהנה
 גמיע מהולד לזרע אהני עשר: ובני דחל אשר יעקב יוסף ובני
 וזלד ליוסף בארץ מצרים אשר זלדה לו אסנה בת פוטפדע
 בת און את מנשה ואת אפרים: ואחזלידו ליוסף בארעא דמער
 דילדות ליה אסנה בת פוטפדע רבא דאון ית מנשה וית אפרים:
 פולד ליוסף כי בלד מצר לזיו ולדת לה אסנה בת פוטפדע און
 מל ואח: ובני בלח בלע ובכד ואסבל גדא ונעמן אחי וראש
 מופס ונעמי וארד: אלה בני דחל אשר יזלד ליעקב כל נפש
 ארבעה עשר: אין בני דחל דאחז לזיו לזאכל נפשה ארבע
 עשר: הולא בני דחל לזיו ולדו ליע גמיעה וד נפסא ובני
 דן חשים: ובני נפתלי וזלדו וגוע וזלד ושלם: אלה בני בלח
 אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפשה
 אין בני בלח דיהב לבן לרחל ברתיה וילדותה אין ליע כל נפשה שש
 הולא בני כל אתי אפסא לבן לרחל פולדה לאמיע מא ודת ליע ז נפס:
 כל הנפש הבאה ליעקב ממצרים ונאיו וידו מלכד נשי ונעמן
 כל נפש ששים ונשי: כל נפשה דעלמ עס ויעקב למצרים
 נפסו ורכיה דיעקב כד מנשו בני יעקב כל נפשה שותן ושית
 גמיע אפסא אגזיה מע יע לזמער מא כבא מן עלבה סנא
 נפס בניה סתה ופתן נפסא: ובני יוסף אשר יזלד לו במצרים
 נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הכדה ממצרים שבעים: ובני
 יוסף דאחז לזוליה ככל במצ נפשה אהותין כל נפשה

לכיות יע דעלם למעדים שבטנין: וכנין יוסף וזו ולאנה דמק
אחנין גדלות חסוס אידלית אי מצודס כענין

ה

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות למנוח
גשנה ויבא מדעה גשן: וית יהודה שלח קדמוהי לות יוסף ל
לפניה קדמוהי לגשן ואילו לאדעה דגשן: תס בעת ביהודה בין
תיה אי יוסף לידלה אי בלד אסדיר ואזליה: ויאמדי יוסף מרפדו
ויעל לקדמת ישראל אביו גשנה וידא אליו ויסל על עואדיו ויבד
על עואדיו עוד: ויטקיס יוסף דתכוהי וסליק לקדמות ישראל
אביו לגשן ואיתחדדי ליה ונסל על עזריו וככא עזריו עזר:
ואמר יוסף דאבתה ויער יתלקא אל אביו אי אסדיר כלמא ער
לח אנכס על עזריו וככא עזריו: ויאמר ישראל אי יוסף
אמרתה לעס אחרי דאזי את פניו פי עזרך חי: ואמר ישראל
ליוסף אילו אלמלאית בחר דתזי תינון לאפך ארי ער פני קיים
קלה חמות אן בעד מא דאיתך אן עזרך באקיי ויאמר יוסף
אל אחיו מעלה ואודה לפדעה ואמרה אחי וזית אחי אשר
בארץ כנען באו אלי: ואמר יוסף לאחיו ולבית אביו חסן
ואחיו לפדעה ואמר ליה אחי וזית אבא דבארעא דכנען
התנלותי יתס חל יוסף לאחותה וסאיר לאמיה אמא אעזר
איכר פאכרה ואחול לה אכותי וזא אבי אי: פובלך פנעמן וא
ליו: ופאנשים רעי אן פיאנשי מקרה היו ועאנס ובחרם וכל
אשר להם הבאו: ואבריא לען עמא ארי גברי מרי גיני הון
וענהון ותוריהון וכל דילחון איתאון: וחסר רעאגנס לאנס
כאן לוי מאטיה וגנמהם וסקרהם וגביע מלחם אתו בה: והיו
פויקרא לעס פדעה ואמר דח מעש יוספ: ויהי ארי וקדילכ
פדעה ויאמר דלא עזריכון: פארא דבא בכס פדעון קל מע
עגאנס: ואמרתם אנשי חקתה היו עבדיך מנעורינן נע

זוהי דמא
מבטח חמא
בר
לכתוב

י

מא עבדך

עלה גם מחנו גם אבותינו בעבוד ונשבו בארץ גשן כיתועבה
מצרים כל דעי יצא: ותיכרות גבדי מדי גתי הו עבדך
מצעודתך ועד פניך מן אנהתנא מן אנהתנא בידל דתיתבון
בארעא דגשן ארי החוקין מצדאן כל דעי ענאי חולו פאן
עבדך ווי האשיה מן עגלנא לילאן לעל תקימו מיכלד
לסדיך לאן למעדין וברהון פלראני גנס: וזבא ווסף
וילד למדנה ויאמר אחי ואחי וטאנס ופירס וכל אשר
להם באו מארץ כנען והנס מארץ גשן: ואחא דוסף
וחי לפסן ואמר אבא ואחי וענהון ונוריהון וכל דיכלהון און
מאדעא דמנחם דכנען והאנון בארעא דגשן: אם דכל יוסף
לי פרעון פאכדה וקל אבי ואחותי וגמיהם ובקרהא גאון
כלד כנעאן והקא דס מיכלד לסדיך: ומרעה אחי לרעה
חמשה אנשים ויעאגם פכע פרעה: ומקעת אחוהי דבר
חמשה גוכרין ואקימנון קמרי: ואכל כמסה אנאס חוקהס
בין ידי פרעון: ויאמר פרעה אלמאתין מה מעשיכם ויאמרו
אל פרעה דעה עאן עבדיך גם אנהתנאס אבותינו: ואכלד
פרעה לאחווהי מה עובדיכון ואמרו למדנה רען ענא מן
אנהתנא מן אנהתנא: וקל לא לוח יוסף מאן פנעחכס קלו כל
עבדיך רעא גנס כחן ואבירא: ויאמרו אל פרעה לאו בארץ
באנוכ: אן מרעה לעאן אשרד לעבדיך כו פכד הי עבדאן
ועתה ישבו בצדך בארץ גשן: ואמרו למדנה לא אחוהא
פארעא אחינא ארי לית דעיא לענא דלעבדיך ארי תקיף
כפנא בארעא ובען ותבון בען עבדיך בארעא דגשן: אם
קלו גיטא לנשקן מי אכלד לים מרעה לגנס עבדיך ממזר
אשרת אגועי איכלד כנעאן פליקיס עבדיך מיכלד

לסדיך

להון אקטע בארעא דמערד'ס בדשמיד בארעא דעמערד'ס
 כמא דמקד'ס דערע יוסף אביר ומוכר ומוכר ומוכר
 חזק כי בלד מוצר כי אגוד ומוכר עין שמס כמא אמר מדע
 ויכנכר יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחס' לסי
 הטף ודך יוסף בית אביו וית אחיו וית כל בית אביו לחס' לסי
 לכוס טעמא ומוכר יוסף אביו ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר
 קוד אטמאס ומוכר אביו בכל הארץ ומוכר כי כבוד הדעס מאד
 ומוכר ארץ מערד'ס ומוכר כנען מוסר הדעס ומוכר ארץ מערד'ס
 אדעס ארץ ומוכר כנען כנען ומוכר ארץ מערד'ס דמערד'ס
 ועמא דמערד'ס דכנען מוקד'ס כנען ומוכר ארץ מערד'ס
 אבליד ממוא אשור אגוד גמא חתי כל אהל בלד מערד'ס
 כנען מן קבא אגוד ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר
 מערד'ס ומוכר כנען כנען אשור ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר
 דכנען ביהן דערע ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר
 דמערד'ס ומוכר דכנען כנען דאביו דכנען ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר
 כנען לבית דערע ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר ומוכר
 ומוכר מערד'ס ומוכר כנען כנען ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 וארכלא ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 כנען ומוכר כל מערד'ס ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 נגד' כי ארץ כנען ומוכר כנען כנען כנען כנען כנען כנען כנען כנען כנען
 דכנען ומוכר כל מערד'ס ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 לעיך לקבליך ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 ומוכר כל כנען ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 טעמא לא נמסר ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 ומוכר כל כנען ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

בארעא

כנען

כנען

ואתן לכון בג' וכו' את שלום כסנא קל להם האתו מואשינם
 ואעטזם בהא אד בני יאדמ : ויביא אותם מקניהם אל יוסף ויתן
 להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמור
 ובחמורים וינהלם כלחם בכל מקניהם בשנה הזאת ואיתא
 ותג' ויתרון לות יוסף ויהב להון יוסף לחמא בסוסותא ובג' וית
 ענא ובג' ויתרון ובחמריא ודנינון כלחמא בכל ג' ויתרון בשנא
 הזאת : נאחו במואשיהם מאעטזתם טעמא באפ' ל ומואשיה
 אגמ וצבד וצחמיר וגאזאהם באטעמא במואשיהם פי תלך
 אסנה : וחתם השטף ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
 לא נפחד מאדני כי אם תם הפסך ומקנה הפהמה אל אדני לא
 נשאד לפני אדני כי אם ג' ויתרון ואד' ויתרון : ושלמות שתא ההוא
 ואתו לותיה בשנא תניחא ואמרו ליה לא נפסי מן רבונ' אלהין
 שלים כסנא וג' ויתרון בעירא לות רבונ' לא אשמהר קדס רבונ'
 אהין ג' ויתרון ואד' ויתרון : פלמא מני פי תלך אסנה גאון איה פי אסנה
 אשמהר וקאו לה לא נפתם מן סידנא אן אודק קד מני ולמואשי
 אן אבהאים ענד סידנא ולם ובק ידיה לא אבהאנא ויבאו
 בלמא כמות לעינך גם הנחנו גם אד' ויתרון קטא אוחלנו ואת
 אד' ויתרון כלחם ונהיה אכחנו ואד' ויתרון עבדים לסרעה ויתן
 ידע ונחיה ולא נמות והאד' ויתרון לא תשם : למא כמות לעינך
 אן אשנא אן אד' ויתרון קני יתנא וית אד' ויתרון כלחמא ובג'
 ויתרון ואד' ויתרון עבדין לסרעה והב' בד' ויתרון ונהיה וכל
 מות ואד' ויתרון לא תבד : פלמא נמות בחצרתך נחן ויבאו
 ושהינא ודיאנא באטעמא חתי נציד נחן ודיאנא מלכא
 פל ואעטזת חבא ונהיה ולא נמות ואד' ויתרון לא תבד : ויתן יוסף

את כל אדמה מצרים למדעה כי מפרו מצרים איש שדהו
 כי חזק עליהם הדעב ויהי הארץ למדעה וקנה יוסף ית כל
 אדמה רמזרים למדעה אדמי דבינו גבד חקליו אדמי תחוק
 עליהן למנה וזהו אדמה למדעה פאשתדא יוסף גמלי
 דיאץ למצדיון למד לאנהם באעו כל דגל ציטתה ממנה
 אשהר עבדו לאוע פצארת אציאע למדעו ואת העם העב
 העביר אותם לערים מקצה גבול מצרים ועד קצו ויהי עמם
 מעבד יתו למצרים מקדרי למדי מסוף ותווס מצרים ועד
 סופיה ולקום קאדא השמ טרף תלם מצר לו טרפה דק אדמת
 הפנים לא קנה כי חזק לפניהם מאת ואכלו את חקם אשר
 נתן להם מדעה על כל כך לא מפרו את אדמתם לחוד אדע
 כומדנה לא קנה אדמי חולקא לכומדיה מן קכל ואכלו ית
 חולקתו דיהב להן מל עליו לא דבינו ית אדעוון עדא יאץ
 אמתהם כאנת לס ישתד יהא לא ארדן כאן לאמתהם מן מ
 ככאנו יאכלק דדק כדעו וכל יל לס יחתאגו הן כינו דיאציהם
 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם למדי
 הא לכם דדע ודעתם את האדמה ואמר יוסף לעמא הן
 קניתי יתוון וימא דין לי ויהי אדעכו למדעה הא לפון
 בד דדעא ותדרעו ויהי אדעא את קל יוסף ללקום הודא
 קד אשתד יתכם אנהם וריאצכם לכל הא לכם חבד
 תדרעו פי ארץ ויהי בתבואות ונותם חמישית למדעה
 וארבע הירות תהיה לכם לדדע השדה ולאכלכם ולאעו
 בביתכם ולאכול לטמכם ויהי כה עולי עללמא ותתן חד
 מן חמשה לפיעה וארבעה חולקין יהיו לכין לכד דדע תלם

מאית ובעה וארבע סנה וקדכו ימי שראר למות ויקרא לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמנו חסד
ואמת אל נא תקברנו במצרים וקריבנו ימי ישר למות וקרא לבנו ליוסף
לזה אם כען אשכחות בעיניך שני ידך תחת ירכי ותעבד עמי מצרי
וקשוט לא כען תקברנו במצרי מלמא קרב אבל אשר אף ימות דעי באבנא
יוסף וקא לה אן ואת חצאא פנדך אום בידך א' ורכי ואצנע א' פגלא נאחמא
באן לא תפננ במצרי ופגנתי עם אפני ונשאלת ממצרים וקברתנ בקברתם
ויאמר אנכי אנעשה כדברך ואשמוע עם אלהי ותמלנע ממצי ותקברנני בק
בקבורתהון ואמר אנא אעבד כפתגמר כל אוי צות א' אבאי אחמלני בק
מצר וארננע פ מקבורתם קא אנא אצנע כמא קולת ויאמר השבעה לי
וישבע לו וישתחו ישראל על ראשו המטה ואמר קיים לי וקיים ליה וקברו יו
על ריש ערסא קא אחרק לי כחרק לה וסגדו אסראל עליו סרקו אסיר שמי
וירי אחר חבדים הורה ויאמר ליוסף הנה
אכרז חלה ויקח את שני בנו עמו את מנשה ואת אשרים והיה בידו כתבמליץ
היו ויאמר ליוסף הו אבנך מרע ודבר ית תרין בנאוי עמיה ותמנעוהו ויה אכל
מלמא כמא בעי הוה אאמור קל ליוסף אן אבנך מריץ מאלו אבניה מעה מעה
ואפרים נגד ליעקב ויאמר הנה כנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על
המטה והיו ליעקב ואמר האבדך יוסף אתי לותך ואתקף ישר ויניב על ערסא
תם אבנך יעקב וקול לה הודא אבנך יוסף באו איד פתקדי אשר וגלס עליו א'
סדיר ויאמר ויעבד אר יוסף אל שרי נראה אלי בליל בארץ כנען ויבדק
אית ויאמר ויעבד ליוסף א' שרי אבנך לי בליל בארץ וינענז ובדק ויני מלא
ויעבד ליוסף אפרים אן אטאיק אבנך תגלא לי פ לוח פ בליל כנעאן ובאדך
פ' ויאמר אלי הנני מפקד ותרבותך ויעתק לקהל עמים ונתתי את הארץ ואת
לצדקך ואתה אחזת עורס' ויאמר לי האנא מפיש קל ומקל לך ואתגל
לכנשת שבטין ואתני ית ארע הוה לבנך בתרך אחסנת עולם וקא לי האנא

חסד

סנה

סנה
חסד

מתוך ומבשר ואנעל מן בוק אמם ואנטי הדי אבדו לבשר בשך חוז אן
ועתה שני בנך הנוראים לך בארץ מצרים עד בא אלך מצרימה ליהם אפון
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לך ובען תרץ בך ואתלדו לך בארע ומצד
עד מיתא לותך למצר דילי אבון אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו קדמי
ואין אבך אן ורחל לך במצר אי אן אתתך אי מצר אנמא ינכבאן אי
יבון אפרים ומנשה מתל ראובן ושמעון ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם יקראו בכחלתם ובען ותולד בתיהן דילך יהיו על שם
אחיהן יתקון באסנתהן ותליך אי ורל לך כערהמא אי ינכבון ואי
אסמא אבותהם ינכבון ואני בבאי מפרץ סתה עלי רחל בדרך בעור בבית
ארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אמת הוא בית להם ואנא במיתא
מפרץ מיתת עלי רחל בארע דבנען באורחא בעור כרוב ארע למיעל לאפסח
וקברה תמן באורח אמת הוא בית להם ואמא אנא פני מגי מן פרץ ארם
מאתת עלי רחל בלד בנענא פי אטרוק וקדבקי מיר מן אבסאסר אי אבס
אי אפרת קרפנתהא אב פי טרוק אפרת היא בית לחברם ורל לי בעד ואשלא
ויהא ישראל את בני יוסף ויאמר בני אלה וחזא יש ית בני יוסף ואמר
איך פלמי דאי אס בני יוסף קא מן הולאי ויאמר יוסף אל אבין בני אס חשו
נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נח אלי ואברכם ואמר יוסף לאבוי בני
אבון דיהב לי גי הכא ואמר קריבונא בען לותי ואבריבונא קאלה יוסף המא
אבני אי דקענהמה אלה ההו קא קדמהמא אי חלי אנאברהמא ועניי ישי
כבדו מזקן לא וכל לראות ובעש אתם אליו ויחבק להם ועניי ישראל
מסיבולא יכיל למחזי וקריב ויהו לותיה וגמף להו ועניי להו ובאנתא
עני אס קד תקלא מן אשכנזה ורם יטיח אן ינצר פקדמהמא איך
פקבלהמא ועאבקהמא ויאמר ישראל אל יוסף ואה בנך לא מלוג ונה
הראת אתי אלהים במצא דרעך ואמר יש ליוסף מחזי אפך לא סוגית
והא אחזי יתי יד אן ית בכך קא אס ליוסף אנצר אי וגהד לה אמר

והזאת קד אהאנע אלה במלך איצא ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו חש
ישתחו לאפני ארצה ואסיק יוסף יתחנן מן קדמוהי וסגיד על אפניה
על ארע" תב אברהמא יוסף מן חגרה וסגד עלי' וגדה עלי' אארץ"
ויקח יוסף את שניהם את אפרים במינו משמאל ישתח' וארצ
מנשה בשמאלו מימין ישראל וגיש ארץ" ודבר יוסף יתחנן תרניהן
ית אפרים בימיניה משמאל וית מנש בסמאיה מימיניה דיש וקריב
לזניה" תם אמי' יוסף כלארמא ותקד אפרים בימינה ען יסאן אס ומנשה
בטארה ען ימין אס וקדמהמא איה" וישלח ישראל את מימיו וישת על
ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי
מנשה הבכור" ואנשינו יש יתמנביו ית ימיניה ושוי על רישא דאפרים
והוא דעירה וית שנסיה על רישא ומנשה אחימינו לידוהי ארי מנשה
בכרא" פלד אס ימינה וגעלהא עלי' האס אפרים וזו אצלר וסארה ערלי
האס מנש אחכם ידיה בראך אן מנש בכר" וברך את יוסף ויאמר האלהם
אשר התהלכו אבת' למני אברהם ויצחק האלהים הניעה אתי מעורי עד
היום הזה" וברך ית יוסף ואמר יי רפלו אברהמוי קדמוהי אבר ויצחק
י' דין וי' מדאלת' עד וזמא הדין" ובארך פי יוסף וקל לה אלה אלהי
סיד אבאי פי טאענה אבר וי' חו אלה ארי רעאני מנד כנת אי דדי איום
המלאך וגאל אתי ממלדע וברך את הנערים ויסקח בהם שמי ושם
אבתי אברהם ויצחק ויהו' לז' במרב הארץ" מלאכא דפין יתי מבר
בישא וברך ית עולימיא ויתקרי בהון שמי ושם אבתי אבר ויצחק
וכמו ימא יסגון בגובע אנשא על ארע" במלך פכני מן מל שור הן
יבארך פי הדין אלהאמין וסמאן באסמי ואסם אבאי אבר וי' וינמוך
כניה פי אארץ וירא יוסף כי עשית תבין די ימינו עד ראש אפרים וירע
בעינו ויתמך די אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה
והאס יוסף ארי שוי אביו די ימיניה על רישא דאפ ובישו בעינו וס

וסעודה לידא ואבדוהי לאעדא יתה מעל רישא ואפרים על רישא ומנשה
 מלמי ואי יוסף אן אבא קד געל ידה אימני עלי ראס אפי סאה דאך פאסנהא
 ליזילא עז ראס אפ אי ראס מנשה ויאמר יוסף אל אביו לאכן אבי כ
 תה הבכור שנים ימויך על ראשן ואמר יוסף לאביוהי לאכן אבא ארי
 דין בבחא שני ימויך על רישיה וקא לה לים כד יא אבה כל הדי אבד
 צייד ימויך עלי ראסה וימאן אביו ואמר ידעני בני ידעניגם הוא יהי
 לעם וגם הוא גדל אחרם אחיו הקטן גדל ממנו וזרעו יהיה מלך
 הגוים וסדיב אבדוהי ואמר דענא ברי ידענא אף הוא יהי לעם ואף הוא
 יסבי עברם אחוהי דעוהא יסבי מונה ובנוהי יהוה שרטיץ בעממא פאב
 וקא קד עלמות יא אבני אן הדי יכתי איצא ותבן מנה אבא ולכני אעל
 אן אכיה אצגרי יכתי מנה ויבן נסלה מלך אאמבעהא ויברכם ביום
 ההוא לאמר בן יברך ישראל לאמר ישי מן אלהים באפרים וכמנשה
 ושנים אתאפרים לפני מנשה וברי כיון ביוםא ההוא למימר בן יברך
 ישראל למימר יעקב יי באפרים וכמנשה ושני ית אפרים קממשה פלמא
 בארץ פיהמא ע דאך איום קא בן יתבארך בני אס קאליץ בעין לבעין יי
 אלה מתל אפרים ומנשה פקדם אפרים עלי מנשה ויאמר ישראל
 אל יוסף הנה אנכי מת וזהו אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותכם
 ואמר יש ליוסף הא אבא מאית יהויממא דיי בסעדיבן קיתב יתבון
 לארע אבהתיו תם קא אסר ליוסף האנא מאית ויבן אלה מע כס
 וירדנם אל גדל אבאיהם ואי בתי לך שכם אחד על אחיך אשר למחיתו
 מיד האמרי בחרבי ובקשותי ואנא יהבית חולץ חיי יתיר על אחיך דנסיבתי
 מידא ואממאדא בצלוחי ובעוהי ואנא פקד אעמיוק חצא צאד עלי אכות
 אי אבדוהי מן די אמוריק בטיפ וקסי

לאמר
 על
 על
 סודי
 ניה
 נעלם

וימאן יעקב אל בניו ואמרי האספו ואבדוהי לכם את אשר קררתי
 אתכם באחרית הימים וקרא יעקב לבנוהי ואמר אתכלשו ואחיו לבון

גור ארצה יהודה מטרף בני ערליז כרע רבץ כאריה וכלבא מי יקמכו ו
שלטון יהי בשירותא ובקופא יתנא מלכ מרבית יהודה ארי מדין קטלא

ברי נשעך סליקתא ינוח ישרי בתקוף כאריא וכליתא ולית מלכו ותנעז
תכון יא יהודה כשכל אסד לאך כלצת אבנ מן אקלל אי אואגא ורבי
כאסד ולבן מן דא יקומה "לא יסוד שבט מיהודה ומחזק מבין לגליו עד
כי יבא שילה ולו יקהל עמים" לא יסוד עבד שלטון מרבית יעקב יהודה
וספרא מבנ בנאוי עד ערמא עד דית משיחא ודיליה היא מלכותא וליה
ישתמעון עממא "לא יחולק צב אמלך מן א יהודה ואואסם מן תורת
אמרה איתא יג אי הולא איה תבתמע אשעוב" אקרי לגמ עיה ולשנא
בני איתנן כבס בייז לבשו ובסם ענבים סותה "יסחר ישרד לקרית עמא
יבנו היכלה יהון צדיקא סחסח ליה ועבדי אוריתא כלנ עמיה יהי איתנן
סב לבושיה ובמוריה מילא מילא צבט דהור וצבעני ראבטא לאגמ
באשעה ולאסריק בני איתנא גאמלא כלמור לבסר ובסם אענב בסותה
חגלי עינים מיין ולבן שטים מחלב" יסמלון טוריה בכרמוהי יסמלון עווי
במור יהודן בקערה בעבור ובעדוי ענא "מקור אענין איתר מן אבמר
ואבין אסמא איתר מן אלבן"

צבולין לחוף ימים ישכן והוא לחוף אריות וירכבו על ציה צבולין על
סרי זממא ישרי והוא יבשי מחוזין בסמנן ימא יכול ותחומיה יהי
ממי ע ציון" וצבולין עלי סאחל אבדן וסבן ופי סאחלה ספן וסורף רב
תכמה לי ציוא

ישעכר חמר גרם רבץ בנן המעסחים" ישעכר עתיר כנכמן אחספתא
בין תחומא ישעכר מנמד ראבין בין אצבין" וירא מנוחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויש שכל לסבל יהי למס עבד אהא חולקת ארי סב
דית ארע ארי מעבדא סריק יבביש מחוזי עממא ושייני ית דיריהון
ודישת ארזן כהן יהון ליה פלחין ומסקי מסין" תם ירא אראחה כטא

אגודהא וארץ מא אנעמהא מימד ענק לאנל ייציר כאדמה כאדמה
הן ירדן עמו כאחד שבטי ישראל מדינתו יתגור

ויקום גברא ביומורו יתפדיק עמיה ובשנוה ינחזן כחזא שבטיא דיש
ורן יחבם לקומה כגמלה סבטמן בני אס יהי דין נחש עלי דרך שפפן
עלי ארץ הנשר עקבי סוס ויפל רכבו אחור יהי גברא דיתגור ויקום מדינת
דן אימניה תתרי על עממיה ומחתיה תתקף במלשיא כחיו חרמן ד
ישרי על אורחא ובסתא יכמוז על שבלא יקטיל גברי משרית מלשת
פרשיו עם גללאי עקר סוסין ורתמן וימגר רכבוהו לאחרא ויכון כ
תעבאן עלי אטרוק ובאטרוק עלי אפכה אלאסע עקב אפרס מיקע ואכנה
אי ווא לישועתך קניתי יהוה למדקן סבדיתי יקול רבות גותך יא רב

גד גדוד יארכו והוא יגד

עקב רבית גד משרית משיכן כד יעברון ית ירדנא קדם אחיהו לקדמא
ובנכסן סבתיא יתובון לארעהו גדא מרדס תכדס עליה והוא יגד א
א רבא

מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך
ואשר טבא אדעיה והיא מרביא תפנוקי מלכין ואשר טעאמה סמין וח
יעמי מלאך אמלך
נפתלי באדע טבא יתדמי עדיה ואחסנתיה תהי מעבא מדין יהוה מדין
ואכרביז עליהו נפתלי באילה מרמלה תרדאקא אכס

בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות

צעורה עלי שור ברי יוסף ברי דיתגד כגומן דנציב על עינא דמא
תלין עכסין יתמן מבגוה יתבלון חולקת ואחסנתיה ויוסף אבן מתמר
בגצן מתמר עלי עין מא לה ערוק קד אמתית עלי סור וימררו ורכו
ושטמחו מעלי חסין ואתמררו עמיה ובקמחו ואעיקו ליהגדלין בגרין
בעלי מלכותה מאמררה ונתדו ותהדוה אחאב אסחאס ותשב באתן
חשתי ויכא דעי ירי מדי אביר יעב משם דעה אבן ישראל ורתגד

פרוח כביותה על דקיים אנדיתת בכתרת ושוי תקפת לחצניה כנן אתמא
 דוב על דרעיה אחסך מלכותא ותקוף דא הות ליה מן ק' א תקופא דתקנב
 ובמימריה קן אבהן ובנן דרעא דיש" פתבתת קוסה פי צלאבה ופאצא
 דראעיה מן טאענה גליל יעקוב ומן תם רעא דאת אס: מאל אבד
 ויעזרך ואת שרי ויברך ברכות שמים מעל ברכות תהום ובצת תחת
 ברפת שרים ורחם מימר ארא ואבך יהי בעערך ויתשרי ויברכך ברם
 דנחתן מפרלא דשמיא מלעילא ברכך דבגין ממעמקי ארע מלע ברטא
 ואבך ודאמך אסל מן אטאיק אלא אבך מן יעבר ומן אטאיק אן נאך
 פך ברכאת אסמא מן אלו ברכאת אגמר אלאצח ספלת ברכאת אלווא
 וטבטון ברכות אבך גברו על ברכות דורי עד תמות גבעות עולם תהיו
 לחאש יוסף ולקדך נזיר אהיו ברכות דאבך ותוספ על ברכות דלי
 בריכו אבהי דחמירי להון וברכות דמן עלמא יהיו כל איך לדישא דיוסף
 גבוא פרישא דאחורו וברכאת אבאך תבאאן אי ברכאת אסלמי דאימי
 אשתרי ימאע אחר ימן אבמיט עלי דאס יוסף והאמת נאסך אכוראד

בנמיז אהן וסירך בבק יאכל עד ולערב יחלק שרל' כנמיז בארעה
 תשרי שבינתא ובאחסטתה יתבני מקדשא בצפא ובפניא יהון מקדבין
 כהנא קרבנא ולעידן רמשא יהון מכלגין מוחר ארלקהון משאר קדשא
 ובנמיז בריב יתעדס בארוא יאבר נהבא ובאעשי יקסם קלבת בראל
 שובני ישאל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אתם איש
 אשר בברכתו בך אתם כל איך שבטא דישאל תרי עשר וזא דמליל להון
 אבוהון וברך יהון בצר כבדחתה בריך יהון וזלא גמיע אסבאטא אבד
 אתני עשר וזלי מא קל להם אבוהם ובארך פיהם כל אמר חסן אסתחאן
 במרך עליהם ויצו חלם ואמר אלהם איך נחסף אל עמי קברו אתי
 אל אבתי אל המערה אשר בשדה עמך החתני ופקוד יהון ואמר להון

אבא מתפשט לעמי קברו ית' לות אבהי במערתא דבחקל עמרון חתא
חבא אציהם וקל להם אבא מנצל אי קומי ארפנו מע אבא פי אלאר דר
את' פי ציעה עמרון את' במערה אשר בשדה המכילה אשר על פני
ממרת בארץ כנען אשר קבר אברהם את השוה מאת עמרון חתני לאחזת
קבר במערתא דבחקל כפילתא דעל אפי ממוחא בארע רבנען דצנן אנל
ית חקלא מן עמרון חתא לאחסנת קבורא הי אמוחא את' פי ציעה אי
מ'צאעטא את' בחצרה ממוחא פי בלד כנענא את' אשתארא אברהם
מן עמרון את' חוז קבר שמה קבר את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה תמן קברו ית'
אברהם וית שרה אתניה תמן קברו ית יצחק וית רבקה אתניה ותמן קברית
ית לאה גם רפנו אנל וש זוגתא תס רפנו יצ ורבקה זוגתא ותס רפנט לאה
מנה השדה והמערה אשר בן מאת בני חת צנני חקלא ומערתא דבה
מן בני חתא לאחסנת קבורא שוה אציעה ואמוחא את' פיהא מן בני
חת ויכל יעקב לצוות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויעש ויאסף אל
עמיו ושיצו יעקב לפקדא ית בנוהי ובעש גלוהי לערסא ואתבכיר ואתפשט
לעמיה פלמא מרג יעקב מן וצי'תה לבנה צם רגליה אי אסריר ותנני וצאד
אי קומה ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו ונפל יוסף על אפי
אביו ונבא עליוהי ובעשק ליה פלנכב יוסף עליו נה אביה ובבא ער'ה
וקבלה ויצו יוסף את עבדיו את הרפתים והחטני הרפאים אתי גביראל
ופקיד יוסף ית עבדיוהי ית אסותא למחנטי ית אביוהי וחלטו אסותא ית יעש
ואמר עבדה אסותא אן יחטוה פרגטת אסותא אס וימלאו ארבעס
יום כוכמלאו ימי החטנים ויבבו אתו מצרים שבעים יום ושלימו ליד
ארבעין יומין ארי כן שלמיין יומי חגיט'א ובבו יתיה מצדאי שבעין יומין
איין כמר לה ארבעין יומא לאך בארד כמנה' תבכר איום אמוחאן ובבא
עליה אמצריך כנעין יומא ועבדו ימי כפיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר

למחנטי

אם נא מצאתי חן בעיניכם וברו נא באצני מרעה לאמר "ועברו ימי בכתי
ומל' יוסף עם בית פרעה למימור אם כען אשובחתי וחסין בעיניכם מל' יוסף
קדם פרע למימור" ולמא נאז איום בכמה כלם יוסף אפרעון וקא להם אז נאז
חצאא נבדבם כלמו פרעון וקולו לה" אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקבר
אשר בריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה בא ואקברה את אבי וא
ואשוב" אבא קיים עלי למימור האנא מאית בקברי ואתקונית לי בארע דננען
תמן תקברנני ובען אקק כען ואקבר ית אבא ואתוב" אז אבי אסתחלפע וקא
לי האנא מאית אדננען פי קברי א"י בריתה לי פי בלר כנעאן ולאן אצער
ואדפן אבי וארבע" ויאמר פרעה עלה וקבר את אביו באשר השבעתי ואמר
פרע סק וקבר ית אביו במא דק"ים עלך" קא פרע אצער ואדפן אביו בכמא
אחרת" ויעל יוסף לקבר את אביו ועלו אתו כל עבדי פרעה וקח בית וקבר
קח ארצ מצרים" וסליק יוסף למחולות אביו וסליקו עמיה כל עבדי
פרעה סבי ביתיה וכל סבי ארע דמצ' : פצער יוסף לידפן אביו וצער מעה
גמיע קואד פרעון ושוין אה וגמיע שיוך בלר מצר' וכל בית יוסף וקח
ובית אביו דק צאבם ובקלם עזבו בארץ גשן" וכל בית יוסף ואחוריה נבית
אביו לחוד סמלחון ועסחון ותגריהון שכלו בארע דגשן" וגמיע א' יוסף
ואחוריה ואחוריה וא' אביו ערא אכסאחם וגממחם ובקחם תבואה פי בלר
אסדיר" ויער עמו בסדבב גם פרשים ויהי המחנה כד מאר" וסליקו עמיה
אף דתיבין אף פרעון וזות משרותא סגואר לחוא" וצער מעה איצא אפול
ואפרסאן ובאן אעסכר עצים גדא" ויצאו עד גזן האמר אשר כעבר הירדן
ויספרו שים מססר גדול וכבר מאד ויעשו לאביו אבל שבעת ימים" ואתו על
בית אדרי האמר וצענא דירדנא וספרו תמן מססר רב ותקוף לחוא ועבר
לאביו אבל שבעת ימים" וגאוי אנדאר אעוסג א"י פי עבר אדרין מצואו
תם כדבא כבואו עצמא גדא וצנע לאביו חזנא סבעה' אואם" ויצא וישב
וארץ הננען את האבל בגזן האמר ויאמרו אבל כד זה למצרים ער

טבת

ד'תתק"ל

על כן קרא שמה אבל מצדים אשר בעבר הירדן והזא יתב ארעו
כנענא ית אבלא בבית אדרי האטור ובענב האמרו אבל תיקף דין למא
על כן קרא שמה אבל מצדתי ובענא דירדנא פרא סאנן אבלא אבנאנא
אחזן פי אנאאר לעוסק פקא הדא חזן עציס לאמצריון ולדאך סמי חזק ז'
אמצריון אדמי עבר אאודך ויעשו בען לו כן באשר צום ועברו בנורא
לוי כן במא דפיו דיון וצענו בניה לה כגמיעמא אצאחם וישאו אתו
בני ארצה כענן ויסברו אתו במערת עודה המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחזת קבר מאת עמרן אחת על פני ממרא ונטלו יתניה
בנורא לארע דכנען וקברו יתניה במערת חקל כפירא דעין אברהם ית
חקלא לאחסנת קבורא מן עפרון חתיה על אפי ממרא וחמלה בער
אי ברך כנענא ודכנא פי מגארה אציעה אמצאעמא אדמי אשתא
אבר מקברה מן עפרון אחת כחצרה כומרא ויעב יוסף מצדמה הוא
ואחיו וכד העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו ותב יוסף
למצרים הוא ואחיו וכל דסליקו עמיה למקבר ית אביו בתר דקבר
ית אביו תב דגע יוסף אי מצד דו ואכזר וסאד מן באן צעד מעד
ליופן אנאאר בעד מא דפנה ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
ישמחנו יוסף והעב עיני לנו את כל הדעה אשר במלכ אתו והזן אחי
יוסף אחי מית אבואו ויאמרו דלמא יסד לנא דבנו יוסף ואתאבא יתאב
לנא ית כל בשלמא וזמלמא יתיה פלמא האן אבואו יוסף אן אביהם קרמא
קאן כלת יתהודנא יוסף ויבאפנא כגמיע אשר אי אורי יסיה ויצו אדרי
יוסף לאמר אבך צוה לפני מותו לאמר ופקידו לות יוסף לבימור אבך
פקיד קדם מותיה לבימור סאמרו מן קא ליוסף אן אבך אבך אבך
מוותה וקא כד יאמרו ליוסף אבא שאלא פשע ארר וחטאתם טע
גמוליה ועתה שאל נא לפשע עבדי אלו אבך וכן בדברים אלו כד יד
תעברו ליוסף בבני עבדו פק חובי ארר וחטאתיו ארר בשלמא גמולך

ועתה

ופנען שפונען בען לחובי ענדי אהא דאמנד זכא יוסף במלכותו עמיה" א
 כדי קולו ליוסף אגפר דגב אבותך ובטריהם פחד אולן שותא ולחאק
 אספד אן תצפח להם פנני יוסף חיו כלמיה בואך" וילבו גם אחיו וימלו
 למען ויאמרו הגבו לך לעבדים" ואמרו אף אחוהי ונפלו קדמוהי ואמרו
 הוא אנהבא לך לעבדין" ומצו אבותה תיצא ווקעו ביך ידיו וקחו הוידנו
 לך עבדיא" ואמר אלהים יוסף אל תיראו כי החתת אלהים אבי ואמר
 להון יוסף לא תדחלון ארי דחלא דיני אבא" קא להם לא תכאפו פאני
 אכאק אלה" ואתם חשבתם עלי דעה אלהים חשבה לטבא למען עשה
 ביום הזה לחיות עם רב" ואמרו חשבתון עלי בישא מז מינ אתחשיבת
 לטבא בדיל למענד כיומא הדין לקיימא עם סגי" ואגתם קדחתם עלי
 שותא ואלה קדר כידא לקבל אן אצנע מת תרדה אינם יוחי קומא כתיבא
 ועתה אריתאנו אנכי אפרגל אתכם ואת טיפכם ויבסם אתם וידברו ער
 לבם" ובען לא תדחלון אבא איון יתכון לית פערפאן זכרים יתרון ומר
 תנאומין ער לבחון" ולאן לא תכאפו אבא אמונכם ואטופכם פערפאום
 וואראתם" וישע יוסף במצרים הוא ובית אביו ויוי יוסף מאה ועשר שנים
 ויתב יוסף במצרים הוא ובית אביו וזאא יוסף מאה ועשר שנים" פחאקם
 יוסף במצר הו ואבדו זשאש יוסף מאה ועשר שנים" ויבא יוסף למצרים
 בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ודלו על לבבי יוסף" וזאא יוסף לאמרים
 בניך תליאון אף בני מכיר בן מנשה אתלדיו וזאא יוסף חתי יו יוסף לאמרים
 בען תגאאן ואיצא בני מכיר אבן ולדו פ חרה" ואמר יוסף ארצונו אגבי
 מת ואלהים פחד יספר אתכם דעה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ
 אשר גשבע לאברהם ליצחק וליעקב" ואמר יוסף לאחורא אבא מאית דיי
 מדבר דכיר יתכון ויסק יתכון מן אלה הוא לארע דקיים לאבד ליצח וליעק
 פקא יוסף לאחותה אבא מאית ואלה מידכם ויצענכם מן דיי אבדו
 אבדו אריאקסס לאבר ויצ ויעקב" וישע יוסף את בני ישראל לאמר

משנה

五

גידו עלי' אמציון מה לם ישאחד ונסח' ואמר אל עמון הנה עם בני ישראל
 רב ועצום ממנו ואמר לעמיה הא עם בני ישראל סגן תקפין מעמ' פקד'
 לקומה הווי קום בני אשר אכרת ואעצם מנא' הנה נתחבמה לו פקדונך
 והיא פקדונא מלחמה ונסקה במ הוא על שנאינו ומלחם בנו וערה בזך
 הארץ' הנה נתחבם להון דלמא יסגון ויהי ידו יעדעבבא קרב ויתספון
 אף אנון על סלאתא וגיחון בנא קרב ויסקון מן ארע' תעשו נחתא להם
 כלא יכתרון ויבון אד' ואסאנא אחרב אנצאפו הם איצא עלי' אשאיטא
 פיהא רבובא ויהרובא מן אבר' ונשימו את עדיו עדי' מסים למענ' ע
 שנתו בסבלתם ויבן עדי' מסכנות לפניה את שלתם ואת דעמסס' ומניאר
 עריון שלטונ' מבאשין בדיל לענואיהון במלחמיו ובנו קדו' בית אצו'י
 למדע' יתפתם וית דעמסס' וצירו עליהם ולא' וצלה לקבלאן ועדניהם
 בנקלהם מבנו קדי' מנחין למרעון פי אפוס ופי עין שמים' ובאשר וענואיהו
 כן יהי' וכן ישי' ויחזו מפני בני ישראל' ובמא דמענ' להון כין סגן ויבן
 תקפין דעקת למצאיה מן קבני ישראל' ובאן כל מא עדבוחם כואן יתחון
 ויסקחתי צרו אמציון מן קבל בני אשר' ויעבדו מצרים את בני ישראל
 בפרך' ואסרו מוצאי ית בני ישראל' בקשו' ואסתכרם אמציון בני אשר
 באקמא' וימרו את חיהם בעבדן קשה בחמר ובלבנים ובכל עבודה גשה
 את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך' ואמרו ית חיהון במלחמת קשית
 כטיא ובלבני' ובכל מלחמא בחקרא ית כל מלחמיו ואסרוהו בהון בקשו'
 סאמרו חיותהם ככרמה צאעבה באטין ואבן קסאיר אעמא' אצחרי' ונמע
 כדמתהם אי' אסתכרמוהם באקמא' ואמר מלך מצרים למלכות י
 העברית אשר שם הארץ שפרה ושמי' השנית פועה' ואמר מלך דמצר
 לאחלא ונא' יתא דשום הא שפרה' ושום תנייתא פועה' קח' מלך מצר
 לאקואבר' אעבדאנא אי' אסט אחרמי שפרה' ואאכר פועה' ואמר
 ביליכ את העבריות והאיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת

היה

הוא והיה ואמר מלכת ומצרים כל ותרין מילין ית יהודה
 ותחזין על מצבות אם ברא הוא ותקטרין יתה ואם ברתה היא
 תקלמנה קא אורי קבלתן לעבראניאת סאנצק ענד אמתנא
 אן טאן אנטא סאקתלות ואקאבר' אבנר' סאסנתקורות ותנא
 המילות את וצוריהם ולא עשו כאשר וצר אלהים מלך מצרים
 ותחזין את חוריהם וידלל חיתא מן חיי ולא עבדא כמא ומליל
 מלכא ומצין וקיימא ית בנא פאצא' אקואבר' אלה ורם יצנעון כמא
 קא לון מלך מצר ואסתקן אבנן ויקרא מלך מצרים למילות ואמר לון
 מדע עשוק חבד רזה ותחזין את חוריהם וקא מלכ' ומצין לחיתא ואמר
 לון מלך עבדנן פתבמא חזין וקיימא ית בנא מצי מלך מצר וקא מח
 בלם צנעון חזי אמר ואסתקן אבנן ותאמרן ומילות אל פרעה כי
 לא כנענים המצרים העבדת כי חיות ונה בפרם תבא אלהים ומילות
 ויהי ואמרה חיתא לסרעב ארי לא כנעניא מצריתא יהודה ארי
 חכמן אצין ער לא ערל לחתון חיתא ויהי קאתא לראק לים כנען
 אמצריות לעבראניאת בר הן בציותא קבלאן תרכל איהן אקאנא
 ויהי ויסב אלהים למילות וירב העם ויעצמו מאד ואסיב ית לחיתא
 וקרי עמא ותקרי לחיתא פאוסן אלה אי אקואבר' ובתן אקום ועצמו
 גוה ויהי וראו המילות את האלהים ונעשילום בתים וזהו כל
 דחיתא חיתא מן חיי ועבד לון בתין פרמא כמא אקואבר' אלה
 פאנע לון ביותא חגבין ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל רגל
 חור' חגב' תשלטון וכל חבת תחזין ופקיד פרעה לכל עמיו
 למימר כל ברא ויתקרי ליהודאי בנראו תמוכה ועל ברת
 תקימון פאמר פרעון גביע קומה וקא לום קאירא כל אבן ויהי
 חם אסררוח בלעל וכל אבנר אסתקורות
 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ואשר גברא מבית לוי ונמצא

ויסתבך

בת לוי" הם מצי דגל מן א לוי כתזקב אבנה לו" ותרר האשה ותלדן
 ותרא אותו כי טוב הוא ותצטקו שורשה ירוחם" ועריות ארצות ויהא
 וירידת בר וחזת יציה ארי כוב הוא ואכמרתיה תלת ירחין" פחמלת
 ורודת אבנה כרמא ראתר חסנא אכפתה תלת אשור" ולא יכרד עוד
 וצמכו ותקח לו תנת גמא ותחמרה בחמר ובצפת ותשם בהאת
 חרדו ותשם בסוף על שפת האר" ולא יכרד עוד לאכמרתיה
 ונכשת ליה תכשת דמא וחסתה בהצמא ובצפת ושורשת בה ית ר
 וציה ושורשת בערע על כוף כהרא" ולם תכיר עארדן תכפיר
 פאכדת לה תאבותא מן ברדו וקכרתא באקמר ואצפת וצידת טהא
 אצבי וצידתהא פי איום עלי שאמי לעל" ותתצב אחותו מרחוק
 לדעה מה עשה לו" ואתעתות אחתיה מרחיק למדע מא ותעבד
 ליה פוקסת אכרת מן בערה לתנדר מא יצנע בה" ותרד פת סערה
 לירחץ ער האר ונערותיה ורבת עליה האר ותרא את המנה בתוך
 חסר ותשרח את אמנה וקח" ונחת בת כרע למסחי על כהרא
 ועל ימיתה מרחק על כוף כהרא וחזת ית תכשת בגו יערא וצבי
 פת ית אמנה ונכשת" פגדת אבנה פרעין לתגלל באכר וכאצק
 גורדא ימשוך עלי שאמיה פגדת אכמרת פי וסס פמדת ויהא
 ונכשת ותראו ונהג ילד כה ותחמל עליו ותאמר מילי
 ונכשת זר" ופגדת וחזת ית דבא והא עורמא כפי וחסת עלוה
 ואמלת מן כפי יוראי הוא דין" ופתחת ואת ואדי צבי יכבי
 פאשפסת עליה וקאל הדימן אוראד אעבראני" ותאמר אחות
 אר בת פרעה האר וקראתי לה אשה מיבקת מן העברית ותנק
 לך את תלד" ואמרת אחתיה לבת פרעה האיזיל ואקרי לך אותה
 כי בקתה מן העברית ותניק לך ית דבא" פגדת לרא אכרת אמצי
 ואדעו לך באמרה מדענה מן אעבראניך תדענה לך" ותאמר לה

כא יחזיק

בת הילד

היה

בת פרעה לבי ותלך העלמה ותקרא את אם חורגה ואמרה לה בת
פרעה איילי ואחלה עורמתה וקרה ית אביה דבירה קאת להא אבנה
פרעון אמצי פמצת אבאריה ודעת באם אצבי ותאמר לה בת פרעה
הילכי את חורגה הזה והנקהו לי ואני אתן את שכרך ותלך האשה ויל
ותעקרו ואמרת לה בת פרעה דא ליכי ית רביא וזין ואוניקידו לי
ואנא אתיך ית אגריך ונסיבת אתתא רביא ואוניקתיה פקאת להא
אבנה פרעון האך הוי אצבי ארצעה לי ואנא אנסיך אגרתך ונאכל
אבאריה אצבי וארצעתה ויגדל חורג ותגדלוהו לבית פרעה ויהי לה
לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתירו ורביא רביא
ואוניקתיה לבית פרעה והוא היה לבן וקרה שמו משה ואמרת ארי מן
מא שחלתינה ולכא נבר אצבי באת כה אבנה פרעון וצאו להא כאבן
ואסמתה מוסא קאת לאצי נשלתה מן אבא ויהי בימים ההם ויגדל משה
וצא אל אחיו וראו בסבלתם ויהא איש מצרי מכה איש עברי מאד
והוא בולטת האבן ורביא משה ונפק לות אחיו וצא בפלגיהון ויהא
מצרי מתי לכא ויהא מצרי ויהא מצרי ויהא מצרי ויהא מצרי
לי אכותה פתח בנקר רחם פתח בנקר מצרי יציר רגל עבראני מן
אבותי וימן כה וכד צרא כי איך איש יד אתה מצרי ויסמנו וצונו
ואתפני לכא ולכא וצא ארי לית אגש ומרא ית מצארא וסמריה
כחלא ואתת ימנה ויסרה פראי אנה לים אבסאן פציר אמצרי
ודמנו כי ארמרי וצא ביום השני והנה עשר אנשים עבדים נעים
ואמר לרשע למה תכה רעך ונפק ביובעת תגבא ויהא תדין
גוברין ויהא צין ואמר לה יצא למא את מרי להבדל
וכד כי אים אהאני פתח בנקר עבראני יתאצין פקאל א
צאם מכהמא פתח תציר צאחבר ויאמר כי שמי לאיש שר
ושכס עלינו הוה חורג אתה אמר כאשר הרגת את המצרי

האזנה

פדף

וירא משה ויאמר אכן גודע הדבר ואמר מן שויר לגבר רב וירא עליו
הלמקסר את אשר קסר לתא ית מצרוא ודחול משה ואמר
בקשטא אתידע פתגמא קא מן צידר רב ריש עלינא אתידע
תקלני כמא קתלת אמצרי מפגע מוסא וקא איקריב קד סמע אבד
וישמע פרעה את הדבר הזה ובקש לרד את משה וברח משה מפני
פרעה וישב בארץ מצר וישב על הגר וישמע פרעה ית פתגמא
הדין ובעא למקסר ית משה וערק משה מן קדם פרעה ויתב בחדר
דמדין ויתב על בריח כלמי סמעי סיע בהוא אבד טרלב אן יתל
מוסי סרוב מוסי מן בן ידיה וצאר אי מדי מדין וברש על אבד ולרין
מדין שבע בנות ותבאנה ותלדנה ותמלאנה את הרחמים להשקות
צאן אביהן ולרבה דמדין שבע בנן ואתאנה וילאה ומלאה ית רסיו
לאשקאה ענא דאביוהן ובאן לאמאם מדין שבע בנות ואתא וילאת
ומלאה איהא לתסקיגם אביהן ויצאו הרעים ויצרעום ויקם משה
וישעין וישק את צאנם ואנו רעא וסרדוהן וקם משה וסרדיוהן וישק
ית עיהן ובאו ארעא וסרדוהן וקם מוסא ואמנהן וסקי גכמיהן ור
ותבאנה אר דענא אביהן ואמר מדיע מיהרת בן היום ואתא
לות ענא אביוהן ואמר מדין אוהרתן למיית ומואדין פגאת ארעא
אביהן וקא מוז באן אסרעתן אמרי אים ותאמר איש מצר הצע
מדי הרעים וגם דלה ולה לבן וישק את הצע ואמנהן מצר
שדבנא מווא דרעא ואף מוסא דלא ללא ואשקי ית ענא קאתאנה
מצר כלצנא מן יד ארעא ואיצא דלא ללא מאה וסקי אגנס ואמר
ארצותי ואין למה זה עצבת את האיש קראן לו ואתה לחם ואמר
לכנניה ואן הוא למה דכן שבתני וית גברת קר ליה ויכחל לחמא קא
לכנניה ואין הוה כלם תרכני ארבל אדעוה יאכל טעאמא ויאמר
משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה ויצבישעה כ

וְיָמֵינוּ
וְיָמֵינוּ
בְּתַלְמוּד
דְּמַלְכוּת
נְהַרְגִין
יְהֻרְגִין
וְעֵיתֵינוּ
נֶאֱסָר
שׁוֹמְרֵינוּ
יִשְׂרָאֵל

למיתב עבד גבול יהב ית צמרה ברניה למשה מלמא אמען מוסיפי
אמקאם עבד ארגל זוהר בצמרה אבננה ותרל בן ויקרה את שמח
גרשם טאמר בר היית בארץ כנניה וילידית בר וקרא ית שמח
גרשם ארי אמר וייר הוית בארע בכדאח מולדת אבנא וסמאח
גרשם לאבר קא צרת גריבא פי כלל גרבה

ויהי בנמים הרצים והם וצמח

מלך מצרים ואנחו בני ישראל מן העבדה ויעקב ותגל שועתם
אל האלהים מן העבדה וזהו ביומית סגיאא האנון ומית מלכת
המצרים ואתאנחו בני ישראל מן פלחנא דהוה קשי עליהון ועקבן
וסליחת קבילתהון לקיז מן פלחנא פלמי כאן ביתך לאאס א
סוילה אן מלך מצר מאת פתנה בני אסר מן פדמתה וצרכו
ועמד תגותהם אלא מן אבדמה וישמע אלהים את נאקתם ויצר
אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב ושמע קו יי
קבילתהון וזכיר יי ית קימא דעם אברהם דעם יצחק דעם יעקב פסמו
אלה שריקהם וזכר טהרה ארימע אבר יצח ויעקב וירא אלהים את
בני ישראל וידע אלהים וגלי קו שטעבוא דעני ישראל ואמר במימיה
למפרקוון יי וציר אלה להם ורחמאם

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין ויטג את
הצאן אחד המדבר ויצא אלחד האלהים הרבה ומשה הוא רע וטעם
דיתרו חמויה דלא דמדין דבר יתעלה לאתר שפיר וטא למדברא
ואתא לסודא ואתגלי עלוה יקרא דני לחוב פכאן מוסיפי יטע
גנם יתרו חמויה אמאם מדין פסאקחא א טורא אבריה חתא ברא
א גבולא א חרב וירא מלאך יהוה אליו ברבית אש מתעלה
וירא וחקר חסרה בער באש וחסרה איבנו אכר ואתגלי מלאכא
די בעל אובית אישיתו מבו אסמא ואתא ואת אסמא בער באשיתו

ואסבא ליתוהי מתאכיל פתגלי לה מלך אלה בצדק בארמון וסטי
אסבא פראה משתעל באנא וכו' לים יחתק" ואמר משה אסור הבא
ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה" ואמר משה
אתפע בען ואחזי ית חזונה רבא היין מדין לא מתקין אסבא פתג
מוסי אמור אקין אנצר היי אכנצר לעגיב מא באסבא לם יחתק
וידיא ידוע כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ואמר משה
משה ואמר הנני" וחזא יי ארי אתפע לכחזי וקרא ליה יי מבר
אסבא ואמר משה משה ואמר הנני" פעלם אלה אנה קרמא לניני
פנחארה מן אסבא וקא יא מוסי פא מוסי קא לבין" ואמר אל תקרב
הלם שר בעלי רבועי רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדבות
קדש הוא" ואמר לא תקרב להבא שרי סינר מעל רגליך ארי אתודא
האת קאים עלוהי אתר קדש הוא" קא לא תתקדם אי הוה נציע מ
בעלך מן רגלך טון אמכאן אי אנת ואקא עלוהי מקדם" ואמר אנני
אלוהי אבך אלה אברהם אלה יצחק ואלי יעקב ויפתר משה פנו
כי ורא מהביטו אל האלהים" ואמר אבא אלהי אברהם ואלוהי יצ
ואליהי יעקב ובבשנין משה לאסוהי ארי דיחיל מלאסתכלא בצית
יקרא דיני" פקא אבא אלה אבך אלה אברהם יצח ויע פסתר מוסי מ
וגרה אל כתרק אן יציר איבור אלה" ואמר וכו' דא ראתי את ענני
אשר במצרים ואת צעקתם שמועתי מפני בגשיו כי ויעתית את מכאבו
ואמר יי מגלה בלי קדמי שעבוד עמי וצמצמים הית קבלתוהן שמע
קדמי מן קמפלתיהון אדוי בלי קדמי כי ביהוה" קא אלה קד בצורת
לציעה קומי אי במצד וסמעת צדאכחם מן קבל מלאוזהם מ
ועלמת בוגאזהם" וארר להצילן מיד מצרים ולהעלותן מן הארץ
ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ צבת חלב וצבש אד מקום
הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוס" ואתגלית לשי צבותן

עז

אלה אבך

ידע

מִיָּדָה וּבְמִצְוֵי וְלֹא־סְקוּתָהוּן מִן אֲדָרַע הָיִיתָ לֹאֲדָרַע טָבָא וּפְתִי אֶ
לֹאֲדָרַע טָבָא חֲלָב וּדְבַשׁ לֹאֲדָרַע בְּנִעְנָא וְהָתִי וְהָמוּתִי וּפְרִדָּאִי
וְהָוִי פִתְגָלִית אֵן אֶלְצָרָם מִן יָד אֲמִצְרִיָּן וְאַצְעִדוּם מִן וְאֵן אֲבִלּוּ
אִי בְרִיד גִּיד וְאַסַּע בְּרִיד יִפְתִּין אֲלֵבָן וְאַעֲסֵל אִי־צְמוּעֵע אֲכַנְתַּטְטִין וְאַחֲתִי
וְאַמֹּרוּתִי וְאַפְרִיָּין וְאַחוּיָן וְאַיְבוּסִיָּין וְעֵתָה הִנֵּה צַעֲקָת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּיָדָה אֵלֵי נָגַם וְרֵאִיתָ אֶת הַרְחָץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אוֹתָם וּבִעֵק
הָאָה קְבֹלֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִקְרָמִי וְאַף גָּלִי קְרָמִי וְהִקָּח אֲמִצְרָאִי וְהִקָּן
לְהוֹן וְלֹאֵן הוּדִי צִדָּאָךְ בְּנֵי אֶסֶר קִד וְצִלֵּי אֵלֵי וְרֵאִיתָ אֲצַגְטִי אִלֵּי אֲמִצְרָאִי
צִאֲגִטוּגֵהֶם וְעֵתָה לֵבָה וְאַשְׁלַחְךָ אֶל־פְּרֻעָה וְהוֹצֵאת אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם וּבִעֵק אֵיתָם וְאַשְׁלַחְךָ לֹות פְּרֻעָה וְאַמִּיקִּית עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹאֵן תֵּשֶׁא אֲבַעֲת כָּךְ אִי־פְרֻעָה וְאַכְרֵג קוּמִי בְנֵי אֶסֶר מִן מִצְרָיִם וְיֹאמְרוּ מִשְׁעָה
אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אֲנִי כִּי אֶלְכָּה אֶל־פְּרֻעָה וְכִי אֲנִי צִאֲגִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם וְיֹאמְרוּ מִשְׁעָה קִי־מִזְאֲנָא אֲדִי אִי־יִלֵּל לֹות פְּרֻעָה וְאֲדִי אִפְתִּי
יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם קִי מוֹסִי לֵלֵה מִן אֲנָה הָתֵא אֲמִי־אִי פְרֻעָה וְאַכְרֵג
בְּנֵי אֶסֶר מִן מִצְרָיִם וְיֹאמְרוּ כִּי אֲדִיהָ עַמִּי וְזִהְלֵךְ הָאֹות כִּי אֲנִי־סִלְחָנִי
בְּהוֹצִיאָךְ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבִדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה וְאַתָּה
אֲדִי־הִי מִי־מִי בִּשְׁעִיד וְדִין לֹךְ אֵתָה דֹּאֲנָה שְׁלַחְךָ בְּאַמִּיקוּרִךְ וְתַעֲבִי
מִמִּצְרָיִם תִּפְלָחוּן קִי־עַל פְּרֻעָה הָרִיָּין קִי אֲנִי אֲבִין מִעַן וְזִהְלֵךְ אֵתָה
נֹאֵג בַּעֲתָת כָּךְ אִלֵּי אֲכִרְגָת אֲקוּם מִן מִצְרָיִם אַעֲבִדוּן אֶל־הָ עַל־הִי אֲנִי־אֲנִי
מִשְׁעָה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנִי־כִי בְּתֵאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרוּ לֹותֵהֶם אֵלֵי
אֲבַתְכֶם אִי־כִם וְאַמִּרְוִדִּי מִה שְׁמוֹ מִה אֲמִר אֲלֹהִים וְיֹאמְרוּ מִשְׁעָה
קִי־הָ הָאֲנָה אֲנִי לֹות בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיֹאמְרוּ לֹותֵהֶם אֵלֵהָ אֲבַתְכֶם שְׁלַחְנִי
לֹותֵהֶם וְיִמְדוּן לִי מִן שְׁמִיָּה מִה אִי־מִר לְהוֹן קִי מוֹסִי לֵלֵה הָאֲנָה
צִאֲרִי־אִי בְנֵי אֶסֶר וְאַקוּר לֹותֵהֶם אֵלֵהָ אֲבַתְכֶם בַּעֲתָת אִי־כִם פִּתָּךְ
טָאֲנִי מִה אֲסִמְהָ מִה אֲקוּר לֹותֵהֶם וְיֹאמְרוּ אֲלֵהִים אֶל־מִשְׁעָה אֵתָה

וְיֹאמְרוּ

טָאֲנִי

אשר אחי ויאמר כה תאמר לבני ישראל אלהי שלחני אליכם
ואמר יי למשה אתה אשר אלהיך ואמר ברוך תאמר לבני ישראל
אלהי שלחני לותכון קל אלה למוסי אלהי יי לא ידול קלבי
קל לבני אסר אלהי בעתה אליכם ויאמר עוד אלהים אל משה כה
תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותכם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעמלם זה דברי לך
יד ויאמר עוד יי למשה כה תאמר לבני ישראל יי אלהי אבותי
אלה ואברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני לותכון וכן שמי
לעמלם וכן דברי לכל הדור וקל לה אצא כזה קל לבני אלה
אלה אבותיכם אלה אבותי יצח ואהי יעקב בעתה אל בני
אסמי אל אהרן והוא דברי אל גיל ואגד לך ואספת את עקבי
ישראל ואמרת אלהי יהוה אלהי אבותכם בראה אל אלהי
אברהם יצחק ויעקב לאמר פקדתי אתכם ואת העשאלכם
במצרים איזיל ותכנוש ית סבי וישלח ותאמר להן יי אלהי אבותי
אתגלי לי אלהי אברהם ואלהי יצחק ויעקב למימר מזכר דברת יתכן
ות דאתעביד לצון במצרים אמר ואבמע שוין בע אסר וקר
אלה אלה אבותי תגלי לי אלה אבותי יצח ויעקב קחיל קר
דכרתכם ומה צנע בכס במצר ואמר אלהי אתכם מעט מצר
אל ארץ הבכע וחתה והאמר והפרדי והחיו והיבסי אר ארץ
צבת חרב ובעש ואמרית אסוק יתכן משעבוד מצר לארץ
כנעני וחתה ואמרתי וחואי ופראי ויבוסאי לארע עבדא חלב
ובש וקלת אצערם מן בלד אמצרין אל מוצע אבטועטין וחתה
ואמרתי ופראי וחתה ויבוסאי בכל יפיץ אלכן ואסר מן
ושמעו לקר ובאת אתה וקלי ישראל אל מלך מצרים ואמרתם
אנו יהוה אלהי חטברייס נקחה עלינו ועתה נלכת נא ארץ שלשת

ימים במדבר בצמחה ליהודה אלהינו יקבלון מנח ונתנו את ושב ישל
לות מלכ מצרים ותמרון ליה יב אהא ויהוא אתה קרי עלנת ובעק נאל
בעק מחרל תלת יומין במדברא ונדבח קט אהבא פאדי קרול מנח
אדכל אנת ושיוך בני אסד אי מלך מצר וקורו לה אלה לעבדאנין
ואסאנא אמרה אן נסיר מסאסד' תלת אסאס פי אבר ונדבח ליה
ובנא ואני ידעניכי סא יתק אתכם מלך מצרים לדלך ולא עוד
חזקה וקדמי בלי ארי לא ישבוק יתבון מלכ דמיצ' למי דל ולא
מן קדם דחילה תקוק ואנא אשלת אן מלך מצר לא ידעס אג
תמצו ולא ביד פדירה ושלחתי את ידי והכית את מצרים בכל
במלאתי אשר אנשיה בקרבן ואחר כך ושלחתי את ידי
מחת גבירתי ואמחי ית מצראי בכל מי שתי ואנכי בני יהון ונתר
כין ושלח יתבון ואבעת נגמיע וספאתי ואצרב אמצריון טאעגוצי
אדי אצנערה פ' מה ביגהם ובעי דאך יטולקם ונתתי את חן העם
הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם ואתון יתעסד
הדיון להמין בעיני מצראי ודי אדי תהכון לא תהכון ויחנין ואנטי
אקום חצאא עכר אמצריון סאדי מציתם מלא תמצו פגא ושא
אשה משכנתה ומגדת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמהל ושמהל
על בעלם ושל כנותם ונצלתם את מצרים ותשאל אתה משי
גבתה ומקדלת ביתה מנח דבסא ומנח דדבא ורבושיך ותשוין עלי
בנכון ועל בנכון ותדיון ית מצר ותסתהב אמרה מן מסאנא
ומן גדתה אמר פער ואניי דוב ותאנא תצ' דורא עלי כניכס
וגנאתם ותכספו אמצריון ונען משה ויאמר והן לא יאמינו לי
ולא ישמעו בקלי כי אמרו לא גתא אלך יהוה וארנב משה
ואמר ווא לא יאמינו לי ולא יקבלון מנח אדי ימרון לא אתהלי
לך יב פאגאב מוסא וקא לעל לא יומנו כי ורס יקבלו מנח בלי קורו

לך אלה ואמר אליו והוא מ"ז בדרך ואמר משה ואמר ליה נ"י מדן
 בדרך ואמר חסדא פקא לה אלה מצבהא מא דא בדרך קא עצא ואמר
 השליכו ארצה וישלכוהו ארצה ויהי לשמש ונש משח מסגין ואמר
 דמוהי לארע ודמוהי לארע והוא לחוה ועדק משח מן קדמוהי קא
 אטרחא עלי אארץ פטרחא עלי כצורת תעבאנא פרחב מוסי
 מן בין ידה ואמר והנה אר' משה שלח ידך ואחד בזנבו וישלח
 ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו ואמר נ"י למשה אושיפר ידך וחיזו
 בזנבו ואושיפר ידה ואתקין ביה והוא לחסר א בידה קל לאמר
 יד ואמסר ונח פמד ידה ואמסר ואמר עצאא פי ידה למען ואמסר
 פי בנחא אלה ויהי אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ויהי מ
 יעקב בידל ויהי צמון ארי אהבה לך נ"י אהא ואהבה צמון אהא ואמר
 אהא ויצחק ואהא ויעקב לבי יומנון אן קד תגדל לך אלה אהא
 אבאיהם אבר יצח ויעקוב ואמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקי
 ונבא ידו בחיקו ויצאה ויהוה ידן מצל עת בשלג ואמר נ"י ליה
 עח אעיל ענן ידן בחספך בעטפך ואעיל ידה בעטפיה ואפקר
 וזה ידה חורא בתלמא וקא לה איצא אדכל ידן אי כמך תם
 אדכלהא ואברהם ואדי נחא כאהלג ואמר השב ידך אל חיקי ונש
 יהוה חיקו ויצאה מחיקו והנה שבה בעטיו ואמר אתני ידך ל
 לעטפך ואתני ידה לעטפיה ואפקר בעטפיה והא תת דות פ
 כבסיה פקא ארדו ידן אי כמך פאדדהא אי כמך תם אברהם
 וקד עזרת כסאור בדע" והוה אסלא ואמסר לך ולא ישמע לך
 האת האשעין והאמסו לךל האת האחרון ויהי אם לא יאמס
 לך ולא יאבדון לקל אהא קאבסיה ויהי צמון לקל אהא מלחה
 פאן אם יומנון ולם יאבדון אהא אהא פיומנון בלמה אהא מלחה
 והוה אם לא ואמסו ב"לשע האת האלה וזה ישמעון לקר לך

א

כס

[illegible]

בְּפִי וְאֶבְרִי אֹהֶיךָ עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֶת־פִּתְחֵי תַעֲשִׂי" וְתַמְלִיל
עֲמִידָה וְתַעֲשִׂי יֵת מִתְגַּבְּרִים בְּמִוִּמְרֵי הַיָּם כְּמִוֶּכֶךְ וְעַם כְּמִוֶּכֶךְ וְעַם כְּמִוִּמְרֵי
וְתַרְיִף יִתְּנוּךָ יֵת דִּתְעַבְּדִיךָ וְכִלְמָה וְצִי"ר אֶל־לֵאמֹר פִּי פִּתָּה וּבִאֵן
מִעַ קוֹרֶךָ וְקוֹלֶה וְאֹהֶיךָ כִּבֵּם עֲלֵי כֹחַ תַּעֲבִינוּ וְהִבֵּר דָּוָה לֶךְ אֶל־הָעַם
וְהִיָּה הוּא יִהְיֶה לֶךְ לִפְנֵי רַחֲמֵי הַיָּם יִהְיֶה לֶךְ לִפְנֵי הָעַם
עֲמִידָה וְהִיָּה הוּא יִהְיֶה לֶךְ לִפְנֵי רַחֲמֵי הַיָּם יִהְיֶה לֶךְ לִפְנֵי הָעַם
וְיִבֹּן לֶךְ תִּבְרָמָחָה וְעַתָּה תִּבְרָן לֶךְ אֶת־חֲסִידֶיךָ וְעַתָּה חֲסִידֶיךָ תִּבְרָן
בְּדֶךְ אֶשֶׁר תַּעֲשִׂיךָ אֶת־רַחֲמֵיךָ וְעַתָּה חֲסִידֶיךָ תִּבְרָן בְּדֶךְ אֶשֶׁר תַּעֲשִׂיךָ
יֵת אֶת־רַחֲמֵיךָ וְכִי דָוָה אֶעֱשֶׂה פִּיךָ תַעֲבִינוּ בְּהָא אֶמְעַבְּדָתִּי

וילך משה וישב אל יתר חתנו ואמר לו אלכה נא ותשובה אליהי י
אשר במצרים וראה העולם היים ואמר יתרו למשה לך לשלום ואשל
משה ותרב לות יתרו חמוהו ואמר ליה איציל בעץ דהתנב לות אחי ובמצר
ואחזי העד בעץ אנכי קיימן ואמר יתרו למשה איציל לשלם פמצי מומי
ורבע לי יתרו חמוה וקל לה אמצ' וארבע לי אבתי איצ' במצרי ואבנר חל
ום באקיון קל לה אמצ' בכלום ויאמר יהוה אל משה במוין לך שוב
מצרים כי כותו כל האנשים המבקשים את כמשיך ואמר ית' למשה
במוין איציל תוב למצרי יאדי מיתו כל גברא וצני דמקסרדי תצ קל
אלה למוסי אמצ' ארבע לי מצר פתן קוד מות גמיע אקום אכחצי וצני
ויהי משה את אשתו ואת בניו ויבכום על הרמור וישב אל צה מצר
ויחמשה את משה ואלהים ברו וברך משה ואת תחתיו דת בנורו נ
וארביבמן על חמורא ותרב לארבע מצר נבט משה ית חמורא דהתנב
ביה בנקמן קני בידה פחול מוסי וזחור וולדיה וארבעה על חמור
ורבע לי בדי מצר ואכלו אצמי אמי חמורא אלה כיידיה ויאמר יהוה אל
משה בכתרי לשון מצרימה ראה כל המופתים ואלה אשר שמתי

בידך ועשיתם לפני משה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם ואמר יי
 למשה במהבך למתב למצ חיי ית הנה ישיית קומך ותעבירבון ק משה ואמר
 אתקום ית לבו ולא ישלח ית עמא גם קא אלו להבי מציא ליהגט אימצר
 אנצרי גמיע אבראזין אל צידתהאפי ידך אצנעהא בין ידו פרעץ ואנא אשף
 קלבה ולם יטחק אקום ואמרת אל משה פה אמר יתה בעי בכרו ישראל
 ותומר למשה בוק אמר יי ברי בכרי ישראל קח לה כדי קא אלה משדפת
 אבני בכריאסראיל ואמר אליך שרף את בני ועבדני ותמאן לשלחו
 הנה אבכר הולג את בך בכרך ואמרת לך שלח ית ברי ויפלה קוצני ומו
 ומסריב את לשלחותה האנא קסיל ית בך בכרך סקלת לך אסדק קומי
 יעבדוני סאבית אן תפלקה האנא קהתל אבך בכרך יתה בדרך במלך
 ויפגשוהו יהוה ויפקש המיתר יהוה באורחא כלבית סבבת יעריע ביה מלחמ
 דיי ובעא למקסלה ולמא כהן מי אטרדיק מי אמצית סאבא דליה בולך
 אלה וטורב קתלה ותקן צמלה צד ותברת אות עדרלת בנה ונגע להליו
 ותאמר כי תתקן ומים אתה לי ובטבת צלחת סבבת אקאת ית עדרלת
 בנה וקייבת לקצמיהו תאמרת ביצמא ומהלתה דייג אתה יב התנא נבא
 מאכית צפרי צואנא וקטעת קרבה אצנעה וקומתה בין ידיו וקארב
 כאזי אטרוס אן יטון בוקת ולא ידך מכצו אז תאמרת חתן ומים למלת
 אנה מניה בכי אהלת אולי ביצמא ומהלתה דייג אתה יב התנא סמל
 מכך סבבה חוביל קאת צמר אטרוס אלקותל מכתובבא

ואמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה הפדמה וידך ויפגשוהו בדרך
 הארקים וישק לו ואמר יי לאהרן איציל לקצמות משה למדיבא ואת
 ופדמה כפודא התתדי עלוהי יקרא דיי ונשיין ליה גם קא אלה להחרת
 אמא תקרא מוס א אבר פמצי וואמא וקללה ויגד משה לאהרן את
 כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו והיו משה לאהרן

ית כל פתגמיו ייני דשלהיה דת כל אתא דמקומו פתגמיה מוס' בגמייט
 בלאם אלה איי בעת בה' וגמייט אסאת אדי אמרה "ולך משנה ואהרן י'
 ואספון את כל עקבי בני ישראל" ואחל משור ואהרן ובנשו ית כל סביב
 ישרי "מצי מוסי וחרון וגמעת גמייט שייך בני אסר" ויפך חרנות סר
 חזרים אשר חזר יהוה אל משה ויעש ואתה לעיני העם ומלך אהרן
 ית סר פתגמיו ומלך יי עס משה ועבד אתה לעיני עמא וכלמאס
 חרון בגמייט בלאם איי בלאם אלה מוסי וצעע אבעצאת בחצירה אקום
 ויאמן העם וישמעו מי סר יהוה את בני ישראל ופרתה את עבם ויקון
 וישתחוו ויהימין עמא ושמעו אדי דבר יי ית בני ישראל אדי קדמוי
 שטבדוהו וכלעו וסבידו" מאמן אקום אד סמעו אן אלה קד דבר בני
 אסר וסמע צותהם וכלו וסבדו" ואחר פתו משנה ואהרן ויאמרו אלה
 פדעו כח אמר יהוה אליה ישראל יעלה את עמי ויהוה לי במדבר
 ובתר כין עלו משה ואהרן ואמרו לפרעה כדמ אדמי יי אלא דיש שפא
 ית עמי ויהיון קדמי במצרים ודמי ובעי אלא וכל מוסי וחרון וקא
 לפרעון כדי קא אלה אלא אסר אטלך קומי ויהוה לי פאבר" ויאמר
 פרעה כן יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל לא ידעתי את
 יהוה וגם את ישראל לא אשרה" ואמר פרעה שמא יי לא אתגלי
 ואקביל למימיה לשלח ית ישר לא אתגלי לי שמא יי ואף ית
 ישראל לא אשרה" קא פרעון מן אלה חתי אקביל מוצה ואסלך בני
 אסר לא אשרה אלה וזה אטלך בני אסר איצא" ויאמרו אלה העם
 מקרא עלינו בלבה כח ודך שלשת ימים במדבר ובצבחה ליהוה אלהיך
 מן יבעיבו בדבר או בחוב" ואמרו אלה דיוואתי אתה ערנא בייך
 כען כחלך תלח וימין במצרים ונצח קי אהנא ודמא ודענא במות
 או בקסוד" קא אלא אעצאמי ואסאנא אמרה במצי אן מסוד תל
 איאם פא בר ונצח ללה רנח בלא יפאריא בוצא או בסף" ויאמר

אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפנינו את העם ממעשיו לבן ל
לסבולתכם ואמר להון מלכת ומה למא משה ואהרן תפנינו את עמא
מעצרתו ידלו לפלחכוכ ק"ל להם מלך מצר לם יא מוסא וזהו
תלדון אקום מן העמאם אמצו לבקלכם ואמר פרעה הן רבים שתה
עם הארץ והעמאם אתם מסבדתם ואמר פרעה הא מדקבאתי בעל
עמא דארע ותפנינו יתרון מעצרתו יתם קאמק כתר/ א אהר
אבד חתיתעטלוהם מן גדלהם יצין פרעה ביום הזה את הגש
בעם ואת שפתי לאמר ופקי מלע בדומא דהוא ית שלטוב עמא
זית סדכיה למימד ואמר פרעה כי דאך איום גלאוזה אקום וערמאם
קאילא לא תאסטן לתת תבן לעם ללון הלבנים כתמל שלשם הם
ילבו וקששו להם תבן לא תיפסון למות תבנא לעמא למותי לבני כ
כמאתמלי מדקמורי אנון וידלון ויצבון להון תבנא ולא תעאוו אן
תעמו אקום תבנא לילבון מתל אמס ומא קבלה הם ימצון ויקמטשון
להם תבנא ואת מתבנת הלבנים אשר הם עשים תשמו עליהם לא
תגר עוממנו כי ברפם הם עלבן הם צעקים לאמר גלבה כצב ר
לאליהו וית סכום לבניא דאנון עבדון מאתמלי מדקמורי תמכוכ
עליהו לא תמנעון מניח ארי בטורבן אנון על כין אנון מצחין למי
כי קיל לרעה קדם אלהא ויצואע אגן ארי כאנו וימלון אמס ומא קבלה
צ"ד וזהו עליהם לא תבקצון מנהא לאנרם מדכחון דאך יצרמך
ויקלון נמצו כובח לתבנא תכבן העבדה על החנשים ויעשו ברה
ואל ישעו בדברי עקד יתקף פלחית על גבדיא ויתעסקן ברה
זלא ויתעסקון כסתמך כפחילי ויתקל לעמל עלי אקום ושתכלו
בה ולא ישתכלו כאמור באטלה ויצאו גשמי העם ושפתי ויאמרו
אל העם לאמר בה אמר פרעה וצבני נתן לכם תבן ונמא שלטוב
עמא וסדכיה ואמרו לעמא למימד כובן אמר פרעה לית אלא יהיב

תמל שלשם

לבוך תבנת' ככרה בלאודה אקום ועטארה וקאן להם בלי קא מרעזקט
אעט'כס תבנת' אתם קחו לכם מאשר תמצאו כי איך גרעמ'ט
מעצרתם וכו' אתון איזיל סבו לכוך תבנת מאתר ותשכחון ארי
לא תמלע מכלחנכון מדעם' אתם אמצו כדו לכם תבנת מן חור
תדון ותעלמו אנה לא ינחץ מן עמלכם שיא' ופץ העם ככל ארץ
מצרים לקשע קשלותם' ותגדור כמא ככל ארץ עמצ לגבול אל ענא
פתבדו אקום פי גמיע כדו מצר לי קמלש' קשוא ד'אתם' ותגלש' מאצמ
לאמר כלו בעשיכם וצד'ים בומו באשר בחיות חתמ' ועלמ'ויתא חק'ים
למ'מר אשלימו עביותכון פתם' יום ב'ומיה כמא ד'חיותן עבד'ך כד'ס
מתחב' לבוך תבנת' ואלאודה מלחק קאי לא כמלו עמלכם אמר יום ב'ום
כמא באן פי וקת אעטא אתם' ויבוש'טורי בני ישראל אשר שמו עליהם
נבשי מרעה לאמר מווע לא כליתם חקכם ללכך בתמר שלשם גם
תמל'ם היום' וקחו סרבי בני ישראל עליהן ויצבי מרע למ'מר מ'ון
לא אש'לומת' ק'י חתמ' למרמי לעב'ן כמית'מאלי ומד'קמורי אק' תמל'
אק' וימא ד'ן' פ'צרב ערסא בני אסר ד'רי ולארה מרעון עליהם וקא
להם כמא ב'לכם להם תבמלו צראעבם אן תלכון כמל'אמם ומא ק'נה
אמם ואים' ויצאו שטורי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למר
תנש'ה כדו לעבד'ך' ואתו סרבי בני ישראל ויצאו קדם מרעה למ'מר
ד'מא מתעבד' כ'יך לעבד'ך' תם גאו ערסא בני אס' ואס'אצו א'ס
מרע קאד'לין להם תצנע כדא בעבד'ך' תבן אק' כ'תן לעבד'ך' ולב'נם
אמדים לצו עשו' והבן עבד'ך' מופים וחכמות עמ'ך' תבנת לא ח'תמ'
לעבד'ך' ולב'ניא אמרין לגא עבד'ך' וזא עבד'ך' ל'ק' וחסן עליהן עמ'ך'
תבן להם ירעם לעבד'ך' וקולין אצרב' לבנת' והודי עבד'ך' מצד'ובן מס'י
יכסי עליהם קומר' ויאמר כרפ'ים אתם כרפ'ים ער'בם אתם אמורים
כר'בה כזח'ה ל'יהוה' ויאמר כס'ל'כן אתם כס'ל'כן ער'ב'ן אתם ד'

אמרו בני ישראל כדבר קו"י קא אנטפ מרבהו ל"אך תקולח נמדי' בצבא פ'
לרבנא ועתה לבן עבדו ותבן לא ינתן לבם ותבן לבנא ותבנו" ובענין י"א
אזילין פלחו ותבנא לא מתוהב לבון וסכום לבנא תתנן" וליאן אמר
אעמלו ותבן לא יומע לבם וצראיבם תומן" וי"אן שמר' בני ישראל
אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבעיבם ובר יום ביומו" וחזן סרבי בני
ישורא יתרון צביש למימר לא תבנעו מלבעיבם פתם יום ביומיה" ו
וצר ערמא בני אסר' בשור וקא' לא תנצרו מן לבנאם אמר יום ביום" ופ'
ויבנעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה" ו
ועדעו ית משה וית אהרן קימין לקראתיהו במספרהו מלות פרע' טאגו
מוסי וחרון ואקמק תלקאיהם כי כדוגהם מן עבד פרעון" ויאמרו ואלהם
ידא יהוה עליבם וישפט אשר הבאשנתם את ריחטו בעיני פרעה ובעני'
עבדיו לתת חרב בידם להרענו" ואמרו להוין יתגלי יי עליבין ויתפרע
ואבאישותו ית ריחטא בעיני פרעה ובעני עבדיו למות חרבא למק'
למקסלנא" קא' להם יחבם אלה וינצר ככא אפסותם חבא עבד פרע'
וקוארדו חתי אן לו' כאן סימא פי אזידהם לקטלונא" וישב משה את
יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שחתת" ותב' משה
לק יי ואמר יי למה אבאישותא לעמא הדין למה דק' שאלת' מוגע פוסי
אי אלה וקא' יחבם לם אבדית הולתי אקום ולבא' זא בעית' וי"אן צאתי
אר' פרעה לרע' בשמך ורע' לעם הזה וי"אן לא חצרת את עמך ובעני'
ועדית לות פרע' למל' לא בשמך אתבאיש לעבא' הדין ושי' צאת לא
שי' צבת ית עמך" ומן חין ובלתי אי' פרע' אכאכונה בסמך אסי' איה
ולם תכל' צבאם מן דאך" ויאמר יהוה אל משה עתה קראת אשר א'
אנשה למרעה פי ביד חזקה ישראלם ובר חזקה יגרעם מארצו וי"אן
ואמר יי למשה פתח תחזי הא עבד למרעה אדני ביד תקיפת ישראל
חיבן וביד תקיפת יתריבם מארעיה" וקא' אלה למוסי' אאן אבד'

מה אצנע במלע סיפוריהם ביו שרייה ויטעוהם מן בלדהם בדישויה

קבל פסוק סימן כענין 444

והוא

ויעברו עליהם אל משה ויאמרו אליו אני יהוה ומה ליני עם בשר ואדם
לה אלהי וואתאל אברהם אל יצחק ואלי יעקב באר שני ושמי
יהוה לא נודעת להם ואתגליתו לאברהם ליצ ויעקב בשש שנים ושמי
יהוה לא הודעת להם ואי תגלית לאברא ויצ ויע בשש שנים ושמי
ואסמי אלה פקט להם אעפיהם וגם הקצית את פדית אתם לית
להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר ברו בה ואם אקחמית
ית קימי עמורון למתן להון ית ארע ונענן ית ארע ונתב והון ואת
אברא בה ואיצת תבת עהי מערם לאעפיהם בלד כנעאן בלד כנעאן
אויסכנוה וגם אני שמעתי את בקשת בני ישראל אשר מצרי
מעבדים אתם ואזכר אתם בדיני ואם קדמי שמיע ית קבולת בני יש
ומצאוי מלהיך בהון וזכרתי ית קימי ואיצת קד סמעת שהיך בני
אל ממת למצדיון וסתפדמוהם וזכרתי עהדי לבן אמר לבני יש
אני יהוה וורצתי אתכם מיתת סבלת מצרים והצלת אתכם
מעבדתם וגאלתי אתכם בקדוש נטויה ובשפטים גדלים בכין
אימר לבני ישראל אלה יצ ואפיק יתבון מגו דחוס פלחן מצרתי וא
אשויצת יתבון מכלחנמן ואפיק יתבון בידע מרעם ובדינון ל
דבצין לבן קל לבני אמר אנה אלה לאברהם מן קל אמצדיון ו
ואפדוהם מן כצמותם ואמטתם בידע ממוחה ואחכאם עימיה וא
ולחחתי אתכם ללעם ויהיית לכם לאלהים ויעתם בו אני יהוה ואלהם
ומוצאת אתכם מיתת סבלת מצרים ואפיק יתבון קדמי לבן ואהי ל
לבן לאלה ויעדונו ארי אלה יצ אלהבן ואפיק יתבון מגו דחוס פלחן
מצרתי ואעבדכם לאמה ואבון לכם אהה ותעלמוני אני אלה לבם
אמבדכם מן יצ אמצדיון והנתי אתכם אל הארץ אשר גשתי את

הם כלם אל
מושיאם
אברהם

ידי לית אתה לאברהם ליצחק ולישכב ונתת אותה לכם כדעתי אני יהוה
ואעיל יתכן לארבע דקיימית במימי לבייתן יתה לאבד ליעה ויהי ואתה
היה לכוון יהוה את יצ"א ואזכרם אי אבדו אי אקסמת באמרי אן אעטיה
לאבד יצויע ואעטיה לכם חוקא אנת אלה אפי' בואך ויצר משה בן אהרן
בני ישראל ולא שבועות אלא משה מקצר לוח ומעבדו קשה ומליל משה בן
עם בני ישראל קבלו מן משה מעיק לוח וממלחמת יהוה את קשי עליהם
פבלם מוסר בואך בני אה ולם יקבלו מכה בן ציק ארואהם ומן כזמתם

אצטעב

ווצר יהוה אל משה לאמר ומליל א' תם כלם אלה וג' בת אברהם פרעה
מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו עול מליל עם פר מלומע
וישלח ית בני ישראל מארצה אבד כלם פרע מלך מצר אן ימלך בני אסר
מן בלחם ויצר משה לכני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שבועו אהי
ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים ומליל משה קיד למיכאל הוא בני
ישראל לא קבלו מני ואיבדו יקבלו מני פרעה ואנת יקיד כמליל קאמוסי
יא רבי הוי בני אסר לם יקבלו מני כפי יקבל מני פרעון ואנת אתה אסר

ווצר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים
לאוצא את בני ישראל מארץ מצרים ומליל יי עם משה ואהרן ונקיוט
לות בני ישראל פרעה מל אומץ לאמא ית בני ישראל מארע אמצ פבלם
אלה מוסי והארזן ואוצאיהם בסג בני אסר ופרעון מלך אן יברגת בני
אסר ואלמן בלח מצר

אלה ראשי בית אפרים בני ראובן בכר ישראל חנוך ומלוא
אפרון וברמי אלה מספדת ראובן אין רישי בית אפרון חנוך בני ראובן בנח
ריש חנוך ומלוא חצ אפרמי אין אפרית ראובן הו לאי וריסא בית אפרים בני
ראובן בכר אסר חנוך ומלוא אפרון וברמי חולאי עשאר ראובן

ובני קרח אסיר ואזני הדיה עשתייר אלהיהם ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות
פוטאל לו לאשה ותלד לו את מנחם אלה ראשי אבות הדלילים למשפחתם
ואלעזר בן אהרן נסיב ליה מבנות פוטאל ליה לאות חוליות ליה ותפנחם אף יש
אבות לזאת לדעיתיון ואעזר אבן הארון תזווג באמורה מן בנות פוטאל מול
לך מנחם חולית דיוסא אבא אלונין עלי תאידהם הוא אהרן ומשה אשר
אמר יהוה להם הוציאות בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם הוא אהרן
ומשה ואמר יי להון תפקין ית בני יש מאלע וביצ על חוליהון וסמך הארון
ומוסי אפי קא אלה להמת אמרגא בני אסמן בלד מצר על גישוהם חם
המצרים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא
משה ואהרן אבון וממלל עם פרעה מל וביצ לאפקא ית בני יש ממל
הוא משה ואהרן המה אמכאטבין מל מלך מצר אן יכרגא בני אסמן
בלד מצר המה מוסי והרון ויהי ביום וצר יהוה אל משה בארץ מצרים
והוה ביוםא ומליל יי עם משה באר המצ ולמא כמן פי וום כאטב
אלה מוסי פי בל מצר והוה אל משה לאמור אני
יהוה וצר אל פרעה מלך מצרים את מל אשר אני וצר אליהם ופליל יי עם
משה למימור אטא יי מליל עם פרעה מל המצ ית כל ואבא ממליל לעם
קא אלה למחסי אנא כלם פרע מלך מצר בגמיעמא אסיר בה ויאמר
למע יהוה וזאני ערל עמיתים ואך ישמע אלי פרעה ואמר משה קיי ה
האנא יקיר ממליל ואבידין יקביל מעי פרע קא בין ידיה הווא אטא אתג
אסם וביק יקביל מעי פרע
ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלפים למרעה ואהרן אחיך יהיה בצדך
ואמר יי למשה וזאני עמיתך רב למרעה ואהרן אחיך יזומת בצדך קא אלה
אנצור קי בעלתך אסתאוא מי אמר פרע והרון אפיך יבון תלגמאנך את
תצור את מל אשר אצור ואהרן אחיך וצר אל פרעה וצלה את בני ישראל
מחרד את ממליל ית כל ואפקדין ואהרן אחיך ממליל עם פרע ויעלה

יִתְּנֵנִי יְיָ מִדָּרְשָׁאֵי אֱנִי תִּפְלֵם הַצִּדִּיק אֲמָר בְּגִמְיַע מֵאֲמֹר כִּי וְהוּא כִּלְמָה
מִדְּעֹן וְיִסְלַח בְּנֵי אִשְׁמֹן בְּלִדְהָ וְאֵבִיר אֲקִשֶׁה אֶת לִבִּי מִדְּרָה וְהוֹבֵלִי אֶת אֲתֹנִי וְאֶת
מוֹנֵתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵנִי אֲקִשֶׁה יֶתְלֵכָה וּפְרִיעָה וְאֵסְגִי יֶת אֲתֹנִי וְיִתְמֹסֶנִי
בְּהִיעֵי יִמִּי וְאֵנִי אֲנַעֵב קֶבֶץ מַלְעֵ וְאֵכְלֵה אִישִׁית וְבִרְאִיִּי כִי בְּלִדְמִצְרָה
וְלֹא יִשְׁמַע אֶלְכֶם מִדְּרָה וְנִתְּנִי אֶת יְדֵי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת צִבְאוֹתִי אֶתְעֵם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּרָה מִצְרַיִם בְּשִׁמְשֵׁי גִדְלִים וְלֹא יִקְבֹּל מִכְּכֹן מַלְעֵ יִתְּנִי
מִחַת בְּכֹרֶתִי מִצְרַיִם וְאֵכְלֵה יֶת חוֹלֵי יֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּרָה וְיִמִּי בְּיֹדִי תִּפְלֵם
וְלֹא יִקְבֹּל מִכְּכֹן מַלְעֵ וְלֹא אֲחִלֵּה אֶפְסֹרִי בְּאִמְצִדִּיק וְאֵכְלֵה גִישִׁי קֹמִי בְּעֵשְׂמֹן
בְּלִדְ מִצְרַיִם בְּחִתְּכֵם עֲצֵמָה וְיִדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּנִתְּנִי אֶת יְדֵי עַל מִן
וְהוֹצֵאתִי אֶת צִבְאִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם וְיִדְעוּ מִצְרַיִם אִיִּי אֲנִי כִי בְּחִתְּכֵם
יֶת מִחַת בְּכֹרֶתִי עַל מִצְרַיִם וְאֵכְלֵה יֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּרָה וְיִתְּנֵם אֶלְמִצְרַיִם אֲנִי אֵלֵי
אֲדִי אִסְרִית אֶסְרִית עַל יְהוָה וְאֵכְלֵה בְּנֵי אִשְׁמֹן בְּיִסְרָם וְיִשְׁעֵם מִשְׁעֵ אֶחָד
כִּי אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּרָה וְיִתְּנֵם יֶת יִתְּנֵם כִּי עֲבָדִי
מִצְרַיִם מִוֹסִי וְהוֹדוּ בְּגִמְיַע מֵאֲמֹר אֲנִי וְיִתְּנֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּרָה וְיִתְּנֵם
שְׁלֹשׁ יִשְׁעֵם שְׁעֵר בְּכִדְרֵם אֶל מִדְּרָה וְיִתְּנֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּרָה וְיִתְּנֵם וְהָלֵךְ
שְׁמִי בְּמִלְחָתֵךְ עִם מִדְּרָה וְיִתְּנֵם מִוֹסִי אֲנִי תִּתְּנֵם כִּי וְהוֹדוּ אֲנִי וְיִתְּנֵם וְיִתְּנֵם
וְיִתְּנֵם כִּי חֵן בְּלִמְאִכְרֵתִי

וְיִתְּנֵם יְהוָה אֶל מִשְׁעֵ וְאֶל אֶחָד לְאִמְרִי וְיִתְּנֵם לְיִשְׂרָאֵל וְיִתְּנֵם לְיִשְׂרָאֵל
כִּלְמָה אֶל מִוֹסִי וְהוֹדוּ אֶלְכֶם כִּי יִתְּנֵם אֶלְכֶם מִדְּרָה וְיִתְּנֵם לְאִמְרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּרָה
אֶל אֶחָד קָח אֶת מִסֹּר וְיִתְּנֵם לְכִי מִדְּרָה וְיִתְּנֵם לְכִי לְכִי אֲדִי יִתְּנֵם עִם מִסֹּר
לְמִימֵר הִנֵּה לְכֹן אֲנִי וְיִתְּנֵם לְכִי קֶבֶץ יֶת חֲסִידִי וְיִתְּנֵם יֶת לְכִי יִתְּנֵם יִתְּנֵם
קִי לְכֵם מַלְעֵ אֶעֱשֶׂה בְּחִתְּכֵם לְכִי עֲצָא וְאֵכְלֵה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּרָה וְיִתְּנֵם
תִּתְּנֵם וְלֹא מִשְׁעֵ וְיִתְּנֵם אֶל מִדְּרָה וְיִתְּנֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִדְּרָה וְיִתְּנֵם
אֶת מִפְּחוֹ לְכִי מִדְּרָה וְיִתְּנֵם יִתְּנֵם לְכִי וְיִתְּנֵם מִדְּרָה וְיִתְּנֵם לְכִי וְיִתְּנֵם
כִּי כִמָּה יִתְּנֵם אֶחָד יֶת חֲסִידִי אֶל מַלְעֵ וְיִתְּנֵם לְכִי וְיִתְּנֵם לְכִי וְיִתְּנֵם לְכִי

כבא

פרט למי וחרון איבערן וצנעט בראך במא קא אלה וטרח הרוך עצמה
 בין ידי פרען וקוואה מצארת תנעט ויקוואגם פרעך לחכמים ולמכשפים
 ויגשוגבם חרמי מצרים מלכיהם כן וקוא פרע לחכמים ולהטושים
 ועבדו אף אנון חרשי מצ בלחשיהו כן פרע פרעו באחכמה ואסחא וצנע
 בראך עממא מצר בלחש וישלכו איש מפורי ואל לתענים ויבלע משה
 אחרון את מפתח ורמוגגד חסדיה והוו לתענין ובלע חסדיה ואחרן ית חסדיה
 טוח בר וגל עצמה מצארת תנעניבה מאבתלע עצת הארוך עציהם ויחזק לב
 פרעו ולא שבע אלהם באשר ובר יהוה ואתקף לבא וברע ולא קבל מנעון
 במא ובריל יהוה מאשר קרב מדע ולם יקבל מנעמא במי קא אלה

וואמר יהוה אל משה בגד לב פרעו מאן לשלח חס
 ואמר יי למשה אתיקר לבא וברע מדע לשלח עמא פקא אלה למי קר
 וקד קרב מדע ואבא אן יטליק אקום לך אל פרעו בבקר הנה וצא המכירה
 וגעבת לקראתו עלי שבת היאר וחמשה אשר נחמד לנחש וקח בידך
 לוח מדע בצפנה הא נחמד למי ותתעלד לקדמותיה על כוף נהר וחסדיה
 לחייה תנע בידך אמר איה בלגיהא הוואה כארג תלקח אי אבא וק
 תלקח עדי שאטי אטל ואעצא אי חקלבת ונעצא ביהא פי יודך ואמת
 אלו יהוה אלהי העברים שלח אל לואד שלח את עמי ויעבדני במדבר
 והנה לא שמעת עדיך ותמרד ליה יי אלא יהוה יא שלח לואד למימר
 שלח ית עמי וימלחן קרמי במדברא והא לא קבי לתא עוז בעך אן לא אלה
 אלה לעבדננין בעתט אף קאילא אטליק קומי יעבדני פי אבר והוואך לב
 תקבל אי אן ייה אמר יהוה בואת תרע כואני יהוה הנה אנכי מכה במטה
 אשר בני על דמים אשר באר ונחמם לרם כובץ אמר יי בוא תרע אר
 אמת יי האמת מאי באטריא תידי על מיא וגברא ויתחככו לנחמא כוי
 קא אלה ביהא אלה תעלט אני אלה אמעמא קב האמת מאת באעצא א
 פי ידי אמת אף פי אטל וייד ואת והגלה אשר ביהא תמות ופאש היא

וּבְלֹא מִצְדִּים לְשֹׁת מִים מִן הַיָּאֵר וְכֹנֵן וּבְנִהּאָה דְּמוֹת יִסְרָיִל בְּהָא וְלֹא
מִצְדֵּי לְמִשְׁתֵּי מֵיָא מִן בְּהָא "וְאִמְרָא אִיִּי מִיָּאֵל יִתְמָאוֹת וְיִתְנָא אֵלֵּל וְיִנְעַד
אִמְצִרְיוֹן אֵן יִשְׁוֹבֹן מֵאֵל מִן אֵלֵּי"

וְאִמְרָא וְהוּא אֵלֵּי
מִשְׁה אִמְרָא אֵלֵּיךְ חָמֵפִין וְנִפְרָא יִדֵּךְ עַל מִימֵי מִצְדִּים עַל צִדְּהֶרְתֶּם עַל
וְאִדְהֶם וְעַל אֲגֻמֵּיהֶם וְעַל פִּלְמָקוֹת מִימִירֶם וְיִהוּן וְהוּא וְכָל אֲדָרְךָ מִצְדִּים
וְבַעֲצִים וְבִבְנֵינֶם" (אִמְרָא יֵי לְמִשְׁה אִמְרָא לֵאחֲרֵךְ סָב חֲסִירֵךְ דְּהָרִים יִדֵּךְ עַל
מֵיָא דְּמִצְדֵּי עַל צִדְּהִירִיוֹן וְעַל אֲרִיתִיוֹן וְעַל אֲגֻמֵּיִךְ וְעַל כָּל כְּנִישֵׁי מִימֵי
וְיִהוּן וְהוּא וְהוּא דְּמָא בְּכָל אֲרָע דְּמִצְ וְנִמְנִי אֵעֵי וְנִמְנִי אֲבָלָא" אֵלֵּי קָא אֵלֵּי
לְמוֹסִי קָל לִהְיוֹן כִּי עֲצָךְ וּמִי יִדֵּךְ עַלִּי מִיָּאֵל מִצְר וּבִתְמָרֶהֶם וּבְלִנְתָּהֶם
וְאִתְמָהֶם וּסְתִיר מִלֵּאֵם מֵאִיהֶם פְּתִיר דְּמָא וְיִכֹּן דְּמָא כִּי גְמִיעַ כְּלֵי מִצְר
וְכִי אֲשַׁבֵּשׁ וְאִתְגַּדֵּה" וְיִנְעַד כֵּן מִשְׁה וְאִתְרָךְ כְּאִשְׁרֵי צִנֵּה וְיִהוּן וְכֵן בְּמִטְרָה
וְכִי אִתְרָמִים אִשְׁרֵי בִיָּאֵר לְעִינֵי כִדְעָה וְלְעִינֵי עֲבָדֵיךְ וְיִתְבָּנוּ פִּלְמָקֵי אִשְׁרֵי
בִּיָּאֵר סִלְסִי וְיִנְעַד כֵּן מִשְׁה וְאִתְרָךְ כְּמָת וְכִדְעָה יֵי וְאִדְהִים בְּחִטְרָא וְמִהָא
יִתְמָא וּבְנִהּאָה לְעִינֵי כִדְעָה וְלְעִינֵי עֲבָדֵיךְ וְאִתְפְּסִיכוּ כְּלָמָי וּבְנִהּאָה לְמֵיָא
כְּצִנֵּה כִדְעָה מוֹסִי וְהִירִיוֹן בְּמִיָּאֵל אֵלֵּי וְלִפְעֵי אֲשַׁבֵּשׁ וְצִנֵּה אִמְרָא אִיִּי אֵלֵּי
בְּחִרְרָה פִּלְטָה וְקִיָּאֵר פִּלְטָה לְבִי גְמִיעַ אִמְרָא אִיִּי אֵלֵּי דְּמָא" וְהִירִיוֹן אִשְׁרֵי
בִּיָּאֵר כִּדְעָה וְיִתְבָּנוּ וְהִירִיוֹן מִצְדִּים לְשֹׁת מִים מִן הַיָּאֵר וְיִהוּן וְכֵן
בְּכָל אֲדָרְךָ מִצְדִּים" וְכֹנֵן וּבְנִהּאָה מִיָּאֵל וְכֹנֵן בְּהָא וְהִירִיוֹן מִצְדֵּי לְמִשְׁתֵּי
מֵיָא מִן בְּהָא וְהוּא דְּמָא בְּכָל אֲרָע דְּמִצְ" וְאִמְרָא אִיִּי מִיָּאֵל יִתְמָאוֹת וְיִתְנָא
אֵלֵּל וְיִנְעַד אִמְצִרְיוֹן אֵן יִשְׁוֹבֹן מֵאֵל מִן אֵלֵּי וְצִדְּהֶרְתֶּם וְכֵן
מִצְר" וְיִנְעַד כֵּן חֲסִמֵּי מִצְדִּים כְּלָטִיִּים וְיִחֲזִק לֵב כִּדְעָה וְלֵא שְׁמַע אֹהֵם
כְּאִשְׁרֵי דְּבִר הַיָּאֵר וְיִנְעַד כֵּן חֲרָשֵׁי מִצְר בְּלִישְׁתִּיוֹן וְאִתְקַף לֵב וְכִדְעָה
וְהִירִיוֹן קִבֵּל מִכִּהֵּן כְּמָא וְכִדְעָה וְהוּא כְּצִנֵּה כִדְעָה עֲלֵמָא מִצְר כְּלָטִיִּים
כְּאִשְׁתֵּי קָבִי פִּלְטָה וְלֵא יִתְבָּנוּ מִכִּהֵּמָא בְּמִיָּאֵל אֵלֵּי" וְיִנְעַד כִּדְעָה וְיִתְבָּנוּ
בִּיתָה וְלֵא שֵׁת לְבִי גֵם לְחֵאֵת" וְאִתְפְּסִי כֵּן עַל צִדְּהִירִיָּה וְלֵא שְׁוִי לְבִי אֵלֵּי

לדא' תם ולא כרעון ודבר אי מנחה ולם ירצאה אי הויא צא' ויחפרוכל
מצרים סביבת ויחד מים לשנת ט' לא יכלו לשנת ממזימי האר' וחפרוכל
מצדאי סחבות כהא מיא למשתי אדי לא יעלו למשת מואמן כהא'
ואחתמו אמצון חואי' אצל אבארא לישתבו מנהא אד לפי יטיקו אן עשר צו
מן מא אצל' וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את האר' ושלימו
ימין בחד ומוח יי' ית כהא' ולמא במלת קבעה' איתאם בעד מא צוב
אלה אצל בואך' ויאמר יהוה אל משה בן אל פרעה

ואמרת אליו בן אמר יהוה שלח את עמי ועבדני' ואמר יי' למשה ואלו
לח פדע ואמר ליה כדן אכרי יי' שלח ית עמי ויבאחן קצמי' מקא אלה
למוסי אדל אי פדע וקל לה בוי קא אלה אסירק קומי יעבדוני' ואם מאן
אתה לשלח הכה אכני' כגף את כל גבולך בצפדיעים' ואם מוסיב את
לשלח את אמצא מוחי ית כל תחומך בערדעניא' תשרק ויחד צפדיעים

ועלו וצאו צביות' ופחדר משכנך ועל מסתך ונבית עבדי' ונביתך
ובמשותף' ויבוי כהא ערדעניא ויסקון ויעלון בבית' ונאדיון בית משנך
ועל ערסתך ונבית עבדך ועמך ונביתך ונאצותך' ותעמימך אצל אצמאר
ותעמי' ותדל כי ביתך ועי כד מוצעך ועלי סרוד' וכי בית קואך וסאירקוון
ופי תגאמך ומעאגך' ונבית ונעמך וכל עבדי' ועלי הצפדיעים' ובך
ובעמך ובכל עבדך וסקון ערדעניא' ועי כמך וגסס קומך וסאדך תצער
א צמאר' ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן בטה ידך על הגדרת
על היאדים ועל האגמים ועל את הצפדיעים על ארץ מצרים' ואמר
יי' למשה אימר לאהרן אדים ית ידך באסורך על נהלים על אהלים
ועל אגמים ואסין ית ערדעניא על ארץ דמצ' מקא אלה למוסי' מק
הרדן מדיך בעצאך עלי' אאמאר ואכרבהן קלאם ואצער אצמאר עלי
כל מצד' ופי אהרן את ידו על מימין מצרים' ותעל הצפדיע ותכס את
ארץ מצרים' ואדים אהרן ית ידיה על מא' ומצדאי' וסליקו ערדעניא וחמו

פא

אבית חורב
דס האלמא
ובעמך גמיעה
באצמאר

ימין

ית אדע דמז' פמד הרוז ידה עלי מיתא אמריון מצעד אצמאדע וגמא ברך
 מצד ויעשו כן החדשים בלטיהם ויעלו את הצמדעים על ארץ מצרים
 ועבדו בין ח' שנה בלחשיון ואסקיו ית ערדענא על אדע דמז' וצנע יאך
 אעלמא בכמהם ואצמאדע עלי ברך מצד ויחית פתח למשה ולחא
 ויאמר אלהים השתור אל יהוה ויסקר הצמדעים ממני ומעמי ואשרה את
 העם ויזבח לי ידוה וקרא פתח למשה ולארהץ ואמר צר מני ועדי ערדענא
 מני ומעמי ואשרה ית עמא וידבחו מני פיעי במוסי ורוזן וקא אשבע
 א אלה אן יזיל אצמאדע עני ועני קומי ואטרל אקום ידבחו ללה ויאמר
 משה למשה דתפאר עלי למתי אשתד לך ולעבדיך ולעמך להבדת
 ממך ומביתך קבאח תשאנה ואמר משה למעשה לך גמולא הבדל ממך
 לאמת אצלי ערך ^{מז' מצד} וערדעמך לשיצאה ערדענא מוכן ומבית
 לחור וגמולא ישתדיון קא מוסי אקתדה עלי תשא אן אשבע לך ולקסיון
 וקומך ויעקטע אפמאדע עני ועני מנאזלך ותבקי מי אגל ואמר למחור ואמר
 כדברך למען תדע מיאין פיהוה אלהינו ואמר למחור ואמר כשתבקר בדיר
 ארי לית כניי אהנת קא גזא קא כמי קלת לבי תערס אן לים מילא אלה נא
 וסרן הצמדעים ממך ומביתך ומעבדיך ומעמך קא ביד תשאנה עד
 ויעני ערדענא מוכן ומביתך ומעבדיך ומעמך לחור וגמולא ישתדיון אן
 תמול אצמאדע עני ועני מנאזלך וקומך ותבקי מי אגל כח' ויצא
 משה ואהרן את מעה ויצעק משה משה אל יהוה על דבר הצמדעים
 אשר שם למעה ונאק משה ואהרן מן ח מעה וצדי משה מני על פתח
 ערדענא יעשו למען ולמא ברב מוסי ורוזן מן עני מעה צרר מוסי א
 אלה כסבב אצמאדע אתי אהרןא במעון ויעש יהוה כדבר משה ומת
 הצמדעים מן העם מן החצות ומן השוה ועבד יי ככתבמא ומושה ומן
 ערדענא מן בנות מן וחת ומן חולתא פצנע אלה במי קא מוסי סתמאית
 אצמאדע מן אבית ואדור שאצאע ויברואתם חמרים חמרים ותנאש הארץ

מז' מצד

סל המכר
לבי גרין
דיר המכר

סל

ונעשו יתרון וגוריון וצוריון וסיון על ארץ וגמעות אנא ביה אנא ביה
 ארץ יתא מרעה כי היתר הרוח והכבוד את לבו ולא שמע אלהם כאשר וגר
 ויהי והא מרע ארץ הות הותם ויקר ית לביה ולא קבל מעוזן כמא ומדליה
 ולמי ואי פרעק אן אפרה קן כאתת תקל קרנה ולם יקבל מנהמא במא קא אלה
 ואמר יהוה אל משה אמור לא אהרן
 נטה את מטה וקח את עפר הארץ ונדח לבנם בכר ארץ מצרים ואמר ית
 אימר לאהרן ארם ית חטור ומוח ית עפרא דארע ויהי לקלמית בכר ארע ומצ
 וקח אלה למוס קל להיון מד עמך ואצור תצב ארץ יציר קמלא מי גמיע
 בלד מצר ויעשו כן ויט משא ארץ את ית ידו במטיו ויד את עפר הארץ ותני
 הבנם באדם ובבהמה ועצו בין וארם אהרן ית ידיו בחטריה ומוח ית עפרא
 דארע והות קלמית באמשא ונבע והאכל עפרא דארע הות קלמית בכר
 ארעא ומצ ויעשו כן וחרמם בלמרים להוציא את הנפם ולא יבדו ותני
 הבנם באדם ובבהמה ועצו בין ודשיא כל השיחון לאמיתא ית קלמית ולא
 יבדו והות בששח קלמית בחמשא ונבע ויהי מצנע בואק ארמית בששח לינע
 אקמל ולם יפיקו פתג אקמל מי ארם ואבראים ואמרו חרמם ארמית
 אצבע ארמים הוא ויחזק לם מדע ולא שמע אלהם כאשר וגר יהוה ואמרו
 חרשיא דרע מוח מן קי הית ואחאק לם הדיע ולא קבל מעוזן כמא ומל
 ית פקא ארמית לרע דה גריה מן עבד אלה מאשית קרנה ולם יקבלמ
 מנהמא כמי קא אלה

מל שפר חורץ
 דה פקס
 ארץ מצרים
 מצנע
 ארץ מצרים
 מצנע
 ארץ מצרים
 מצנע

ואמר יהוה אל משה ונשכס בבקר והתצב לפני פרעה הנה וצא המימה
 ואמרת אליו מה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני ואמר ית למשה ארם
 האתת לקלמית האנשין ותמר ליה בלם אמר ית שלח עמי ויפלה קומי
 וקח אלה למוס ארל בארמא וקח בין ידי פרע הוואה כאתג אי אלא וקל לה
 כוי קא אלה אטרק קומי ויעזוב ביאם איקל משלח את עמי ונגי משלח כ
 עבדיה ונעמר וצתק את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וקם את

והאמה אשר הם עדיה" ארי אם ליתך משלה יתעמי האמת משלה כר
ובעגדך ובעמך ובטלך ית ערובא דתמלוך בתמצתא יתעריבא ואתה דרע
דאמון ערה" מתוך תן אבות אן תטרק קומי האבא באתת בך ובקואדך
וקומי ומעוזך בדרט אחש חתי תמדי" ביות אמצר"ך ואמר"ך ארי הם
עליה"ך והמלית ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי יעמר עליה לכלתי
היותשם ערב למען תרע מי אתי דיה בקרב רחוק" ואמר"ך ביום ההוא
ית ארעא וגשן ועמי שדי ערה כדיל דלא למחוי תמן ערובא כדיל דתדע
ארי אלת יי שרליט בכל ארע" ואגזין כי ואך איום כלל אסריר ארי קומי
מקים בה ללא יכון אם חש לרע תעלה את אלה מסרם ערי גמיע אש"ם
ושמתי מות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה" ואשרי מרחק לעמי
ועל עמך אית מות למחר יהיה אלתה חזק" ואצ"ר פזא לקומי ממא חזל
בקומך בוא תכון הזה אלה" ועש יהיה מן יצא ער כל ביתה פרעה ובית
עבדיו וכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב" ועבד יי מן ואתה
ערובא תתקף לבית פרעה ולבית עבדיו וכל ארעא תמצ אתה בלית ארעא מן
ח ערובא" כצנע אלה כואך וכל חש דיי סגור אי בית פרעון וקואדו ובמידע
כלל מצר אנפסד מן קבר אחש" ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר להם
זבחו לאלהיכם בארץ" וקרא פרע למשה ולאהרן ואמר איזיל זבחו לאלהי
בארע" פרעי כרעון במוס" והרין וקא אמצו אוזבוו דרבכס פי אבלי" וצמר
משה לא כבון לעשות מן תעבת מצרים כבש ליהוה אלהיו חן קבץ את
את תועבת מצרים לעוניהם ולא יסלדו" ואמר משה לא תקין למענך בין
ארי בעירא ומצדא" וזלתי ליה מנה אנפסת כשבין דרובא מין אלהי הא
נבא ית בעירא ומצדא" דחלין ליה ואנן חזון חזן חזן ימרוז למתמלטי
קאי לא כפס אן כצנע ואך לאן מוא יבדח אמצריון כבדחא ללא רבנא
כחל כבדח מוא יבדח אמצריון ודחיתתם ולא ידמונא" דוד שרשית מי
כלל כמחבר וצבאנו ליהוה אלהינו פאשר יאמר אר"כו" כהרץ תלתי ומ

במדרש

וימיו כדיל' ונבא ק"י אהנת כמא דימור לנא' לכן מסתמא' תלחא' אהס נמיר
 כי אבר ועדנא ללה רנא' כמא יאמרנא' ואמר פרעה אנכי אשלה אתכם ^{ועתה}
 ליהוה אלהיכם פמוצ' רחוק לא תרחיקו ללכת העתיד בעדי' ואמר פרע'
 אהא אשלה' תבון ותבחו' ^{ק"י} ליהוה אלהיכם לא תרחיקו למייל' ענא ענא'
 קא אנה אסלקנס ותבחו' ללה רנא' כי אבר עזא אבעאזא לא תבעדון אשפנו
 ע' ואמר משה חנא אנכי וצא מעמך והעמדני אל יהוה וסר הערב מפרעה
 מעבריו ומעמון מחרק דקאלי' וסוף פרעה ויתל' ללכתו שאלה את העם ללכת
 ליהוה' ואמר משה האנא נמין מעמך ואציל' ק"י ויעדי' תרנא מפרע' וסר
 מעבריו ומיעמיה מחרק לא וסוף פרע' לשאלה דיל' ללה לשאלה יתעמא
 וידבחו' ק"י' וקא מוסי' האנא כארס מן ענדר ואשתע' אי אלה עתיל' אחש
 ען פרע וקאדא וקומה גזא עזא לב' אסכרה פלא יעאוראא פרע ללה ימלק
 אקום ידבחו ללה' ויצא משה מעם פרעה וימנה אל יהוה' וכמין משה סן
 מלות פרע וציל' ק"י כמא ברב מן ענדה שפע' אי אלה' יעש' יהוה כפני
 משה לילך הערב מפרעה מעבריו ומעמון לא כשאר אחר' ועבד' יי' כפניא
 ומשה ואעדי' ערנא מפרעה מעבריו ומיעמיה לא אשחא' חר' כפני
 אלה' כמי קא מוסי' וזא' אחש ען פרעון וקאדא וקומה לב' יבן נאחר' ויצב
 פרעה וציל' בס' כפני' וצא' ואלה שאלה את העם' ויקר' פרע ית לביה ארס
 כפניא ואלה שאלה ית עמא' כפני' פרעון קלדי' ואלה אמהא איצא'
 ולם ימלק אקום' ואמר יהוה אלהי משה ברא אר' פרעה
 ויצא אליו מר' אמר יהוה אלהי' העברים שאלה את עמי ויעבדני' ואמר
 יי' למשה עול לית פרע' ותמלי' עמיה כדמ' אמר יי' אלה' יהוה' שאלה
 ית עמי וימלכו' ק"י' תם קא' אלה למוסי' ארכל' אי פרעון וקל' לה כד' קא'
 אלה אהא אבעאזאני' אסלק קומי' יעבדני' כואם מתן חתה לשלח' ועוד
 מחזיק' כמ' אהי' אם מפרע' את לשלח' ועד' כען את מתקין' ברוך' לאמר
 אן אביה דק תמלקום ועאדך ממתקין' ברוך' חנא יי' יהוה' חנא' במתקין' אשח'

ק"י יי' אלהיך
במדרש

והמלה

מכאן

בבית

פסח ב

על

בשעה בשמים בחמרים בגמולים בגרן וצמח וצד כד מאד" הוא מחזק מן קני' הוא
 בבעדוך וצחקלה בסופותה בחמרי' במלוי' בתורי' ונענח מותה סבי' לחזק' פאח
 אמר' אלה באיני בי מואשיך את פי אצחרי בי אכיל ואחמיר ואגמא' ואבקר
 ואגמם ובא רדי גא' והמלה ^{והמלה} יהוה בין מקנה ישראל' ובין מקנה מצרים ולא
 ימות לבני ישראל' ובין ^{והמלה} ישראל' בין בעיות' דיש' ובין בעיות' דמש' ולא
 ימות מכל' לבני ישראל' מידעם" ויבין אלה בין מואשי' בע אס וביק מואשי' אמצ'
 ולא ימות מן גמיע מה הו' לבני אס שית' ועשם יהוה מושד' לאמר מוח' יעשה
 יהוה הוצר הזה בארץ" וישו' יד' פ' צמב' לאמר מוח' יעבדו' יד' פ' צמב' ארץ
 בצד' ועידי אלה וקתח קדלה קזת יבין יצנע אלה הדי' אמר' בי אבר' יעש'
 יהוה את הדבר הזה טמחות' וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל' לא
 מת אחד' ועבדו' יד' פ' צמב' ארץ בןמט' אבת דוהי' ומית כל בעיות' ועבדו' יד'
 ומבעיות' דיש' לא מית אד' פ' צנע אלה הדי' אמר' מקבד' ומא' גמיע מואשי'
 אמצ' יד' ומן מואשי' בני אס רב ימות ואחו' וישלח פרעה והנה לאמת' יד'
 ממקנה ישראל' עד אחד' ויבד' לב' פרעה ולא שרף את השם" ושרף פרע' והנה
 לא מית מבעיות' דיש' עד חד' ואחרי' לבא דפרע' ולא שרף ית' עמא" פבעת' מן
 וצד' פאד' רב ימות מן מואשי' בני אסר' ולא ואחו' תקל' קלבר' ולם יתקל' אסר'
 ואמר' יהוה אר' משה ואל' אהרן קחו לכם מלה חכמים פיה כנשך ודל' קרן
 משה השמיקה לעיני' פרעה ואמר' יד' למשה ולאהרן סבו' לכז' מלו' חנכונ'
 פיה ואתנא' ודקנה משה לצית' שמא' לעיני' פרע' וקז' אלה למוסי' והרוק
 כדו' מן ביח' אמת' ויהי' מוס' ביח' אהרן חכמה' מר' ויהי' לאב' על' ביח' ארץ
 מצרים ויהי' על' אהרן ועל' חכמה' לשחין פיה אבע' בעת' בכל' ארץ מצרים
 ויהי' לאב' על' כל' ארץ ומצ' ויהי' אב' על' ועל' בעיות' לשחין פיה אבע' בעיני'
 בכל' ארץ ומצ' ויצי' גבא'א' מ' גמיע בלד' מצר' ויבין מ' אמת' ואהרן א'
 כא' מתבט' מ' גמיע בלד' מצר' ויקחו את פיה חכמים וימחו' למי' פ' משה
 ויזק' אתו משה השמיקה" ויהי' שחין אבע' פ' משה בארץ וצ' המד' ונטי'

יְהוָה וַתִּתְּנָה וְקָמוּ כָּן מִלֵּעָה וְזָרַח יְהוָה מִשָּׁה לְבִיט שְׂמִינָה הָיָה שְׁחִין כָּגִי
אֲבַעְבִּיעִין בְּחִשָּׁא וְבִעִיָּא מִכֹּחַ אֲתָתוּ וְחִמּוּ בִין יְדֵי מִרְעוֹ וְהוּי בִר
מוֹסִי פִי אֲרוֹת וְצִדָּר קוֹחַ מִתְנַמֵּט נִצְבֵּת פִּי אֲנָס וְאֲבָהִים וְלֹא יִכְלֹל חֲחֻרִסְמִים
לְעִמּוֹ לִפְנֵי מִשָּׁה מִפְּנֵי הַשְּׁחִין כִּדְחִי חֲחֻרִסְמִים וְכִדְחִי מִצְרִים וְלֹא א
יִכְלֹל חֲחֻשָּׁא לְמִקָּם קְמִשָּׁה מִן קוֹם שְׁחִיָּא אֲדִי הָיָה שְׁחִיָּא בְּחֻשָּׁא וְכִדְחִי
וְלֹא יִטְיִן אֲמַדְיוֹן אֵן יִקְיִם בִּין יְדֵי מוֹתִי מִן קִבְלָא קִרְחָא לֹאנִר טָאן פִּיָּם וְפִי
קִמִּיר אֲמַדְיוֹן וְחִזָּק יְהוָה אֵת לִבְּ פִרְעֹה וְלֹא שְׁמַע אֲלֵיהֶם בְּאִשְׁרֵי וְכִי יְהוָה
אֲלֵי מִשָּׁה וְחִזָּק יְדֵי יְהוָה וְכִדְחִי וְלֹא קִבְלָא מִרְעוֹן כְּמֹא וְכִדְחִי יְדֵי עַם מִשָּׁה
פְּשִׁיר אֵלֶּה קִרְבִּי מִרְעוֹן וְלֹא יִקְבֹּל מִרְעוֹן כְּמֹא קִדְחָא וְאִמּוֹר

יְהוָה אֵל מִשָּׁה הַשֵּׁבֶם בְּקוֹר וְחִזָּק יְדֵי מִרְעֹה וְאִמְרֵת אֲדִי טַדְאִמּוֹר יְהוָה
אֲדִי הַשֵּׁבֶם שְׁלַח הַשֵּׁבֶם אֵת עַמִּי וְעַבְדִּי וְאִמּוֹר יְדֵי מִרְעֹה אֲדִי הַשֵּׁבֶם
וְאִתְעַדָּה כִּי כִּדְ חִזָּק לִיָּה כִּדְחִי אֲמַר יְדֵי אֵלֶּה יְהוָה שְׁלַח יְדֵי עַמִּי וְיִמְלִיחֻן
מִדְּמִי וְכִי אֵלֶּה לְמִנְמִי אֲדִי לִגְבֹּחַ וְכִי בִין יְדֵי מִרְעֹה לִיָּה כִּדְחִי קִדְחָא אֵלֶּה
אֵת בְּחֻשָּׁא אֲמַלְחֻן קוֹמִי יַעֲבֹדוּ כִּיבְסַעַם הָאֵת אֵת שְׁלַח אֵת בְּחֻשָּׁא
אֵל לִבְךָ וְעַבְדִּיךָ וְעַמְּךָ בְּעִבּוֹד תִּלְעַ טֵאן כְּמֹעַ בְּכֹל חֲחֻרִסְמִים אֲדִי בְּחֻשָּׁא
הָיָה אֵת שְׁלַח יְהוָה מִדְּמִי בְּלִבְךָ וְעַבְדִּיךָ וְעַמְּךָ בְּדִדְחִי אֲדִי לִיָּה לִיָּה
כִּדְחִי אֵלֶּה לֹאנִר כִּי הָיָה אֵת בְּחֻשָּׁא מִן אֲבָהִי פִי קִדְחֻךָ וְקוֹמִי
וְקוֹמִי לִיָּה תַעֲמֹד אֵן לִיָּה מוֹתִי פִי בְּמִיָּע אֵלֶּם כִּי עִתָּה שְׁלַחֵת אֵת יְדֵי יִקְיִם
אֲתָךְ וְאֵת עַמְּךָ בְּדִדְחִי וְחִזָּק מִן חֲחֻרִסְמִים אֲדִי כִדְחִי חֲחֻרִסְמִים וְיִמְלִיחֻן יְהוָה
מִחֲחֻרִסְמִים וְכִדְחִי יְהוָה עַמְּךָ בְּחֻשָּׁא וְאֵת שְׁלַחֵת מִן חֲחֻרִסְמִים לֹאנִר אֵלֶּה
לִיָּה אֲסִרְחֻךְ אֲמַתִּי לְקִדְחֻךְ וְקוֹמִי בְּאִשְׁרֵי וְאִתְעַדָּה מִן אֲבָהִי וְאִתְעַדָּה
בְּעִבּוֹר זֹאת הַחֲחֻרִסְמִים בְּעִבּוֹר חֲחֻרִסְמִים אֵת כִּי וְלִמְעַן סָמֵן שְׁחִין בְּכֹל חֲחֻרִסְמִים
וְכִדְחִי וְאֵת חֲחֻרִסְמִים בְּדִדְחִי לֹא חֲחֻרִסְמִים יְהוָה וְכִדְחִי וְיִמְלִיחֻן יְהוָה מִשְׁחֻרִסְמִים
שְׁחִין בְּכֹל חֲחֻרִסְמִים וְכִדְחִי בְּחֻשָּׁא לִבְךָ אֲדִי קוֹמִי וְלִיָּה יִקְיִם אֲסִמִּי
פִי בְּמִיָּע אֵלֶּם עוֹדָה מִסְחֻרִסְמִים עַמְּךָ לְחֻשָּׁא שְׁלַחֵת עַד כְּכִיָּה לִיָּה לְעַמִּי

בזה דלא לשלח אתהוין ומרמזך מותבך בקומי ללא תשלחם הגני מצטור
כעת מור בך בנך מאד אשר לא דוח במהו במצרים למן היום חסדך ועד
עתה ואנכי טיבית כעונת הדין מרד בראת תקיף לחזק דלא הוא זכותך
במצ למן יומא ואשתכללת ועד כען האנא ממסר מואך לזקת מזג
ברך עצים גוא מא לם יכון מתלה מי מצר מז יום אספת אי יאן ועתה שולח
חשאת מקנך ואת כל אשר לך בשורה כל האדם והבה מה אשר ימצא בשורה
ולא יאסף היתר יודך עליהם הברך ומתו וען שולח כנש ית בעירך וית
כל דרך בחקלא כל אנשא ובעיה וישתטח בחקלא ולא יתבניש לביתו ויחור
עליהוין בראת וימותו מאבעת אאן צן מאשיתך וגמיע מאך מי צאחאת כ
מאבה או אנסתן או בהימה וגד מי צאחרי ולא ינעם לא אמוטאל מכדל עליהם
אברד וימותו חרא את דבר יהוה מעבדי מעה הנס את עבדו את מקומו
ארהבים וזחיל סתגמא דמי מעבדי כל כנש ית עבדו וית בעיריה לבניה
ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדו ואת מקומו אלה הברכה שיה
וזלת עוי לביה ליתגמא דמי שכן ית עבדו וית בעיריה בחקלא ומן לם ידך
בא אי בלאם אלה תר עבדה ומאשיתה מי צאחי

מן כחך
אלה
ידך
במיר
במיר

ואמר יהוה אל משה נחם את ידך על השמים
ויהי כדן בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ
מצרים ואמר יי למשה אדם ית ידך על שמיא ויהי ברא כל ארץ מצרים
כל אנשא ועל בעיה ועל כל סבא וחקלא בארץ ומז פק אלה למוס מר
ידך נחו אסמא ויכון בך מי גמיע כל מצר עלי אכוס ואבהאים וגמיע עשב
אצחי ויכ מי בל מצר ויג משה את משהו על השמים ויהו נתן קרית
ובדך ותקף אנשא צה וימסר יהוה בך על ארץ מצרים וארים משה
ית חסדיה על צית שמיא ויג יאב קרית ובדך ומהלכא אישעת על ארעא
ואמסר יי בראת על ארעא ומצ פמז מוס ויה עצה נח אסמא מא חק
אלה אצוחתא וברוא וסאות אטאר עלי ארץ ואמסר אלה בראת עלי גמיע

בלוי מצר ויהי בלוי ואש מתרחות בתוך הנדב כבד מאד אשר לא היה כמותו
 בכל ארץ מצרים מצר ויהי לבן והוא בידת ואישתא משתלהבא בגו בידת
 תקף לזאת ולא היה ביותיה בכל ארשת ומצ מעור וזות לעם פנאן אנדר
 ונדר מתלכזה פי וסטר עצים גזא מא לם יכון מתלה פי בלוי מצר מוז צחור
 לאמא ויהי הנדב בכל ארץ מצרים את פראשר בשדה מאתם ועד ברוח ואת
 בלעשכ השדה הכה הנדב ואת בלעש השדה עבר ומחא בידא בכל ארע
 ומצ ית טרובחקלא מאנשוא ועד בשות וית כל עמבא וחקלא מחא בידא וית
 כל אילע ובחקלא תבר פצוצ אנדי פי גמיע בלוי מצר כל מא מאצחרי כבן
 אנסאן אי כחימה וציו גמיע עעבה וכלר גמיע שחורא רן פראק גשק
 אשרשם בע ישראל לא היה כדך לחוד באלעא דגשן ותמון בע ישראל
 לא היה בידא עזא פי בלוי אסור אי תם בביאסר לם יכון בלוי וישרל מרע
 ויקרא למשה ולא הוין ויאמר אלחם חטאתי הפעם יהוה הציון ואני ועמי י
 הרשעים ושלא פר וקרא למשה ולא הוין ויאמר לחון חבית הוא זמנת יי זכא
 ואמא ועמי הציון תם בעת מדע ודעי במוסי והחון וקאקי אבסית הוא אמר ר
 איצא אלה אעור ואנא וקומי אטאטייק העליון אלהוה וזב מריות קלת חלח
 וברד ואשלהר אתכם ולא תסמון לעמיו צלו קי וסגי קימורי דא לא יהוה עלה
 קליו וזלם כליו מן קי יי ואלה תסמון לאתעבבא אשכעת אי אלה וסבבא
 מן אן תבין אצואת אלה ונור עלינא ותי אטילכם ולא תעאוויו אקתיומו
 ויאמר אליו משה כיצאתי את העיר אפרש כפי אל יהוה הקלת וחלחון והבד
 לא יהיה עזו למען תדע ט ליהוה הארץ ואמר ליה משה במפץ ית קחת יד
 אכרוס יי בצלו קי קליא יתמנעון וברא לא יה עזו בידל ותיט איי יי ארע
 תם קא מוסי איי כמות אקדיה אבסטי יידי אי אלה מתנתיו אצואת ואברד
 לא יכון אצא לבי ונעלם אן אארץ ללה ואתה ועבדיך ודעתו פי טרם
 מפני יהוה אלהים ואת ועבדך ודעת איי עז נען לא אתמנעון מן קי יי
 אהים ואמא אכט וקאודר אעלמוו קבל אן תנאטו מן בין יי אלה ויכנס וימשתה

דמסלת ידכון

מל
 כחיתא חת
 למד אמו כשתי א
 ולא אמו בלוי הני
 למדו שפיט ארץ
 מדרים משוכפת
 בעד וכלל מוסי
 גלולס לפיכר ק
 היה מסי שפכל
 כחוכה אא חת
 לשיר

והשערה נבחה כי השערה אביב והפשתה גבעול וכתנא ופטר לך ארי ופטר
אביב וכתנא גבעולין אן אבתאן ואשעיר קד עטובא לאן אשעיר כאן מריבא
ואבתאן משלכא והפשה והפשתת לתפן כי אפילת הגה" וחסית ופונתית
לא לקחא ארי אפילתא אנן" ואחנמה ואכרמנה לם יעטבא לאמנא אפילתאן
ויצא משה מעם פרעה את העיר וימרש בפני אל הוה ויחדלו הקולות והבדל
ומסר לא בתר ארצה" ונפך משה מדות פרעה ית קריתא ופרס יזוהי בצלוקה
ותמנעו קריתא ובריא וממנא וזוהי נחית לא מטא ארע" ולמי כהה מוסי מן עני
פרעון ומן קריתא בט יוה"א אלה ואנתחת אצאות ואבדו ורם יכזר למטר
עלי ארצין" ויהא פרעה כי חדל המטר והבדל ויסק לחטא ויכבד
לבו ויהא ועבדו" וחזה פרעה ארי אתמנע ממנא ובריא וקללא ואוסק
למחסי וימיהו ללביה הוא ועבדוהי" פלמי נאי פרעון אן קן אנתחת אמטר
ואצאות עמור אכטא מתקל קלבר הו קווארה" ויחזק לב פרעה וירשעה
את בני ישראל כאשר ובר יוהא בן משה ויתקף לבא וברע ולא שדח ית
בני יש כמא ומליל ימי ברא דמשה" ותשרי קלב מרע ולם יטלק כמא חס כמי קל אלה

למוסי" קבא פיסוקין" סמך יעאל" גדה

ויאמר וזוהי אל משה כמ אל פרעה כי אל הכהן את לבו ואת לב עבדו
שתי אתתי אלה בקרבן" אמרני למשה עול לות פרע ארי אגא יקדתי יתלביה
ות לבא ועבדוהי בדיל לשואא אתי אין בעהווק" תסקא אלה למוסי אובל אי
פרעון טאן קן תקלת קלבה וקלוב קווארה לבא אחל אפאתי הוה בהם" ולמען
תספר טאני בגר וקבכר את אשר התעללת במצרים ואת אתתי אגער שמת
בם וידעתם כי אנן יהוה" ובידל דתשתעי קבד ובר כדך ית נסין ועבדית כמא
ות אתותי דשויות כחון ותדעון ארי אגא ימי" וכלי תקף עלי אבנך ואבך
אבנך מא בטשת באמצריון ואפאתי ארי אחל לתיא בהם ותעלמון את אלה
ויצא משה וזרחן דור פרעה ויאמרו אליו מה אמר יהוה אלהי העבדים עד
מה מאת לענת מוסי שח עמי ויעבד" ועל משה ואהרן לות מרע ואמרו

והשערה

יהיה ברכך אמר יי אלה ויהיו רצונו עד אמת מסריבא לאתכנעא מן קרמי שרלח
 עמי ויפלוהו קומי "כדכל מוסי וחזון אי פיעוק וקאל לה כזי קא אלה אלה אעב'
 ראשון איכס אביא את תיעוק מן בין ידי אטולק קומי יעבדוט" כזאם מואק
 אתר לשלח את עמי הנני מביא מחור ארבה בגברך ארי אם מסריב את פ'
 לשלחא יתעמי האנא מית מחור גובא בתחומך מאכך אנ אביא את תטולק קומי
 האנא אתי בגרודא אגראד מ תנמך" וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות
 את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל הארץ
 הצמח לכם מן השדה ויחפ יתעין שמשא וארע ולא יכול למחזי ית ארע
 ויכול ית כל ארעא דאצמח לכון מן חקלא ויגמי עין ארע' ולא יטויק אחז
 אז יצד איהא ויאכל טאק אכליתה אתי תבקת לכם מן אברז ויאכל גמיע
 אשגד אנאבת לכם מ אצח" ומלאו בחר צתי כל עבדי' ובמילמ צמרים אשר
 לא ראו אבגלך וצבות חצרות מיום חיותם על הארץ עד היום הזה ויפן ויצא
 מעם מעה' ויתמלון בלך ובתי כל מצראי ובתי כל עברך ולא היו אבגלך
 אבגלך מיום מהוהו עד ארע עד וימא היו ואתפס נכס מדות פדע' ותמות
 מכה ביוקל וצבות קוארד וצבות טאיר אמציותי מאלם תחא מולח אנאוך ואנא
 אנאוך מגי כנתם עדי ארע' אי הוא איום תם ולא וכרג מן ענד פרעון ויאמר
 עבדי מדע אריו עד מתי יהיה זרלנו למיזש שלח את האנשים ויעבדו את
 יהוה אלהיהם חסדם גדע מ אברה מצרים ואמרו עבדי מדע ליה עד אמת
 דזי דין לא לתקא שלח ית גבריא ויפלוהו קומי אהפון העד בען לא ידעת
 ארי אברת מצרים" מהאקאז פרע לה איכס יבון הוא לנח והקא אטולק
 אקום יעבדו ללה רבם קבל אנ תשאדד מוצר קד טאות יינעב את משר
 ואת אחרן אל מדע ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מן ומי
 החלים ואתחב ית משה וית אהרן לות מדע ואמר להון איאלו מלאו
 קומי אלהון מן ומן אלהי' פאחאד מוסי וחזון אי פיעוק ומא אמצר
 אלה רבם מן ומן אמצריו ויאמר משה בנעדיא ויבאקענו קל בנענו

ויבא אל שאל
 עקבית דאמא
 לכו מן כד דיה
 ית כ כ א ב

אלה

בצאנו ונבקרנו בדרך כי חג יהוה לנו ואמר משה בעזרמינא ובסבנא נזיל
בנגנא ובנגנא בבענא ובתולא כיזיל ארי חגא קני' לנא קא מוסי' ב
בצמיאנא ובעזיכנא נמצי' בבנינא ובגנאנא בגנמא ובחרנא נמצי' לחן
חג אלה לנו ויאמר אלהם יחזק יהוה עמכם כאשר אשר אשחא אתכם נא את
מופכם ואז' כי יענה כנז מנכם ואמר להון נדי בען שוממא דני' בענינון
כאשר אלה יתבון וית' מלכון חזו ארי' בישא אתון סנירין למעבדו לית
חזר' אפכון לאסתחא' קא להם ימוך כדאך אלה מעבכם במא אטרלכס
ואמאלכס אנצרו חזי' אשר הוא וגוהכס' לא כן לכרנא חגברים ועבדו' א
את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פדשה' לא כי' א
אויזילו בען גברא ומלחו קני' ארי' יתה אתון בען ותחד יתרון מן ק פדע'
לס כדאך ימצי' אדנא מנכס מעבדו אלה אנכס אנמא תמדכונר ומורחם
מן בין ידי מענוי'

ואמר יהוה אל משה גמיה ידך על ארץ מצרים בארץ
ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר
הברד ואמר יי' למשה ארים ידך על ארץ מצר' ויהי גזבא יסוק על ארץ
מצר' ויפול ית כל עשב ארץ וית' כל ואשאר ברדא' וקא אלה למוסי' מד
ידך עלי' ברד מצר בסבב ארדאד ויצעו עלי' ברד מצר ואכל גמיע עשנה
גמיע מא במקא ארדאד' ויטו משה את מטהו על ארץ מצרים והוא נה
רוח קים בארץ כל היום הוא וכל הלילה ובקר היה ויהי חסדים נשא
את הארץ וארים כישא ית חסדיה על ארץ מצר' ויז' וברד רוח חסא
בארץ כל יומא הוא וכל ליליא צמדא הוא ורוח קיומא כסל ית גזבא
סמך טוס עצמה עלי' ברד מצר וסאק אלה ית אקב' פי אברד סול אילוא
ואר פלמא באכה אגואה חמל' ית אקב אגואד' ויעל חסדיה על פני
ארץ מצרים ויזב' ברד גבור מצרים חסן כנז מאז' למפני לא היה
כן ארץ כמאז' ואחריו לא יתחב' וסליס גזבא על כל ארץ ומצרים

ושדא בכרתחום מצרעס ^{סג} לחלא קוממוי לא הוו כין גובא רבנותא וכתותוי
 לא יהי כין כענד אראוי ערלי גמיע בלד מצר ואסתקד מ תנמחא עציס גדא
 מא למ יטון קדלה בראוי כמלה ובערה למ יטון כואד "ויכס את עין כל הארץ
 ותחשך הארץ ואכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר חותרי הברק
 ולא חתרי ברק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים" חסמ יתעק שמתא
 דבר ארע וחשובת ארע אכר עת מ' פ' אילנא ואשאר ברנא ולא אשתאר
 כל ידון באילנא ובעשבא והקלא בכל ארע ומצ' ^{כל עשב} סגטא עין גמיע אכלר חתא
 אצלם ואכלר גמיע עשנא וגמיע תמר אשגר את בקחא אברד ולם יבק שימן
 אכצרה מ אשגר ועשב אצחרי מ גמיע בלד מצר "וימחר מדע לקחא למשח
 ולא חקן ויאמר חסמתי ליהוה אלהיכם ולכם" ואוחי מדע למקד למשח ולא חקן
 ואמר חבית קניי ארבוני ולכן מאסרע מדעו ורעי במדסי והאוחי וקאן
 אטטית ללה רבנמא ולכמא "ועתה שא נא חסמתי אלהיכם והעתירו ליהוה
 אלהיכם ויסלמעי וקאת חמות הזא" ובעק שבוק כען לחצי כלם אמר
 הוא וצלו קניי ארבוני ויעדי מען לחוד ית מותא הויך ולאן אחתמלה ונבי הוא
 אמלה ואשנמא אי אלה או ידל מען הוי אמות אמוך" ויצא מעם מדע ויעק
 אל יהוה" ולכן מלות מדע וצלי קניי "פרמי כרגמז ענז מלע שניע אי אלה
 ויהמך יהוה ותרס חזק סאר וישא את הארצה ותקטשו ימו סוף לא נשאר
 אחו בכל בבור מצרים" והמר יי חח מערנא תקין לחוא וצלר ית רבנא ורבי
 דימא דסוף לא אשתאר גובא חז בכל תחום מצרים" סקלב אלה דימא
 ג' רביא שרייה גוא פחמל אגראד וצף בה בחור אקדס למ תבס בראדה
 ואחודה מ גמיע בלד מצר "ויחזק יהוה את לב מדע ולא שולה את עינו
 ותקין יי ית לבא דמ' ולא שולה ית בני יש' כשדד אלה קרב מדע ולם יטלק בנאמר

כל עשב
 אכלר

ויאמר יהוה אל מדע נטח ידך על השמים ויהי השד על ארץ מצרים
 וימש השד ואמר יי למעה ארים ידך על צית שממא ויהי חשוכא על ארע

דמצי בתי דיעדי קבל לילדא וקא אלה למוסי מו ידך כחו אסמא ויבין צלאם עלי
בלד מצד בתי זור צלאם אלילי יטמשה את ידו על העצמים ויהי חשך אמר
בכל ארץ מצרים שלשת ימים וארים משה ית ידיו על צית שמיא ויהי
חשך קבל ~~אמר~~ בכל ארץ דמצי תלתו יומין ממד מוסי ידה כחו אסמא וכאן
צלאם אמר מ' במיע בלד מצד ולאוה' איהם' לא ואו איש את אחיו ודא
קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבם לא
חזו בלד ית אחרי' ולא קמו איש מתחתיו תלתו יומין ולכל בני ישראל
הוא נהוה במות כנהוג' לם ידאמאן צאחבה ולם יקום אנשא מין כל
מכאנה ולאוה' איהם ולגמיע בני אסר כאן בור מ' ססאגה' ויקרא פ
מדע' אל משה ואמר לבו עבד יאת יהוה דק צאבם וברקבם יצבם ססבם
ילך עמכם וקרא כל למשה ואמר איזילו בלחו קני' לחו עבדכו ותוויבון
טובון אף טבלבון ייזיר עמבון' מדע' פרע במוסי וקא צמצו אעבדו אלה
לכן גמבם ובקדמם וטוהא ואטובאכם תמצ' מעבם' ואמר משה גם אתה
תתן ב'ינו אבהם ועל' ועשינו ליהוה אלהינו' ואמר משה אף את תתן
בי דגא בבסת חרשין ועלון ועבדו קני' אהנא קאלה מוסי כל אבת תעמינא
ובאיה וצאו עד בקדמת ללה רבנא' וגם מקננו ילך עמנו לא תשא פסד
מ' ממנו נקח לעני את ידו אלהינו ואבנו לא טע מה עבד ערבא כ' י
שמה' ואם בעדנא ייזיל עמנא לא תשא מבית מועס ארי במינה' אהנא
בסבין לרבות קני' אהנא ואהנא לית אהנא ידעין מא בלח קני' עד מיתג
לחמין ומואשינא איצא תמצ' מענא לם יבק מנהא צלף לאן מנהא
נאכד מא נעבד אלה רבנא' וגחן לם בעלם כם מקודר מא נעבדו מנהא
בה א' אן בעיד א' לם' ויהאן יהוה את כל פרע' וקא אבה לשלום ותמין
י' ואלהא דרע' וקא אבה לשלוחותיו' פשרי אלה קרב פרע ולם ישא
אמרה קדם' ואמר לו כנהג' לך מעלי השכור לך אל תסך ראות פ' פ'
מ' ביום ראש' בני תמות' ואמר ליה מדע' איזיר מעילי' אסתמור לך לא

תוסף למחזי אפי הוי בומא דתחזי אבי תמות" פקא לה מעט אמר עט אן
 תעמוד גרי והוי פאכך כי יום תרי גרי תמות" ויאמר משה בן דבית לא
 אסף עוד דאחא פנך" ואמר משה יאות מדליתא לא אוסף עוד למחזי
 אבך" קא מוסי נעמא קלת לא אטמוד זן ארא נהך" ויאמר
 יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על מערה ועל מצרים אחרי בן ישראל
 אתכם מזה בשלחו בלה גרש גרש אתכם מזה" ואמר יי למערה עוד
 מבתש חד איתא על מע' ועל מצרים בתי בן ישראל יתבון מבא בשלחו
 גמולא תלבא תחזי יתבון מבא" קא אלה למוסי קי בקא ואחד אחרת בנל
 ואמציריון בעד זאך וטלקם מן החנא מעבדאטולאקה לבם גמולא
 מן חנא" ויגד בן באצני העם וישאלו איש מאת רעהו וישאלו מאת
 רעותה כל" כסף וכלי זהב" מדל כען מ נבמא וישאלו גבר מן חביו
 ואתתא מן חביו מנען ונכסן וזהב" מר אקום באן יסתובב
 אנל מן באחנא וזה מזה מן צהבתהא אניה' פניה ואניה' וזהב' ויתק
 יהוה אתמן העם פשיעו מצרים גם האניש מערה גדול מר בארץ מן
 מצרים פשיעו עבדי מערה ובעיני חסם" ויהב יי ית עמא לחסין בעיני
 מצרים אן גבלא משה רב לחוא בארע חמצ' בעיני עבדי פדעו ובעיני
 ואעטא אלה אקום חמצא עבד אמציריון ואמא מוסי ארסול פערס גר' מי
 בלד מצר ענז קאוד מע' ופאוד אקום" ויאמר משה
 כה אמר יהוה כחצת חיליה אני יוצא בתוך מצרים" ואמר משה כהן
 אמר יי כפלקטת ליליה אנית מתגלי בגן מצרים" פקא מוסי ברא קא אלה
 עביה בעצק חיליה אגס מדל בלתי" כי בלד מצר" ומת סל כבור פאד
 מצרים מבפור מערה חושב על כמא עז כבור השענה אשור אחר
 חריוסם וכל כבור ברמה" ומות כל בנא בארע חמצ' מבנא ותרעה
 דעצוד למתב על כדמי מלכותיה עז בנא ואמיתא וצתד חיא וכל
 בנא דעצולא ומות כל כבור פיה מן כנז פיע אגס על כרסיה אי כנר

ויהי

אמרו אל ווא ארחת וברית בבור אברהם ויהיה צעקה גדלה בכל ארץ מצ
 אשר כמחו לא נדיתה וכמחו לא חסד ויהי צווחת לבת בכל ארץ ומצ
 דמות לא חות וכתת לא תוסף ויבן צווח ענים גמור ענים מאלם כיון
 מתלה ולא יעמוד אצתה קבל בני ישראל לא יורק כלל לשנו למחש
 ועד צדמה למען תענו אשרימלה יהוה בן מצרים ובן ישראל וכל בני
 ישראל לא יזיק כלבא בלישניה למבא למינאשא ועד צעווא בייר

דמירי יי
 דהרען

בן מצרא ובן ישראל ולגמיע בני אסר לא ינח מלך בניה מוח
 כוקה מן אדא מן נאסחם אברהאמרם לב תעלמון מוח יבין אלה בן א
 מצריון ובן נבאסר וידיו בלעבדיך אלה אלי ושתחווי לי לאמר צא
 אתה וכל העם אשר בגלדיך ואחרי בן אצת ויצא מעם פלשה בחדי אתה
 ויחתוך כל עבדך אין לווע ובעון מצ למימר מן את וכל עמא ועמד ובר
 בין אמוק ועמק מדות פיעה בתקוף רגץ פיציר אגמיע עבדך הורא וסמך
 קאילה אכר אנת וגמיע אקום איי מעד ובעד ואל אכר וכר מן עבר
 פיע בשדה גצב מנה ואמרו יהוה אר מנשה לא יש

ישמע אריבס פרעה למען רבות ממתי בארץ מצרים ואמרו יי למנשה
 לא יקביל מעבד פיע בייל לאבגאח מוכתי בארע דמז תם קא אלה למנ
 לא יקבר מנכס פיע לב תתגר בראחיני יי בלד מצר ומשה ואהרן עשו
 את כל המצותם האלה לגע מיעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שולה את בני
 ישראל מארצו ומשה ואהרן עבדו את כל מוסתיה ואין קדם פרעה ותקם
 יי ותלצא ומיעה ולא שולה ות בני ישראל מארעה ומנשה ואהרן צנע
 גמיע חוה אברהאין בחצרה פרעון פשדד אלה קלבר ולם יטרך בני
 אסר מן בלדה ואמרו יהוה אר מנשה

ואמר אהרן בארץ מצרים לאמר ואמרו יי למנשה ואהרן בארץ
 ומצרים למימר וקא אלה למנשה ויהוה בן מצר קאירא חחדש
 וזה לבס ראש חרשים ראשון הוא לבס לחדשי השנה יהוה איין לבון

ויש ידחא קממאי הוא לכוון לידחי שתת' דרי' אשורר לבס אור' אשורר יבון
לבס אורלא לשורר אסנה' ובדו אל כל עות' ישראל' לאמר בעשר דחרש הזה
ימחול להם איש שיה לבית אבית שיה לבית' מלילו עם כל פנשתא ויש למימור
בעסקת לידחא הדין ויסבון להון גבר אמר' לבית אבית אורלא לביתא'
כלמא גמאע' בע אס קחילא פי אעאשור מנה אן ית'כרו' להם כל פריק
ואס לביות אבתייהם ואסא מנה לכל בית' ואם ימעט' הבית מותא משה
ולחן הוא ושכנו בקרב אר' ביתו במפסת נמשות איש לך אכיל תכסו ער'
וש' ואם עזיר בותא מלאתמטא' על אמר' וסב הוא ושיעבד וקרי' ב'
לביתא' במנח נמשות גבר למס מיכר'יה תמנון על אמר' ואן קל אמר' א'
בית מן אחאבה א' ואס מליכיה' הו גמרה אקוב' א' מנחלה גמאסא מן אסמ'
כל אמר עלי קר טעמא תנאסוה' ש' תמים דבר בן שנה יהיה לבס מן ח'
הבשעים ומן הנעים תקחו' אמר שלים דבר בד שותה' יד לכוון מן אמר' ואן
ב' עזית תכסון' וליכין לבס ואסא צחיתא דכרא אבן סתה מן אצאן ואמא'
תאכזנה' ויהי לבס למשומרת עד יום ארבעה עשר יום לחוש הזה ושחטו אתו
כל קר לעזרת ישראל' בין העובים' ויהי לכוון למטא עד ארבעת עשרה ונמא
לידחא' יכסון יתה כל פנשתא קחילא וישור בין שמושי' ויבון עבדכם מחמא'
א' יום ארבעה עשר מן הוד' אשורר ידחא גמאע גוק בני אס בין אגדוביק'
ולחן מן הום ונתגו על שתי חמאסות ועל המשקוף על הבנים אשר אמר'
אתו בדם' ויסבון מן ונא ויתגון על תרין סמא ועל שקמא על בנית ויכרין
תניה בחון' ויאכזו מן ומה ויעלנה' ער' כרי אבא' ואמא' על לבות א'
יאכזנהם עתא' ואכלו את הבשר בלילה הזה צר' אש ומצת על חמא'
יאכזרו' ויכרין יא כסא' בלילה הדין טון בור ופסיד ומדין ויכר' ויכר'
ויאכזו לחמה פיתך אליה שוי נהר ופסיד מע מאד יאכזנה' אל תאכלו
ממנו נא ובעל מצעד במים כן אס צר' אש ואש על ככשו ועל קוב' ו'
לא תכילין מניה כד חי ואף לא כד בשולא מבעל' במיא אלה' מן נר וישיה

על כדעוהי ועל גויה" לא תאכלו מנה שיא נא ולא טבין מנצח במא לא
משווא בלגתה ראסה ואבארעה וגויה" ולא תאכלו מנצח עד בקר ותענה
מנצח עד בקר באש תשדמו" ולא תשארו מנצח עד צהלה וישתתרו מנצח
עד צהלה כגויה תיקדון" ולא תבשן מנה שיא לא אלאה פאן בקי מנה שיא
לא אלאה אחיקה בלגתה" וככה תאכלו אתו מתניכם חגורים נעליכם
בגדליכם ומקלכם בידיכם ואפלתם אתו בחפזון פסח ליהוה" וכדין תכלון
ותיה חרציכון והון אסירין מסניכון בגדליכון וחטריכון בידכון ותכלון
ותיה בגדילן פמחא הוא קני" וכלא מכלוה תבון אחקאכם משדוה ונעלכם
מי אגלכם ועצביכם מי אדריכם וכלוה בחפז הוא פסח ללוי: ועבדת בארץ
מצרים בלי לה הזה והכית כל בור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה וכל
אלוהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה" ואתגלי בארע ומוצ בלי ליה הדין
ואקטיל כל בנא בארע ומוצ מתנשח דעד בעיה וכל טעות מצדאי
אעביד וינא אנה יי" פתגלי מי בלד מצר מי הוה אליה וקתל כל בכר
פיה מן בכר אגלון אי בהימה ובגמיע מעבדותא אמצירין אצנעא חטאמי
אנה אלה ויהי הלם לכם לאת על הצתם אשר אתם שם והאית את הרים
וסקתו עליכם ולא יהיה לכם נקף למשחית בהכח בארץ מצרים" ויהי
ועמא לכון לאת על בנתא דאתון תמן ואחזי ית וגמא ואחוס עליכון ולא יהי
בכון כוונתא לחבלא צמקטלי בארע רמץ" ויבון אדם לכם עלאמה עלי אבות
אלי אתם מיהא מאנציה ואותא לכם ולא יחל לכם ובא מהלך חזי צרבת
אחל בלד מצר" ויהי היום הזה לכם לאת על הצתים לחכרון ואתם אתו חג
ליותו לדותיכם חקת עלם תתגו" ויהי יומא הדין לכון לויבלצ ותתגוהי
הגא קניי לדין דיש עולם לדיבון קים עלם תתגוהי יכון הדי איום לכם
לכנא תתגוהי חג ללה לאגאלכם דסם אדהר תתגוהי שבעת ימים מצרת
תאכלו חג ביום והאשון תשכיתו שאר ממניכם מי מל אהל חמץ וכלתה
הכש החא מישארל מיום האשון עד יום השביעי" שבעה יומין כבידת

תיכלון ביום כבוד קדמא תבטלון חמירא מכליכון ארץ כל דיכחל ארמא
 וישלח צי אנשא הווא מיע מיומא קדמא עד ונמא שבישא סבעה איהם
 תאכלו פטירא אמת כי איום אהול עטרו כמירא מן ביותכם וכן אכל פטיר
 ינקטע דאך אנמאן מן בין אל אס מן איום אהול כי איום אסאכע
 וביום חמשהון מקרא קוש וביום ושביעי מקרא קוש ויהי לכם כל מלאכה
 לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם וביומא
 קדמא מעדע קוש יהי לבון כל עבדא לא יתעבדי בהון ביום מלא דמא
 אכיל לכל נפש הוא בלחוריה יתעבדי לבון ואיום אהול אסם מקוס ואיום
 אסאכע אסם מקדע וכן לכם ולא יצנע ונמא שיה מן אצמאיע לא מוא
 יוכל לכל נפש הו וחדא יצנע לכם ושמתם את המצות כי בעצם היום
 הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמתם את היום הזה ל
 לזכרתם חת עולם ותשרון ית פטירא ארץ פטרן ונמא הוין אפיקית
 ית חיליכון מאדע דמא ותשרון ית ימא הוין לזריכון קים ערם ואחמא
 אפטיר דאן כי זאת איום אנרגת גיושכם מן בלד מצר ואחמא ודי איום
 לאגאבם לסם אהור בראשון בארבעה יום לחוש בערב תאכלו מצת
 עד יום האחר ושמיים לחוש בערב בעסן בארבעת עשרא ימא לירחא
 בדמשא תיכלון פטירא עד יומא אז ונקחין לירחא בדמשא כי אשהו אהול
 כי איום ארבעה עשר מנה באששא כל פטירא כי יום ואחר ועשרין מנה
 באששא שבעת ימים שאר לא ימצא בביתכם כי כל אכל מחמא
 הנפש הווא מעות ישראל בגד ואזחא הארץ שבעה וימין חמירא
 לא ישתכח בביתכם ארץ כל דיכחל מחמא וישלח צי אנשא הווא
 דישהו ביומא וציניציא ואדע סבעה איהם לא יוגד כמירא כי
 ביותכם ובלמן אכל כמירא ינקטע דאך אנמאן מן אס מן ארבי וצרי
 אבר כי מחמא לא תאכלו בכל משפתיכם תאכלו מצות כלמא
 מחמא לא תיכלון בכל מותנצון ותיכלון פטירא שיה מן אממאר

וביומא
 שביעי
 מעדע קדוש

לא תאכלוּן מִגְמִיעַ מִסֵּאכְכֶם כָּל־מִטְרָא

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זֶקֶן יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מַעֲשֵׂוּ וְקַחוּ לָכֶם צִוָּן לְמַעַשְׂכֶם
וּשְׁחַצְוּ הַכֶּמֶחַ וְקַחְוּ מֹשֶׁה לְכָל־סֵבִי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ לָהֶם נְגִידוֹ וְסִבּוּ לְכֹון מִזֶּבֶן
עֲנֵה לְיִצְחָק וְכֹפֹו פִּתְחָהּ מַעֲשֵׂוּ בְּגִמִּיעַ שִׁינֹן בְּנֵי אֵל וְקַל לָהֶם חֲמִיתֵי
וְכֹדוּ לָכֶם בְּגִמִּיעַ לַעֲשִׂיאוֹ רַבִּים וְאִדְבָּחוּ לְפִסֵּחַ וְלִקְחֹתֶם אִדְּבָת אִדְּבָת וְסִבְּלֹתֶם
כִּדֹם אֲשֶׁר בְּסֶף וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמִּשְׁקָף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמַּזֻּזֹת מִן־הָאֵם אֲשֶׁר בְּסֶף
וְהִתֵּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִבֵּיתוֹ בֵּיתוֹ עַד בִּיתְדֵּעַ בֶּקֶר וְתִסְבֹּן אִסְרֵי חֵיזֹבֶא
וְתִסְבֹּלֹן בְּדִמָּא וְצִמְמָא וְתִצֹּן לְשִׁקְכָא וְלִתְרִין סִבְּא מִן וְמָא וְצִמְמָא וְתִצֹּן
לֹא תִפְקֹון אֲנִישׁ מִתְרַע בֵּיתָה עַד צִמְדָּא וְכֹדוּ בְּאִתְּרָא מִן צִעְתִּי וְצִמְמָא
מִן אֵם אִדִּי מִן אִסְרֵי וְאִשְׁתִּי וְכֹדוּ לְכָל־אִתְּרָא מִן אִדִּי וְלֹא יִכְרַב
אֲחִידִין בָּאֵם מִבְּרָה אִי אֲגִידָה וְעֵבֶר וַיִּזְכֹּר לְבָרָה אֶת־מִצְרַיִם וְהָיָה
אֶת־הָאֵם עַל־הַמִּשְׁקָף וְעַל־שְׁתֵּי הַמַּזֻּזֹת וְפִסֵּחַ יִהְיֶה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן
הַמִּשְׁחָת לְכָל־אֶל בְּתִיכֶם לְבָרָה וַיִּתְּנֵהּ יְיָ לְמִמּוֹה וְהַמִּצְוָה וַיִּחַי יִתְּ
הָאֵם עַל־שִׁקְכָא וְעַל־תְּרִין סִבְּא וַיִּחַיִּם יְיָ עַל־תְּרַעָה וְלֹא יִשְׁבֹּק מִחֲבִילָה
לְמִינֵהּ לְכָל־סִבּוֹן לְמִמּוֹה וַיִּתְּנֵהּ אֵלֶּה לְיִצְחָק אִמְצִינֹן וְעֵצֵר אֵם עֲדָה
אִמְצִר וְכֹדוּ לְכָל־אִתְּרָא מִן אִדִּי וְלֹא יִדַּע אֲחִידֵהּ אֵן יִדְּבֹל בְּוִתְנֶם
מִיִּחְלָתֶם וְשִׁמְרֹתֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה לְחֹק לָהּ וְלְכָל־עַד עֹלָם וְתִסְרֹךְ יִתְ
מִתְּנָא וַיִּזֵּן לִקְיָם לָהּ וְלְכָל־עַד עֹלָם וְאֲחִידֵהּ הָיָה אִמְצִר וְסִבְּא אִדִּי
לָכֶם וְלֹא־יִבְרָכֶם אִי אֲחִידֵהּ וַיִּהְיֶה בְּתִבְּאֵוֹ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְיָ לָכֶם
כִּאֲשֶׁר דִּבֶּר וְשִׁמְרֹתֶם אֶת־הַעֲבֹדָה הַזֹּאת וַיִּהְיֶה אִדִּי תִנְעֹלֹן לְאֶדֶע וַיִּתֵּן
יְיָ לְכֹון כְּמָא וְעֹלִיל וְתִסְרֹךְ וְתִמְלֵחֵהּ הָאֵם וְאִדִּי וְכֹדֶתֶם אִי אֲבִרֵי אִי
יַעֲטִיכֶם אֵלֶּה כְּמָא וְעַד טַחֲפִצֹן הָיָה אִצְנֵעָ לָכֶם וַיִּהְיֶה טַחֲפִצֹן אִלְכֵם
כְּעִכֶם טַחֲפִצֹן וְכִי כִּה וְעֵבֶדָה הַזֹּאת לָכֶם וַיִּהְיֶה אִדִּי וַיִּמְדֹּן לְכֹון בְּנִכֹן
מִן מִלְּחָמָה וְאִדִּי לְכֹון וַיִּכֹּון אִדִּי וְקַל לָכֶם בְּנִכֹן מִן הָאֵם אִצְנֵעָ לָכֶם
וְאִמְרֹתֶם זִבְחָהּ הָיָה לְיִזְכֹּר אֲשֶׁר פִּסֵּחַ עַל־בֵּית בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִכֹן

את מצרים ואת בתינו הציל ויפדנו וישתחונו ותמרון יצא חים הוא
 קניז ואם על בתי בני יש במצו כי מוחא ית מצואי וית בנתא שייזיב וברע
 עמוא וסגורו קורו הו וצח טחא ללה כמא ארתא לביות בני אס במצר אד
 צדס אמצריון וכלץ בותנת פכר אקוס וסגורו וילכו ויעשו בני ישראל במצור
 צוה יהוה את משה ואהרן בן עשו ואילו ועבדו בני ישראל כמא אמצריון
 ית משה ואהרן בן עבדו פמיו וצמנו בני אס כמא אס אמר אלה מוסי
 והרון בראך צנשו

ויהי פחצי חלילה ויהוה רפה כל בכור בדרך מצרים מבכור
 פרעה ויחשב על פסחו עד בכור השבי אשר בנת חמור וכל בכור בהמה
 והוה במלגות ליליא ויפסד כל בכורא בארע ומצ מנפלא ודמעה ועתיד
 למתב על כרסי מלכותיה עד בכורא ושביא וצבית אסירי וכל בכורא נפלא
 וצמא באן מנצח אליל קהל אלה כל בכר פי בלוי מצר מן בכר פר עון
 אקסם עלי כנסיה אי בכר אסבי איבי אבס וקמיע בנר אברהם וקסם מעיה
 לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים עדי צעקה גדלה במצרים כמא בית אשר
 אין שם בית וקסם מעיה בליליא הוא וכל עבדיו וכל מצרתי והוה צוהתא ר
 לבתא במצרים אדי לית ביתא תמן וכל הוא בורא מיתא וקסם כל הוא וקמיע
 עבדיו וסגור אמצריון ובאן צוהתא עדים במצר אד לים בית לים פיה מית וקסם
 למשה ואהרן לילה וסגור קומו צומו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
 וכלו עבדו את יהוה מצרכם וקסם למשה ואהרן בליליא ואמור קומומוקן
 מומו עמי אף אתון אף בני יש ואיילו כלחו קניז כמא יהוה וקסם אמצריון
 פרע במוסי והארוך לילה וקסם קומא אכרבת מן בן קומי אנתמא וצני אס
 ואמצו אדכחו ללה כמא קרלם גם צאנכם גם בקרכם קחו באשר וצרתם
 ולכו וברכתם גם אתיו אף עבכו אף תודיכו וצרו כמא ומהלילתון ואיילו
 וצלו אף עלי ואיית גנמכם ובקרכם כלוהא כמא קרלם ואמצו ואבעלו
 כי חל ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלבו

ל
ב
ט
י
י
י

בבית

מתים ותקינו מצרתי על עמם לאחזקה לשלח אתהו מן ארע אריתאמורו כלנא
מיתין מאשתא למצדיון עלי אקום ליסעו אמר להם מן אכלר לאנהם קא
כלנא מאיתין וישת חנם את בצקו טרם יחמץ מושתרתם צדות בשמלתם על
שכמם ונטל עמא ית לישחון עד לא חמע מותר אצותהו צדיד בלבשויוון
על כתמיוון וחמל אקום עניהם קבראן יכתמר וכאבה מעטניהם מצדוה
מאחבהם עלי אכתתסרם ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים
כל בסף וכלי זהב ושמלת ובני ישראל עבדו כמתגמא ומשה ושאולו ממר
מנו דבסף ומנו דדאב ולבושיין ובני אס צננו כמא אמרהם מוסי ואסת והבו
מן למצדיון אמר כפר ואעל זהב וציתאבא ויהוה נתן את חן וועם בעיני מ
מצרים וישאלום וינצלו את מצרים ויני יהב ית עמא להמין בעיני מצ
ואשתילונן ודוקינו ית מצותם ואלה העמא אקום וצאעו עני למצדיון כ
והבואה להם ואכתבמו למצדיון

ויסעו בני ישראל מרעמסס סבתה כעש מאת ארץ
גדלי הבגרים לבד מוסף ונטלו בני ישראל מרעמסס לטובות כשית מצא לפין
גברא דבלאה בר מוטלחא תם חל בני אס מן עין שמש אי סכות שביה בסת
מאדה אף גדל ואגל מיה כלה אאטמאל וגם ערב רב ערה אתם וצאעו
מקנה כבד מאד ואף כדראין מליאין מליאין עמאון ועלם ותורי בעי דא פג
לחוא וצאעו כלט כתר צעו משהם וגםם ובקר מואשי עצימה גדא וסא
את הוצק אשר הוצאו ממצרים עבות מצות כדלא חמץ טרדשו ממצ
ולאכלו להם בממה וגם צדחלא עשו להם ואמו ית לישת ואפיקו ממצ
גדיצן פטיון אדילא חמע את אהרבו ממצ וכלא יכילו לאתעכבא ואף
לא עבדו להון סאתבאן לעבין אי אכרונה מן מצר מלילא פטיוא את
לם יכתמר למא טרדו מן מצר ולם טייון אן יתלכנו חל דואת לם י
יצענו להם ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וחרבע
מאות שנה ומות בני יש ויתבו במצ ארבע מאה ותלעין שני וכאן

יס
ע
א

מאות ש
ה וסוף יס
ארם וסכ
מאות ש
ה וסוף יס
ארם וסכ

ובאן מקחם בני אדם מ' ברוך מצד ארבע מאה ותלתתן סנה ויהי מקחן של שנים
שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ
מצרים והוא מסוף ארבע מאה ותלתתן שבין והוא גבול נגמל הדין במקל ברוך
הולא ידני מארע ועצ' פלמט כאן בעד ארבע מאה ותלתתן סנה מי דאית יאן
איום ברוגמיע גוש בני אסר מן ברוך מצד ליל שמותים הוא ליהוה להוציאם
מארץ מצרים הוא הולא חסר ליהוה שמותים לכל בני ישראל לידתם
ליל נסיד הוא קני' לאפוקיהו מארע ועצ' הוא לילית הדין קני' נסיד לכל
בני ישראל ליהוה ובאן ליל חפץ ללה ליכרתם מן ברוך מצד כדאן הדין איל
מחפצת לבני אסר לאגראם

ואמר יהוה אל כשה ואהרן זאת חקת הפסח כל בשר ברוך לא יאכל בו ואמר
למשה ואהרן וא בקדית פסחא כל בשר יש דישתמו לא יכול ביה וקא אלה למון
והרון הדין למס אפסח כל אגנבי לא יאכל מנה וכל עבד איש מקנת פסח
ומלחא אעז אן יאכל בו וכל עבד גבר אבין כספא ותגדו יצוה בטין יכול
ביה וכל עבד לאגסאן משתרי בחמוס פאכנתה תיעו יאכל מנה תושב ושכיר
לא יאכל בו תותבת ואגרא לא יכול ביה ואציו ואגרו לא יאכל מנה ב
בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר מן חוצה ועצם לא תשגד וכן
בבבוא הוא יתאכל לא תפוקן מן ביתא מן כספא לכלא וגרמא
לא תתבונן ביה ופי בית ואחד יוכל לא תבדו מן אבית מן אלהם כאחת
ועצם לא תסח מנה כל עזת ישאל יעשו אתו כל כשעתה דישאל יעשו
עזו כדאך במיע גמאעו בני אס יענוו ופי גור אתה גר ועשה פסח ליהוה
ומול לך פסח ואל יקח לעשות והוא באחד חאדץ וכל עזר לא יאכל
בו וארי גמליד עמכון גורא ויעבד פסחא קני' מוגר ליה כל דבורא
וצבין יקרב למעבדי ויהי ביציע ארע לכל עזלא לא יכול ביה וארי
וכל מעבס גריבא וארוא אן יצנע פסחא ללה מליכאן כל וכל פי
באחיתה וחובד יתקם ליצנע אן יציר כצדח אברו וכל אקלק לא

סנה
סמותים
באותה סנה
כסא ישרא
סמול ובאות
ליל נבא ית
ביום חמק
ואות
כלה
עשין
ישל
לפני
כדא

ואכל מנה גדולה אחת ויהי לאהרן וללד חגר בתוכם" אולי' את ח'א
 תהי' ליצי'א וליו'א דיתגדוק ביעבוק" שרי'טה ואחר'ה תפוק ל'אצרי'ר
 ול'ר'יב א'כול בימא בינכם" וי'שן על'כ'י ישראל' כאשר צו'ה יהוה את
 משה ואת אהרן כן עשו" ועבדו כל'כ'י יש' במא דפקדו' י' ית' משה
 כן עבדו" פ'נשו בב' א'ם כמא אמר אלה מוסי' ודר ב'לך צעטו" ו'א

בני'ם ה'ם ה'ה רוצ'ה יהוה את בני' ישראל' מארץ מצר'ים על' צ'א'ת'ם
 והוה ב'לך וימא ה'יון אפי' י' ית' בני' יש' מאר' ומוצ' על' ח'ל'יון" ולמא
 כ'אן פ' ואת' פ' א'ך א'ום א'כ'ר אלה בני' א'ם מן ב'לך מצר' עלי' ב'וש'הם"

ו'אמר יהוה אל' משה לאמר: ומד'ל' י' ע'ט משה למימר" את' ב'ל'ם א'
 ק'צ'לי' מ'ל'כ'ור פטר' כל' ל'חם בני' ישראל' באר'ם וצ'רמ'ה ל' הוא' א'ק'יש
 ק'צ'מי' כל' ב'כ'ה פ'ת' כל' ו'ל'א בני' ישראל' בא'מ'ש' וצ'ב'ט'ו'ת יו'ל' הוא' א'ק'וס
 ל' כל' ב'כ'ר פ'ת'ת' כל' ב'ט'ון מן בני' א'ם מן א'נ'אם ק'ב'ה'א'ם פ'ח'ו ל' ו'אמר
 משה אל' ר'ע'ם צ'כ'ר'ת' ה'ם ה'ל' א'ש'ר יצ'א'ת'ם ממצר'ים מבי'ת עב'ד'ם פ'
 ב'ח'ז'ק ו'ר הוצ'א יהוה את'כ'ם מ'ז'ה ולא יאכל ח'מ'ץ" ואמר משה לע'מ'ת' ה'ו'
 ד'כ'ר'יון ות' וימא ה'יון ד'ב'ק'ט'ון מומצ' מבי'ת עבד'ו'ת' אד'י' ב'ח'ק'ון יא'פ'י'כ'
 י' ית'כ'ון מ'כ'ה ו'ל'א ית'אכ'יל ח'מ'י'ת" ת'ם מוסי' ל'ל'ק'ום אד'כ'רו ה'י א'יום א'י'י'
 ב'וג'ת'ם פ'ח' מן מצר' מן ב'ת' א'עבד'ו'י'ה לאן ב'ש'ו'ה י' א'כ'ר'ב'ש' אלה מן מצר'
 ו'ל'א יוכל' כ'מ'י'ד'ת' ה'יום את'ם יצ'א'ים ב'ח'ד'ש ח'א'ב'יב' יומא ד'ין א'ת'ון ב'פ'ק'ק'
 ב'ד'ח'א ח'א'ב'יב'ת' א'יום א'ת'ם כ'א'ל'ג'ין פ'י ש'ר'ד א'פ'י'ך" ו'ל'ה כ'י י'ב'ח'ך יהוה
 אל' צ'ד'ק' א'כ'ב'ע'ט' ו'ח'ת'ל' ו'ח'אמר'י נ'ח'י' ו'ח'יב'ו'סי' ע'ב'ע'ה ב'ו'ם א'ש'ר נ'ש'ע'ט'
 ל'א'כ'ב'ל' ל'ת'ת' ל'ך א'ר'ץ צ'ב'ת' ח'ל'ב' ו'ד'ב'ש' ו'עב'ד'ת' את' הע'ב'ד'ה ו'ח'א'ת' ב'ח'ד'ש'
 ח'ז'ה יהוה אד'י' יע'ל'נ'ך י' ל'א'ר'ע כ'כ'ע'ב'א' ו'ח'ת'ל'י' ו'א'מור'א'י' ו'ח'ו'א'י' ו'יב'ס'א'י'
 ד'ק'ו'ים ל'א'כ'ח'ת'ך ל'מ'ת'ן ל'ך א'ר'ע עבד'א ח'ל'ב' ו'ד'ב'ש' ו'ת'פ'ל'ח' ית' מ'ל'א'כ'ת' ה'א'ת'
 ב'ד'ח'א ח'א'ב'י' ו'נ'מ'א ו'י'כ'ד'ך אלה א'י' ב'ל'ד א'כ'נ'א'ע'ט'י'ן ו'א'ח'ת'י'ן ו'א'ס'מור'י'ן

[illegible]

ויהי כי יצאך יהוה אל ארץ הבנעני כאשר נשבע לך ולא תניחך ונתנה לך
 ויהי ארץ יעלך יצאך לארע כנענע במת דקיים לך ולא תהיה לך ויתנה לך וארץ
 אדמלך ללה אי בלד אבנענע במת קסם לך ולא תהיה ותעמא לך ויתנה לך
 מלכסר דמס ליהוה וכל פטר עמך בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה ותעב
 כל פתח ולוא קני וכל פתח ולד בערתי ויהוה לך ודבין תקדש קני פתח
 כל פתח בסין ללה וכל אוול נתב אלהים לוי יבול לך מן אבדור ללה
 וכל פטר חמד תמדה בשה ואם לא תמדה וערשתי וכל כבד אדם בנעך
 תמדה וכל כבדא וחמרא תמרוק באמרא ואם לא תמרוק ותקפיה וכל

מקץ יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמות מזה אתכם" ואסיק משוח
ית גרמי וסוף עמיה ארי אומתה אומי ית בני יש למימר מדבר דכור יי' ית
ותסקון ית גרמי מזה עמוכי פאכז מוסי עצא וסוף מעה לאנה כאן אחלה
בני אט קאילא ארי לברס אלה פאצעווי בעצאמי מן ההנחמטם" וסעו
מסכות ויחננו באתם בקצה המדבר" ובסילן מסכות ושורו באיתם ובסטר
מזבחה ויהלו מן סבות וגללו פאיתם פיסוף אבריה" ויהלו חלף למעלה
ומם בעמיה ענן לחרתם החרף וילדה בעמיו אנש דהם דלבת יומם וילדה
וגי מזבד קצמיהון ביממא בעמיוא ענגטא דכזותהון באורחת ובדילתא ב
בעמיוא דאששת לאגהא דהון למיידל ביממא ובדילתא ואלה אשתי ביק א
אדריהם בהארא בעמיו מן גמאם לידלהם עלא אדריק ופי אליל בעמיו
מק טאר ליצי דהם פיסרו טהארא וילת" לא יצלש עמיו חענן יומם ועמיו
אנש לילה למי העם לא עדי עמיוא דענגט ביממא ואף לא עמיוא דא
עלתא לא יחול עמיו אבמאם בהארא ועמיו אגור ליל בני יי' אום

וַיֹּצֵא יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לְאֹמֶר וַיֹּמַר לְךָ כָּל־שֵׁן וַיֹּחֲזֵק לִמֵּן פְּרִיחֻדֵּית בֵּין מִגְדָּל וּבֵין הָרִים
מִלִּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּבוּן וַיִּשְׁדּוּן קָפֹם חִידָתָה בֵּין מִגְדָּל וּבֵין עֲמֹד
קִבְעִיל עֲמֹם לִקְבִלְיָה תִשְׁדּוּן עַל־יָמָה מִרְבַּע אֵם בָּאָה וַיִּשְׁדּוּן וַיִּבְלָדוּן בֵּין
סָם אַחֲרֵית בֵּין מִגְדָּל וּבֵין אַבְרָה בֵּין יְדֵי בְעִלְעֲמֹם חִידָה תִבְלָדוּן פִּי אַבְרָה
וַאֲמַר מִדְּעָה לִבֵּן יִשְׂרָאֵל נִכְכֵּים הֵם בְּאֶרֶץ סַבְרָעֵלִיָּים הַמִּזְבֵּן וַיִּמָּר
פִּדְרָעֵל בְּנֵי יִשְׁ פִּטְרָעֵלִין אֲנֹן בְּחַדָּה אַחֲרֵלִיָּוֹן מִזְבֵּהָ וְהֵן יִקְוֹלֵם
פִּרְטָעֵן בְּנֵי אֵם אֲנָהִם מִתְּחִידִיָּן פִּי אַבְרָה וְאֵן אֵבֶן קִד אֲנִבְלָק עֲלֵיהֶם
וַחֲזָקָתִי אֶת־לֵב פִּדְרָעֵל וְרִדָּה אַחֲרֵיהֶם וַאֲכַבְדָּה מִכְרָעָה וּבְכָל חִילִי וַיִּשְׁעִי
מִצִּדִּים כִּי־אֵן וַיִּשְׁעִי פִּי וַאֲתִקִּיף יֶתֶלְבָּא דְכֵן וַיִּרְדּוּן בְּתִיחֹלֵן

והתקיר בעדוה ובכל משדיתיהו הדעון מצדתי אדי אגא יי ועבדו כין מאסח
קלב פרעון וכלבםם ותעצם כמרע וממיע גבזה ויעלם אמציון אב אלה
מצנעו כואך ויגד למלך מצדדים כר כרז העם ויחמך לזב פרעה ועבדיו אלה
העם ויאמר מה זאת עשיתני כי שלחני את ישראל מעברדני ואתחלה למל אגא
אדי אלה עבדא ואתחמך לזב אפדע ועבדוהי בעמא ואמר מואא עבדא אדי
שלחנא ית יש ממלחנא מאבד מלך מצר אקום קר חובו אנקלב קלבה
וקוארה איהם וקאומא ואצנעבא אז אמלקנא כני אס מן כדמתנא ויאסר
את רבדו ואת עמל לקח עמן ואקים ית לתכיה וית עמיה בצר עמיה פאמר
מרבבה ואבז קומה מעה ויקח עשו מאנא רבז בחור וכל רבב מצרים ושלשים
על מלך וזב עית מאה לתכין בחור וכל חתני מצרעא וגבזין ממבן ער
כלחון ואבז סת מאיה מרבבא ומאיר מואבב אמציון איון כואך וקואר
עלי גמיעהם ויקח ויהו את לזב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל
ובני ישראל יצאים בני רמיה ותקוף כי יתלכא ופדע מלכא אמצרים וירדף
בית בני יש ובני יש נפון בדיש גלי ושדף אלה קלב פרעון מלך מצר וכלב
בני אס ובנאס כחורבין ביו רעיה וירדנן מצרים אחריהם וישנו אתם
העם עליהם כלסא רבב פרעה ומרשיו וחורו ער פי אחיהת לקט בעל צמך ויהו
מצרעא בת דירחון ואבזיון ותקוף כד שדף עליהם כל סוסות דתב כר ומרשיו
ומשדיתיהם ק סוס חיראסא קן בער צמך וכלבםם נא איון עלי אבחר גמיע לר
מראבב פרעו ומרסאנה וגבזה עלי פס אחיהת בן ידי בעל צמך ופרעה חקרב
וישאו בני ישראל את עיניהם וישו ויאז והנה מצרים כלסא אחיהם ויהו
מאד ויעקון בני ישראל אל ידוה ופרע קריב וקסן בני יש יתעבדון והא
מצרעא בשולין כדירחון ודחורו לחוא וצעקו בני יש קיני מלמי קרב מעש
בני אס עוניהם ואזי בשמציון כאבין ודארהם וכאפן מאד וצדכו אי אלה
ויאמרו אל משה המבלי איך קברים במצרים לקחתנו למות במצור
מה זאת עשית לנו להוצאנו ממצרים ואמרנו למשה המדלית קב דין

שדף מלך
רבב
מסלמי
היוצא
האמר
חשדל
כלב מאס
ויסר
מלך
מצרים
מסלמי
יון וכלח
ויסר
סוס צמך
מלך
ויסר
סוס צמך
מלך

לפון
חור
שדף
שדף
סלמי
דלס
העמיה
עמיה
אז
ס

אין ארץ ישראל

על ידך

ccda,

[illegible]

אמצריון ויורכלו ורתאם ורתעצם בפרט ומראכבה ומראכבה ופרסאכיה
וידעו מצרים כי אני יהוה בהרבהדי בפרעה ברבבו ובפרשיו וידעו מצרים
אני אנה יי באתקדותי בפר גדתכוהי ובפרשוהי ויעלה אמצריון אני
אלה אדי תעצמת בפרט ומראכבה ומראכבה ויסע מלואה ואלהים ההולך
לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמוד
מאחריהם ונסל מלאכא דיי ומצד ק' משדיתא דיש ואתא מבית דהון
ונטר עמוהא דעננת מן קדמיהון ושהא מבית דהון פרחל מילך אלה
אסאיד בין ידי עסכר בני אל וסאר ורתאם ורחל עמוד אלמאם מן בין מ'
ידיהם וקח ורתאם ויבא בין מחנה ישראל ובין מחנה ישראל ויהי הענן
והחשך וסאר את דלילה ואל קרב דה אלה כל דלילה ועל בין משדיתא
ומצדא ובין משדיתא דיש וזהו עננת וקבלא למצדא ולישור כהר כל
לילה ואלא אתקדבו דין לות דין כל דלילה פרחל מן עסכר אמצריון
ובין עסכר אלס וסאן אלמאם ואיאלאם פגשטא איל ולם יתקדם אחז
המא אי אכר טול איל ויט משה את ידו על הים ויורך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל דלילה ויפס את הים לחרבה ויבקש המים ורתם
פגשטא ית ידיו על ימא ודבר יי ית ימא ברוח קדמא תקוף כל דלילה
ושוי ית ימא ליבשתא ואת בצעו מים פחד מוסי וסיד אלה אכר ברוח
אקבל אצאנה טול איל חת ציורה גפאמא בער מן אנשק אלס ויבאו
בני ישראל בתוך הים בבשה והמים להם חומה מימצם ומשמאלם
ועליו בני ישראל בצעוהא וימא להון שורין מימיכוהון ומסמלהון
ודברו בני אל פי אצאם ואמא להם אסוראם ען ימניהם וסארהם ויורדו
מצרים ויבאו אחריהם כל סנן פרה פרה ומרשיו ארתאם הים ורחל מ'
ועל דלילה כל קסותא פלע דתכוהי ופרשיה דלן ימא וכדכוהם אמצריון
ודברו ורתאם גמיע כיל פרע ומראכבה ופרסאכיה וסט אכר ויהי בצעוהא
הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמודא אשוענן ונתם את מחנה מצרים

[illegible]

五
、
、
、
、
、
、

והוה במסרת גמרא ואסתבי יי למשריתא דמצריתא כעמווא ואישתאזענא
 דשגנא ית משריתא דמצריתא מלמי כאן פיבוכה אלזאה אסרע אלה אי עסמ
 אלמצריון כעמווי מן כאר וגמאם פאדאמה "ויסרתא אפן מרובתיו ויבהחו
 בכבות ויאמר מצרים אלוסה מכנע בני ישראל כי יהוה ברחם להם במצרים
 ואנני ית בגלגלי תכיהון ומצריון להון בתקוף ואמריו מצריתא בערוך מן קוס
 יש ארזא הוא גבורתא ויי דעביד להון קרבין במצרים ואזל לזאב מואכנה
 ומאקהם כענף חיו קא אמצ גהרב מן בני יי בע אס לאן אלה ויאוצר להם מצי"

כה
 עסמ אמרין

ואמר יהוה אל משה גטה את ירך על הים וישבו המים על מצרים על ענבו
 ועל פרשיו ואמר יי למשה ארים ית ירך על ימא ויתבונן מוא על מצריתא
 על תכיהון ועל פרשיוהון מקא אלה למוסי מדי ירך עלי אבחר ורגע אמא
 עלא אלמצריון זמאכנהם ומרסאנהם "ויט משה את ידו על הים וישב הים כ
 לכנות בקר לאחתנו ומצרים גסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך
 הים וארים משה ית ידו על ימא ותבימא לעון צמא לתספיה ומצריתא
 עקיקין לקרמניה ושניק יי ית מצריתא בני מוא כמד ידה עלי אבחר ורגע
 אבחר עבי אתגאה אלזאה לעטובתה ואמצריון הארביץ מלזאה פלדקוהם אלה
 פי וסטה וישבו המים ויבסוראת הרבב ואת המדשעים לכל חיל מלעה
 ואחריהם בים לא כשאר אחד ותבו מוא וחמני ית דלכא ית פדשית לכל
 משרית מלעה ועלא בתיהון בימא לא אשתאר בהון עד מדי כאן רגע
 אמא וגטא אמואכב ואכרסאן וסאיר גישו מדע לאתכלין וראהם פי אבחר
 להם יתקמנה ודא ואחר "ובני ישראל הלכו בנפשה בתוך הים והמים להם
 חמה מימינם ומשמאלם" ובני ישראל הלכו בנפשתא בנו ימא ומוא להון
 שורין מימיהון ומסמיהון" ובני אס סאור פי איבאט פי וסמ אבחר ואמא
 להם אסוארא ען מיניהם וען יסארהם" וישע יהוה בים ההוא את ישראל
 מן מצרים ויהי ישראל את מצרים מות על שפת הים וסיק יי בימא

מוס ער

ההוא ית ישראל מיהא דמצראי וחזא ישראל ית מצראי מיתין על כוף כנע
 ותנחת אלהי בי ואך איום בני אשר מן יד למצריוך והאו בני אס למצריוך אמר
 אמנותא עלי שאטי אבחר ויהא ישראל את חיד הגדלה אשר עשה יהוה
 במצרים וידעו העם את דהוה ונאמינו ביהוה ובמשה עבדו וחזא ישראל
 ית גבורת יהוה ואת דבתא דעבד יד במצ ודחילו עמו במצ ודחילו עמא מן
 קני ודמינו במימרא דיד ובגביות משה עבדיה והאו בני אס לאספה לעצמ
 אתי אלה למצריוך בבאמו פאקס אלה ואמנו באלה ובמוסי דסולה

אך ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו	אך ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לואמר	לואמר
אשירה ליהוה כי גאה גאה	אשירה ליהוה כי גאה גאה
סוס	סוס
ורכבו רמה בים	עזי וזמרת יה יהוה לי
לישושה	זה אלי ואנוהו
אבי וארממנחיו	יהוה איש מלחמה יהוה
שמו	מרכבת פרעה וחילו ידה בים
שלשין טבעו בים סוף	תהמת יבסימו ידו נמצולת כמו
אבן	ימינך יהוה נאדרי בכח
יהוה תדעק ארוב	וצרב גאנך תהרס ק
קמך	תשלח חרבך יאכלמו בקש
אפיך נערמו מים	נצבו כמו ד
נצלים	קפחו תהמת בלב ים
אויב אדוק אשיג	אחלק שלל תבלאמו
נפשי	אליק חרש תרשמו ידי
בדוח פסמו ים	צללו מעופרת במים
אדירים	מי כמכה באלים יהוה
נאדר בקדש	נורא תהלת עשרה

פלא נסית ימינך תבלעמו ארץ
 כח סוף עם זו גאלת
 נחית נחלת בעזך אל ניה
 קשקש שמעו עמים ירגזין
 אחז ישבי פלשת
 ארם ארלי מואב יאחזמו דע
 מל ישבי כנען
 ופחז כהל דזועף ירמון כפאפן
 ועבר עמך יהוה
 קעת תבאמו ותפועמו בהר נחלתך
 לעשתך פעת יהוה
 יהוה ימלך לעלם ועף
 באלום פיעה נרעו ונרעו בים
 את כיו הים
 ובע ישראל חלכו ביבשה בתוך הים
 תלבוט אד ישרל

כפון עכב משה ובע ישרל ית תשבתתא חלא קיני ואמרו למימר
 מעבד ועורי קיני ארי אתגאי על גיותנא וגאותת דיליה היא סוסא
 ורעיה רמא בימא חניד סבא מוס ובע אס בהיה אתעבדה ללה וקראו
 אגמעין בסבא או אקתדר אקתואא אכור ורעבנהא רמא בום פאגור
 חקמי ותשבתת דיליה יי אמר במימריה ויהוה לי רפויק דין אהי ואבע
 ליה מקדש אהא ראבנהא ואפלה קדמוהי עזי ומגד ראבלי אדי סאן
 לי גותת הדי טאיקי אני איה אהא אבי ארענה יי מרי בעאן קרבי אדי
 יי שמחה אלה ח אללאחם אלה אקמה רחמי פיעה ומשהיניה שדי
 בימא ומבחד גיבורי אטבעו בימא דסוק מראבב פדעק וגבדה זוא
 בום פי אבחד ופיאד קוואה גרין פי בחד אקלאם תהומת חמו עלי הון
 נחתו לעמקיא באבכת אגמר גמאחם פגלדו פאבחד טאגבחד רד

יְמִינֶךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּחֹלֶם יִמְעַךְ יְיָ תְּבַרַּךְ סִמְלָהּ יִמְיִנְךָ יָאֵדֶךָ גִּזְיוֹנָהּ אֵל
קוֹה יִמְעַךְ יָאֵדֶךָ תִּרְבֵּה אֲנִיחָהּ וְצִמְיָהּ תִּקְפֹּךְ תְּבַרַּךְ נִזְנֹן לְדִקְלָהּ עַל עֲמֹךְ
פְּדוּתָהּ לְנֶפֶשׁ שׁוֹיֵצִינֹן בְּבוֹרָה לְקִשְׁאָהּ וּבְכִתְלָהּ אֶתְדִּירָךְ תִּרְבֵּה מִקְדָּמָהּ
תִּבְעֵת בְּמִטְכָּךְ יִאֲבֹדְהֶם בְּאֶשֶׁךְ וְנִמְצִיחַ תִּקְפֹּךְ חֲבִימוֹמִיָּהּ קָמוּ כְּשׁוֹר
אֲזַלְיָה קָמוּ תְּהוֹמִי בִּלְבָב יוֹמָהּ וּבְרִיחַ גִּצְבֹּךְ תַּעֲרֵם אֲמָה וּזְקַפְתָּ ^{לָהּ}
בְּאֶטְמוֹהּ אֲלוֹהִים וְנִמְצִיחַ אֲגָמִר מִן קֶלֶב אֲבָדִי דִּהוּה אֲמִדָּה סִמְלָהּ אֲזַבֵּן
אֲדוֹק אֶפְלִיָּה בְּאֶתָּה תִּשְׁכַּע מִצְהוֹן נִפְשִׁי אֲשִׁלֹּךְ חֲרָצִי תִּשְׁיָצִינֹן יְיָ
וְאִדָּה קִלְעוֹה אֲכַלְבֵּהֶם פִּלְחִיָּהֶם וְאִסְסֵם סִלְבָּהֶם תִּשְׁתַּע מִנֶּהֶם נִפְשִׁי אֲדוֹ
סִיפִי וְתִקְדָּהֶם יְיָ אֲמִידָה בְּמִימְרֵךְ חֲסֵה עֲלִירוֹן יִמָּה אֲשִׁתְּקֵנוּ כִּיבִיבָה
בְּמִיָּה תִּקְיִינְךָ אֲהַבֵּת בְּרִיחֹךְ פִּלְטוֹרָה אֲבָדִי וְסִכּוֹ בְּאִדָּה אֲמִיָּה
לֵית כִּי מִנֶּךְ אֵת הוּא אֵלֶּה יְיָ לֵית אֵלֶּה אֵת אֲדוֹר בְּקוֹשְׁתָּהּ דִּחִל וְעִבִּי
עֲבִיד מִדִּישׁ מִן מוֹתֶךָ מִאֲמַעְבוֹרָתָהּ יָא רַב מִן מוֹתֶךָ אֲלִילִי אֲמִקְרִי
מִכִּיבִי אֲמִחִיחַ צִמְעֵה אֲמַעְבוֹרָתִי אֲדִישׁתִּי יִמְיִנְךָ בְּלִעְתָּהֶן אֲלֵעַ מִצִּית ^{לָהּ}
סִמְלָתִי אֲדִישׁ וְדִירוֹה בְּטוֹבָתְךָ לְעִמּוֹה דֵּן וּפְרִקְתָּהּ וּפְרִיחַ תִּקְפֹּךְ
לְדִירוֹה וְקוֹשֶׁךְ וְסִידֵּת בְּמִלְּךָ אֲשַׁעֵב אִישׁ סִכְתָּהֶם וּסְתִירָתָם בְּעֶךְ
אֵל מִמּוֹה קוֹסֶךְ עֲמַלְוֹ עֲמַמִּיָּה דֵּנוּ וְחֵלֶה אֲחִירָתָהֶן לִדְהוּוֹ יִתְבִּין בְּמִלְּתָהּ
סִמְעֵת אֲמַמִּם מִיגָתָהּ וְאִדָּה אֲמִלְּךָ סִכָּךְ פִּלְטוֹרָה בְּכִיבִי אֲתַבְּרִיחִי וְדִירוֹה
אֲדוֹס תִּקְיִי מוֹאֵב אֲחִירָתָהֶן דִּתְהִי אֲתַבְּרִי כִּירוֹהוּ יִתְבִּין בְּמִלְּתָהּ וְחֵלֶה
וְהִשּׁוּ צִמְאִירֵי אֲדוֹס וְאֲגִלָּה מוֹאֵב אֲכִדְתָּהֶם אֲדַעֲרָה וּמִמֶּה בְּמִיָּה
כְּנַעֲנָה תִּמְלֵךְ עָלֵיהֶן אֲיִמְתָּה וְדִחִלָּהּ בְּכִיבִי תִּקְפֹּךְ יִשְׁתַּקֵּן כִּיבִיבָה
עַד יִיעֲבֵר עֲמֹךְ יְיָ וְתִתְּנוּנָה עַד יִיעֲבֵר עֲמָה דֵּן וּפְרִקְתָּהּ יְיָ יִדְוִיחַ
תִּקַּע עֲלֵיהֶם אֲחִיבָהּ וְאִפְשַׁע בְּעֵצִים קוֹרְתָךְ יָא רַב יִסְתַּנֵּן כִּיבִיבָה
אֵל אֵן יִגְזַע שְׁעֶבֶךְ יָא רַב אֵל אֵן יִגְזַע אֲשַׁעֵב אִישׁ מִלְּבָתָהֶם וְתִלְדִּינֹן
וְתִשְׁרִינֹן בְּטוֹרָה וְאֲחִירָתָהֶן לֵבִית שׁוֹיֵצִינֹן אֲתִקְיִנָּה יְיָ מִקְדָּשָׁהּ
יְיָ אֲתִקְיִנָּה יְיָ גִּזְיוֹנָהּ תִּתְּנִי בָהֶם וְתִגְרַסְהֶם מִגִּבְרָה כִּיבִיבָה מִיָּה

לסביבתך צעתיך יא רב מקדש יא רב אצלחה יוד יי מלכותך
לעולם ולעלמי עולמי אלה מלך אלה ואבד ארי עלו סוקות פרט
ברכותיו ובפרשיו בימיו ואתב יי עליהו ית מי ימיו ובני ישיא ואלו
ביבשנות פו ימא אז וכל טל פרע ומראבנה ופרסאנה פי אבחרמר
אלה עליהם מא אבחר ובני אסוראל סארו פי איבאס פי וסמ אבחר

דבר אבחר

ותקח מרים הבתולה אחות אהרן את התף הזה ותצאן כל הנשים אחרות
בתמים ובמחלות ונסיבת מרים בביתא אחתה ואהרן ית תוספ ביה נספ
כל נשיא בתהא בתמן ובתגין פאכזות מרים אנשיא אכת הארון ופא
פי ידא וברג גביע אנפא וראחא בזמן וטבול ותגן להם מרים שיר וליה
מי באתה באת סנס ורבעו ומה פנס ומעבא לרוח מרים שבוו ואורו מי יא
אתאלי על ביה נספ וביאותא ויליה הוא סופא ורבעיה ומה באתא ופא
מרים סבוללה אז אקתר אקתרוא אכיל ורכאנהא ומה באת פא אבחר
ויטע משה את ישראל מים סוף ויצאו אר

והנשיא

מבד שיר וילי שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ואסיר משה ית
יש מימא וסוף ונפון למדבא דהגרא ואזלו מהלך תלתא יומין במדבא
ולא אשכחו מים ורחל כוסי בני אס מן בחר אקלס ופרגו אי בדיה שור
פסארו תלת איאם פי אבדיה ולם יגידו מאא ויצאו מרתה ולא יסר לשתת
מים במרה פי מרים הם עלמ קרא שמה מרה ואתו למרה ולא יסרו
למשות מים ממרה ארי מדירין אנון על כין קרא שמייה מרה וגאו אי
אמוריה ולם יסיון אן יערבו מאא מנרא לאנהא מד ודאן סמית א
מריה וירגו השם על משה לאמר מה מעשה ואתערעו עמא עלמס
למימר מא בשות פתלמר אקום עלי מוס קאילין מה נעדר ויעצק אל יהוה
ויחיו והוה נש ויערף אל המים וימתקו המים שם שם לו חן ומשפס
ושם נסר וצרי קיי ואפיה יי אטא ומה למיא ופסמו מא תמן גזר

גדר ליה קים וויין ותמן כסויה פדעאי אלה ודלה אלה עלי שגדה סורר
 מברה פי אמת וחלה אס צייר לה רמוות ואחבאמא תם אמתחנה ויאמר
 אס שמוע תשמע לקולו וזהו אמר ה' ודעור בעיניו תעשה והאזנת למצותיו
 ועמדת כל חסיו בלדמחלה אשר שמתי במצרים לא אנשים עליה טאני
 וזהו רפח ואמר אס קבלה תקביל למימרא דני אלה וזכור קדמויה
 ותצית לפקדויה ותטור כל קדמויה כל מדעיך דשויית ערך אדיאני יאקד
 וקאן קבלת אמר אלה רבך וצנעת אסתקתם עננה ואנצת אי נצת נאה חמלה

במד
 פס
 אסתר
 ט"ז

גמיע רמויה כגמיע אאמאק אי אהלתהא באמציוק לא אהל בק שרא
 מנהא לאני אלה מעאמר

עמרה טעט מים ועשבעים תמרים ונחני שום ערומים ואתו ללאים ותמן תדי עמ
 מבעין דמין ועשבעין דקלין ושור תמן על מלא וגאז אי אים ותם אהנע עשר
 עין מא וסבעין נבלה ככלו תם עלי אמא ויסעו מאלים ויצאו מלעת בט
 ישראל אל כדור פין אשר פון אלים ובין סין בחמשה עשר יום לחיש השנ
 לצאתם מארץ מצרים ונסלו מאלים ואחו כל בנשחא וצניש למצורא
 דסין ובין אים ובין סין בחמשת עשר יומא לדחא תבנא למפקדון מאר
 דמצר וחלו מן אים גאזת במאעה כנ אס אי כדירה סין אי בק אים ובין סין
 פי אים אכאמס עשר מן אשהר אתנני לכדורם מן כלו מצר ווליצו כל
 עדת כנ ישראל ער משה וער חורן במדבר ואתנעמו כל כשחא וצנ
 ישור על משה וער חורן במדבר פתצור במאעה כנ אס עלי מוכי
 וחרון פי אברה ויאמרו אלהם כנ ישראל מי יתן מנתנו ביד חורן מאר
 מצרים בשבטנו עלי שור ונשור באכלנו לחם לשבע פרוצאתם ואתנו
 אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב ויאמרו חורן כנ ישראל
 לוי וצנא קיני בארע דמצ כד חיינא יתבין על וזוי כסרא טי חייבא
 אכלין לחמא וסבעין ארי אפיקוין וננא למצורא חורן לקטלא ית כד
 קחלא חורן ככפנא וקאן להם כנ אס יא ליתנא מתנא באמר אלה פי

וילגון
 פ

ברוך מצר פי גלסנא עלי קדור אלחם ואברנא מן אטעאם שבענא אד אפ
רגתמונא אי יהא אבריה לתקתלו גמיע אגוק באגוע ואמר

יהוה אל משה וגבלי ממוצירי לכם לחם מן השמים ויצא העם ולהטו ובר
יום ביום למען אנחנו הולך בתורת אסרל ואמר יי למשה האנא מחית
לכון לחמא מן שמיא ופקון עמא ודלקטון גבד יום ביומיה כדיל ואנטיכון
היהכון באוריתא אפ לא וקא אלה למוסי האנא מנצל לכם טעאמא מן אלה
יברד אקום ודלקטונה אמר יום ביום לקבראן אמתהכס איסידון ט טאטע

אם לא ויהי ביום הששי והכניא את אשר יצאו ויהי משה על אשר יקרא
יום יום ויהי ביום שבתאה ויתקנון ית דיתון ויהי על חד תיין על דילקטון ויום

יום סאדי כאן בי יום אסאום ויצלחון מא יאתון בה מנה יכון צעק מא ילקטון
פי כל יום ואמר משה ואהרן אל פר בני ישראל קרב וידעתם כי יהוה הוציא
אתכם מארץ מצרים ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשתא ותדעון אדי

יח אפון ותבון מארץ מצר פקא מוסי וחרון למייע בני אם בשעשא תעלמון אן
אלה אכתיכס מן ברך מצר ובקר וראיתם את כבוד יי וזה בשמעון את תלמיכס

על יהוה ונתנו מה בידלוננו עלינו ובצמא ותחזון ית קוא דיי בדשמייען קדמוי
תרעמתכון על יהוה ונחנא נא אדי מתרעמתון עלנא ובאוראה תנצח כוכ

אלה אד סמע תמרובס עליה ונחן מן אד תנרמוון עלינא ואמר משה בתת
יהוה לכם כשר לאכל ולחם בקר לשבע בשבע ויהוה את תלתיכס אטור

אתם מדינים עליו ונחננו מה לא עלינו תלנתיכס פי על יהוה ואמר משה ב
י לכון לחמא בצמא למסבע בדשמייען קי תרעמתכון ואנתו מתרעמין
עלנא ונחנא מא לא עלנא תרעמתכון אדין עלמימורא דיי תס קא אלה

מוסי ודך כאן יעטיבס אלה בשעשא לחמא תמלונה ומעאמא באוראה
אד סמע תמרובס אדי תמרובס עליה ונחן מא לים עלינא תמרובס ברעלי
אלה ואמר משה אל אהרן אמר ארבר עדינא בני ישראל קדון לכון יהוה
פי שמע את תלנתיכס ואמר משה לאהרן אימר לכל כנעשתא ופני יע קדון

בשעל למחבר

אנטיכון

יחבו קיני ארבי שמויען קדמוהי תרעמתוכן "פקאמוסי להרוץ קל' לגמאעה' בני
 אסד' תתקדמן בין ידי אלה פאנה קז סמע זעמרבס" ויהי ביכר אחרק אל כל עזת
 בני יעראל' וזכנו אל המודי והנה כבוד יהוה בראח בענן" והוה כדמליל' אחרק
 עם כל נפשחא זכנו יש ואתמכחו למוד ברא ונא יקרא ריב' אתגלי' בעננא "פנמ
 כלם הרוץ בראך גמאעה' בני אסדאיל' אתפתו אי אבד פאוי' בבוד קז צהר
 מי לגמאס"

וַיִּבְכֶּה יְהוָה אֱלֹהֵימוֹהָ לְאָמֹר וּבְלִי לִי תָם כֹּלם שְׁמַעְתָּ אֶת־תְּלֹלוֹת כְּנִי יִשְׂרָאֵל
וְגַד אֱלֹהִים לְאָמֹר כִּי הַעֲרִיבִים תִּאֲכֹלוּ בְּשֶׁן וּבְבִקֹּר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וְיִדְעֻתְם כִּי
אֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שְׁמִיעִים קִלְמִי יֵת תִּדְעַמֶּנָּה כֵּן יֵשׁ מִלֵּיל עֲמֹחוֹן לְמִימֹר בֶּן
שִׁמְשִׁיא תִּפְלֹן בְּסִרָא וּבְצִפְרָא תִּשְׁבְּעוּן לֶחֱמָא וְתִדְעוּן אֲדִי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ קִדְ
סִמַּעְתָּ תִּדְמִי כֵּן אִם קִל לָחֶם בֶּן אֲלֹחֵינוּ תִּחְבְּלוּ לֶחֱמָא וּבִצְרָא תִּשְׁבְּעוּן
טַעֲמָמָא וְתִדְעוּן אֲנִי אֱלֹהֵי דְבִכֶם חֲרִי כְּמִרְבַּע וְחֶסֶל הִשְׁלֹן וְתִכְסֶּה אֶת־הַפְּחָה וְכִי
וּבְבִקֹּר וְיִתֵּר שְׂבַעַת הַשֶּׁל סִבְבַּת לְמַחֲנֶה וְהָיָה בְּמִשְׁמָא וּסְלִיקַת שְׁלֹן וְחִסְתָּ יֵת
מִשְׁדִּירָתָא וּבְצִפְרָא חֹת בְּחַתַּת טֹלָא סִסְסָא לְמִשְׁדִּירָתָא וְלִמָּא בִּיאַן בִּצְרָא
צַעֲזֵי אִסְרוּ מִסִּי אֶעֱסִי וּבִצְרָא בִּיאַן סִבְבַּת אִסְרוּ אֶעֱסִי וְחֶסֶל
הַשֶּׁל וְהָיָה עֲלֵיכֶם הַמִּדְבָּר דִּם מִחִסְסָא דִּם כְּמִרְבַּע עֲלֵי הָאָרֶץ וּסְלִיקַת לְחַתַּת
טֹלָא וְהָיָה עֲלֵי אֲנִי מִצְרָא וְעֵדִי מִקְדָּח וְעֵדִי תִּדְרִי בְּדִלְרָא עֲלֵי אֲרֵץ וְלִמָּא
צַעֲזֵי סִבְבַּת אִסְרוּ עֲלֵי וְהָיָה אֲבִירָא בְּשִׁי דִּקִּין מִיִּחְרָג דִּקִּין בִּיאַמִּין עֲלֵיכֶם
וְיִדְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחִיו בֶּן הָאָרֶץ יִדְעוּ מַה הוּא וְיִאמְרוּ
מִשְׁהָ אֱלֹהִים הוּא הַלָּהִם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְכֹלם לִחְבֵּלָא וְהָאֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
גְּבַר לְאֻחֵיהֶם מִלָּא הוּא אֲדִי לֹא יִדְעוּן מַה הוּא וְיִאמְרוּ מִשְׁהָ לְהוֹן הוּא לֶחֱמָא
וְיִהְיֶה כִּי לְבוֹן לְמִיכָל מְבַצְרוּהָ בְּנֵי אִם וְקָא בְּעִצָּהֶם לְבַעֲשָׁן הוּא אִמִּין לִנְהִים
לִפִּי יִעֲלֶמוּ מַה הוּא כְּמִאֲמוּסִין לָחֶם הוּא אֲמַעֲמָא אֲדִי אֲעִטָּא אֱלֹהֵי לִבְנוֹן לְכֹלם
מִאֲסָא זֶה הַחֲבֵר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֵּץ מִמֶּנּוּ אִישׁ לִפִּי אֲכָלוּ עֲמֵר לְהוֹן
מִסִּסְרָא נִשְׁמַעְתֶּם אִישׁ לְאִשְׁרֵי בָּאָה לֵי תִּחְמוּן דִּין מִתְּכַמָּא דְּפִקְדוֹן יִי

לִקְחוּן מִנֵּהוּ בְּדֵר לָלוֹם מִי־כִלְיָה עֲמֻדָּה לִדְרָגְלָתָהּ מִצֵּדן בִּפְשֵׁת־כּוֹן בְּבֵר לִדְרָגְלָתָהּ
לִדְרָגְלָתָהּ תִּסְבֹּן הִרִי אֲמַר אֵלֵי אֲמֵד אֵלֶּה בִּיאָן יִלְקֹט מִנֵּה כָּל דְּרָגְלָתָהּ
שִׁיָּה מִרְצָנָה לְכָל־גִּמְגָמָה עֲלֵיהֶם אֲחֻצָּה אֲפֻסְפֻּס כָּל דְּרָגְלָתָהּ לִמְנָח בֵּיתָהּ
וְיִעֲשֶׂה כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִלְקֹטוּ הַמִּדְבָּרָה וְהַמִּמְעִיט וְיַעֲבֹדוּ כִּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִלְקֹטוּ וְיִעֲשֶׂה
וְיִאֲדָעוּ וְיַעֲבֹד כִּדְרָגְלָתָהּ בְּנֵי אִם וְיִלְקֹטוּ מִן כֵּלָהּ וּמִן קִלְלָהּ וּמִן עֲמֻדָּה וְיִלְקֹטוּ
הַמִּדְבָּרָה וְהַמִּמְעִיט לֵאמֹר הַחֲסִיד אִישׁ לִמְאֻכְלָהּ לִקְטוֹן וְכָל־עֲמֻדָּה וְיִלְקֹטוּ וְיִאֲדָעוּ
וְיִאֲדָעוּ לֵאמֹר חֲסִיד לָלוֹם מִי־כִלְיָה לִקְטוֹן וְכִיָּה בְּאֲמֻדָּנָה וְלֵאמֹר יִעֲבֹדוּ מִן כֵּלָהּ
וּמִן קִלְלָהּ לֵאמֹר עֲבָדָה כָּל דְּרָגְלָתָהּ קֹדֶר עֲשֵׂה לִקְטוֹן וְיִאֲמֹר אֲלֵהֶם מִשְׁהָ אִישׁ אֵל
יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַד הַקֹּדֶר וְאֲמֹר מִשְׁהָ לִהְיוֹן אֲנִשׁ לֵאמֹר יִשְׁתָּר מִנֵּה עַד צִפְרָה פִּקֵּל לֵהֶם
מוֹסִי לֵאמֹר אֲנִשׁ מִנֵּה אֵל אֲנִיָּה וְלֵאמֹר עֲמֻדָּה לִקְטוֹן וְיִתֵּן אֲנִשִׁים מִמֶּנּוּ
עַד הַקֹּדֶר עַד הַקֹּדֶר וְיִתֵּן אֲנִשִׁים וְיִתֵּן עֲלֵיהֶם מִשְׁהָ וְיִתֵּן עֲלֵיהֶם מִשְׁהָ וְיִתֵּן
לְבִדְרָה מִנֵּה עַד צִפְרָה וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
מוֹסִי וְיִתֵּן מִנֵּה אֵל אֲנִיָּה וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
כִּפְקֹד בְּקֹדֶר אִישׁ כִּי אֲכָלָה וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
לָלוֹם מִי־כִלְיָה וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
וְכִיָּה וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
תִּמְאֵסֶה הַיָּדִים וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
נִשְׁתַּיִת הַיָּדִים וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
תִּרְיִן עֲמֻדָּה לֵאמֹר וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
אֲסֻדִּים לִקְטוֹן מִן אֲסֻדִּים עֲמֻדָּה לִקְטוֹן מִן אֲסֻדִּים עֲמֻדָּה לִקְטוֹן מִן אֲסֻדִּים
אֲכֻמָּעָה וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
לִיָּה מִיָּה אֵת אֲשֶׁר תִּמְאֵסֶה וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
יָיִת חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ
עַד צִפְרָה פִּקֵּל לֵהֶם חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ וְיִתֵּן חֲשֵׁשׁ

[illegible]

והיו פועמין בזה פועם מן והיו חומותיו חסרין וכן שניעוד שיהם אוכלין מזה ומן חסריו וחסריו היה בזה ע וחסר ער שיהיו

[illegible]

מא תבא צמוני ומא תבדון אלה דצמא שם העם למים וילן העם על משה
 ואמר להם העליתנו במצרים להמית אתי זאת בעי זאת מוקני בצמא וצדי
 צמא למא ואחרים עמא על משה ואמר להם וכן הדיקתנא מוכני לקפנא
 ואלו שם ירד בצמא ואלו עכשיתם אקום לאמא תימחו עלי מוכי וקא
 להם הצמא מן מצרד לתקלתא ונניבא ומואשינא בלעטש ויצעק משה
 אל יהוה לאמר מהא עשה לעם הזה עוד מעט וסקלני וצלי משה קני למימי
 מא אעביד לעמא הדין עוד אשר פון והצמוני כצרך מוכי אלה קאניא
 מא הצנע בחולא אקום פן חליל והצמוני ואמר יהוה אל משה עבד לפני
 העם וקא אתך מזקני ישראל ומפני אשר המית בו את הארץ קח בידך וחלל
 ואמר יהוה למשה עבדך עמא וקב עמך מסבי ישר ואמר והחלית ביה את כנא
 סב בידך ואיחיל וקא אלה למימי סביני יד אקום וכא מער מן משאיבהם
 איזי צרבת כחא לעל כו בידך ואמין והנע עמד לפניך שם על הצור כחרב
 והכית בצור ויצאו מימי מים ושתה העם ונעש פל משה לעיני זקני ישראל
 האנא קאמי קדמך תמך על סנאא בחרב ותמחי בטנאא ויפקון מימי מים
 וישתי עמא ועבד בין משה לעיני סב ישי האנא מוקף דלילא בין וידך תם
 עלי אצוון פ חרב פאצור אצוון יברג מנה כחא ישרבה אקום פצננ
 בדאך מוכי בחצרה שיוך אס ויקנא שם המקום מסה ומריבה עד
 ריב בני ישראל ועל צפתם את יהוה לאמר ויש יהוה בקרענו אס איני
 שמיא ואמא נמיא ומימא על רגל בני יש ועל דכסא קני למימי
 שכינתא דני בנאא אס לא וסמיא אמוצע זו אמוחה ואפצומה עלי
 כחא כחצם בע אסד ואמתחבו אלה קאילין חלמוגור כור אלה ביגנא
 אס לא

ויבא עמלק ויחם עמי ישראל בלפנים והתא עמלק ואגיו קרנא עם יש
 בנידום תם גא עמלק ותארג בע אסד פי ופידם ואמר משה אל הושע
 בחר לבנו אנשים וצא החם בעמלק מחור אנכי נצב על ראש הגבעה

ופמאח אלה ערמי ואמר כי יד על כף יח מלחמה ביהוה בעמלק מנח דו ואמר
 בשבעה אמרוא דא מן ק' דאלה דשוכב בנה על כרסיקוא דעור דעבדא קרבא
 קני בבית עמלק דלש ציונתיו מלח' עלמא קא אק אהל אקסם בלחסי
 אקבנן ללה חרב פי אעמלק ביל בעד גיל

קין פיסל סימ סנאר 444

ויעלמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולעשרת
 עמו בירדן צא יחזק את בני ישראל ממצרים ועלע יתרו דכא דמדין חמוי דמס
 ית כל דעבד ית למשה ולעשרת עמיו אדי אנפיק כי ית יש ממצ' תם סמע יתרו
 אמאם מדין חמו מוסי במיעמא צנע אלה למוסי ואלם קומא אד אברג אלה בנו
 אס מן מצר' ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שדלחיה ודבר
 יתרו חמוי דמשה ית צפרה אתת משה בלח דפסרה מאכד יתרו חמו מוסי צפר
 זוגתה בעד מא כאן קרא מלכחא איה ואת שני בניה אעור עם אחיה גרשם כן
 אמר בר היית בברך ככרייה וית תדין בלחא דשום חו גרשם אדי אמר דייח הוית
 באלע בלחא ואבניה אדי אסם אחו המא גרשם לאנה קא צרת גריבא פי בלי
 גרבר ושם אחיה אליעזר כי אלהי אבי בעדרי ויצלני מחרב פלעה ושום חו
 אליעזר אדי אלה דאבא הוה במעדי ועיזבני מחרבא דמעה ואסם אבירא
 עזר לאנה קא אן אלה אבי כאן מעזי ובלעז מן מין מעזי ויצא יתרו חתן
 משה ובניו ותשמן אל משה אל המדבר אשר הוא חנה עם חר החלוקים
 ואת יתרו חמוי דמשה ובנורו ואתתה לות משה דמחבא דהוא שרי תמן
 דלחוא דאתגלי דלחוי קרא דיה' מא יתרו חמו מוסי ובניה וזוגתה איה אביר
 אדי הוה נאחל תם א' גבא אלה דאמר אל משה חני חלקך יתרו בן אלקיך
 ואשמך יעזר בנה עמה ואמר למשה אבא חמוך יתרו אחי לותך ואתגד
 תדין בנחא עמה וכעת כמד קא למוסי ענה אן חמוך גא איר וזוגתך ואבניה
 מעהא ויצא משה לקחת חתנו וישמחו וישקו לו וישארו איש לדעו לו
 לשלום ויצאו החתן ובניו ממצרים לקדמות חמוי ופגזו ונשיק ליה ושאו

ויטמע
 יתרו
 מה
 שמוע
 שמוע
 קרית
 ים סוף
 ויטמע
 עמלק

ויקח
 יתרו
 חתן
 משה
 וצפרה
 אשת
 משה

ויטמע
 יתרו

ויטמע
 יתרו
 חתן
 משה
 וצפרה
 אשת
 משה

ויטמע
 יתרו
 חתן
 משה
 וצפרה
 אשת
 משה

שבעה
שיעור
בחדא
על חזקו
דאי
די
יגד
יתרו
נחשו
התב
די
מורי
סוד
סוד
בתורה
כרם
כרם
וכן
סוד
סוד
סוד
סוד
סוד
סוד

[illegible]

ויבא אמת שבעי בצעו ושמת עליהם ערי ארפים ערי מאות ערי חמש
 עשרת את חמדי מכל עמא גברין וחילא וחילא דני גברין וקסוט
 דכח לקבא ממוק ולמנו עליהון רבע דני רבע מאותא רבע חמשין ורבע
 עשרת ואת סאנצר מן גמיע אקוס אבתם וזי חיל אתקא אלה וזי רחב
 שאני אטמנו זול עליהם חיסא און ומיין וכמסין ועשו חרות ושפטו אתה עס
 ככל טת וזיה פל הוצר הגדר וצאן אדיר וכל הוצר קסטן ועמא ורסין
 מעליה ועשו אתה וידעון ית עמא ככל עזי דני כל סתם דני וזיין חילא וכל
 סתם דעיר וידעון אנון וידעון מוכר וסוכרון עמך וזכמנופי מא בין אקוס פי
 כל וקת ויכון כל אמר ערבים ורפעה איד וכל אמר צדיק יחבמון פיה הם וכסר
 ען נכסר ויחמלוון מעך אם את הוצר הוצר תעשה וצור אלהים וכלם עמך
 דם פל דעס חזה ער מוקמא וכל בשלום אם ית סתגמא וידען תעביר ויפוקון
 זי ודכור למקם ואף כל עמא וידען על אתרוה ידך בשלום אם אמת תעש
 הוא אמר וזמור אלה בה אכוסת אקיאם ואיצה גמיע אקוס אי מועצה יציר
 בסלחם וישמע משה לקול חתנו וישע כל אשר אמר וקבל משה למימד חמוני
 ועבד כל ואמר מקבל מוסי מן חמוה וצענ גמיע מא אמרה וצור משה מכר
 ישראל ויתן אתם ראשים על העם ערי ארפים ערי מאות ערי חמשין ערי
 עשרת וזיה משה גברין וחילא וכל יש וצע עליהון ויהון וישין על עמא
 רבע אבין רבע מאותא רבע חמשין ורבע עשרותא פאכתור מוסי אבתם וזי
 חיל מן גמיע אס וזלחם חיסא עליהם חיסא און ומיין וכמסין ועשו חרות
 ושפטו את העם ככל עת את הוצר תעשה וצאן אדיר משה וכל הוצר קסטן
 ושפטו הם וידעון ית עמא ככל עזי דני כל סתם קשי מיתת לות משה ית
 סתם דעיר וידעון אנון וצאן וזכמנופי מא בין אבאם פי כל וקת ויכון
 כל אמר צעב ורפעה אי מוסי וכל אמר צדיק יחבמון פיה הם וישלח
 משה את חתנו עלך לן את ארצו ושלח משה ית חמוה ואדיר לן
 ליה לארעיה פאטורק מוסי חמוה ומצא א ב ד א

ויבא אמת שבעי בצעו ושמת עליהם ערי ארפים ערי מאות ערי חמש
 עשרת את חמדי מכל עמא גברין וחילא וחילא דני גברין וקסוט
 דכח לקבא ממוק ולמנו עליהון רבע דני רבע מאותא רבע חמשין ורבע
 עשרת ואת סאנצר מן גמיע אקוס אבתם וזי חיל אתקא אלה וזי רחב
 שאני אטמנו זול עליהם חיסא און ומיין וכמסין ועשו חרות ושפטו אתה עס
 ככל טת וזיה פל הוצר הגדר וצאן אדיר וכל הוצר קסטן ועמא ורסין
 מעליה ועשו אתה וידעון ית עמא ככל עזי דני כל סתם דני וזיין חילא וכל
 סתם דעיר וידעון אנון וידעון מוכר וסוכרון עמך וזכמנופי מא בין אקוס פי
 כל וקת ויכון כל אמר ערבים ורפעה איד וכל אמר צדיק יחבמון פיה הם וכסר
 ען נכסר ויחמלוון מעך אם את הוצר הוצר תעשה וצור אלהים וכלם עמך
 דם פל דעס חזה ער מוקמא וכל בשלום אם ית סתגמא וידען תעביר ויפוקון
 זי ודכור למקם ואף כל עמא וידען על אתרוה ידך בשלום אם אמת תעש
 הוא אמר וזמור אלה בה אכוסת אקיאם ואיצה גמיע אקוס אי מועצה יציר
 בסלחם וישמע משה לקול חתנו וישע כל אשר אמר וקבל משה למימד חמוני
 ועבד כל ואמר מקבל מוסי מן חמוה וצענ גמיע מא אמרה וצור משה מכר
 ישראל ויתן אתם ראשים על העם ערי ארפים ערי מאות ערי חמשין ערי
 עשרת וזיה משה גברין וחילא וכל יש וצע עליהון ויהון וישין על עמא
 רבע אבין רבע מאותא רבע חמשין ורבע עשרותא פאכתור מוסי אבתם וזי
 חיל מן גמיע אס וזלחם חיסא עליהם חיסא און ומיין וכמסין ועשו חרות
 ושפטו את העם ככל עת את הוצר תעשה וצאן אדיר משה וכל הוצר קסטן
 ושפטו הם וידעון ית עמא ככל עזי דני כל סתם קשי מיתת לות משה ית
 סתם דעיר וידעון אנון וצאן וזכמנופי מא בין אבאם פי כל וקת ויכון
 כל אמר צעב ורפעה אי מוסי וכל אמר צדיק יחבמון פיה הם וישלח
 משה את חתנו עלך לן את ארצו ושלח משה ית חמוה ואדיר לן
 ליה לארעיה פאטורק מוסי חמוה ומצא א ב ד א

ויענו כל העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישמעו את
דברי העם אל יהוה ואתעבו כל עמם בחרת ואמרו כל זמל ל' כ' ו
ותעב משה ותפתגמו עמם לקי' פאגאבוה דגמיעין וקא' גמיע מואקא אלה
כצנעה פלד פוסי כלתמהם א' אלה ואמר יהוה הדב אל משה והא' ונב' ב' ב'
אלו' בעד הענין בעבור ישמע העם בודרי אותך עמך וגם ב' יאמנו לעלם
וג' משה את דברי העם אל יהוה ואמרו י' למשה והא' מתגל' לך
בעצב ועבבת בזיל וישמע עמם במל' ל' עמך וחק ב' יהימנו לעלם
וח' משה ותפתגמו עמם לקי' פקא אלה גמיעין והא' מתגל' לך גמיע
מן סחאבי ל' יסמע אקום מבחטבת לך ולמונו ב' ויצא א' אזהר ב' ב' ב'
מוסי בלום אקום אלה ואמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם חים חים
ובכשו שמלתם ואמר י' למשה אציל לות עמם ותאמניעון ומוא יין ומוא
ויהודון לבושיהון וקא' אלה למוס אמני א' אקום ומהדרם איום ונדא ונא
ותחבהם ויון כבעם ליום השלישי כן בים השלישי וד' יהוה לעיני כלוםם
על חר פ' ויהו' אמיני ליומא תלי' תא' ח' ב' ומוא תלי' תא' יתגל' י' לעיני
כל עמם על מורא וס' י' ויבונ' מסתערין ליוםם אלתא' פאן פ' איום אלתא'
יתגל' אלה בתצרתם עלי' גל' סיני והגבלת את העם סב' לאמר השמרו
לבם עדות כהר ועלע כצנחו כל הגע כהר מות ויג' ותתחם יתעמא
סא סא למימו אסמרו לבון כולמקוב כסורא ולמקוב כסופה כל יקוב כסור
אוקסל' יתסבור' ותבם אקום חויה וקל להם אחדרו מן איעווי' אונל
ואינו מן מרע כד' ב' כה פלוקת' קתלה לא תגע בו י' פ' סקול וסמך
או ייה ירה אם חמה אם איש לא יהוה במשך היכל המה יעלובך ל'
תקרב ביה ויאמר היתגמא יתגים או אשתאיה ישתא' אם כסורא אם
לא יתקיים כמבד שוטא' אבון מרש' למסך כסורא מן חית לא תמסה יד
לא יגם וצא או ינשב פיה נשטבה כרימו כחן או אנמאנא לא יחא
ואוי' צר' כ' ב' ב' ב' להם ח' יעווי' אונל י' י' משה מן חור אל העם

...

וַיִּקְרָא אֶת הָעָם וַיִּבְרְסוּ שְׂמֹאלָתָם וְנָחַת מִשְׁהָ מִן טוֹרָא לֹוֹת עִמָּא וְזִמְיָת
עִמָּא דְחֹוֹרֵי לְבוֹשֵׁי יוֹרָן פְּנֵל מוֹסִי מִן אֲבָל אִי אָקוֹם וּמֹהֲרָם וְגִסְלֵי תִמְכָּהִם
וְאִמְרֵי אֶל הָעָם הַיּוֹכְבָנִים לְשִׁלְשֵׁת יָמִים אֶל תַּגְשָׁן אֶל אֵשֶׁה וְאִמְרֵי לְעִמָּא הֹו
דְּמִיכֵן לְתִלְתָּא יוֹמִין אֵל תִּקְרְבוּן לְצַד אֶתְתָּא וְקָא לָהֶם כֹּנֵס מִסְתַּעֲזִיק לְתִלְתָּא
וְהָאִם לֹא תִקְרְבוּ אִמְרֵהּ וְיִבְרְכִים הָעֲלִישִׁי בְּיָדֵי הַבָּרִי וְיִהְיֶה קִלְתָּא וְגִלְדִּים
וְעֵנָּה בְּצַד עַל הָרִי וְקִלְשֵׁי חֲזָק מִיָּד וְיִחַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמִחְבֵּה וְהָיָה לָהֶם
תִּלְתָּא בְּמֹוֹי צִמְרָא וְהָיוּ קִלִּין וְכִדְקִין וְעֵנָּה הַקִּיף עַל טוֹרָא וְקָל שׁוֹפָא ת
תִּקֵּף לְחֹרָא וְקָע כָּל עִמָּא וּבְמִשְׁוִיֵּתָת וְלִמִּי בָאֵן מִי אִיֹּם אֵתְתָא בִּצְלוֹהָ בָּאֵן
אֲצוֹתָא וּבְרוּךְ וּגְמָרִים עֲצִים עַל אֲבָל וְצוֹת שׁוֹדֵד גְּרָא פִּזְעַנְג גְּמִיעַ אָקוֹם אִי
מִי אֲעִסְכֵּר וְיִזְבַּח מִלִּשָׁה אֶת הָעָם לְקִרְיָתָא הָאֵלִים מִן הַסַּחֲרָא וְיִזְבְּנוּ בְּתִלְתָּא
הָרִי וְאִמְרֵי מִשְׁהָ יֵאֵל עִמָּא דְקִרְיָמוֹת מִימְרָא דִּי מִן מִשְׁדִּיתָא וְאִתְעִזָּז בְּשׁוֹרִי
טוֹרָא פִּאכְבֵּר מוֹסִי אָקוֹם לִיתְלָקֵן אִמְרֵי אֵלֵה מִן אֲעִסְכֵּר מוֹסִי אֲסַלְל אֲבָל וְהָרִי
מִי עֵשֶׂן כֹּל כֹּפֵס אֲשֶׁר יִרְדֵּי עַל הָרִי וְהָיָה עֵשֶׂן מִנְעֵן הַבְּעֵשֶׂן וְיִזְבְּנוּ כָּל
הָרִי מִיָּד וְכֹוֹלָא דְפִיֵּי תָמַ בְּזוֹיָה מִן הָאֲבָל עֲלוֹהִי יֵי בְּיִשְׁתָּא וְסִלְקֵי תְגִנָּה
כְּתִבָּנָא וְהָיָה וְקָע כָּל טוֹרָא לְחֹרָא וְגִבְלִיֵּי מִתְרַבֵּן כֹּלָה מִן קִבְלָא מִזִּתְלָא
אֵלֵה עֲלוֹהִי בִצְבִיר וְצִדֵּר וְכֹוֹלָה כְּרִבְזָא אֲחִינוּ וְתַעֲזֵעַ אֲבָל גְּרָא וְיִהְיֶה קוֹל הַשֹּׁמֵר
חֹלְקֵי וְחֲזָק מִיָּד מִשְׁהָ יִצְרֵי וְהָאֵלִים יִעֲנֵנָה בְּקוֹל וְהָיָה כָּל שׁוֹפָא אֲשֶׁר יִתְקַף
לְחֹרָא מִשְׁהָ מִמְלִי וְכֹוֹן מִיָּד מִתְעַנֵּי לִיָּה בְּקוֹל וְכֹוֹן צוֹת אֵלֵה כָּל מִזָּא מִר
אֲשֶׁרֶת גְּרָא וְכֹוֹן מוֹסִי יִתְכַלֵּם וְאֵלֵה יִצְבֵּה בְּצוֹת וְיִדֵּי יִהְיֶה עַל דְּרֹאשׁ הָרִי וְיִקְרָא
יְהוָה לְמִשְׁהָ אֶל וְאֵשׁ הָרִי קָדִישׁ מִשְׁהָ וְאִתְגַּבְּרִי יֵי עַל טוֹרָא וְצִמְרָא לִידֵּי טוֹרָא
וְקָא יֵי לְמִשְׁהָ לִידֵּי טוֹרָא וְסִלְקֵי מִשְׁהָ מִתְגַּבְּרִי אֵלֵה מִי אֲשֶׁר יִצְבֵּה מוֹסִי מִן
וְאִסָּה כְּעֵד וְיִאמְרֵי וְהָיָה אֶל מִשְׁהָ דִּי הָעָם בְּעָם מִן יִהְרָסוּ אֶל יְהוָה לְרֹאשׁ וְיִמְלֵךְ
מִמֶּנָּה וְכִי אִמְרֵי יֵי לְמִשְׁהָ חוֹת אֲסַרְדִּי בְּעִמָּא וְלִמָּא יִתְגַּבְּרוּ עַל לְמִשְׁהָ וְיִמְלֵךְ
מִכְּחֵן פְּנֵי וְקָא אֵלֵה לֵה אֲבָל נִשְׁדֵּר אָקוֹם כֹּלָה יִהְבִּמוּ אִי גְּרָא אֶל הַיִּסְדֵּרוֹר
וְיִקָּע מִנְהֶם כְּתִידִין וְגַם הַכְּתִיבִים הַכְּשִׁים אֶל יְהוָה יִתְקַשְׁרוּ מִן יִצְבֵּה בָּהֶם וְהָיָה

וְאֵךְ בְּהִיט דְּקִיבִין לְשִׁמְשֻׁת קִיב יִתְקַדְשׁוּן וְלִמָּו יִסְבּוּל בְּחוּקֵי וְיִצְחָק אֵלֵינוּ
 אִמְרֵיבִין אֵל אֵלֵה יִתְקַדְשׁוּן לֵלֵא יִתְלֵם אֵלֵה מִנְהִם וְיִאמְרוּ מִשְׁנֵה אֵלֵה הֵיחָה לֵלֵא
 יוֹכֵל הָעַם לֵעֲלֵת אֵל הַר סִינַי כִּי אֵתֶה חֲסִידֵה בְּנֵי לֵאמֹר תִּכְבֵּל אֵת הָהָר וְקִישְׁתֹּו
 וְאִמְרוּ מִשְׁנֵה קִיב לֵא יוֹכֵל עֲמֵא לְמוֹסָף לְטוֹרָא דְּסִינַי אֵת אִסְחִיזֵת בְּבֵא
 לְמִימֵר תַּחֲסִי יֵת טוֹרָא וְקִישְׁתֹּו וְקִאֲמוּסִי לֵלֵא לֵא יִטִּיף אֲקוּם אֲצַעֲדוּ אֲגַבְרִי
 סִינַי לֵאנֶךְ נִשְׁתַּגֵּת וְקֵלֵת תִּבֵּם וְקִרְסֵה וְיִאמְרוּ אֲדִינוּ יְהוָה לֵךְ וְדִעֲלִית
 אֵתֶה וְהָהָר עִמָּךְ וְהַבְּהִיטִים וְהָעַם אֵלֵה יִחְרְסוּ לֵעֲלֵת אֵלֵה יְהוָה מִן יַמְרֵץ בְּכֵם
 וְאִמְרוּ לִיהִי יֵי אֲיִזִיל חֵוֵת וְתִסָּף אֵת וְהָהָר עִמָּךְ וְכַדְהֵנָּה אֲעֲמֵא לֵא יִבְרָחוּן לִחֲסִי
 לְקִדְם יֵי וְלִמָּו יִסְבּוּל בְּחוּקֵי קֵל לֵה אֲמִיץ אֲנִיזֵל תֵּם אֲצַעֲדֵי אֵת וְהָהָר עִמָּךְ
 וְאֵלֵינוּ וְסִינַי אֲקוּם לֵא אֲהַגְמוּ לֵאצַּעֲדוּ אֵיגוֹר אֵלֵה לֵלֵא יִתְלֵם אֵלֵה מִנְהִם יִיזִי
 מִשְׁנֵה אֵלֵה הָעַם וְיִאמְרוּ אֵלֵהם וְנָתַת מִשְׁנֵה לֹוֵת עֲבֵא נִאמְרוּ לְהוּקֵי בְּנֵי מִוֹסִי אֵלֵה
 אֲקוּם וְקֵל לֵהם וְאֵךְ
 וְהַדְּבָרִים הָאֵלֵה לֵאמֹר וְמִלִּיד יֵי יִתְכַל בְּתַגְמָתֵה וְהִיזִי לְמַעֲרֵי תֵם כְּלִמְהֵם אֵלֵה
 בְּגִמְעֵי הוּא אֲבִלֵהם קֵאִילֵה
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִיךָ מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם מִצְרַיִם עֲבָדִים אֵלֵי יֵי אֵךְ רִאשִׁיתִיךָ מֵאֲרֵץ מִצְרַיִם
 סִבּוֹת עֲבָדֵיךָ אֵתֶה אֵלֵה וְכֵן דִּי אֲבִרְתֶּךָ מִן מִצְרַיִם מִן בֵּית אֲטִבּוּיִיִּה לֵא
 יְהוָה לֵךְ אֱלֹהִים אֲחִידִים עֲרִפֵּה לֵא תַעֲשֶׂה לֵךְ מִסַּל וְכָל תַּמּוּלָּה אֲשֶׁר בְּשִׁמְיִם
 מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר בְּאֲרֵץ מִצְרַיִם וְאֲשֶׁר בְּמִיִּם מִתַּחַת לֵא רֵץ לֵא תִשְׁתַּחֲוֶה לְהֵם וְלֵא
 תַעֲבֹדֵם עֲבָדֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ יֵה קֵנָה מִקֵּד עֵינֵי אֲבֹתֵיךָ עַל בְּנֵיךָ עַל שְׂרָפִיִם
 וְעַל דְּבָעִים לְעִנְיֵי וְנִשְׁתַּחֲוֶה חֲסִדֵי לֵא רִפִּים לֵא רִפִּים לֵא רִפִּים לֵא רִפִּים לֵא רִפִּים
 לֵךְ אֵלֵה אֲחִידֵיךָ בְּרַמֵּי לֵא תַעֲבֹדֵיךָ לֵךְ צִדִּיקִים וְכָל דְּמִי דְּבַעֲמִיִּם מִלְּעִידֵה וְנִבְרִיטֵה
 מִלְּעִידֵה וְנִבְרִיטֵה מִלְּעִידֵה לֵא רֵץ לֵא תִסְגּוּרֵי לְהוּקֵי וְלֵא תִפְלִחוּן אֵינִי אֲנִיִּי אֵךְ
 לֵא קֵנָה מִסְעֵר חֲסִידֵי אֲבָחֵךְ עַל בְּנֵיךָ מִלְּעִידֵה עַל דִּי תִלִּיתִי עַל דִּי רִבִּיעִי לְפָנֵי
 כִּי מִשְׁרָלִימִן בְּנֵיךָ לְמִחְסֵי בִּתֵּר אֲבִלֵהוּן וְעִבְרִיטֵיכֵי לֵא רִפִּים לֵא רִפִּים לֵא רִפִּים לֵא רִפִּים
 וְלִבְרִיטֵי מִן יִבֹּן מִעֲבֹדֵי אֵכֶר מִן וְיֵה לֵא תַצַּנֵּעַ לֵךְ מִסַּלֵּה וְלֵא עֲבֹדֵה

אֵלֵה

ממנו כי אסמא כי אעלז וממנו כי אדריץ כי אסמא וממנו כי אסמא תרת אדריץ
לא תפגד להא ולא תעבדהא לאבי אלה ובך אטאך אמעאך ב מוטב בדגוב
אמבא מעאבגן ואנאסא ואדואבא לשאני וצאנע אאחסאן לאין מן מחב
וואפצי וצאנא

לשנא כי לא יבסד יחזה את אשר ישא את שמו לשנא לא תמי בשמא ויני
אלך למנא ארי לא ידבי יני ית ימי בשמא לשנא לא תחלף במסא ובך
באפולא אן אלה לא ינדי מן יחלף בממור באפולא

את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד לעשות כל מלאכתך ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובעדך ואמתך ובהמתך
וגור אשר בעדך ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים
ואת כל אשר בם ונח ביום השביעי ערפן בך יהוה את יום השבת ויקדשו
הן ידבי ית יומא ויעבדא לקדשותה שנה יומין תמלא יעבד כל עבדך ויומא
שביעא שבתא קיץ אלך לא תעבד כל עבדא את ובך ובדך ועבדך ואמא
ובעידך ובזרך ובקדך ארי שנה יומין עבד יני ית שמא וית אדע ית ימא וית
כל ובזון ונח ביום שביעא על מן בליך יני ית יומא ושמא וקדשד ארי
יום אסבת וקדש סתת תצנע ותעמוד נמוע צנאיעך ואיום אסאבא סתת ללה

ובך לא תצנע שיה מן אצנאיע אנת ואבנך ואבנך ועבדך ואמתך ובהמתך
ועיבך ארי כי מושל לאן אלה כלך כי סעל אסמא ואדריץ ואבדך וגמיע
מא פיהא ואדאחרא פי איום אסאבא לאין בארץ אלה כי יום אסבת וקדסד
כבר את אבך ואת אמך

למען יארכיך ימך על אדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך ויקר ית אבך וית
אמך בזרע דידיכון וימך על אדע ויני אלך ויבילך אכרם אבאך ואמך לני
תסוד מוחז כי אכלו ארי ובך מעטין
לא תמול נפש לא תמול נפש
לא תבוק לא תמין

לא תגנוב : לא תענה ברעך עד שקר : לא תהייד בחברך כהדיתא
 דשקרא : לא תחמד בית דשך : לא תחמד אשת רשך ועבדו ואמלו
 ושורו וחמרו וכל אשר לרשך : לא תחמד בית חברך : לא תחמד את
 חברך ועבדיו ואמתיא ותוריה וחמריה וכל דלחברך :
 וכל העם ראים את הקלות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר
 עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק : וכל עמא חזן ית קליא וית בעורא
 וית קל שופרא וית טורא דתבן וחזא עמא ועו : וקמו מרחיק : ואמר
 א משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ואמנו
 למשה מליל את עמנא וכבול ולא יתמלל עמנא : דלמא נמות
 ויאמר משה אל העם א תראו כי לבעבור נפוט אתכם בא אלהים
 ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו : ואמר משה לעמא לא
 תדחלו ארי בדיל לנפאה יתבון אתגלי לכו וקרא דיין וכדיל דתהי
 דחלתיה על אפכו בדיל דלא תחובון ויעמד העם מרחק ומשה נגש
 א הערמל אשר שם האלהים : וקם עמא מרחיק ומשה קריב לעד א
 אמטא דתמן וקרא דיין : ואמר יי אל משה פה
 תאמר אל בני ישראל אפס ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם ואמרו
 יי למשה כדון תמר לבני ישראל אתון חזיתון ארי כון שכיתון
 מלילית עמכון : לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו
 ל כסף : לא תעבדון קדמי דחלן דכסף ודחלן דזהב : לא תעבדון לפסן : מ
 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלותיך ואת שלמיך את זבחיך
 ואת בקוריך בכל המקום אשר אנכי את שמי אבוא אליך וזבחתך
 מזבח אדמתא תעבד קדמי וזהי דבא עלוהי ית עלותך וית נכסות
 קודשך ית ענן וית תורן ככל אתר דאשרי שכינתי לתמן אשרח
 ברכתי לך ואברכך : ואם מזבח אבנים תעשה לו לא תבנה אתה
 גזית כי חרבך הכסת עליה ותחללה : ואם מדבא אבני תעבד קדמי
 לא תבני יתהון מפלן דלמא תרים חרבך עליה ותחללה : ולא תעלה
 במעלות על מזבחי אשר לא תעלה ערותך עליו : ולא תסך בזהב
 על מזבחי דלא תתגלי ערותך עלוהי :
 פ פ פ
 וארלה המשפטים אשר תשים לפניהם : וידינא דתמדד קדמיהון
 כי תקנה עבד עבדי שש שנים יעבד ויבטל

יצא לחפשי חנם ארי תזבון עבדא בר ישראל שית שטן יפלה
 ובשביעיתא יפוק לבר חורין מן אם בגמ יבא בגמ יצא אם
 בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו אם בלחודיה ייעול בלחודיה
 יפוק אם בעל אתתא הוא ותפוק אתתיה עמיה אם אדנו יתן לו
 אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא
 בגמ אם רבועה יתן ליה אתתא ותלד ליה בנן או בנות אתתא
 ובנהא תהי לרבועה והוא יפוק בלחודיה ואם אמר יאמל העבד
 אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי ואם מימר
 ימר עבדא דחיות ית רבועה ית אתתיה וית בני לא אפוק בר חורין
 והגישו אדניו להאיהם והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדנו
 את אדנו במרצע ועבדו לעולם ויקרבינה רבועה לקדם דיניה
 ויקרבינה לות דשא או דלות מזוזה ורצע רבועה ית אדניה
 במרצעא ויהי ליה עבד פלח לעלם וכן ומכר אש
 את במו לאמה לא העא כצאת העבדים וארי יבין גבר יבדו
 לאמהו לא תפוק כממנות עבדא אם דעה בעיני אדניה אשר לו
 יערה והפדה לעם גברי לא ימשל למכרה כבדו בה אם בישת
 בעיני רבועה דיקימה ליה וימרקינה לעם אחר לית ליה רשולבונ
 במשרטיה בה ואם לבנן ייעדנה במשרטת ובנות יעשה דלה
 ואם לבתיה יקיימה בהרבת בנות ישראל יעבד לה אם אחת יתן
 לו שארה כסותה וענתה לא ידעו אם אחרתא יסב ליה ויהי
 כסותה וענתה לא ימנעו ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם
 אין מסף ואם תלת גין לא יעבד לה ותפוק מן דלא כסף
 מכה איש ומת מות ימות דמחי לאנש ויקטלנה אתקטלא יתקטיל
 ואשו לא יורה והאיהם אמה לירו ושמותו לל מקום אשר יסד שמה
 ודלא במן ליה ומן קדם יא אתמסר ליריה ואשוי לן אתר דעמק
 וכן ייד איש על דעהו להרגו בער מה
 מעם מזבחי תקחנו למות וארי ירשע גבר על חבריה למקטלו
 כגברו מן מדבחי תדבדינה למקטל ומכה אביו
 ואמו מות ימות דימחי לאבוי ואמיה אתקטלא יתקטיל

וגובל איש ומכרו וכמצא בידו כות ימות ודיגוב נפשא מבני ישראל
 ויבגנוהו וישתכח בידה אתקטלא ותקטיל ומכרל אביו ואמו מות
 ימות ודילוט אביו ואמיה אתקטלא ותקטיל וכו' וריבון אנשים
 והיה איש את דעתו באבן או באגרף ולא ימות וכפל למשכב וארי יגד
 גוברין ויחי גבר ית חבריה באבנא או בכורמינא ולא ימות ויפול
 לבוטלן אם ילון והתהלך בחוץ על משענתו וכמה המכה רדשבתו
 יתן ורפא ירפא אם יקום ויהרץ בכרא על כריה ויהי זכא מחייה
 לחוד בוסלניה יתן ואגר אמיא ישלים וכו' ומה איש
 את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם יקדם וארי ימחי
 גבר ית עבדיו או ית אמתו בשולטן ימות תחת ידיו אתדנא יתן אר
 אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספן הוא ברם אם יומא או תרין
 יומין יתקיים לא יתן ארי כספה הוא וכו' וריבון אנשים
 ונכסא אשה הרר ויצאו ולדיה ולא יהיה אפון ענוש ועבש כחשד וישי
 עליו בעל האשה ונתן בפלילים וארי יגדון גוברין וימחין אתתא מ
 מעריא ויפקון ולדיה ולא יהי מותא אתגבאה יתגבא כמא דישו נ
 עלוהי בעלה דאתתא ויתן ממימר דיניא ואם אפון יהיה ונתת נפש
 תחת נפש ואם מותא יהי ונתת נפשא חלף נפשא עין תחת עין שן
 תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל עינא חלף עינא שינא חלף ש
 שנא חלף ידא רגלא חלף רגלא כויה תחת כויה פצע תחת פצע
 חבורה תחת חבורה כואה חלף כואה פדעה חלף פדעה משקופי
 חלף משקופי וכו' ומה איש את עין עבדו או את עין
 אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת שני וארי ימחי גבר ית עינא
 דעבדיו או ית עינא דאמתיה ויחבלינה לבר חורין ופטרניה חלף
 עיניה ואם שן עבדו או שן אמתו יפול לחפשי ישלחנו תחת שני
 ואם שנא דעבדיו או שנא דאמתיה יפול לבר חורין ופטר יגור
 חלף שניה וכו' ומה שור את איש או את אשה ומת
 סבול יפול השור ולא יאכל את בשדו ובעל השור נקוי וארי יגד
 תורא ית גוברא או ית אתתא וימות אתגבא תרגום תורא ולא
 יתאכיל ית בקריה ומריה דתורא יהי זכא ואם שור בלח הוא
 מתכחול שלשום והוגד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש גז

אשה השוה יפקד וגם בעליו יבית ואם תור נחם הוא מאתמול ומדעתו
ואתפחד כמריו ולא נטריו ויפסול גבר או אתא תורא יתרגם ואף
מריו יתקטל אם כפר וישת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר ישת
עליו אם חמוץ ישון עליו ויתן פדיון נפשו ככל דישן ערוה
או כן יגח אדבת יגח כמשפט הזה יעשה לו או לבר ישראל יגח תורא
או לבת ישראל יגח כדגא הרין יתעבד ליה אם עבד יגח השור או
אמה כפף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יקלל אם לעבדא יגח
תורא או לאמתא כפפא תלתין סלעין יתן לרבוהי ותורא יתרגם

וכי יפתח איש בור או כוזברה איש בור ורמ
יבסנו ונפל שמה שור או חמור וארי יפתח גבר גוב או ארי יכרי גבר
גוב ולא יבסניה ויפול תמן תורא או חמורא בעל הבור ישלם כפף שש
לבעליו והמת יהיה לו מריה דגובא שלשים כפפא ויתב למרוהי ומיתא
וכי יגח שור איש את שור רעהו ומר

ומכדו את השור החי ומצו אתכם ונס את המת יחצו וארי יגח תור
דגבר ית תורא דחבריה וימת ויבכנו ית תורא חיא ויפלק ית כפפא
ואף יתדמי מיתא יפלק או מודע כי שור נחם הוא מתמול שלשום ולא
ישמרנו בעליו שלם שלם שור תחת השור והמת יהיה לו או אתדע
ארי תור נחם הוא מאתמול ומדעתו ולא נטריו מריה שלמה יסס
תורא חלף תורא ומיתא יהי דליה

שור אושה וסבחו אדמכרו חמשה בקר שלם תחת השור וארבע צאן
תחת השור ארי יגבב גבר תור או אימר ויבסניה או יבסניה חמשה
תורין שלים חלף תורא וארבע שנה חלף אמרא אם במחירתא מעא
הגבב וזהו ומה אילו דמים אם במחירתא ישתבב גבב ויתמחי ומה
לית ליה דם אם גרחה השמש עליו דמים לו שלם שלם אם אין לו ונמכר
בגבבתו אם עיבא דמקריא נפלת עליו דמא ליה שלמה ישראלים אם
לית ליה ונרבן בגבבותיה אם המעא תמצא מידו הגבבה משור עד
חמור עדשה חיים שנים שלם אם אשתבכחא תשתבכח בדיה גבבתי
מתור עד חמור עד אימר אמר חיי על חד הרין ישראלים

כי תמצא אש ובעצה דמים ונאכל בדיש אודקמה או השרה שלים
ישלם המבער את העצה ארי יוכל גבר חלף או דם וישלח ית בעצה
ארי יוכל אש שנה או דם ושלח אדניהו ובער בעצה אחר מיטב שנה מיטב כדמי שלם

ספר משפטים
פרק יג
משפטים
א

ארי יתכן נור וישב כובין ויתאכלן גדישין או קמא או חקל שלמא
 ישלים דאדליק ית דליקתא
 כידתן איש אלדעוהו כספה
 או כלים לשמור וגם מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים ארי
 יתן גבר לחבריה כסף או מנץ למיטר ויתגבבון מכות גוברא אם
 ושתבח גנבא ישלים על חד תרין אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל
 הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו אם לא ישתבח
 גנבא ויתקרב מריה דביתא לקדם דיינא אם לא אושיט ידיה במא
 דמסר ליה חבריה על כל דבר ששע על שור על חמור על שוה על שלמה
 על כל אברה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבוא דבר שניהם אשר
 רשעיון אלהים ישלם שנים לרעהו על כל פתגם רחוב על תור על
 חמור על אימר על כספ על כל אבדתא דיימר ארי הוא דין למדם
 דיינא וישלם דין תרין דיינא וישלם על חד תרין לחבריה
 כידתן איש אלדעוהו חמור או שור או שוה וכל
 בהמה לשמור ומת או נשבר או נשבה אין רואה ארי יתן גבר
 לחבריה חמור או תור או אמר וכל בערא למיטר וימות או איתבר
 או אשתבו לית דתני שבעת וזה תהיה בין שניהם אם לא שלח
 ידו במלאכת רעהו ולמח בעליו ולא ישלם מומתא דין תני בן
 תרין הון אם לא אושיט ידיה במא דמסר ליה חבריה ויקבל מריה
 כספה ולא ישלם ואם גנב גנב מעמו ישלם לבעליו ואם אתגנבא
 ויתגנב מעמיה ישלם למרוהו אם טרף ישראל וביארו עד הרגו
 לא ישלם ואם אתגברא ויתבר וית קהרין דתביר לא ישלם
 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו איך עבדו
 שלם ישלם וארי וישלם גבר מן חבריה ויתבר או ימות מריה לית עמי
 שלמא ישלם אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכנו
 אם מריה עמיה לא ישלם אם אגרא הוא על באגריה
 וכי נסתא איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה
 חמור ומהרמיה לו לאשה וארי ישלם גבר בתולתא דלא מארסא
 וישלם עמה קיימא וקיימיה ליה לאיתו אם מאן ומה אבדלתא
 לו כסף ישלם כמחר הבתולות אם מצא לא יעבי אבואה למתנה
 ליה כספה ותקול כמחרית בתולתא
 חרשא לא תחוי
 עס כהמה מות ומת כד שטוב
 דפח לאלהים וחרם ברית
 עס בערא אתקטלא יתקטיל

ליתור וכו' וידבר לטעות עממא יתקטיל ויהי לשמא דיע בלחוריהו
וגר לא תונה ולא תלחצמו כי אים חיותם בארץ מצרים ולגירא לא תנו
ולא תעמון ליה ארי דירין היותן בארשא דמצרים כל אלמנה ויתום לא
תעמון כל ארמולא ויתם לא תעמון אם ענה תענה אותו כי אם עמון
יעמון או שמעו אשמע צעקתו אם עבא תעני יהיה ארי אם מקבל
יקבל קדמי קבלא מקביל תבולתיה ומה אלו והרגתי אתכם בחרב ויהיו
נשיכם למנות ובניכם יתומים ויתקף רוגזי ואקטול יתכן בחרבא ויהיו
נשיכון ארמול ובעיכון יתמין אם בקפ תלוח את עמיות
העני עמר לא תהיה לו בנושה לא תשימון עליו נשך אם כמנא תוסיף ב
בעמי לעמא דעמר לא תהי ליה כרשיא לא תשוו עלויה חיבוליא אם
חבל תחבל שלמת רעך ערבא השמש תשיבנו לו אם משכונא תסב
כסותא דחבור עד מעיל שמשא תתיבעה ליה כי היא כסותא דברה
היא שמלתו לערו במה ישכב והיה כיוצא אליו ושמעת כי חנף אנו
ארי היא כסותיה בלחוריה היא תותביה למשכיה במא ישכבו ויהי
ארי יקבל קדמי ואקביל קבילתיה ארי חננא אנו

אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאור ויינא לא תגיל ורבא בעמך לא
תלויס מלאתך דבעך לא תאחר בביר בעך תתן לי בביר ודמעך לא תחזר
כנא דבנך תגריש קדמי כן תעשה לשורר לעמך שבעת ימים יהיה עם
אמו ביום השמיני תגדלו כן תעביר לתוך לענך שבעא יומין יהי עם
אמיה בזמא תמצאה תמרישינה קדמי ואנשי קדש תהיו לו ובשר בשרה
טרה לא תחבלו לכלב תשליכון אותו ואנשיו קדשו תהון קדמי ובשר
תרישמן ויהי חיה לא תכלה לכלבא תרמון יתהו לא תשא

שמע שוא ודש דש רשע להיות עד חכם לא תקביל שיבעשך
לא תשו דך עם חייבא למהוי ליה פהיר שקר לא תהיה אחרי דביס
לרעות ולא תענה על דביס לננות אחרי דביס להטות לא תהי בתר פגיא
לאבאשא ולא תחכנע מלפני מה דבעין על דינא בתר פגיא שלום
דינא ודל לא תהדר בדין ועל מסכנא לא תרחם בדינהו

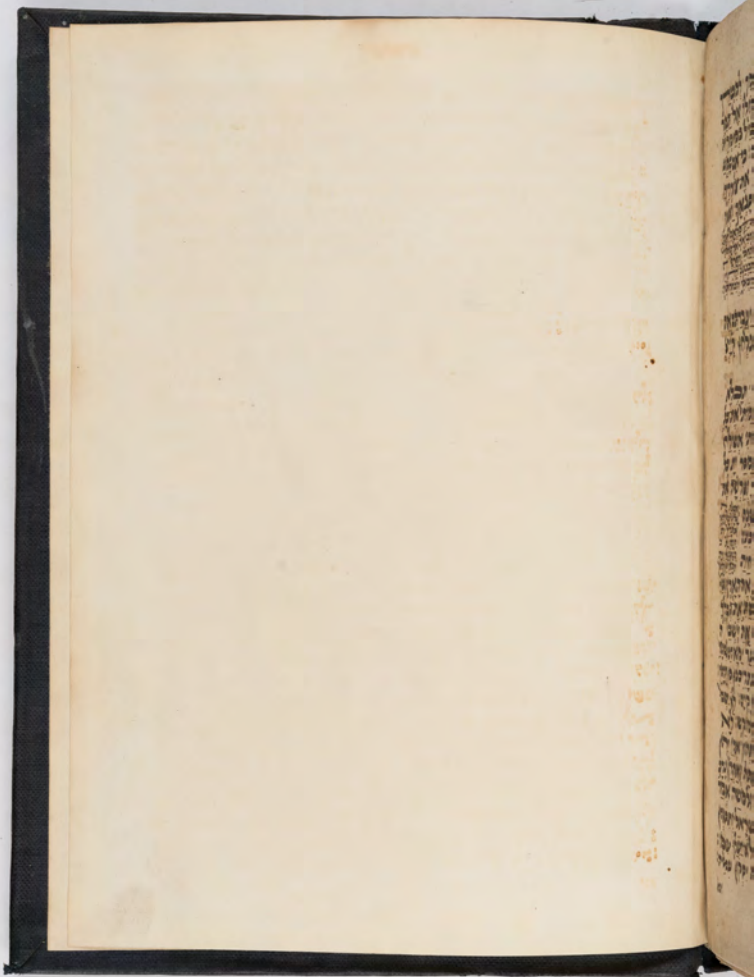
כי תפגע שור איבך או חמוריו תעה השב תשיבנו לו ארי תערע תורא
דפגא או חמור דרעו אתבא תתיבעה לה כי תדאח חמור
שנאך רבץ תהי משאו וסרלת מעזה לו עזה תעזב עמו ארי תחוי
חמור דפגאך דביס תחות טועה ותתענה וקלענך עליו משכן תסבון מז דלפך

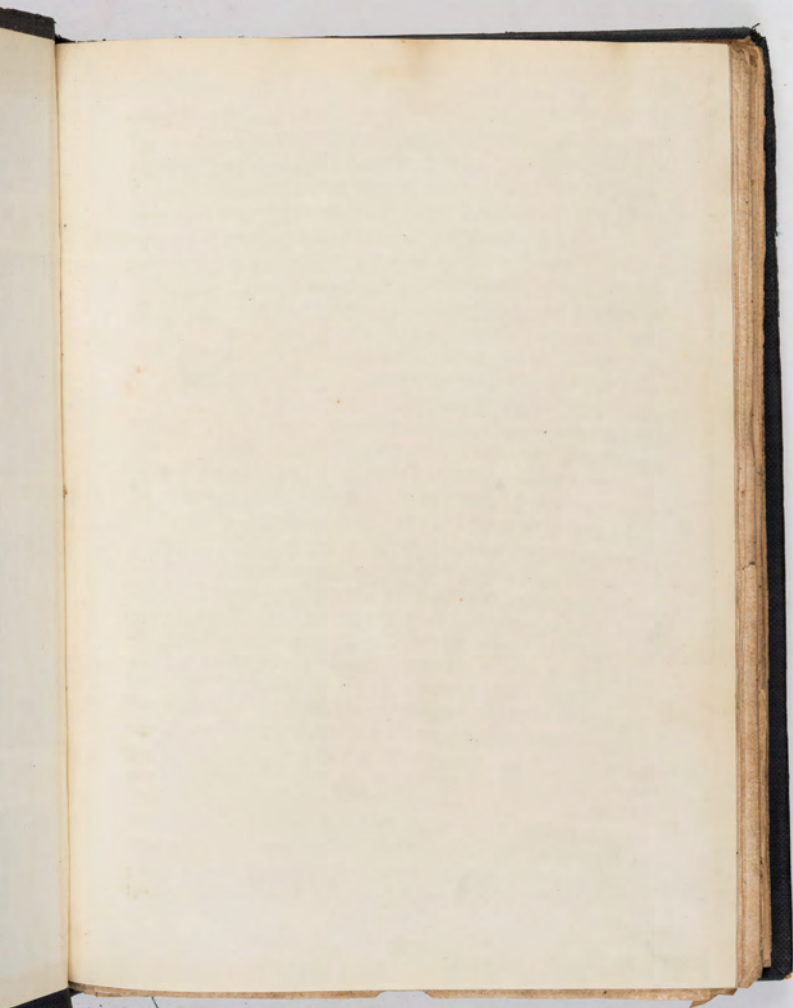
עלוהו ותפריק עמיה
 לא תעלי דין ממכין בדינה: מדבר שכן תחוק וכן וצדק אל תהיה כי
 לא תעדיק רשע: מפתגמה דשקרא הוי רחיק ודכוי ודנפך דכי מן דינא לא
 תקטול ארי לא אדכי תיבא: ושחר לא תקח כי דשחר יצור פקחים ויסלק
 דבריו צדיקים: ושחר לא תקבל ארי שחרא מעור ע"י חכמים ומקלקלי
 פתגמי תרעין: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם
 בארץ מצרים: וגורא לא תעיקון ואתון ידעתון ית נפשא דגורא ארי צדק
 הויתון בארשא דמצרים: וטש שנים תזרע את ארעך ואספת את תבואתה:
 ושית שטן תזרע ית ארעך ותכבוש ית עללתה: והשביעת תשמטה
 גטשתה ואכלו אדיוני עמך ויתלם תאכל חית השדה מן תעשה לברמך
 לדיתך: ושביעית תשמטנה ותרטשנה ויכלון ממכני עמך ואחרון
 תכול חית ברא מן תעביר לברמך לדיתך: ששית ימים תעשה מעשהך
 וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך ונפש בן אבותך והגר:
 שיתא יומן תעביר עובדך וביומא שביעאה תנוח בריל דינא תורך
 וחמורך ויסקוט בר אבותך וגורא: וככל אשר אמרת אליכם תשמרו
 ושם אליהם אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיה: ובכל דאמר ית
 לכו תסתכרו: ושום טעות עממא לא תדברון לא ישתמע על מוכחן
 שלוש רגלים תחג לי בשנה: תלת זמנן תחגן קרמי בשתא: אלת
 תה המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד
 חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריכם: ית רגא
 דטוריא תיטר שבעא יומן תיכול פטורא כמא דמדינתך ללמן
 ירחא דאביבא ארי ביה נפקתא ממצרים: ולא יתחזן קרמי דין
 וחו הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחו האסוף בצאת
 השנה באספת את מעשיך מן השדה: וחו דחצרא בכורי עובדך
 דתזרע בחקלא וחו דנפשא במזקא דשתא במכשך: ית
 עובדך מן חקלא: שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני
 האדון יהוה: תלת זמנן בשתא יתחזן כל דכורך קרם רבון עלמא
 ית: לא תזבח על חמץ דס זבח: ולא ילין חלב חגי עד בקר לא תכוס
 על חמץ דס פסח: ולא יביתון בר ממדבחא תרבי נפסא חגא על
 צמרא ראשית בכורי ארמתך תביא בית יהוה עמך לא תבשל גדי
 בחלב אמר: דישבירי תרען תית לבית מדרשא: און לא תכלו בשר בחלב
 הגה אנכי שלח מלאך למנן לשמורך בדרך

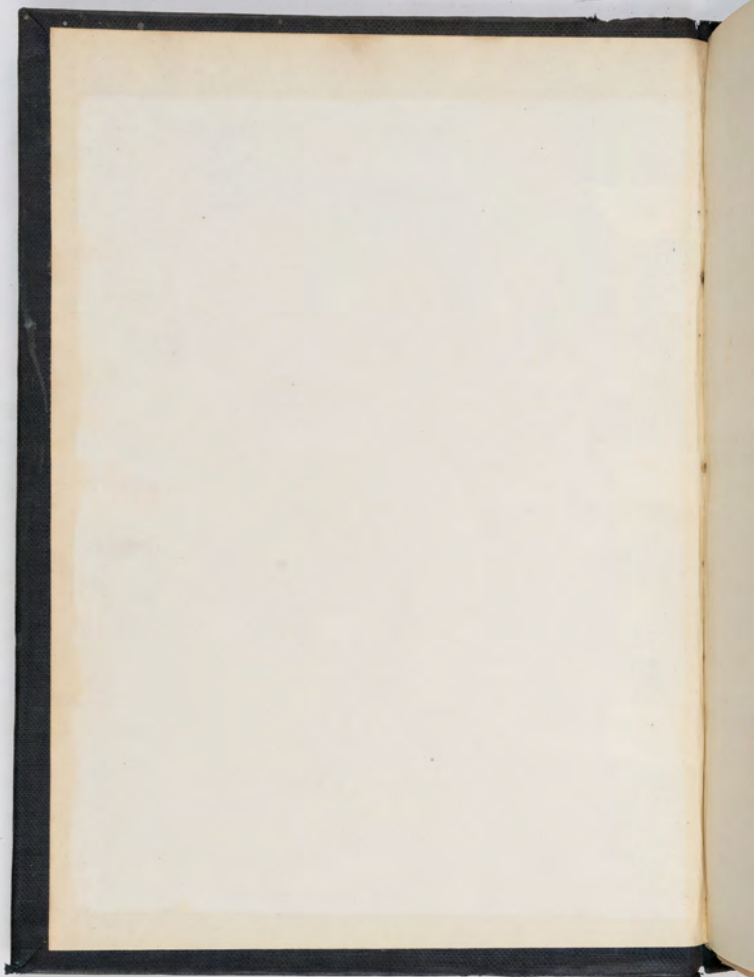
ולחביבך אל המקום אשר הכיתו: האנא שלח מל אכא קדמך למטרך
 באורחא ולא עלותך לאתר דאתקיעתו השבוע ממנו ושבע בקולו אל תמר
 בו מלא ישא לשעבם כי שמי בקרבן אסתמר מן קדמותי וקביל במימריה
 לא תמריב לקבליה ארי לא ישבוק לחוביכו ארי בשמי מימריה: כי אם שמע
 תשמע בקולו ועשית כל אשר אדבר ואיבית את איביו וערית את עוזריו
 ארי אם קבלא תקביל במימריה ותעביד כל דאמלי לואמא ית סבאך ואעין
 לדמימין לך ארי יהר מלאכי קדמך ויעילך לאמורא ותתא
 ומגא ופנענא חואי יבוסאי ואפיציון לא תשתתחו לאליהם
 ולא תעבדם ולא תעשה כמשעיהם כי הרס תהרסם ושבר
 תשבר מצבותיהם: לא תסגוד לטעותהון ולא תפלחינין ולא
 תעביד כעובדיהון ארי פגרא תפגדינו ותבר תתבר כמתדון ועבדתם את
 יהוה אליהם ובך את לחמך ואת מימך והסרת מחלה מקרבך ותפלחינין
 ויבך ית מכלך וית משתיך ואעדי מרען בישן מבינן
 לא תהו משפלה ועקרה בארצך את המסר ימין אמלא לא תהי תכלא
 ועקרא בארצך ית מין ימין אשלוס את אימתי אשלה לפניך והמות אותם
 השם אשר תבוא בהם ונתתי את כל איבך אליך ערף ית אימתי אשלה
 קדמך ואשר תיש ית כל עמא דאת אתי לאמא קרבא בהן ואמסר ית כל
 קדמך דבבך קדמך מחזיר קדלי ושלחתי את הערשה לפניך ופרשה את
 בעלי דבבך קדמך מחזיר קדלי ושלחתי את הערשה לפניך ופרשה את
 החן את הכנעני ואת החתי מלענך לא אגרשנו ממנו בשנה
 אחת כי תהיה הארץ שמימה ורבה עליך חית השדה לא אתרבעו
 מן קדמך בשתא חדא דלמא תהי ארעא עריא ותסגי עלך חית
 כראו מעט מעט אגרשנו ממנו עד אשר תפלו ובתלת אדהארץ וישו
 דעיר את ריכונן מן קדמך עד דתמא ותחסי ית ארעא וישו את דבך
 מים קוף עד דים פלשתיים ובמדבר עד הנחל כי אתן בידם את ישובי ה
 הארץ וגרשתמו ממנו ואשו ית תחובך מימא דסוף ועד מא דנלמא
 ומדברא עד נהרא ארי אמסר בידכו ית יתבי ארעא ותתריכונן מן קדמך
 לא תכדו להם ולא להם ברית ולא תגזר להן ולטעותהן קיים: לא ישבו
 בארץ מן חטאו אותך כי תעבד את אליהם כי יהיה לך למוקש לא
 יתבן בך ער דלמא יחייבון עך קדמי ארי תפלח ית טעותהון ארי ית
 לך לתקלא: ואל משה אמר עלה אליהו אתה ואהרן נדב
 ואביהוא ושבעים מזבני ישראל והשתחויתם מרחוק: ולמשה אמר
 סק לקדם יי את ואהרן ערב ואביהוא ושבעין מקבלי ישראל ותקמון
 מרחקי: ונגש משה לבדו אליהו והם לא יגשו והלם לא יעלו עמו:
 ויתקד וגם כמחודי מין ותנו כל יתקרבן ובעדך לא יסקן עמיה:

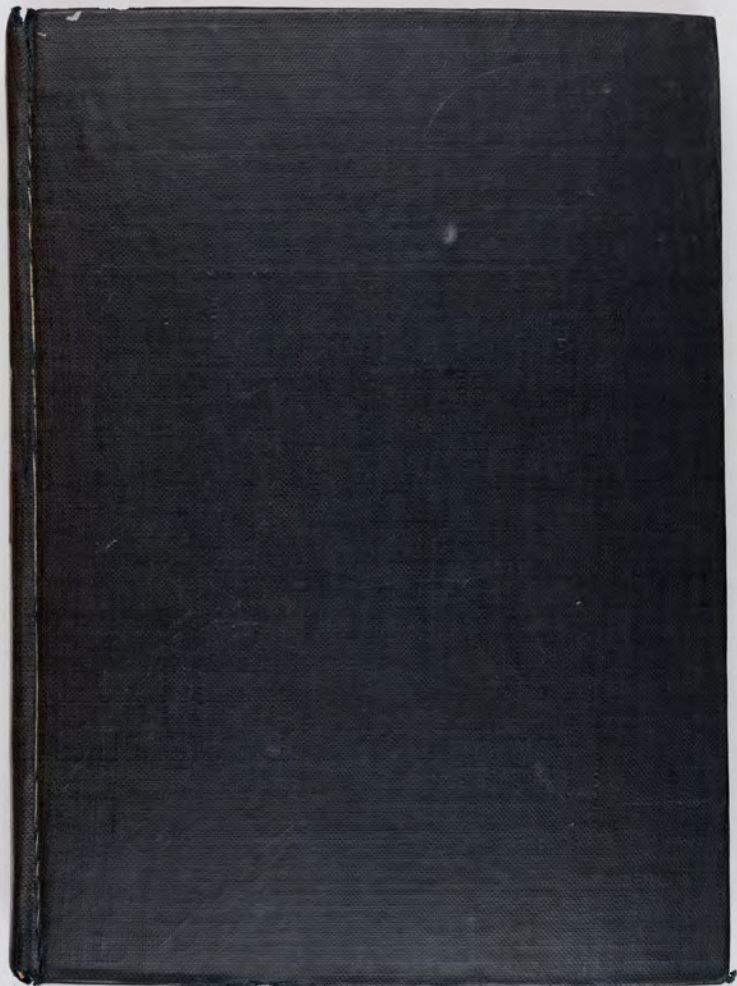

411

MONTEFIORE

MONTEFIORE
MS.

3

508
RARY

GENESIS,
A
PORTION
OF
EXODUS

Y.U.
MS.
1375